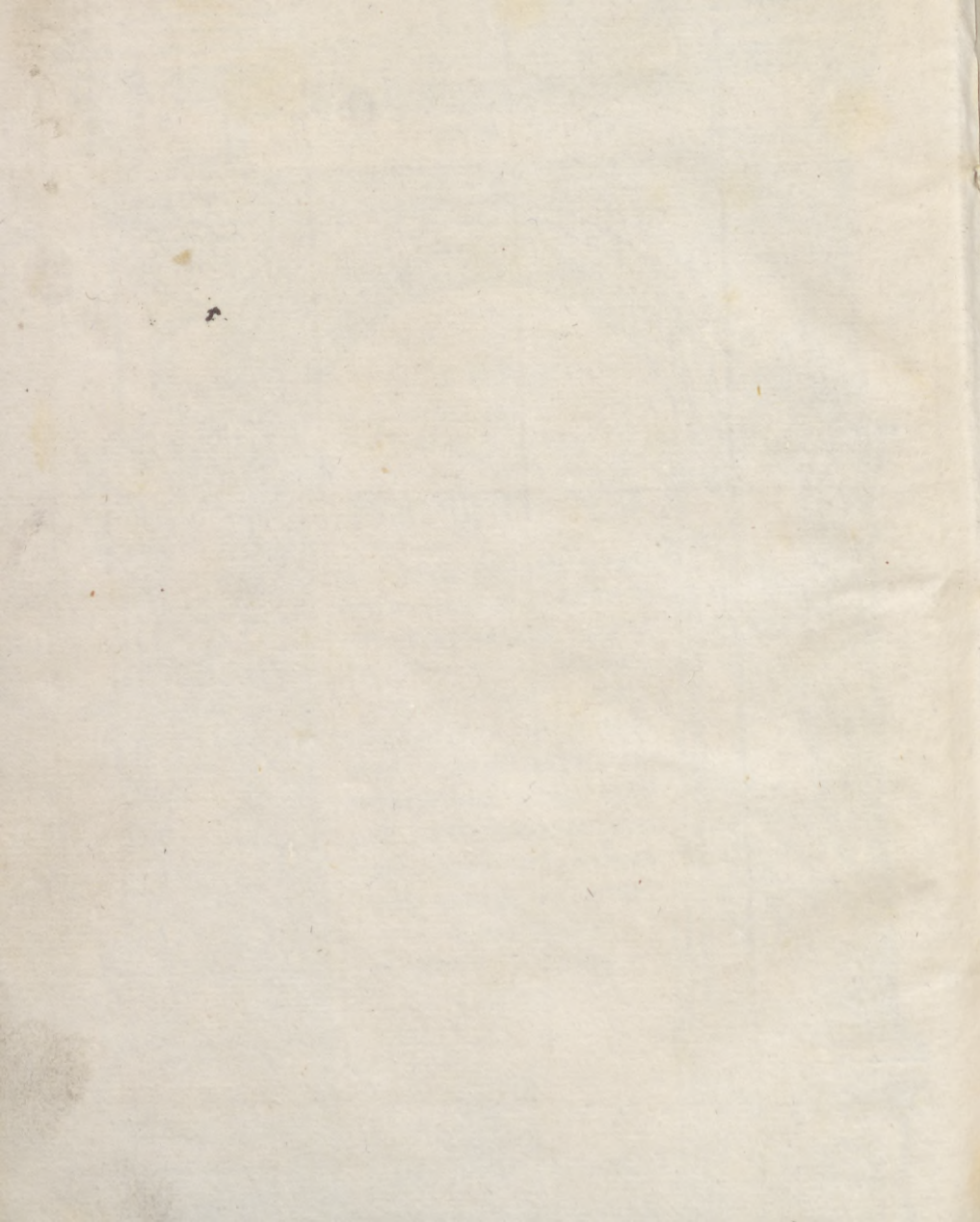

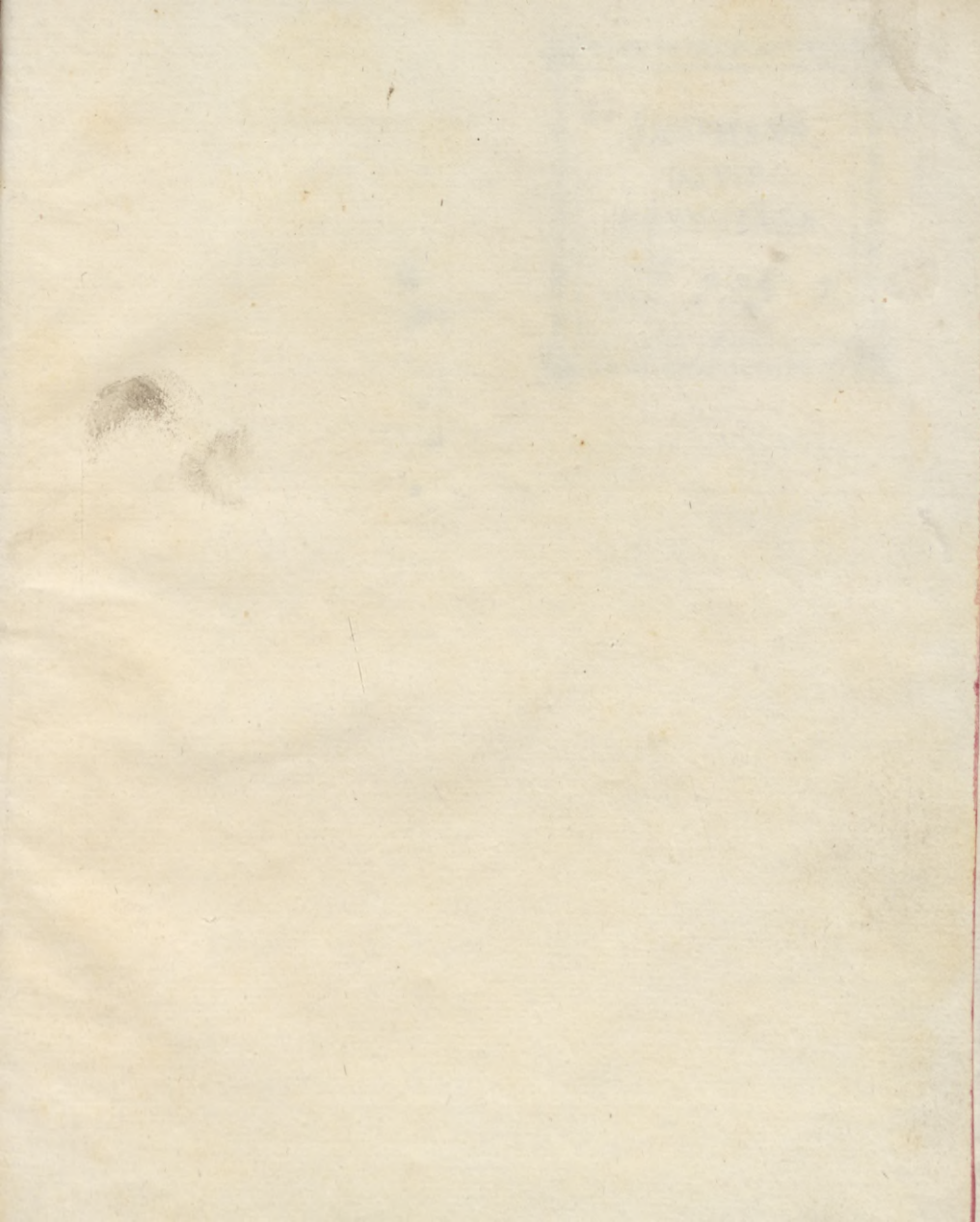

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 235-7.

és 238

אמרו

חכמים עשה תורתך קבע אמור מעט ועשה הרבה הכס ראוי להסים עינינו על
 מאמרים עשה תורתך כא ולמד תורתך בקבע הלל * אף גא וקסא שאמר
 תורתך ופלא תורת ה' הוא סלטי' סה"ק תורתך שתחדם ותבדור בסמכא מוסכך עשה לה קבע
 פי' עשה אות' באופן זה סימיו הדברי' קבועים בלב בני האדם וסי' היו דבריך כשמעים וסא כיכר וריך
 אפשר הדבר לעשות פלא כבודאי כל הדם החמדס דבר כל כוונתו להסים אותם על לב בני האדם
 וסימיו דבריו כחמעים ופי' פתי חסר לב אשר לא יסיס תסוקתו ומנפת כפסו לדבר כזה * אמנם כוא
 סכר סמסעים יבכר * וע"כ הופיף התפלג לומר לנו בדרך עכס טובה חיך ומה לעשות סי' היו דבריו
 פשמעים וקבועים בלב בני האדם כלל זה קטור בודך אמור מעט ועשה הרבה קהדס דבר סהוא
 אמירת מעט כלומר למוד לעוכך לדבר בקיבור ועסית סרנס יהא ככללת בו וסאס תעפס כאמור
 שתאמר מעט ותכלל בו דברים ודיכיס סרנס הסכרתי' על כל איס לידע ולסמוע ולא תאריך בדברים
 שאינם סכרתי' אזי כוודאי וסיו דבריך כשמעים וקבועים בלב בני האדם וסיס יד כל אדם כולמת
 בהם או יאמר עשה תורתך קבע להזי' שלא יעלה על לב בני אדם לחדס דבר סה סלבו וסכלו ולחוס
 את דעתו בפני גדולי סערך **אמנם** זאת יסיס אל לבו לעשות קבע וסי' ואזניס לתורה כס ה
 סחדסו הסכמים הקודמים וכוו סאמר עס ס תורה * תורה סתחדס לא יסא יותר כי אס הזאת
 סתעפס דבר כוס שעל התורה סחדסו בהכמים הקודמים תעפס סימיוס ותעפס אורס קבוע בלב
 האדם ותקסור אותס בענותות סאסכר רבס וכפס חפיכס על הדרך הכוזר **ובדירות** סואע
 לעכס חכס * ורסא ראייתי כסלתן ערוך אשר סס מנמתו לסדר דבריו וסטריו בדרך קנרס * אתה
 סמעיינ בא ורסא סכמעע ככל סל' וסי' אינ אחד פלא יסיס בו דבר כפל וגס ככאוי' דיניס סרנס כס'
 ס' סככר סס מסודרים בסידורים סלנו כפי סדין הכמכא בו ותינוק כן יוסו וידע אותו הלל כס
 כתובס כספר וא"כ ראווס לסמעט * וע"כ **אנכי** סכעיר כפנים * זעיר ככוכבי' * ראייתי כי
 טוב הוא ללקוע כסוסיס * לבר ולדבר בדבר ססכרס לזקנים וקטבי' * ולסדרס כסי' דבר דיבור על
 אופניס * ולסמעט ס"כ דברים אלו דיכיס שאינם כריכיס סכר סככר סס ידועיס ומכר סס כפול' *
 וגס סדיכיס שאינם סכתי' וסאינן כל אדם כריך לידע אותס כי גס סס כחסיס לעיכוב וסוכע לרוא"ס
 זוכתי' ללמוד סדברים כתמידות כס' * ומתוך זס גס העיקר אשר א"ל לסיו' כלעדו לא ילמוד כי ילסס
 סקורה כתיפו' דבר סכרתי' וקודס סכא לידויחמכס וע"כ יכסלו סלבו ויסאר כעפרא דארעא
 וא"כ גס סס ראווס לסמעט באופן שלא יהיה סוס מעס ספסיק למעככיס * וע"כ גס סס השמעטי'
ובזולת ה' דברים אלו דיניס שאי' סכתי' וסאינכס כריכיס לא סממעטי' כלוס וכמכאי' סככל
 סדיכיס סקטן ועד ודול אינ אח' השמעטי' * וכסמעיינ ותדקק סיטב בעיניך תראס
 בקיבור לסוכי סכל סדיכיס כולס ככלל ופרט סכככאיס כס' כולס כככאיס בקיבור זס כל סס סכככא
 כוס כככא כוס ולא סס מעטי' כלל ססס סראוי לעסוד * ותדקק בקיבור לסוכי כי כסס דברים ודיכיס
 כסמעיס מתוך הן כלאו * וכן לסיעך * ולפעמים בדיקדוק דיבור א' תלמוד ססתוס סן ססכורס ופי'
 סי' לו עיניס לראות ירסא הדבר סעורס ויכא סניאור כדכר הלמד מענינו * ולכ חכס ינין ויסו
 דבר אף ססוי חכי דבר ד יודעתי באפכס אחר סתלמוד אותו כ' או ג' א' תבין ירסא

והטעם בעיני סכלך כי כמה מעלות וכוונות ומכונות כיתן לך בזה ספרם סככד ואלתוספת ענין
וכדי לסככים אהבה כלל הלוטמים גדולים וקטנים עשיתי סימנים בכל פי' וסי' כדי לקטור את הדיכוי
בכלותם ולעשותם קצת בקשר חוק וחסן באופן שחייסם וכוונתם לא כפרדו. מסע ומסע ערוות
ערתתי לעשות סמיכנים אלו דוקא בזה ספרו חסון ומכיכ ספי. לפי סמלה ותיכס מל סי' ע"ד סמל
סי' יא סיס אפשר לי לעשות מעלת חג שהוא יא' ודומיו באם הוא מיוסכ על הענין **ואני** הכס
כסאתי את כפטי לעשות אותו דוקא במלת יא' כגון אי' כאשר נכסא בפכים אף כי סלפעמים הוא
איכו מעכינו ראתי תועלת בגדול הכמטך עסס לזכרון כי סמיטן חסור ותרע מיד כסיעלה על לכך
לידע איזהו סי' סכד התיכס ע"ד סמל באם יעלה על לכך דבר מה הכמכא כסי' יא' ודומס לו כסס תרע
כי הוא אי' וכסי' י"ב כי כג' אי'. אפשר להיות באופן אחר וכן הוא הדבר בכלום וכסעלס על לכך ססוק
אי' או כי סכמכא בפכים תרע דין סכמכא כי כמעט כולם סמורדים ברמז סדנר מיוסכים על הלכ
ועל סעיין **והנה** ידעתי נס ידעתי סיס קכת סימכים ססס איגס מיוסכים על סלב וענין
דע והסין סאף סס המה תועלת לזכרון עד מאוד כסר גלוךך בהס * וע"כ לא סכעתי סלכות כס ג"כ
סלא כל כסס לזיבין זאת וידע כי איך סדנר זס ועמות ספר זס כעמות ספר אחר סלין סעוטס
סוכרס על דבר לכותבו ומיד סכראס לעיניו סלין דעת סברית יסיס כוחס סימכו הנה הוא בידו
לססמיט אותן סברים ולזרקס חוכס * סס סלין כן כמלאכת קודס זאת איך זס סן האססרי והייתי
כסרתי לעשות ס' על כל סי' וסי' ויך אפשר סיהיו כולם כאחד טובים וכסריס לא יסוכס ולא יגוכס
וחלילס לך סעמות כדבר סס לסאוס כנדיק כרסע * והכס נא סוללתי לנדנר לאדוכי אולי יחסרון
סס סמסס סססמית כעצור החמסס : ובאמת לא עליסס כוונתי רק סיתס כוונתי לכלול בקיכור
לסוכי כל הדיכוי ססכיח' והכריכי ואגבן עשיתי כל אלה לקסי ערך כמוכי היום באופן סלא יהא סוס
עיכוב טעס סססיק למעכנים ללטוד ואף סנתחילת המראס כספר זס לא יניכו וידעו תועלת ספר
זס איקוס לאל סכמעט ימים אחר קכת סכוכוכות בזה סספר לא ימוסו דברי אלס סתוך בית יסראל *
וכסוכי נא בזאת קי' לך ס' ס ותלמוד בו סי' ראסון וכן סני וכן כולם ואחר סתפנתך בו קעלס על
דעתך לידע בעל סס כלל הדיכוי סיכאו כדבריהס לפסק דין כדי סלא תגמס בו כהלכס לעססס
ואח"כ עיין סס ואז תרע ופנין כי לא יהיה כסכא כסום סימין כס' ע' לענין ססק וסלכס לעססס כדבר
הסכיח יותר מאשר סמכא כרסס אכלי ככל ד' טורים א' ח' ו' ד' ו' וכמעט אף גס כח'ס באס סעיין
בו סיטיב ותדקק **והנה** כסתחלתי לעשות סספר כוס עשיתי ססימכים סססר ססי'
באיזה סלס ססס סספריו סכוון ככל ע"ד ססל סי' יא' כפסוק ססתחיל כמלת חג אף ססמלה סהוא
איכו סכוויין למלת ססי' כאשר עוד כמכאים קכת' ססיכ' סססון היא וכסימין כאכ וכסי' סכס וסס' ימיס
כאלו סיו טובים מיוסכים היו על הלכ וסעיין עד מאוד יותר טאשר סס עכסיו * וראס ראתי חסרון
כפעולתי זאת כחסרון ערב ססרכא כריך כי ססי' כעכמו לא יוכלתי לסעלו על זכרון מה סא"כ באס
סס עשוים באמת ויוסר דחוקים על עלת ססי' ככ' וק' * **וארתה** ססעיין לפוס ריהטס
יראס לך כי ססימכים אילו לידע איזהו מקוון סל זכמיס דברים ככוכבים סס איכס ככריכס וככס
תרע שאחר עיין וסעסדה כסס פעמיס וסלס כעיכך תרעה ספתיקי סס לככס ור' ס' סס לסיית עול :

על פתח מלכים ומימחא מילתא כחא כי ע"י ויהי בקי בחדרי תורס וכל דין שיש אלו לך בדבר הסכנה
 בשלם למעשה אל ימסג בו ויאמר מיד באותו סי' ובאותו דף הוא כמחא והסס הרימותי ידי לאל
 פליגן שע"פ דעתיה לא יכויר עוד בשכל איש שיסא הסכמה גוברת עליו כמחא כחא באסס אחי
 וכדברי אלה השלכתי אותו אחרי גווי וע"י קראתי סס הספר זה **ספר זכרון** כי בשמו
 כן הוא וכי הוא כתיב בפני הסכמה ומימינים שתיים סתן ארבע וחתן לך בכל סי' וסי' כגדליכסגודל
 בארבע קמות מראה כהן סי' בראש ופי' בסוף וגם המרוזים וגם החתימה סכל כאשר לכל עשיתי
 יפה בעתו לתקן מעוות הסכמה וכדי שתתקן לשוכך בדברי אלה כעל פס שלא מעבר הוא וכי הוא
 שיעשו מחזיק את המוצה ולא יחסר כל בה. וזאת דע וסאתן וידוע לי בוודאי שאף סדברים שאיב'
 סכמים אשר לא תמכא בו עמד דברי הסמכא בו תזכור בלא כמחא. סיכון הוא מקום מוכחו וכי
 תורת ה' שגורה בפך ובכלכך לדעת ולהורות כל דבר ודבר **ואמנם** אהם המעניין בני
 ערכי וסך מערכי ססס אסביעך בס' אלהי ישראל שלא תעשה באופן אחר שגכתחלת שלימוד סתוך
 ספר זה בפעם הראשון קח לך ספר ס'ע' ואח' כל סי' וסי' שתלמו' בו אחיזה לעומת תמיד ותלמוד'
 וע"י לימוד זה תראה כי כל מה שכתבא כזה כמחא בזה כל הדינים חוץ מ' דברים שאינם סכמים
 ומאינם כריכים ובו תראה מעלת ספר זה ואם תעשה בזכור ידעתי כאמכס כי תסמח ותגל בדברי
 ויסיו דברי אלה שגורים עליי פיק בכל יום ויום כפי הסכמים אשר הכדתי ללמוד בכל יום כל סדר ס'ע'
 ולא יחסו דברי אלה ספיק לגודל הרגש תועלת אשר תמכא בהם. ובאם תמכא בס'ע' איזה דין
 סכמי שלא כמ' כרסם אבלי בספר זכרון זה בוודאי הוא שלא עיינת בו היטב כראי וככון ועשה בני
 אס חכס לכך ותענין בו היטב יסמח לבי גס אחי כי לא תמכא בו סוס ססרון וע"י סי' לה'
 יאספו אלי ובפרט אהם סכמורי. וגם קטנים ובערים יודעי מגולת סתרי. תרגילו ללמוד בספ'זה
 בעל פס קודם כל סכמרי. ובגרסם דיבוקתא בו תהי' מוחזרי. יתת מבכל הספרים כי ע"י תמכא
 בו תועלת גדול ללימוד סד' טורי'. סתהיו בקיאים בהם ביגיע מועעת בכל ססדקין ומוריס. כפיכס
 ולככסס וסיו שגורים. ובסכ' ס' סרואים הס דברי אלה לשכיס ועוברים. אשר אין להם סכאי ועת
 לעשות לה' ללמוד אריכות ד' טורים. ורוכיס ללמוד כל סתורה על רגלי אחד באופן שאף גס כס
 סדעו לרבר בכל דבר ודבר קטן וגדול. כסילמדו בספ'זה בוודאי ימכאו מלוקסם. ויסיו את רכוב'.
 ועל ידו ידעו כל דין ודין וגם ידעו את מקומו. ובחתי כמתככל לסודיע לכס באס למעשים באיס
 טקופות כזה ססכבור. יסכא איזס גימגוס דדיבור. ססס תדע באס לא ידעת שלעשות חרוזים
 וקיכור ככוסף אחר סס סכוי סכיס. והיה אספר לי לעסו' מסקל ססרוזס על כד סיותר ע"ב ככוספות
 דכריס, אסכס סייתי כמכרה לעשות כדרך לא עוב כשכיל קיכור לסון ותועלתו. ואף גס לא יכלתי
 לסאריך בפעולתי זאת לכר וללכך בכל סכריך כי סרוב ספרו סריש' אס אשר פגעוני עד אשר
 כפארתי בעירו ובחוס' כל מתגבורת העכו' לבי יורכי ויאמר לי תורה סכאת כי יגעת.
 סס כחכל מעתה. וואלי יבורככי ס' בגלג סאובל להוכח מכח אל סמועל
 וגם ספר **הרחבת לב** וגם ספר **תגחומות לב** אשר
 סכרתי ולפעסות עוד ספרים אין קץ וסדן. אחתי לכך זכות
 גס' ידיו אותו כמדתי. על כל חובתו. ויכא
 עשים כוכותו אכ"ר :

הספמת דמ ואב דתה ברישא

בראותי את יקר תפאר גדולת האים סוכו סאלון
הסרוסם כטהרר ימחך כנ איש קדו הוא בר אנכך
בר אוריין מלא דעת ותכונם באשר לעיני הרועים
ספרים יחזקם אחת אותי אנכסלם עזו ולתמכו
בחיכום למלאכת סגונם כד הנעיר יעקב בלא
מוהרר אכריש כפתלי זל סיס כקרא ר הירש

הסכמת רמ ואכד שסיס בק' פינסק
ראו זה סכל זך וכי אשר הופיח לאור תעלמות
הכמה כפלאם תחבולרסה אינן וחוקר ותיקן סיטיכיש
לתורה מלכיס ומלאחריה זכס וזיכס גה את סרביס
כתועל כפלא אשר אין כמהו גרס שלא חטתכ' תורס
מישראל ככפר הזכרון ליראי ס' ולחוטבי סמו כאשר
יראו עיני הרואים הנקדמת חיבורו זס ודרשתי
וחקרתי היעצב קריתי וסניתי בחיבורו וסכס אסת
ככון סדבר כאשר ייעד בסקדמתו וברוך גוזר
ומקיים באמת הוא ספר סזכרון זכרון לכלס יחד
יסיס לקוראי סרי הדור טכנה לו לכן כדס
לזכות בו י הרביס בחיבורו ראוי להביאו אל
הדפוס למען הכו בו רביס ויזכו עי' תועלת החיבור
סלו זכות הרביס זכיה תלו בו סכרו סטוב סכפונס
ועמוכס עין לא ראתה ופירותו לט'ס וע'י יקוייס
לפען תסייה תורת ס' נפיך סנופיס זס חודדים בלי
גיפגוס ווסף בלא' כח' רגי ככיתן הככן זל חתן
סחסיד סגאון כטהרר' סס ק' פינסק

הסכמת רמ דק' לבוב

ראה ראיתי וגם קריתי וסניתי בספר סחיבר סאלון
שסורר ימחך כן וסכס ספתי ככן שסרו דעס
ותורה ינקשו ספיהו כנ דומהלאך ס' כבאות סוא
בר אנהן ובר אוריין ע'כ ראוי לססכיס סיוכיל' לאור
מלאכתו ככונה סכמה מי פנס - והסוס ק'
יכוד ספאל סחולק כבוד אליה בלא' זכ' סלובלין

הספמת דמ ואב דתה סראזא

כס ראה ראינו אים חפוז סככן של קדוסיס סאלוף
התרומה סתורני כטהרר ימחך כן ססרר כח כן
כחסיד סגדול ר' סורג הקדום ססרר ימחך
הככן וסנה סאלוף כטהרר' הכ' חובר חיבור על
סדביסי בחרו וסיטיכיש על פי סלכס סכויכיס
ראוי הוא וראוי סלא למכוע להביאו אל הדפוס כי
בלי ספק הוא מלאכת ספייס ו כבוד אי סכרו כמול
סך השפייס ועמנו יראו רביס וכן יעשו לעשו לקופה
אזכיס כלס כתן בלא' ססרר' סלמה ספירא זל ס' ס'
ק' קקראקא סייס יוס א' ואלס תולדות ימחך -

הסכמת רמ ואכד דק' הרורא

ויכח ימחך לסוס - באר היטיב הר' ז' על הלוח י בא
מבא בארס של תורה - ססכמו סגורה וסדורה -
ולא ימחא אל הסערה - והיפליא לעסות חיבור
כאס בקיבור סעל ובעיון כסרן כלל במי אדירים -
בל ספקי הדיכיס אשר נעלאים ככל ד' טורים - ככן
אחרתי עם סככר כוס האים ראס וקדס - אשר בכל
יוס סטיד סחדס יאין בות סדרשו בלי חידוש וסכני
סכסיס להדפיס את סכרו על כד' טורי' כי ככוף
דכס אטרי כועס כאחרי - בחרובות ובקיאיות ססס
ססודריס - ודכריי יסו לרכון לפכי כל ראווי יסיס
סכירו כרוך אשר יכיה ססייע לרבר סכוס בכל הככף
בכל כחכמס פי סמדג' וספעתי כועתר ימחך סכעיר
בקרא אינן בלא' הר' אנהס זכל

הסכמת רמ דק' קרעמנין

ויעף אלי אחד מן כסרכיס מן ספרי הקידוס ומכיר
פייתי לסעבר כהיה ססוב סכל התלמידי סחטוביס
ססוי אכלו ען סתלמידי סהותיקי ועכסו כיותר ראס
ראיתי יין יסן כקכקן חד' סלא כגודש ונידו ספ' סכר
זכרון אשר חיבור ססעולס לא ראיתי חעלנת רב
ססספר כאשר כראס כזה וככן כדי לזכות בו רביס
ראוי לסכיא אל סדפוס כדי סיכיס כוד כ' למודו
סגורס דברי סכעיר סייס בלא' סוהרר' סמואל זל

בנינו ראה ראיתי ספר העולם שחיבר החסיד
האלוף פתורני מוכר'ר יבחק בן מהר"ר כח כץ על
ש"ע של ד'טורים • וכל סדיכים כלולים בקיבור מופלא
במרוזים וכתן בהם סימנים שלא סמם שתוקים מדבם
ובופת נופים כמים קרים על כפס עיפי' וגם אמרת
אלקיים כרופים ע"ד הקבלה המגלם עפחיים מאל רם
על כל רמים • המעיין בו יראם דברים יקרים •
כאחד מן הספרים שחברו רבנים קשישים שלא סמם
הגיבורים • לכן מן הראוי לזכות בו רבים זקנים
וכערים • דברי סעלוב סלמה מרדכי בלא"ה הר"ר
משם ז"ל ס"ה אחי לדו"ד ודו"ד לי נסוד פטורים :

בענינו ראה ראינו ובאזינו שמענו ספרו לנו חקפת
שבחו של גודל כבוד הדרת יקר תפארת סלויף
ספר"ר יבחק בהן לאל עליון אשר סם עז חניון
בחיבורי'ספריו ובנה אכלו כיון ראינו וקרינו וסיו
לכו למשיבת כפס כפס קרים על כפס עיפס
ככתבתן מסיבי הס שערי בגינה ממני יתר מעני
פינה דברנו מתרון כנחרי' ומכו מזוקקי' ככן ראוי
להסכים לסביא דבריו הכשימים אל בית הדפוס
לזכות בהם את סרבים הסעמיר שלמס בר דוד ז"ל

ראם ראיתי וגם קריתי וסכיתי בספר שחיבר האלוף
הגאון סהור"ר יבחק ועייכתי ודרסתי סיטיב בחיבור
ספריו ואמרתו עם לכדי ברוך שחלק מחכמתו
ליריאנו הרוף ובקי בסמרי תורה • במקרא ומסנס
וגמרא • גם ככל חכמה וסכרה • מכירו הייתי
לשעבר ביטי ילדותו ועכסיו ביותר כאשר עיכי
רואים יראו חריפותו ובקיאות' לסוכו עולם
ובוקעת • בחריפות סנקיאות במקרא ובכל חכמה
ודעת • ובעין סכלי ראיתי ספוא משם ספר זכרון
גרם שלא תשחח תורה מישראל סכרו מרובה עד
מאור ידי חסיה בו בראשוכס לקכות אותס ויד כל
פעם אשר בקרב מחני באחרונה • כאם רפאל
עזריאל בן א"ה ספר"ר אברםס זכ"ל

ובסא הכסן את משפט האורי' על לבו לכ חכם וסכיל
פיהו ועל שפתיו יוכיף לקח עוב סריו סחרון הלא
סוא האלוף בודע שמו ממרתקים תורותיו שנעתים
סזוקקים סכניי דכור וזוקקי'ן ס"ס מוכר'ר יבחק
הכסן יורה משפט ליעקב ותורס סם בישראל ישים
סתורס באפו וכלל על סונח זס סלחן ערוך קיבור
פארון ספליא לעשות וגם כתן בהם סימני' מוכקיים
כסכיבי סמם כתובים ומקוקים • אמרותיו אמנות' ס'
כירופים מדבם שתוקים • ובכן ראוי ליתן סככסס
סיוכיא מחשכתו סטובס למעס לזכות בו את סרבים
באם סכעיר חיים מנחם מן בלא"ה ספר"ר יבחק ה"פ

ברוך שחלק מחכמתו ליריאיו
אחרי הודיע אליי - אותו את כל זאת אין כבוד וחכם
כסוהו מרגליות תלויה בכווארו ע"כ כל מקום אשר
דברתיך ודתו מועי יטיבו לו כדי לסביא סל סדסום
הכי טילי מעלי' כסאי למען תהיה תורת אליינו
בפני זכמי כאכאינו ולא תשפח ספי
זרעינו כ"ד קטן לבית אכרן
בלא"ה ספר"ר משם
ככן
מאיר הסבכוז

מן אמת חפכתי לסודיע אשר זה האים פתורני
המופלג ומופלג כמהר"ר יבחק הקרה ה' אותי אליו
וראיתי כתביו אשר יעד סוא אחי קודם ועייכס
תחנה משרים אשר יד כל בו במעלות סתור' וסוידות
על כן ראוי לתומכו ולסעדו בימין כדתו ויסי רכון
סיהו כאכאי כסותו על כן ראוי וראוי למקדיסו בזס
וססייה אכורס אפילו במיעוט קמא לגמור כעדו
אשר לבו חפץ למען לזכות הרבים בפועל
יחיקן ותירו כה דבי' סמואל סקאן כן
ר"ר יוסף יאכקא ז"ל

אדומי • שב' אל דכין דין מוסיק מעות • ואין דכין דין נהמה שחבלם בחברתם ומשלומי כפל

הנמכרות • **א** ין קובכין קנסות שקבסו חכמים כתוקע לחבירו וכסוער ופ' דברים של תובל רק קובכין לפי השעוריות • (סעיף א"ב בקיבור לשון) אין גזבים חזקי

בהמה שסיווקם את האדם (ג) אבל דכין דין • עשר ודין דגמרי בתלפות וסקראות • עדים

פסוחו ויא' למיהדר מכיסם מייבוס לשלם • מיסתפס דבר מחבירו כסיעור • שראוי לו אין מוכיזין ממנו בתוכחות (כס)

דבר כתנתי ולא השמטתי כלום ממה שראוי • ובקשה מכל קורא שידקדק בבי' אס וימכר שכל מה ששמטתי ראוי כוא לכך ויאמר

כה גדול אריכות ספכים ובקיבור לטובו במכאול כל הדיבים ובודאי • יאמר כן מי שידקדק שיטיב

וישמח לבו • כינזא זה עשיתי בכלי סי' וסי' ואיכו ראוי לפארין ספער באלו הדברים לרשום אחר

כל סי' וסי' למה ששמטתי רק אכתוב סתם כ"ס ויא"ה א"ב זה חכס יבין וילמוד סתתם ממה ששמטתי

פס ועוד בקבת סימנים :

(סי' ב' בית דין טכין ועובסי' והתחלס מיושב על הסי' וענין סכרסס)

בית

דין טכין ועובסי' בטיתה כססון כדי לגדור פרכות פרעות • אף שאין עידות גמור

כל השעוראות • באס סוא אלס תובכין אותו בדיכי ערכאות • ויס להס

בס להפקיר מעות • ס"א אין כח בוד טובי עעיר לטכות בטידי דאיכא ריזות לפלא' ופסידא לפלא'

וסכל לפי מכהגו בתלפות וסקראות • ויתר דכין אינם נרבים • (סי' ג' כסס דייכי רבים שתחלס מיושב על ססין וכלל הכרסוס)

דימל

דייכים כקראי ב"ד כשר ואפי' הדיוטי גמורים • כסיוועים בדיכי סברות ופיעורים

ס איהם דייכים קבועים וכשרים • אין אכו יכולין לומר לא אדון לפכיהן לא

בבורים • (א) כססנעלי דינים מתרכים על יחיד מופתס מותר לו לדון יחידי אבל מכות חכמים

שיוסיב עמו אחרים • (ג) כ"ה סעיף ב' ככלל בקיבור לשון כסעיף ג' ודוק סעיף ד' א"ה

דלת

(כ"ה של סי' ד' ופאק שתחלס מיושב על ספי' ועל מעכין טכו) • סגר אחריו ואיכו רוכס ליהן סססים • אפי' ע"ד כותיים כפנים עליו תמים :

ין לעבמד מותר לעשות כסתראה איזס חפץ יודוע לך שחפץ זס כנזל ססך

וואס איכו רוכס לסחורפ • תוכל לסכותו ככל כ"ה ונכרס • אבל אס

הא

קכל כגד יחיד שאיכו תלסידי • כסם כקראים מוחוקים ומספטן יוכיאו לאורס • כל הדיכס בקיבור לשון

(כ"ה של סי' ה' וסתחלה מיושב על ספי' ועל פעכין טכו) • ו'ב ליסיבת דייכי קככעים • עברו ודכו כסכת וי"ט או בלילה דייכה דין לסס באים :

גס סאין רכים כע"ס או בעי"ט או בליס סססתחילו דרך אקראי גופרי סססי

בכיסן ותשרי אין קובעין זמן לפי שאיכו עעיר לכא לרין וואס שיזסיכס דר

שפס אף כעים :

אח"כ דבריהם נשמעים • איך לקבול ב"ה בדין ולא בימים נוראים • ג"ס בק"ל
 כנגד פלקתו א"כ אחד שלא פתח פתח ממוס פרוטס :

ב א"כ הווקעו עליכם לדין מחוייבים לגמור את השפוט • (כ"ס בק"ל)
 (כ"ס של ס' ז' ועל הסי' ועל הענין הכרס למעלה • מיושב סתכל •)
 הנה הפסול לדין אשה עד סומא צ"ע עיניכם • קרוב ופסול אהבים וסופאים
ג ה את זס סלל דברו ג' מי' מתוך איבס סכנותיים • זה בורר לו אחד

זה בורר לו אחד כל אחד אהב וסוכא יכול לברר על עניניו • מי שאומר על-דין סכוא סופאו
 כריך ראים • סמכה סבירו שסוס סזילל בו יכול לדונו בכל סכניו • ז' ב"ת סוכאים
 ודיינים סקרוים אסורים • ליטכ יחד בדין פלכיו • **ד** ידות יהוס בדייני
ה דברים כאסרו לדיינים • אל יתנו ולא יתקו קלות ראש **ו** ב"ד אל יספרו בשר עניני'
ו רב סוכת כסוראס • **ז** יהנס פתוח להס אס כוטל' סמון סוס ולזה
 כותבים **ח** כו דין אמת כל סעולס מתקנים **ט** סעיל' איסיה יתירס סלל לס' איבס זוכים לכ"י
 ת"ח וכוכים • ו אס דכו דין סקר ססכנה ססתק מעטעי כאמינס • **י** כרוך יעלו על לבס אפ
 מי זלפכי מי סס דכיס • וסעתיד ליפרע על דבריס סמוכיס • **יא** יול ססס להתנה בשררה
 על עדת כאמינס • וסעבור כן אסור למכות דיינים ע"ס סאיבס הגוכים • סלוחי ב"ד
 כסנים כאמינס • וסותר לכס לסעיד סזללו כס וכדיינים • וכריך לכדות ססמפוס

וכרבנים • גס יוכל לככות זלסויק את עזי פניס • כ"ס
יב ככסר סמכו • אס אפי' כרי לספוט כדק סוחד סמון או אפי' סוחד דבריס סיומנו •
יג עמו וראו סראוי לעסות' כן סכרי באס יתבענו סכות' א"כ מחוייב לחזלו :

אס קדס התובע ואלח סמכה גבולו • איך סכתנע יכול לפוסלו • אל יסח מגדיל סכר לסוכרים
 ולססמיס סלמולו • סותר לדיין ליקח סכר ציטולו • אלל סכר דין אסור לעלו • עועה סרב כדין לז'
 יאמר סתלסיד אסתוק למולו • אלל כך וכך למדתי דרך כבוד יאמר לו • ויא' ה' א"כ
יד ס הדיין על ערכו ויסלך גבולו היסיו • ז' ויסח סמון בדין יסח ויתן בעניניו •
יז ודע סיסס סראוי לסוראס וסוכע עכמו סהוראה ססונב סוא איבה וגל •

סכועת סוא סוכע סמכו • ג' דין סל פרוטס בדין סחא יסח בעניניו • ד' ב"ה בק"ל
 סי יא ופ"ס מיוסב על הסי' ועל הענין סנו :

א לך ארץ סתלכך כער • כי אע"פ ססרדין לאדס סעיכו סוסס לבא בגזירת ב"ד ססכסער •
ב ל ת"ח וגדול סיומנו סיסבסיר א"כ לעמוד לפכיו בעבור ססוא איס בער • ומי
 סלל יוכל לבא לב"ד כי כריך לילך לדרכו וזל לב"ד ססתכלות דברו • **ג** אהס יכול לסחזירו •
 מי ססיה בעיר וזל ססליה ולא סכאו וסמר לסכנים סיגידו לו איך כדך כלוס סלל זל בי ססאלל
 עלתס זתל לסכני' על פססכה • ומי ססוא כמדריכה וסלך סליח ולא סוכאו איך קובעי' לו זסן ססכזכו
 סי' י' ב' דין רך וקסס או קססה וקססה ופ"ס מיוסב על הסי' ועל סענין

אל יספלו אז איתס • אס כ' חוקי' קסס וקססה כאו לפכי ואל אדון אהס : איתן ס' על קסס
ל דין יס כח לעסות דין כעין פסרה סקוס סאיך סכנר נתנר לפניס ג"כ
 כסאי

לעשות פשרה אם אחד מהם סמוך ליטע בנייהם ; מחילס איכס כריכה קנין ופטרס כריכה וחס
כתפטר פכני סלס סיס לו רחיס על חובני ורח"כ מכא יכול לחזור בנאס רך וקפס בלא לפכך לא יחא
בדמה איס רך ועוכ ובאמן : **יב** אהמלך והסן (מלך ס' על סרך ועוכ . זכמן סי על קפס -
) ועתס כני בעיךך רחא מיד פחלה על הזיכרו' ספסוק יכא סמלך וססן ופ"ה תידע סדינו' וכס'
ג ובקעה הלכו יחד סבעלי דיניס . ועל סדוריס קרוביס או אוהבס סכמיס .

מ ספסחילו לעונ בנכיהס לא יוכלו לחזור פסקו סכמיס . ככתב אל יקבל ספסלות ס'
אחד מהס : א"כ כ' בעלי דיניס סתריס
י"א דסתוי יין מותר לדון דיני סמוכות דלא
שאלן סחויבין את סתוב' ליתן כוס' פטרעו לכתב
ופ"ה וכו' עיין ספ"כ דאדרב"ס וק' הוא סיכני

דיניס דסתוי יין אסור לסורות דיני סמוכות פהרי דיני אסור וסיחבבותי' וסורסי' כולס בפסק'
ואותיות סחכיסו' ורחוק הוא מספסע . הסכל לסעוית בדבר ככתוב ואלו בע"ס עכקינן ככרס הכא
לסורות איסור וסיתר סכל חכס בדורו לאו קעל קכס ב'אגמ' סולס מס סאלן כן דיני סמוכות סעל כרוב
דיניכס איכס יודעיס פאי קאפרי רביכס . וססברא דפסס ידוכורוב סדיניס ובמעט סכרות יכא
סדרך ססכיל להכניך ולהוסיע ; לכקו ולפריע ; ומעסס פיה צקחילמי ק"ק סארדוכס סהייתי סס
אכ' ור"ס וסיס סס סיכור אחד דיין קבוע וכסה וכסה סכ"ז מן סמך רכנו' סלי לא רכניס לכפרו לכלל
דייני' והכס הרב סה"ל סי כתן ועס באומרו סלא אסרה סתורס אלא לסוראס איסור וסיתר סכן כתיב
לסכיל כן קודם לחול וגו' ולסור' את ב"ז ואלו סספעי' לא כתיב עכ"ל ודכריו סמוסי' סכד סדנריס
סכ"ל וכל סס סלא כתב סספעי' כי זו אינן פריך לסמר . זו סולא זס ויס לי עוד . רחיות לסתור ולא רכיתי
להאריך בקיכר . זה וחס סול . סעס סייכות סלכו אינס חזקי' איכו כקרא סכוס ואעוקרא דיכס
פרכס קחיכס יתי' סלא ידן אסי' אסור וסיתר לדכריו דלא אסרס תורס אלא סיכור כדפי' רסי סכאן
ססיכור אסור כסוראס :

ד דין אס אומר כלך לכ' בסי' ר ועסייתי סתמלס : מיוסב על ססי' וכלל סעולה
ככל לריסי כלי ולריס גלותס כךך אחד אומר לחכירו . אינן מוסעין לו כסיס כ' בעירו .

י סחייב ואמר ככתוב לי סאיזס טעס דכתובי סמויכיס לכתוב טעכתו וסכק .
עכינו . אף סי סכחסייב כ' סג' א"כ לסלס סוכאס ראסופס א"ל ססיס ססרד לילך וככ' ר' יסימולן
סוכאסיו ואין ססבעין אותו ליקח כרכוכו . ב' יאכסכאס בלא לעיר' סחייב לעמוד סס כל אחד
פסיר סוחק ואלס בעירו סוכאינן אותו לכדיהג' לדון על סמוכו' . **יג** סכוכי' סספול כו יחא
סימכיו . (פי' כ' ר' חריץ יסכול כו סול סיל על בית דין סגדול)

ה כסי' יס דין ארס סאלן יכולי' לסוכיא סאלו סגזילס . על זס ענין וססי' מיוסב סתמלס
כוכע ככע וסכ"ד א"ל לפוכיא סגזילס . נזורי' סלא יסאלן ויתכו עמו וכיכא באלס .
ילון מדין סכוס כסרואס סתוכע סכקס ערפס ועלילה . וחס יוסכ יקור וירד'
ססכולס . כסאלן יתוס ואלמכס ססס כריך לספוס דין ת"ח סחילה . כי סיטכך
כעס סגולס . פסוק זס טעלה על סוכרין וסידע ססי' וסענין סכו .

יה

ב

אחר שכלבו חלפנו דיינים ובעלי דינים כולם
ובכלם יסא התבע אם רוכס ליבע שבעתיו : והפוע פעכב ודוהה אותו :

צ ריך לסקדים סתובע לתבע ככל דבריו ותבעתיו . כל הדיכים קיבור לסווי
כ' דין דין טענה ע"כ עשיתי פתחלס . מיוסע על ספי' וכלל עולס :

כה ס מאור עיניסם של דיינים . מעו בדרכים הפסוסים ומכורסם פוסקים כמפורססם .
ח וזר סדין ודין אותן בסלכה . ואין חילוק אפי' הוא מופסס . דמין טענה וחייב

סנועה למי שאיכו חייב בס ובקבין סודר עפס פסרה . כסודר לו אפי' כן שבו קבין בעתו הוא
וגם בו חורס . בדרכים שחולקי' על סראסונים . יפסוק סדין אחר אחרוני' : היס פסג בעיר לסקל
בדבר מפני סכך חסס אחד כורס לסס . אם חסס אחר בא לאסור ועסוכן דכתי' אל ספוסע אסר
יהיה כיוסי' הסס . פסקו דאיכא ספיקס דדיני' יכוס המסוך כיד ספוסוק פסס . ואס כיוס כסוראית
איסור וסיטר עיין סס . באס טענה סדין ואין עוח בעודו . גם איכו רוכס לחזור מפידו .
סייב הוא לסלס לך אורוכו ויקב . רק סיסן . תאסר לבית יעקס :

(כ"ו שלא לדון בדניי עכו"ם א"ל בד"ג זכ"ה מיוסע על ספי' ועל כל הענין)

כז * תאסר בלבך רבי' סגוס וידס תקוסס . אלך ונתבעכו בדיכ סס כי אפי' מכיל כב"ד פסס .
ק לוכך תגולס ועעסוך איכו יפס . (אל' סתעול רסית סב"ד) ואפי' סכיס

סכרתכו בפכיסס לדון . כב"ד פמויבי' לסרסיסן ולכך . כתמיב בדיניסס וחור ותבע לפכר
דייני ישראל אין כוקקיס לו לדון . כח ורסות כיד ג"ד לסעיך בפכר עכו"ס סלהס חייב ודייניס
לרדוק אחרוך . אם אין אסס רוכס לכיית דין ישראל . סססער עורך . כל הדיכים קיבור לסון
(כ"ד דין הסחרף לת"א או סקלל לדיין ע"כ עשיתי פסוק ססתלה מיוסע על ספי' וכלל עולס)

כו וס סאיס אסר רוח אלסיס בוי' תלמיד חסס סוי' או דין ויאחר סיח סרפוס או סקללו .
ב אם אפי' פחל לו הסתחרף סדין אותו כסינילו . ויסר יכול לסיסו סו

ספוקר כב"ד וסרסות כידס לסרול . אך סלא יפא סססד' כבוד בורא כניכול . כל הדיכים כק"ל
כל הדיכי' סל

הלכות עידות

ואסתי יהנא . כסוכתיני חרס ככ"ה סגכולו . ואפי' בעל דבר בעבסו עידי לחולו .
ג תייחד לעד לכותי כריך לסעידי לו . ב' ישראלים סאיכס קרובי' סיודעי' ססייב

לכותי אפי' לא יחדס יכולי' להעיד לזכות סלו . לא יקיס עד אחד לסעידי באיסורויס סכבר בעסו ולא
יגלס קלכויו . חחרים סעדות ומגודים ככני סתגדו. אם כתקבל סעידות סלא ככניו . ואס יס לאחד
עידות בעיר אחרת או פהכ"ד קולס או סלא בא אפי' סלא ככני בעל דבר יגידו פה סידעו לרכוכיו .
ואפי' כתיפן סדנר סאוד יכולים להעיד כל זמן סזכרו . סעכסס כל עכיוכו . ואס סעד ע"ס .
והכעל דבר מזכירו אל יעיד כני דיכו . ת"ל לא ילך להעיד בדיני ססוכות לפכר כ"ד דכניר סיכי' אל'ל
ג"ד סולמי' סס אל' באיסור לאפסרוסי סכניו. אם קבלו עידות בליכס איכו עידות וסודר ומגיד כיוס כל
עכיוכו . תאיס בעד סיסא ירא סתך ופחדוכו .

כה

סעסיו . תגיד וס סימכיו כ"ס
כז קסל ועדס . סיגידו סעידות ככודע . ולאסר כדי דיבור חחרים אל תחוס לסכידס
וכס סעגו או ספוסיעו פכאי או ססכריס סוכלים ביאור זכ"ה סיעוד

מ

על פיהם • היכי דתרווייפו כי סדרי אע"פ שלא ראיתי אינו ראיה אם אחד אומר ראיתי וסמכי אומר
לא ראיתי הוי הכחש • לפי **בבב** אל תשיל לחסס • כל סדינין ס' למד סוף עידי סמוך
ברביך דריסה וחקירה ופ"ס פיושב על הס' והענין :

למד

דעת את העם לאזון ולהקור בחמתו • ואע"פ שעדי מסוכו הם •
ה דין גויאל לאמתו אם ראש בעל דין חרומה בעענתו • וכריך סיעיד כל אחד
על דבר שלם באמוכתו • עד שאחר מסיס עמו פלוני זלסד' אין זו סכאפה לעומתו • (כ"ס)

אל

תבא אם יפתוק ממאי' ולוויף סער באים • לך אל ב"ד ותניד ודכרו כל יהיו כשמיים •
ך לא תשית לבגד עיכוד דבר בליעל • כל זמן שהחופים לא יעידו שלא עשו

פלוס כפרד ומעל • שכי כתי עדים זה את זה מכמיסים • ושכי הם יחדיו ב"כ סערות ביד מלוה אחד
ספסוס • אם סכיסם באים לכ"ד כאחד ליסרף סער אחד סלמכין • **לא** יתיכבו סוללי' לבגד
עיכוד (כ"ה) ל"כ דין מי סהודס מכס סטותו על חובו • ואח"כ ססכך ואחר סעסס אזי בו :

בל

ידעת וסכוכס • סורה חוק לכ"ד סמייב סכס • יכול לסכך ולומר סטעה אזי כך באסוס : ע"כ
ך אובן שאחר ככפי עדים ססוא סייב לספען לא יעידו • כד' ססס ססודס לפכיסם

ססוא סייב אלא יאמרו דכריס כסוויס • 'ססוכרי' עידות סקר בסיסיקס לסכריס פטורי' סס מדיכי
ארס וכודאי דכוי ססי יקבלו עוכס • **לב** חוקר סובוחן כליותם כ"ה כסי ל"ג דיכי עידות
ססוליס וסימכך ג' ע"ד כסי ל"ג דין סאכי' אופס וסוכ' וסחוקים מעודין וס לוס ע"כ סימכך :

הל

על ס' דרכיך כי סה' עסס • אזי סחך וכלס אופס וסוכ' אפי' מעידין זה לזה ונעניני •
ך אופי ססיו מעידין סקר על סכעס • סכי אפי' בקראו ראסון כראסון

זככי ככיס סליסי ססלויסגס לכסות' סס לעידי' אכורי' • קרוב וכסרסן או ססחילתו וסופו
ככסרות וספל ככתיס ס' ככסריס • תרי בעל כססותו סל ראסון כככי לא אטריבן וכן סססי ססורי'
ג"כ ססוליס סעידות סקרוביס וס לוס או ססוא קרוביס לסדיניס סלעיכך • וסכלל : כסי' **הל** עד
כפו וניכך וק' (דין מי סקבל דקס עכב' ססוא סכול לעדות ע"כ ססחלה :

הל

ואנין סכדקס מן הגויס קבלו • סססחוקיס בקוביא • וסכסוק אכלו • סדרבן סחול' כל ארץ
ך כל סעוכר על סכבוע או סעל' סס סכוכין ככ"ה מעלו • ומי סככרר עלוס

סככו או גללו • סככי' סעריפס או ככילס' האכילו • לוס ומלוס חריבית קכוכס ככיסס סיטילוטון
ססורס ססוליס לעידות ססס ואס יגידו עידות לחובו : כסי' **הל** ססדר כריבך • לוס ססעיד על
סמליס ססלוס לו כריבית ועד אחד עמו מעסרפי' לפוסלו • הכסכע לסכיס או סכככע להכחיס

הל

סעד סכסרפי' לפוסלו וי"ח (ל"כ דין ססו' פסולי' לעידות סו' לכרף סדכרי' ופ"ס מיוס' על ס' ועיכך
איתת אסר יסיס כפי' איתו אדבר : לאפוקי ססו' ואסס פסולין כי אי' לכרף סדכריס ולסכר •

ח ון ססס סקי' סאיין אכסיס כסיס ככחכות ובעידותס סתככרו • כככאת וכונין ס' ס'
(ועסרמ' ססס כוין) וקטעות וסכירת כסמן אפי' סקטן ואסס יחודס קרוב וקרובס עידותס
אל סככו • **לה** סקססן כסיס לבכו • כ"ס •

כל' ארבי' ססעידו ואחד סכס קרוב או ססול כל סעידת בעל' אע"פ סטען סאינו קרוב
כ' אקרוב וס אל' סען ואסר כי לא סיכיר בקרבתי • אע"פ כככעלס כל עידותיו • אס

כ יון לראות ולהעיד ואף גם הוא מכין וסביא אותו וסויסבו • **לד** ספק
פלימות מיסכו • **לד** ס סכתן סטר סתקס עליו ססול אס יתר סעידים זכרנים סעידות סלסס
יעידו ככד סחדס זככנסססטר סלמוליסס כ"ס בק"ל ויס"א"כ :

לד ללז אל יעידו עידותם כחוקי' סיס להס סנאה' סחקראות וסללח •

צ ועק סערד וסמר ספבלק עכמו מכל פניסות סן סונה סן רעס' אפ"ס כל יסכא וכל
יראס • א"ל סידוע כודאי סלעולס לא יהיב לו מוס הנאס • **אלד** דגרים כרכי כזכור ועיסקי

מכ"ל אין דכיס כדויכי עיר ססמס • ואס יס סכנס כעיר סקדס פדויכי עיר דכיס ידו"ס על העליוכנס
הל יוכל סדוי לא יסיס כ"י כסיסמרד סעידים סקר העדכו לטונדן כנאסני' על כנסן וססלמי' סוכד

ש כ"י ססעידו סססיב וסאז' וסככיסו אוקס • פסור סתכיעסס • כ"ס

טז עסכן וכא אס סכטיח לך לנסות סלונאות • כי מיד סכטל ססכן סופין ססלוס ליתן ססעוץ •

כ סק דין יס לו בלא כאמכות כאמן ככתכע לוסר פרעתי ופעור מכל סתכיעוץ •

ססטר אל יתן ססופר לסלוס עד סייסטר הלס וכלוה כותן סכר ססופר לכל סתלאות • סלוס כסטר ולא
ככתב כו אחריות ססופר סוה טעוץ וסוכס סססעכדי ספל סס סעיכר רואות **לז** זכרי וככאות

מ ה סעבורה סו"ל ססאומרי הוו עלי עדי' סכני חייב לפלוכי סנה • או כסוכ לו ככהה ססרי אפי'
ר ודע"י סעידים סלח סייב לו ולא יהי אכלו כלוס או אפי' סכיס סודיס באסוכס

סייב לסלס סמכס • וכ"ס **מ"י** סכותב לאחד קכלתי ספד על סחוב אע"ל הידעיקן כודאי
דלא קכל סוי כמקיל ומכח ססוחו ידו על סתחוכ' יע"כ סיסכד יכא **מ"י** יפיתי יסיר סכס (ולא יעס'

אם כספ תלוה וכספקו אכלך סערי ללוואות • הכ"ד סחוייב' לעסולך סטר אח' אוס באותי • אס
ר או ססטרות סיו סוכני' כקוס סססטר וכעסס זחא ? **אם** היס לו סטר

וכאכד ואפי' כאכד כעדות אין כותבין לו סטר אחר למענו • ואפי' יוכא סתמת יד אחר סוק

זסן ססטר אין סס חזקה אין אדם פורע סוק זסנו • ויכול לומר סמכי ככל זכרעתי כמענו •

כס עכסס הכרס סכססיינו לסלס כפסס סוקדס • אע"ס סככת סתס ז' כפסס כסטר סכנסס •

א ס איזה אוס בל לאפוקי סירסין או סלקוחות דק' סועכין ללקוחות ולקורסי' וסורסי'

כריד סדיין לעיקן באותיות ססטר באס סס דמות זו לזו כ"י לזיוף סוססי' • ססופר יהא כזסר ז' כ"כ'ל

ואל יכתוב כסוף סיסס ססלס ועד עסר' ואל יכתוב סססנון באותיותיו : (כגון ב' אור) ואס לא

ססס כן סוי סטר סכסטר לזיוף וססול סווייתיו • סיס ככתב כו לסעלה דבר אחר ולטעס דבר אחר

ססס סוקרי' זס אס זס וסלוקיס • סולכין אחר ססססוק' וסו"ל סלל יסיס כביעס אחרוכס ולא כתוב

סכל סריד וקיס • ואס לסעלה כתו' פרט ולטעס ככו"ס סכל ופוחת או סוססי' סולכין אחר ססרס ככל

לסוק סססוק סכסטר אחרין יד כעל ססטר על ססססוכס • (כי סססול ססכירו עליו סריסיס)
סרסס ססספרי' ככתבו עכסיו סנהצו לכתוב דלא כאססכתה ודלא כטופסי דסערי ככל לסוק סססוכי' יד

כעל ססטר על סעליוכס (כ"ס ו"ה ססוכיא ססכירו ע"ס)
גס אלס לחכמים ודיכיס סבאיס לטרוף סלוקחיס • כריכין לידע אס אמר סללוס :

ר כא ומכר סלוס סקרקע אסריכין סכודאי כו סיו כועסיס • סטר סככת כו אחר
ססס ז' ס הללוואס ד' ג' סכועות אחר ססס כסלס ססעס • סטר סוקדס אינו סוקף (ו"ה א"כ)

דמ ו צראוהו לא ידקק שנסטר שלו יהיו מקומים • כל שהקי' ותלויו ככעשים באפ' ותמיש
ז ריק להחזיר פתכינו של שטר במיום אחרוכי ואז אין לחוש פזיזיף שסטר
ויכתוב דבר בין שסטר וסחתימח (כ"ס פסטיחיס)

המ פ סירבה אשר רבו ב"י על עפ' פארני או ראש' או עדי' שאיכס יכולי' לקרותי' ואלכו ותפשו
הסטרות **ח** שיתפס אל יתכו אם לא יקראו לפניהם תהלה ב'אכסי' ויגידו לה' בפירוש
ומ י הוא זה אשר מלאש לבו לאשור פגם בעמנו פסול עידותי' בייית' או הנא י סיב בדבר •
ק ודם לבן לעותמי' • סכרי איכו כאטן אם כתב ידו ינכח ממקום אחרים • מקיימי'

שסטר באחד מס' דברים • פ"א פיסיו סדיינים כתב ידו עדים סכריים: ה"כ פיסא כתב ידו ויכח
פסטרות אחרים • ה"ג פיתתמו נכניהם • ה"ד סיכואו סעדים התמימי' וכל אחד ואחר זס כחציה
שלעיכוס • ה"ה סיכואו עדים ויעידו מזה כתב ידיהם • אין סקיימין שסטר בלי'ס ואפי' ביום לא
פוי קיו' אם קיימו נכסי' • עד א' פתתום על סטע' יכול לחזו' עידידותו שבכתי' חכס בופ' קיי' מטר לנד

זמ ס עטו בתוך (כוודאי) וסערימי' בדברים • כסטעכו על שטר שפידס שפרע סו' וספס חייבני'
לאחרים: **ב** א לגבות אח"כ מזה הסטר שמען שלי' כן אם בלא תביעות ב"ח סיס אשר בן ג' כלום
פסור סכל ערעורים • **ואם** אומר סלוב על שטר שבידו שפעו סעדים שכתבו אלף והיה
לכס לפתוב תקי' • אע"פ שישבו כאפנות אותו תדקו' • רק הלוב כסנע היסוד נרי מלג כללום
כחפנים • אף פססס **מז** ס וחוס כהוני' (כל פדיכים בקיכור לסון):

מח פ סתחה את שסטר או תקרעו אותו אם כבר פרעו עבדו • ואל תלוב עליו מחדס כו

נ סחל סעבדו לחצירו • אל' סמחרם בכני' עדים סכרו • במסר'ן אין סייד כחחל
סיעבדו ידע' ספרתי' סעל סמר'ן מקיים סכא לפני' ב"ר • ומבד סכיתלס אל' ינסוק' כגדו' • (כ"ס)

סמ א סמח' יקר' • ע"כ גס ספוט' טעס גסס סעי' קי' כתב סס העפל והספרס • כסר כסס' כסעוקר'
מ • סעוען שאיכו חייב כלום על סערו • פי דמאי' אחד פעלה ספועל עכמו
והודס לזה אין חופסקן לדבריו • קסל סכסי יוסף בן סעעון ביניהם כל אחד ספס יכתוב סימ' על
כל אשר עסס • פלח יחא' • **מט** כדיק לפני' רסע' (כל הדינים בקיכור לסון):

נדן: (איש) אשר הוח אלס' בו שכתב הודאה איני פלו' לווייתי ובלא עדים סאסיכו על חובו •
ה גום יכול לומר לא לווייתי וספור סחי' ונבואס יס עדים על אותו כתב כל ססוכיאו
גובס בו' • וס' • **כל** ססק או שטר או שכתב בו סחס פלו' חייב לפלוכי חייב ללסלם לכייכא'
כסכא מחסת אותו פלוכי בסרשסס וסעכס • כל סדיכים בקיכור לסון: (

אין גס אחר בשטר ססעיד על חוב מכס' או אפי' גיס אחד וראובן טוען נגדו פרעתי' ואמנסי' •
ר איובן יסנע סבוע דאורייתא לסכמיס את העד וסעטלו כרכס • ואס עוד עד

סעיד בעל פס סכפני אותו עד ובכני' בספר לו • פ"ס באלו כ' עדים יס על חוב סלוב ואז אפי' כסנע
לסולו • כ"א אל סססעו בקולו • (ו כס' כ"ב דין שטר סיס בו ריבית ע"כ סיסכך וק"ל לפני')
אדס אין לו ססועס • אס סכפך ותרכיני' אל ירהקן כפשו כי נכסיו סספוטעו' כידוע:

בן איובן סהביא ג' עדים שסטר פלו' כקרא' באובס דיכו כסו כססחק ובס' ס"א הדין
לעיכך • **בין** פנין את אשר לפניך (פי' בפול' כ') וסיוד של בין איכו סורגס כפסס וכך
סוה

כ"א לעיל כפי' איך וכפי' מה שטמא • **בז** אדם ראש בעיניך : שאל תכלול קרן • וריבית
 בשטר כי לא תגבה בו אפי' קרן ממוכיך • א"ל שעי' שפליח בעסק זאת לפיכך כ"ה דין קרוע הפסוקי •
ג ע' וקלון ימנא הדין באם ישנה השטר ומאחד של מאס עושה שני' של המישים (ע' אינו מורגס
 תרכס עליו הלוה שהמלוכ' פ"פ בסרות של פלמים • יעשה אחד של מישים •
 או לפיכך שיתע' לו חכמי חדשים • ו"פ"י אשר המלוה לב"ד שיקרעו שטר של משה ויעשו לו אחד של
 מישים • כל המעשה השטר בלי רבון של המכח **ג** ע וקלון ימנא כ"ס
 (כפי' ב"ד מי שאבד שטר והתחלה מיושב על כלל הדין וכפי')

גד ובע' • ואבד ש"ה של מכה • אפי' ככתב גדל'א כתב תכרא במיתן ללוה שובר •
ה יוב לימרה לו באמוכס • באלפרוע חובו ואמר (סמלוה) אין שטר בדיכי בו
 בעיר אחרת תן לרחומו ואכתוב לך שובר אין שומעין לו • ואפי' בשבע סלום פיסלם בו ביום שטר
 סבובו שלו • אם יש לאחד עדים שפלוכ'ים לו שטר פרוש עליו • אותו פלוכי אינו יכול לכזיב' שום
 שטר כי בחזקת פרוש כל ס"ח סבובליו • מי שפרש מקבת חובו וכיסליש את השטר באופן שאם לא
 ישלם לו זמן יתן לו שטרו אספתה הוא אם לא קרה מידו • וכסלים אל יתן לידו • ואם נתן מססתין
 לשלם עד דמקבל עליו כל אונס שיסיה ללוה שלמולו ואם כבר כזיב' המלוה כל השטר קוד' שטרוע
 לב"ד שטר השלים שלו • (דין שלימות כפי' כ"ס ופ"ס מיושב על ספי' ועל העביד •)

הז סכת אלף כסף לאיך בשלימות ומכחיש קכת' בתקום שאין לו סיגוי אינו באמן על שלימות
ש כר פשלימות ישלם סבובע סלפניהם (ב') היכחישו עדים את השלים ואפרו
 לא על בכאי זה היית שליט ביניהם • אם אינו אומר השלים באיזו יום נחפר פשלימות באמן ואין
 חילוק אם נתברשביהם • או שהמלוה נתבוביד להיות שליט במחויבם (ג) אל אל יתן השלימות
 אלא כפי' ב"ד סבובליו • ויכפרו לכה ענין שלימות סאכליהם • וכב"ד יכתבו לו חתמו הענין
 ואם יש לכה אח"כ תרעות על ענין השלימות שהיה בדיפס • או שהיה קרוב או פסול אינו באמן
 כלל נגדיקס (ס) כשלים אל יחזיר ללוה שטר אף שעבר חזון והוא ענין שפרש אלא יחזירנו לסלום
 (ו) השלים יעשה תמיד כפי' שהשלים בידו : אע"פ שיש לאחר טעכס נגדו • (א) וכל זאת
 פשלימות בידך אפי' כתבו ענין השלימות וכאו' ב' עדים להכחישך • **הז** יכוסו ויכלמו כל מקשיך
 (דין אשכ סכוסאת וכותכת כפי' כ"ו ופ"ס מיושב על ספי' ועל סענין)

גז פומעינה בת כיון שנתן בית כוסאת וכותכס • ואפי' טרופים שעל ככסי כ"ס סבובע
ס אם יודעי' שפיו בידו וכפי' של אחרים אחר שיתו יחזרו כל סדגרי' •
אדז ועולם אל יבא כמכא נידו' • כגון שטר פרוש או שטר סכסחל שינעודו •
 ה' ש' לו שטר שפרע חמישי' וחמישי' חיי' אשור ג' כ' לסהכו' כסלא' כת' שובר של קבלת'
 ואם אין עושים מותר לכרותם (דין אש הוכיאו ספרות מקוימי' • מדבריה קיימי')

הח סוכך הספתות • אם פטרות מקוימים בידם כאלמנות וסטרואי טעכס •
ך בכן אחרו אם נתן סלא כפי' עדי' ספה גובי' בלי סבובע • פלחן
 ע' שליח וכיס ליקח לו שטר הוא חייב לשלם סעעות • וכן מי ססופקר ביד אחר פיקדין של חייב לו
 נקדד יכול לעעון עד כדי דמיו' אם ענין סכסליקות אותו פלוכי נתן כ' דיני' אע"פ דספקיד יכטרך
 פלס

ב אם מחיים תפסת במעוכך • יום לך עדים שתבעם נחיים ולא רכה להחזירם ולא
חפ' יטלו עידות שהיפקירו • וגם יש עדים שראו עתה בידו • עשבתם לבלום כהשבי' גדרו • ולפי
תקנת רבנן סובין שעלנו דיתמי אפילו לא תפסת מהיים : (כ"ה)

טוה (פי' כך הכל)

של השטר פים ידוע לבד' כי נכבד אחר הדיעותיו • מייבוס הכד' לעשות
וסח מטר אחר ולקוף שתגדרו לפרוע אותה הכלי שבו מכא' הסער הוי ה' אפי' אינו
מתן סי' בכלי אלא כפזם פפרין' שטר מכא'תי זה כותב פי' ואחר מכא'ת בכלי פלוני ואין דרך העולם
לקן ספרות באותו הכלי ואם אינו כותב סי' אפי' יש בו באסכות ותוך זמן אל יתן למלוה ולום • המוצא
שטר אכלו או שטר משוכס וא' מה מבי' • יבא מוכח עד סאליסו יבא • אבל כן שמוכא' ספרות של
אביו או לסיפוך לחזור חיובו • אומר לחבירו טוב לך בידי שהוא יפדע כל שטרותי שעליו בחזקת
פרועי' • ועוד קצת דיבי עיין בפרי' • וכולם א"ס

(דין סכירת ספרות ואובאלפן כפי' ה' וס' מיושב על ססי' וענין)

שד

א ידבר איש את ריעיו וממכיא' הם אוכא'ה במצרות שפכר • אם האוכא'ה הוא יתר •

טז

עמכם הוי ביוטול מקס • אותיות איבן כיקיית אלא כתיבה ומכיס • מיוס
יכול לתפוס הבייר עד שיחזרו לו דמיו עד גמירא • ואע"פ שלא קנה כלוקח השטר אם קבל עליו
שמוכר אחריות אם לא יבס' כלוקח השטרות כריך לקיים האמירה • במקום דלא קנה כלוקח ואמר
שמוכר עדין יתכסב ויטסור והמוכר מוזר במכירה • אע"פ שקבל המעות יכול לחזור ספורס' ס'
כסלכתי' • וזר ופחלו ללוס מחול הוא וע"כ עיין בפכ' תקבתי' • ופ' אם יש למוכר כספים כריך
לשלם כלוקח סמיפס שנכסבו • אם הפסד בא לו מחמת מחילתו • כ"ס פי' ה' דין שמיסס ופרוזבול
ראוי לסמיטע וכן מחיל ספי' אין סמיטע כספי' כוסג' • (ס"ה דין שטר הפסד בערכאו ע"כ התלם)

יז

על בני ברית • אשר בידם שטר סכנת כלסון של גוים ועידי גוים חמומי' באחריות
כוסין לשלם את שתגדרו • וסודאות ומחילו' וסערי' תקט' וס' וכוונת אפי' כפמיטע
גוי אחד כל סכעסס בפני שופט גובס אפי' שמשעברו • ואם הכד' לא ידעו לקרות • כותבין
לכ' גוים זה שלא בפני זה שיגידו לס' את המפורס' • ואם כלום סחתם בו טען סא' מה כתיב בו
דבריו איכס כסמיס' • ע"כ סימך **יח** בית גוים : כ"ה בק"ל :

יט

ואסתריהו לתבעם בשטר סקיום בו חסר • אף אם יש בו באסכות לעומתו •
לוס כשטר כסיפסע היסת על טענתו • ואם הוא מודס מקבת וסע' שד'
ועב' לא יתן רק הודאתו • אמנם אם כופר בו ואוטר סאיכו כסד' ירו • אם סחכ' תקיים
כד' סוי הוחק כפרן ומשלס למתגדרו • ואם כתן לו כסד' ירו בפני עדי' גובה בו אפי' מתפעברו •
מי שמוכיא' פ' על יורסי' סאניסס הייב שבועס היורסי' פטורים מלותו תניעס' כ"ס

עידן

(סי' ע' דין אם אחר ללוס אל תפרעני אלא בפני פלוני ופלוני ע"כ סתלס)
לכוכח יביטו אם אחר סמלוס שלך • אל תפרעני אלא בפני פלוני ופלוני כגובולך
בין אמרו אם כתת לו בפני אחרים יכול לקבל סמעות על סוב כ"ס סלסולך • אל
תססג' כסאמר לך אל תפרעני אלא בעדים • כפרי' אפי' בלא סבוע וגבו מתן פעס אחרת
שתתגדרים • אפי' לת"ס אסור לסלות בלא עדים • כי בתקולת סלוואה סלוואה וסכסס' • וסעע
פרעון קעטס ומריכס :

עין כפינו נראה : פסלות הסר דעת : אם פאמין המלוט כגד ב'עדי' כי כועל בלא פכוע אפי' **ר**

אית שפיעו לו עדים טאב : סער שבתוב בו פיהא לאמן בלא פכוע אפי' על פהדים והוכחא : כל תכאי שבעתון קיים ונזכר בו סמעה : הים מקבל קצין אהלוט והמלוט לא לקח הסער לא יכול לומר פרעתי דכל קצין לכתיבה עומד : ויש חולקין כ"פ ויה סמוכא מחזירו וא"כ

ביע אמר פננכ או סאכד קמספין או שכולה כולו : הפלוה פיעור אם ישבע שפסרו כראוי לו : **ג**

קן לו מסכן טאין שוב פעותיו : יכול לקפוט לפרוע הלואחתו : ואם הוא שופ וטלס אופר יהא שגך לא קבא אותו : ראובן טהיה לו מסכן נד גוי וככרך שבעון למעות וביקש

מראובן שירפוטו ללוות לו על טסכנו וכסרף אותו הפסכונ פיעור שבעון שפיעותיו : טאל סיף גוי מחזירו ואכדו : אע"פ שפגוי ועליל פטון רכ על שפגדו ירק כדו סויו סמוכאין מדי : ועו' פ"ד

(ע"ג דין סמותר ועקל אם יכא מעיר והוא טייב)

בע ככל אפר לו : ותעקל כל טס פננכולו : אם ב"ח יכא פעירך אע"פ שלא פיעו ז"פ שלטונו : **ה**

וב עסק טס ולא עסק זמן לפרוע כותכון לו זמן כ"ד ל"גוס לפרוע החוב בכללו אפי' לא יבא פגיע וגם טס ס"כרית קודם הזמן או פשוט טכוכו פכוע על פדין לעכב טטון שלו :

יש לו פסכן אחר זמן יתכעכו בפני עדים ואפי' אם קבעו כינו לבינו אם טלוט טודה פכוי סיכול למכור אותו בכללו (ואם אינו צעיר א"כ להמתין) אם פכד שבעון שלא בטווא ובטלוט אופר

טהיה שום כך יותר פחוכו ישבע פשוט כדכרין ופרע את כולו : פסלוה כהם בלא סער ואח"כ רוכס סיבתוכ כופין אותו כיטכילו :

המלוט על כמסכן וזתכסא טחא לא יפדכו לזמן יהיה סוטלע שוי אשפכתא א"כ טקכה מעכמינו אפר לו : אם טלוה אופר גפירום לעלוט שימסכן לאמר כריבית

פסכסאו פטוייב ליתן פקרון וטריבית טכתן בגללו : כ"פ

דע שכופין המלוט בכל פקום יסוכ לקבל מעות : ופ"ה שכופין טלוט לפלס פטלוות **ב**

טרוכה טלוט לפלס כפרועות דיכר ותוך זמן : פטי פפעות לזדורודמן : שחויב לקבל אם אין טס טקס חילוף פעכע וגזירת פפי' טוכן ומזמן : אבל אם היגיע כזמן אפי' יס

לפוט מעתיד לביא לעזר או בו פיוט טוכרס לוקח ואע"פ סאינו ככסף **ע** אפר ירחיק חכל פכסף **עיה** (פ"י ע"ס הארץ) אם עווען כגד פתכגדו אין טעפתי ופלי טעפתי ויש לו עד אחר : כי

ז ריך להכחיש מעד ככל דכרין כמכסכע להכחיש מעד כגדו : ופמך סאינו יכול ליטכע ופלס פטאודו : אם לפוחוק יפ"עד הטפיעע אותו : פוטרו פככועתיו :

(ויש חולקין) שחויב פכוע טן כחורס פ"י למכע ופלס פעותיו : **עיה** זה מדכר ועווען פכס יס לי בידך אבל כחחיקת לי כגדו : וזה בא להעיר שחויב לו ודועס לו סאינו פרע שחויב לפלס

כי אינו יכול ליטכע כגד שפגדו : **ד** פס טתטיב להפיקור' כי אם טעיעון פסא הוא ישעון כרי ואפי' היפת א"כ למכע כשפורס : פ"ה אם כראה לבר שפקר עעכתו : או טיס רגלי לדבר

פיעת טעכיעין אותו : ואפי' ח"ד שחויב ליטכע אם ע"פ עד טפא תכיעתיו :

ער פ כחוכתו : רוכה ליטכע שבעת טוא חידוש אפי' ליטכע מכיחין אותו : כגון

גיס שפכעו לאחד כל אחד או סילווחיך טכה : וטלוט יודע כוודאי שרץ **ט**

אפר טסס לוח ופי' עמי כל אחד טסס ישכע כגדו וכועל אע"פ שכוודאי אחד פס כככע לפקר וכא

מקמי אמנם • **וכן** מדין אחד שלוש משנים בבת אחת מזה ספר זמור • וכל אחד מושבו ר' וכו' •
א"י איזהו בעל ר' ואיזהו בעל מקם • איסור דאפסוד אפסיה שלא יודע פי פוא בעל ר' ביוסף •
ויתן סאתיים לשכיס •

עז יומיני כוא בו בטומ לבי טען ואמר ורובה לגנות מאחד את כל סחוב משני לון פטור ואיס
ירשו ואמרו ספס ערבים קבלים זה לזם מדין שמו • ומכירו פחויב ליתרם
לו ככאמו • (ג) סומפי שלום אחד פהם לכורך מותפות • אין מכירו מפועדד אם לא בתרם
הדבר בעדים וראיות ימות • (ע"י בפיגם) אם נעשו ערבים קבלני ומחל לאח' ספן גס סמנ
פטור אבל בערב סתם אי"פ סמחל לאחד חלק מכירו איבו מחול • אבל שכי' מערבנו נעד אחד
אי"פ סמחל לאחד אם פער סמלום אחד פהם • י"א סיבול לגנות כל חובו מן שלום או מן מערב
סמני סתם כיתן • רק ס' **עז** לעמו יתן • איז ואסם סלון מאחד ס' ס בעצת סללו כשאר לוויין
סלון ימד ככנדרו (ומכר' מי איבו פוסק כן) כ"ס

(ע"ה דין טוען פרתו קודם ז"פ סאיבו כאפן • כי חזקס אין אדם פורע תוך זמן)
עז העם היום' כרחק חזק' אין אדם מצינו בכפי ב' וסו' פצינו ומצינו וסותר גס סחוקה ספבי וסען
ספרע תוך זמן על סכירת או הלואה נכס • אמרינן סלויאי ספרע סאדס תוך זמן וע"כ
ספלוה אי"כ ליסכע על סכעס • רק **עז** פכיו יסוכא י"א אם פעות פופקדי' בידם יעוסקי' בהם
לכורך אחרים • סוי כשאר פיקדין ואס סחזירו תוך זמן כאפסיס בטענתם סאופריס (אי"כ) תכענ
כמוק היום דו"פ ואמר פרתתך תוך זמן • כשכע סיבת גאפן • (גד) מי סאכד פמר סל מכירו
ותכעו תוך זמן וסלע טוען ספרע וכפל סמני • לא סוקה אין אדם פורע תוך זמנו • סתם סלויאי
סזכרת ל' לא אמרינן חזקס אין אדם פורע תוך זמן • **ובכז** אם אמר ספרע ס' ס כאפן •
תכע אותו תוך זמן ואמר פרתעי נחור ותכעו ואמר זכנו ואל סתתם פרתעי אין גסעכסו כלום רק
סחוקה ספרן וכוסא פון • סימנו **עז** וסמו לנן • או"ע סחוכא אחד דכי ר' איבו
טע ה סאדס וסורס ככ" סחיב וא"כ אומר בזכרתי ספרעתי ופרי עדי' ס' סמו' סכל עירעוריס

ד חוי סוא סתאמר ללנה אל סתן לי חובי אלא בפני עדים כשרים • כ"ס חילוק
דין כל תן לי או אתה חייב ספדייכום אומרים • אומר סמלום שלום פמחו וסלום טוען לסר' •
על אלו הדברים • וגאן פדים ססלושו ופרעו כועל פכחו כלא סכוע כי כודאי טעכותו
ספרים • **עט** סופר סכיר לסוכו • טען לסר' על טענת מלום קודם סטוכיח סער
ססעוכי אי"פ סאמר א"כ פרתעי סחוקה כפרן ואפי' אין כאסכות בסטר כלא סכוע כועל סתכנות
אם א"כ סוכיח סמלום סער בעדים או כתב ידו • אינו סחוקה כפרן א"כ כפר בכ"ד וכ' פדים
סיכמישו איתיו • אבל סמוען לסר' וכסבאל ליסכע פור וטען לוויטי ופרעתי וכיוכל זה ספדקתך
כסכועתו לעפוט בתיקון חכמים כאפן כמיגוי וסכועתו • (כ"ס כק"ל)

(פ' דין חוזר וטוען וע"כ פסוק סתחלה • מחשכ על ספי' וכלל סעולה)
ס ירשעי' סססיכות • ע"כ כסטען טככס ככ"ד וכתחיב כס אל יסכס טככס לא רכ ולא פעות •
ס ק דת סכמוס גוזר • **ס** סהיגיד פוד איבו חוזר • יס לו פדים על טענת
כ"ל לא ססכא • לא יכא סכ"ד עדיין ומכס סעעכס • אם יכול לסרן סכוקה סאלתי ירכו •
כ"ס

כ"ה י שבים סברותי (פי' ס' דין יברכו בפני טענות סברותי וק"ל) (כ"ה בק"ל)
(פ"א דין מודה בפני עדי' על טעם חובי' ואינו משלם ואף יגרם עמו ואחר משעם אני בו)

א"ה יגרה מדון עם הכדון ואחר משעם אני כך . זכ סהודית לך בפני עדים על חובך .
כול לומר כל אלה הם היה בריא בשעת הודאס . אבל אם היס שכני טרע וסודס

אין בטענתו כלום ופ"א אחרים סהודו לו או סתקו לו בטעם שפעס כוונתם . אם לא תצנעו והוא הית
עודה פענתו אי' לומר משעם לפניס ? סודס בפני עדי' חוץ לכ"ד ככריא ואח"כ מתעביקן לזרטי'

סחא לסעקות כיון אביהס' (דין טענת משעם כמכא פס כפי') **פ"א** וכמכא דר' **ל"ב** ואין
סדרכי לכתיב הכפולירק לטובת מי' אס כתבתי : ומי סכך אחד **ב"פ** ואחר **ב"ל** והסכס יצין

(כפי' פ"ב דין כספני כ"ד אינס רוכי' ליטצע כ"א סתקך על זולתו ופ"ס שיושב על כפי' ועיני)
ב"ב י תמיד תהילתס . סאינס רוכי' ליטצע ומספניס על זולתס וכן סוף סרוין ?

צ ריך סלוה ליטצע סיסת אם סמלוס אינס רוכס ומספך עליו . ואס סלוס
אינו רוכס ליטצע אפי' סיבת סלפוליו . יספך עליו קבלת חרס ע"כ כ"ד סגבוליו . ססוכא סטר

סקויס וסלוס אפר סזויף סוף או סמכס או ריכית וע"כ יטצע ויטול סעלילס . **ב"ב** אסתחתו
יוסב סכסך תחילס . וי"א סה"ס אם טען סמילס . וכל זמן שאין ססעות לכיבו אינו חייב
ליטצע על טענות . ואס סוף טען פרעתי גוכס בלא טבוע אם יס בו כטעות . וי"ה ידוע'

(כ"ה דין מלוס כסטר וסודה סזויף סוף)

כ"ה רוחו וטעמו כמר . ע"כ סודה כסטר סזויף סוף וכענור סאכד לו סטר .
ח זכ כסר כמעכזס אפר . כטצע סלוס סיסת וכפתי' . (וי"ה כפוליס)

(פ"ד דין פומת פוגם את ססטר סלכניס . כי יודע פיד סניס : פיד לסון פוגס ופומת)
כ"ה שכניס יודע . ע"כ סודה ואפר ככ' סטרות סכירו סאכד פוגס ואחר פומת זכס טבוע .

ק"ל כספוס את סטר סכירו ואחר סכפרע קתיני . אם עבר זמן יטצע על סטר
אס לא כתוב בו כטכותיו . אף סאין סלוס סתן כטכועתיו . וספומת את סטר כנון סכתוב

ספניס . ואחר סנתחילס לא כתייברק סלוסיס . כפרע בלא טבוע . עד אחר טעיד כסטר
ססוף פרוע . אפי' לא טען סלוס יטצע אם הוא אחר זמן לא יפרע אלא כטבוע . כ"ה :

כ"ה אל תפתח לסטן לומר בפני כ"ד אני חייב לך מכס ואתה חייב לי ק"ק תפרס מכס . סהרי
אם סתגדך יח"כ סדומת לי סיס ליריאות סאכי סעו ספס אם סטרך אינו סקוי'
דין עפ"כ אכסר יענה . סמכו לא תיטול כלום ואס טחויב לסלס מ"ס סהודית כטענת : וי"ה ידוע'

(פ"ד דין כסראוכן כוסס כסמעון וסמעון כלוי כרי' סלח יוכל לכוכיא טמכו ע"כ סיטעך)

כ"ה סלוס את ריעהו ירבר כקרוני יסיס ארבו . כושס טראוכן וכתן ללוי כדי סלח .
כ"ה וכל לכוכיא טמכו סיובו . סוכי' ח"מלוי ומסלמין את חובו : (סדרב"ב בתן) ואס

סלך לוי אחר סכתחייב כ"ד ופרע לסמעון סחויב פעס' אחרת לפרוע לראוכן וכן ססטרב לירד לריג
או כתייב ואינו רוכס לעשות כווי כ"ד ועכ"כ כ"ד פשוכו ביד אחר ועבר אותו סאחר על סכווח

והסזירו לספרב חייב סכפר' ליתן פעס' אחרת סמון לתובע . **כ"ה** סיכסילו אחר ראוכן סיס לו
ססכן או פיקרון סניו וסניו חייב לסעוין יוכל סמעון לפדות ססכן טראוכן כותן לו קרן וריכית
וכאומן

אד

להעמיר : הפועל • לקח שכרו מסכוכי כמיוג כ"כ ואס"כ כופר ושכרו שאל •

ד אס אס פניס לפריכו מסכוכי יסבע על פסקמו וכועל מעותיו • וגם הפועל כועל
סכ"ה אס יסבע כפכו סכועתיו ; ס"ה אס אמר אדם למדירו בלוכוי מכה ופרע לבצל חובי זכ אומר
צמתי זס אומר לא קבלתי יסבעו לפניהם • ויפלט בעל סכית לסכיהם :
(וכל זה כסכועל סכית פודס) ב"ס ודינו פירוש א"ס והספספי

בז

וראפתי חכמי עליו פיאוד • סכית בילס כסכע לסקר או גחל גונב ס"ס על פסכוע

ג חסר • (וה"ס כסכוער בפיקדון) אס סכוע אומר אקבל סכועתיו • אין סופעיך
לו רק סוף כסכע וכועל מעותיו • לא כודע שסוד סוף יחזור הדין ליתן סכוע לכסנדרו • וסוכי אין
סמעות סדרו • יס אחר סופו כוודא יס לי ערי מוס עבר על סכוע סלמו • ימריסו ככ"ה ניפבילו

הז

אחתה גחין ולתיס לס דכרי ככופי יסכריכה ליסבע כסכיא כושית וכותל וחיפיה כשיכושיס

ח כירו סלח עם סעות סיקרס לו איזה דבר או בתן לו דבר למכור ואס"כ רוב יס"סכע
אל יספעו לו סכמי חרסיס • אפי"על עינת ספק ופסא סכיעיך סופתי ואריסי • ופסא ככ"ב וכן
כית ואכוער ספסיס ; סכועות ספק וצופיס פטור ליסבע • אס סוף אסר פסכונן שלא כסכר כלום
אלל חכירו או תועב :

צד

כרוכי אויבי חכס • רוכין לסכיע אותי ככד על פי בית דיכס •

כ למקום סאין רגליס לרבר אין אוי בריך ליסבע • אע"פ סמלנליך סכוע אפי"על
פעכת ספק של חוב • **ךך** הסומר בראותו זאת וסבלל סכוע אפי"על עעמת ספק שלו •
והלה רצה ליתן עיקר טענה יכול סוף לעכב ולומר או תן לי כל כניעתי או יסבע כראוי לו • אבל
אס קורס סגילגול עלין אמר לא יסבע ואלסם סגילגוליס • אס אחר כך תכעו דגריס אחריס
אין כריך ליסבע על הגילגוליס :

הד

כדרי כרכה לקס • ע"כ א"כ לסלס כעד כית פסאל וכסו כה הדלקס • (והחכס ביין)

ז ע"ך אחר ואסר מסרתי לך סער **זנה** סיב ליבו • וסכנדרו טוען להד"ס
או סאסר סאכד פטור איך סכועות זא"כ להסינו (וי"ס א"כ)
זד אית כמי ישראל : אס תובעיך אסע בעד כלים אסר לה שאל •

ט גס יס"ס יסבע סאיכו כדמותו זלס טסע וסועל • עוברת איך סכיעיך ואס אין
לס כסע לסלס ויחכה סיכדכו לו פספת לכסית אלסכה אידתגרסס כעכין שאל כ"ס :

(כ"ד דין ססכסם לסלות לעכי וסלל לגסו וע"כ פתחלס • מיוסב על סס"כ סלל עולה)
זא ראו דרך עוכה • עכני עיר קודסיס לעיר אחרת וקודס לסס עכי הקרוב וקרוב •

זב רועה אין לו יסיכ לו העכוט ג"כ אסו לככוס על העכי ופאי לעפיר • לסלות סכיה
(עוד ס"א אחר) **זבין** ועל לכל סא • ואין ללוה כסע לסלס כותיך לו כל מעלליך ופאי יסחם
ססכונס • פסק לס סכעל דבר כסעת כיוסאין וכל מס ססיכסיס יכולה לעככר • בין ככה סלוג ב"ן

ככמי כאן כרול ופאי בעלס כסעס • רק **זבין** ל"ס יסאירו לו • וכמות י"כ חודס סלמולו
עדי סכת וסוער כ"ס גוכס ויס חולקי ועיין עוד ססדר כ"ס) • אבל אס כסכע לפרוע ד"ס סאין
ססרין

מסדרין וסוף כעמנו חייב לפזור כל מה שיש לו * ואפי' חלוק ומבכיים ואבנע שבגבולו * ויתחלה בעפר ולא יעבור על פצועה שלו :

קד

סחוט לשונו * כין' שדקס לפסול שטר בעל דינו * כותבין לזמן ל' יום לפתיק ענינו * ר' דהוש דדין ויחקור כשטר ישן לפה לא הוכיח כבר משעונו * ואם לא ביטל השטר ולא בא בזמן ימתיתבין לו כ"ס * וכותבין לו אדרכהם אם ה' תשע' יום בנידו ואיכו רוב' ליתן פסוננו (כ"ט וסימניך ת'ן ת' במקום ע' ביומנואל אחד פס ובסימנו זכור)

קד

את כתי' קדוסי' * (כי' קרקעו ובה' לפני הפלות תמים יסכסכע שאין לו ולסקר אין חוספי' * יא' אג' וסלג' שבע רץ מרגישים * ים לדין לכופו פיתן ס'ס ולא יועיל לו דברין פחוסססי' * מי סכסכע על אין לו יכלול שבעע סכל מה שיחוייב להבא לפני ימים * ואם הוסיק סכסכע כשר לכל המעשים * אכור להשביעו ואל תפן לתועבת האכסס * ראובן נתן ספן לשמעון לפזור ובא כ"ה של שמעון ולקח כמותו לגבולו * אם אין ידוע בוודאי ע"פ עידות דסל' ראובן סוף אין ראובן יכול להוכיח את שלו * כ"ס

ק

א חזית שלא חקבל את הדין מאכרבו וזמן שאיכו רובס לפלס סיד כותבין אותו בכפיות קסין כנידין יודעי דת ודין * כותבין זמן ככי פכר' אס לפי' יותר מזמן בית דין * אם רובס לפלס ושדקס זמן סימכור קרקע שלו וזאתו אין סכדין * ואין כתיבת זמן סכל' אלא כשאין לורק קרקעות אכל כשיש לו טעלעלי גובס כ"ד מיד מי סכסכע אומרי' לו שיטבע בכניסס ראובן ככי הדין * (ק"א דין טולה מעותיו בנוו שאין מפניסין על דכריו ע"כ התחלה :

קא

פ את סגוי אסר לפיכסס * אם סלום תולס בו מעותיו פלעיכובס * אפילו ים פליו חובת גויס וירא סלום ליעול קרקעותיו * כריך סלום לסרוח ולמברס ולפלס מעותיו * ואף כי ידוע לכו סגוי יתפוס אותו * ים לעלום קרקע ושעות * אין שומעין לו לפלום אם ספן בקרקעות י' א' מוכר סחורס או טעלעלין וסלום שמוסס על ריוח א' לקבל כסומס אלא יתן כפי מה שהתכס למולו * מניין לפלום קרקע סחשועבדת לכחובת אשס או לב"ה פוקדס ואס יבא יערוף מנכולו * ויטוהקרקע סמיד יוכל לסכרה בשוק כפי השווס * וכן דיין כספוא **אין** ונישון ותעו וחור ומעלעלי ובתסס :

ל' דין כ"ה שבא לגבות מקרקע אין כותבין' לו לא עדיית ולא זכורית רק בינונית (ע"כ עשיתי פסוק סתחלה * מיוסב על ססי' וכלל סעולס *)

קב

לא פקננו וכו' לא פתרכנו * (לכ"ה שבא לגבות מקרקע) פי' עדידות אל פתכינוסם לזכורית אל תדכנו * (רק זכורית סתן לו) * בעל' חוב סהתכס כשעת פלוואס שיפרע סספדידות כל תכא' שמתען קיים יחא' לשולו * כוס לפזור סעידיות ולקכות זכוכיות כדי לפגבות לכ"ה אין כותבין אותו ליקח רק סעידיות מוכין ופסקוס כ"ה אל' סכ"ה עליו סרוכס * סיס לו ג' או ד' סרות זכוכיות כרסות סלום ליתן לו פאיוס סירכה * כפנותן מעלעלין כסומס יתן סן סעלעלין סלום רוכס * **בין** ס ועבולקה היא הקרקע ואין ללוס אסרס יקסכס כסות סקיא כמרובס * כ"ס

בתיא

כל אחד מהשמים ; ונאו בעלי קרקע אשר השומא ואמרו שיתן להם ג' אחרים
סיהיו יותר בקיאים * דבריהם אינם כשמים * אחר השומא מכריזין ב"ה וכשכאים
שולקחים וקובצים יותר משפוס * המלוה קודם ליקח באותו סך שקצבו שמה * חוב המלוה דבר
מועט ואומר או ימכור לי מהקרקע שיעור הראוי לו או יתן מעות * דברו כשמועות * ב"ד ששמו
לשרוף בכבשי לוקח כשמו בכל שהוא פכרן בעל אס כראה השעות * ב"ד ששמו קרקע לכה
כשפסיגי ידו של לוס ונתן מעותיו * פסלקין אותו מקרקעותיו .
כק"ד דין ב"ה שאוחר מקדם ונכס ממלטלין ע"כ סתחלה)

קד

קד וראשות וכוז טרף ב"ה מחייבים * אפלי סוף ב"ה עאוחר אין טורמי סמכו כי לעפין
שעלטלים כולם סוויס * אבל אס גצה ממקרקעות לב"ה מוקדם שיש לו סער קנין לחזור
חייבים * וסא דמקרקעות שייך קדימה דוקא שבעת שהלוה לו סיתש לו אותו קרקע שסס * או
סכתב לו דעתיד איני למקבא * אס היכריו ב"ה כזס כלסון כל מי טים לו זכיות ולא יבא ויערער
יאכד זכיותיו * מי ששמע ולא בא אכד כל תביעותיו * אס פדי לפרוע לב"ה מוקדם הלוה בעממו
שכר קרקעותיו * ב"ה שאוחר טורף אותו * כסה ליהו פטרמו סרבים על אפי הרבה סטרמו
כוד אחד סמ"ך הפסות יעול בשום וכסיהולק חוזרין ופועלין בשום סקלה וסככרים * סלה ע"פ
אין לו דין קדימס למלוה כמטר אפי' יש לו עדים :

קה

ס סכרוז שלו ושאר בכסים ספס אדם אחד וכתן לאוהבו סחייב לו מכה ונ"ה הכל ססכרוז
וככסים שלו חייב גם לאחרים שססה * סרי זה לא קנה * וסס סב"ה סכל סייב גם
לחופס גם אוהבו זכס בו ברככס * (ויה א"ס)

קד

(ק"ו דין סבא לסיפרע ע"ס"ה ונ"ה הלך לדרכו קו עליו ותמהין ע"כ סימכך)
לס ושחור דרכו * באס בעל חוכך סלך למקום סכתוך ל' יכול לחזור לבימו כחוקו * חודיע
ע"י שליח סיבא מפכו דוחקו * אבל אס סלוס רחוק סלא יוכל לסודיע ב"ל כפרע ספטר

קד

אפי' סלא ככניו * אס סערור סקויס וסככסי' סביד הלוה סלו סס עתה ככל אוסכיוו כ"ה בק"ל
סקום לוהכו * כסקס כתב ככתב ידו סחייב לנעל חובו * היורסי' פטרורס מלסלס להם *
אבל בעבור ס"ה סיש על אביסס * כופין היורסי' פירסו ללסלס חליסס * האידיכא כסנו
אס ספס ספלוס ממלטלי' סהכית איני היורסי' אפי' לאחר מית' כאחן לגבות מכם * כתב מורי כסס
ל"ה סיכול סב"ה לעכב כקורתיו * עד סיפרעו לו חוכותיו * סכית ליורסי' מעלטלין וסס קדמו
וכרעו לב"ה שאוחר סססה * אין סב"ה מוקדם יכול לסוכיא סאין לסלטלין דין קדימה * ויס ח"ס

הלכות גביות חוב מיתומים

קד

פאת בני ישראל * אין אדם מורים לכניו סכוע סמתכגרו סנאל * ולפעמים מורים
כגון ססת מלוה ולוס סת מלכריו היורסי' סלוס כשעין וכעולי * טענינן ליתמי ככל סה
סאסער ככל סרסי' וכללים * ק"ד ויסקס מן סיורסיס סכ"ה אביסס * ודוקא אס הוא בעבור
ססיס מלסין על אמיסס * מלוס ע"י כפרע מפורסיס * רק אחד ס"ג דרכיס דורסיס ; או סהודה
וכס

זכרה בחלום • ב' אם עדיין לא היגע זמן סמוכל בחייו • ג' או שמת בכיוריו • סבוצת כוונתו
ואפטרופס' שלא מכא סוכר כגד פתגמו • ושבוט סלח פקדו אנא כי שפא **הח** כחן לסם
סלח יפכו את תפקידו :

קט דבור • עם תועי לכבהם • וע' כ' עשו וזכרו דבר פוס פאפיים במכה סאנלום : אם פכרו
וזדקו פכרויו קיים סמכר של מליהם • סלמי' יום פכרויון על ככסי יתופים • בכמס סם
סמס • אם אפר הפלוג איני מקבל הפדה בלא סומס בעד כל חובי סכוי יותר סרבה משינוי הפדס
סלו • אם סוירם אינו רוכס פושעין לו • לוקח קרקע וצבדי' אפי' סנה סמס במאפיים לתי' יוכל
לחזור ולומר פטעס • פסרי אין להם דין אוכלס : (כ' ס' בק')

עס סגולם סכל סעמיס • פטעס אפטרופס' על יתופים • כדי פידעו לספק בזכותם •
למכור מעכס ולסכל כוונתם • אין בזקקי' לככסי יתופים קעניס : סלח סיניע ליל סמיס :
א' ל' סכוי אפי' ס' אופנים • ועיין בפכים • ואם פסס סמלום סלסס ב' אופן סיבול לעשון לקוח
סוי' נידו : סהכי לוס פסיסו כגדו • ואם ים למלוג ערב בזקקי' לככסי ערב אפי' פסיסו סמיס
קטבים • מי סמכוי' פטר על קרקע סכיה ביד אביהס מוכי' אין מסס בכל אופנים • כ' ס' בק' :

ית סדכרי' למון אם מען מלוג ע' על פכסיס ממוע בדי' או סרבה לשרוף מלקוסוס פכגדו
כי אינו גוכס רק מפס סכחא בידו • אם כסמא סלוג סלוג כסמא מורף סמלקוחות •
ס' אם סלוג רוכס למכור ככסי' למוס ובראה לז' סלח יסיס מקוס לגבות חוכו יוכל סמלום
למחות • כנה ראובן מסמס מיתס לפת פכס לשמעון ופכרו כוונרפוס כל הככסיס סלח סכס
סמעון לגבות חוכו גוכס סמלקוחות • אפי' סיניע ז' וכתרסל סלוג לפרע עכני סוסין ואחר
זמן רב אסתדעו בני חורי א' גוכס ממסעברו סכותן סתל' ללוה ופכסה סלח יסול' עליו סוס סעכוד
פועיל פכחי' פכגדו • ודוק א' הכותן כ' ס' וי' א' :

קכ וגורן או שאר דבר אחר סלוג סמכו קכס • ולחלוס יס פטר בסתס ולא ככס דאקכס •
כל זמן פכס בדי' סלוג גוכס פכס ז' אין לו תקכס • ואם סכרן פלוג וסמלום מען פאלו
ככסי' סיו בידו כסעת הליוס • על סמלום להכיא ראיס פכרו סיו באופו סעס • אחרית עשונ
סופר סוי' אכל אם פירס מקכתי • סה סלח ככס סס לא יועיל כגדו בעקתי :

הח אחת לכס • שאין ב' מורף סמטללי' פככס • א' ל' סקכס לו פשרות אין
סכת לסלוג דאקכי' ואח' ל' לוג מסכי' וכתב' לן ג' דאקכס ופכס סכסי' פכגדו •
הראשון מוכי' פידו • (כ' ס' וי' ס' כפוליס)

דיק ככס סלוג (פי' סגדול) ובא ב' ל' לשרוף סן הלוקח וכסיות עונס כוי' סלוד רוכס
סלוקח לסלקו כמזוכים • סדין עם סלוקח יפסקו סדיניס • (א' ל' סעסס אפוקי)
אכל אינו יוכל הלוקח לרחותו • לומר לו לך אל קל ויכתבו לך עירפ' ואפי' אפרע אותו • רק
כותבין לו זען' ל' ויס לסכיא סלוג לכביעתו • אחר סטשו ב' ל' לשרוף ככסי' לוקח בא אדם ויפטר
סאיתו סוספס מעלס • אם סמלוג רוכס ליקח באותו עליו פריד לקבלה • אם סמלוג אופר
אקבל הקרקע בכל חובי בלא סוסת ב' ל' סלולו : אפי' סמלוקח אינו רוכס פושעין לו :

קד ופסיסו ופסעו • (סלסון ולו יקסת עעי') פירות נסכס סכסי' פסיסו סלליהס אין
פולוקח

התלוקה למנה ספרם טובים • אינו טורף רק החבי • אבל אם נישבהו מכפי יתומים • אינו טורף כלום מפסדת אמרו חכמים • (ודוקא כשהניחו ראייה ש' השביתו) ב'ל הטורף ובשאר בשרה כדי שדס יתר על חובו יכול ב'ל לומר טול חלקך בקרקעות • ואם לאו תלוי ברכון הלוקח אם ירבה יטול קרקע או שכל יתן לו מעות :

קרי ס' (גמס) שירטו ארץ • ונטרף להם ספרה נדון ח'רץ • ללוקח כותבין כטורפא במרץ

שם הלכות אפודתקי 56

יזק מטר לאידו • אם טעף ספרה שעליו אפודתקי מפורס נידו • (כי כשהתפה סדיהו) ואם מכרה או מטכנס לאחרים כשיגיע ז' עוררפס מותן האכסים • א' ע' ש' ללוק סאר ככמים • מסכן לו שדס הם דיכס באפודתקי פתס סכתנו חכמי חרשים • שאם טעפס כסר או מער לא אמרינן כסתתפה סדיכו וגזנה מפאר ככמים • כ' ו' א' א' :

הקי אמרי פיו כסן • פי' כחן כתב ללוקח שדין ודברים לא יביא לו נגדו כסוס אוסן • כגון שיכא הלום ושכר לשכים שני שדות זס אחר זס • וסמלוה כתב ללוקח שכני שלא יכא לו דין ודברים לעומת זס • אם אין הסוב נגד שכי השדות וקנס סידו • אינו יכול לערף גם סמראפון סתהכנדו • (שיכול לומר פכתי לך מקו' לגבות) **קרי** סמלוה השני שדות הללו אם סתוב נגד שכי' כי סמלוה טורף אחד מלוקח ראשון וראשו טורף ששכי וממלוס חוזר וטורף וסוזרין סמלוס עד שיעשו פשרס ב' כי'ס • כ' ס' בק' :

יקט כסלו • (סמלוס) אם לום סתכס עמו שיגדסן סעירות סנבולו • ספרו אם סלך הלום וסכר וס'יר זיבורית ובינוכית אינו יכול לערוף סמלקוהות סלמולו • סמעון שסכר לראוכן כל ככסיו ואכי יין סגיתיו • והלך ראובן ומכר ללוי בינוכית לפי דעתו מלוס של סמעון רכס מזה גובס רכה חוס גובס כי כן סדין וסשפעי • כ' ס' בק' :

כסיל באזולתו סוכס • פי' משלס חובו פעס סנייכא • אם זרק חובו ככמי הלום וכאכר סמכס • ואפי' אמר לו סתס זרוק לי ידו על סתתוכס • ואם אמר סילך סמעות ולא רכס לקבלס וזרק לפכו סמקוס סמלוס סתתלמת טטור סו ואין לו סכס • אם הלום פרע לאסת מלוס אם סיא כת דעת כסער פלוס דירה כידו • היס חייב לסמעון וכסבא ז' א' סמעון סיתעסק כסן לעתכית סכר וכאכפו כיד הלום סול חייב ככל סאוכסין סגדו • כ' גס כסיל קט' :

אבל מי מסכן סמסכן סמלוס אינו יודע • חייב סמלוס לסלס כי ס' ס' ס' פושע • ואם אמר אלל סלו' סמככתי וסול כופר ג'כ חייב לסלס לתוכס (א' ל' סמכוכו מסכן סס) אם פקדון או חוב כרכון סמלוס ע' עליה סולמס כנכולס • ונמא סיוק כמעות פשוים מלסלס • כשהסלוס איס כאסן וכסלס לחקוס אמר עובדי' וסבי' סכימס לעולם • **והעם** על מקומו יכא ב'לום • (ועוד ס' ס' סלית ע' ס')

בצר קורס כלו סאכסס וכידס בקינן אגב קרקע מער סרפאס • סכד' וסמקו סיתכו לו סעסע • וכנהגין סאידיכס שאם ערב כעד סרפאס יעמוד • ירד עמו לכד' סתקמד סכעל

יבנה פנה לרין בעד ככמי מלוג של אשתו כריך מאשתו כרשאים • פוחף יכול לתבוע בלא הרשאה ויכול לשנות בעעכס אם כראשון הודע ועשה :

בגם

ומתן הוא לו • אם בא בהרשאה כנגד אחד קודם בגבולו • אבל אם הכתב בעיר אחרת מכה קעבד והכאס • ואין חילוק בין על מלוג ע"פ או פיקדון וכלוואס • אין המורשה יכול לעמוד אחר בלתי רכונ הסלוח וידיעם • פמורש בסכר כפול לעידו לואו תביעה • ואם שכרו קצוב בין לפסד בין לשכר יגיד מה שמועל בלי העדר ומגיעה • אם הכתב טוען ע"פ • זורש ורכס להפך טבוע על המרשס שיכא ויעול את שלו • יוכיאו הסמון פיד פידו ויהא סוכת עד שיבא ספרשס וע"י מודיעין לו :

ברק

הכסיל

שמוס כועס • שופטי ארץ כמות ועושה • ואין מעיז ככמי ככמי ככמי וע"כ אמרו חכמים אין הכתב יכול לעשות מורשס וק"ל • חוץ פאשה ות"ח שאומתו הודע ששס כחושך סולך • פולח מוגני או פקדונו ואחר לשלמי הילך • פלמיס פיד זכס ואיכו יכול למזור בו • ג"כ איכו יכול לשלוח ע"י אחר ספקרבו (ובסתס אין סדין כן) וספעות באחריות הלוב והכפקד כל זמן ספסליס בדרך והספעות ביד מלוחין • ואיכד כל כסו אפ אמר שלמי לסלוב הכס שפוחך ססלח לך פלובי כסובך אך איכירוכה להחזיק בישכיל טוב פלג סספלט כופס לשלמי ויתן למלום מעותיו :

קוד

סכקסיך ישראל • שביקס סמך ספלוס לו מכס סיס לך ביד אחר וכסבאתס כמעמד שלשתן אתה וסלום ואותו שאיש אסרת לו תן לפאיש זה אותו ספסס • פיד אותו האיש קכס • בין פכתבו לו כפרעון בין כמתכס • ואם אמר סלוחן איכו אתן לו כסארכס • אין שומעינ כסתובוע אה"כ ואומר לו איכו רוכס • ועומך סלסתן סלסר ש"ס סיס לידך לפלובי זכס • אם אס"כ חזר בו איכו חייב ליתכס • ופ"כ סכסאר תן לו כרז"ס מסחייעים סבידך • קיבל עליו כמעמד שלשתן ליתן שוב אין לסמקבל כלום על הפלוה ויא' דיש לו עליו רק שיתבע ססקבל ללוס תחילה וי"ה ידועי' :

לנזם

חקר

זהב באף חזיר כמדפס האפס • ע"כ אין דעתו כוחס סימנו זורשס • כל מה סלופ סתכס בעודס תפתיו ככועס • א"כ לסלס אם לא סתביא ראיס סספעות כדוכיא פיא כועס • וחק כביד יסאיסיהו כזהרין מלסרוב חוב כחירו סלח סרעמו ואפי' פיה סחוב כפער ואפי' פיה עליו ספובן וכסלו זה סררע אין הלוח חייב לסלס וכועל ססככו כחיכס • ויא' אם פרע לכתי' או פרס ססככו דהייב לסלס (ומכר ע"י פעררו לסלס) אין לך מי סכתפס על חבירו וכיכס חבירו חייב לסלס לו חוץ מן סכתפס מפני ספס סקכוב על כל איש ואיש • סלמד ססיס אכל כפל הנתי והלום לגויס על מסככותו ויכא לררכו • וכוכרך ב"ס להספסר עס סגויס אב"פ ססעו' סלמד בידו כ' כאלו כתפס על חבירו • ואל סהיערוב • (אפי' בעד קרוב) :

טען

ואמר סערוב סכעסה לו ערוב סלח כעשת מתן מעות • אם לא סיס סקבל קיין עליו ערבתו כעשס כעשות • (ואפי' אם תבע את פלוס לרין ואמר לו פכח לו ואבי ערב) אכל כעשת מתן מעות א"כ קיין • ואם פלוס כמדרכת סיס או ככפסע סאיין לו והוא רוכס חובו פסכו שואל סעכני • כן פ"ס כסתס ערב ואם סוא ערב קבלן יסזיר עליו תחילה • ואם אפי' לא סיכ ערב

בעדו רק אמר ללום ללות שנעוה הוא ועסס על פיו והיס סקר מיז סוה ללום פעליסס . ואע"פ
סאמרינן שאין מערב סתעבד בשום דבר אל' בק"ס אס כתיב ת"כ כופין אותו ללום סתת סנועתיו .
ואין סלוח ברך להחזיר לו מעותיו . כ"ה :

קל

תבא כנסר ותחזור על הלום במרוכס . אס כסנילו פרעס ערבות כנתיבס * ואס מעין
לערב פרעתיך כסכע סיסת כגדו * אע"פ סהסער כידו (דעת ספרתי) וס"ס שאין סערס
בונקסמלו אע"פ ססער כידו עד סיכיא עדי ספרע למתכגדו ואס אחר ספרע סערב וסוור על הלום
מען הלום ספו כנר פרע כדת חרוכס **קל** א סרוכ' סוכאי ותכיא רל' סלח פרע כי אסס סוה ססוכא

קלא

דלח סכק' יוכא על הלום סתכוכז ססוכו : סערב וסקבלן סכול' לתכעו סיכיאס הערבות
אפי' בתוך זכנו * אכל' אינו יכול לסוף ללום סיתכע בעד סלו או יסעור אותיו *
יכול לחזור סערב אפי' קכס מידו קודס סתכן סלום מעותיו : כסבא ז"ס יכול סערב לסוף ללום :
ספן סערבות יסעורו : אכל' א"ס לכוף את סללום ואפי' עסס לו זמן אחר לא כפער סתכו *
יסרל סערב בעד גוי וסכח ערבות כח לו אונס וסיזק ססכית מיז סלום לסלקי : ערב או קבלן
סשיעבד עכמו על סכאי או סערב לבתו סל לום אסמכתס סיה ססוקו :

בקל

סוכל לסוכיא סוכך * אס סניס ככסו לך לערבות' בעבור לוך : תכס סכל מסיזס
ססרס : ואס"כ סערב סופע כנירו סיתן לן ססמכס : (ויס סולקי' גס כוס) ואס
ערבו לך עדים ואס"כ * אחר ססמלתן רסות אחריס מעליסס סייכיל' לסרעו כלו סססס : אחר סערב
ססכיל סכוי כסיסרע ססלו ודיעכו כויסכיל סיפורע כדי מידע סיחזו' סלינו ותוכע (כ"ס ססיקי' וכסול) :

ס' הלכות חוקת המטלטלי

בקל א או אסס יכול לנר סככלי סאכל סכרך סוה סלך : ססרי אע"פ מידוע לכל סרלו סכליס
סימיס אכלך : כספן לופר לקסתי סעך או סתכס כתי סגכולך ע"כ אסרו סכמיס כל
דכר ססעל סאי' כ' עסוי לססאיל ולססכיר לכני אדס כספן לום כגדס' ללקוח סוה או ססכונ סוה ועד
כדי דסיס ככע ככ"ס כגדס : בד"א סכדכר סאינו עסוי לססאיל ולססכיר כספן ססוחק כסיס
סוכסס קכ"ס סספס סוה דל"כ סיאך כח לידו : אכל' אס יס לסערער לידו : עדים ססיה סלו ורלו
סומו כיד ססוחק אינו כספן כגדו :

(קל' דין אומן סמוען כדנר)

כז

סאומן סוה יסעור וס"ל לסעון על כלי סנירו סתת ירו : סלקוח סוה או כסמכס
כח לו ואפי' אס ססס כידו כסס סני' כ"ה כסכע סיסת כגדו : ואס לא רלס סכלי
כיד סאומן אלא טען כלי סלו כתי לתקן סיגוי רלי כעי אסר להד"ס יכול לסעון ס"ד וכסכע וסעור
בן סל אומן : אסר סות אכינו סוי כסאר יסכע וכסכס :

חקל

כמעסיו וסעון על כססס ועכדיו : ספוט סוחק וסס כידיו : סתכגדו יכוי רלס
ססיו סלון : וכסכע וכסלו : כוי אין סייד חוק' ככעלי סייס : אס העס סולכס
רלסיס כוי ססל ככססו לרסותו וככסס עכסיו וכסכא **חקל** קול יעקב והידים ידי עמו :

קור

מחלות חתכים סס כמכא : ונתחלפו סס כילו וזא ליהו כלל של אחר כיוצא :
כל זמן מהכלי של אחר בידו אדור לשמש בו פסקו כבונים : והוא פדין אם בזית
אכל המס נתחלפו וסוכים : או שחלכו בזית כונתם גויס בגדי פשתן ופנעונים : **קור**
חלוטה סכא בקול עבות איך שחלכו כילו בזית אוסכים : יסוכ הפחן לבעל כשיענים
ועד שיבא בעל הבית מותר לשמש בכלי שחלף ליתן אותו אף על פי שאכד שלו שכתן לפתקנים :
קבלה כוח צדיקו דלא חביק איכס כ'ס למיחס לארעס דחברים ולמיכל פורי
דחברי : ע"כ ליקט פירות של חבירו שאלו • באמן בשפוטת
סיסת אם טעין שקסע עמנו • כן הוא אם הוא היה פוטוק כסס : אבל לא חוקס
לסס : פ'לכבא כ'ה בק"ל :

לקח

ראובן ומשעון שלית אחד אוכלי • מביסס אחוז כס וכל אחד מוען סכל שלי :
כ'א מהס כסבע שיש לו בזה ושאיין לו כסס פחות מחכיו ויחלוקו בככסי' אלו : **לקח**
פחלק יאכלו • (כ'ס בק"ל)
ראובן ומשעון איזס פרי לסל והכיחוס לפיכור אחד ושניהם בו איכו מוחקים •
וכ'ס אדור סכולו שלו ובדבר זס מחולקים • כל דאליס גבר ? אבל יכול להשיעו
לזה מידו גברס ככר • כ'ס בק"ל :

לקח

קס

כ'א מן המקוס שיש לך בב'ס אם לא הפוקס בו ג' שנים יאס בתנת סך עליו אז קלא אית
ליה ודברי סטערער בעלי' ואיכס באסכים • הנתי' והסמות אם סמויק בו או סיפכירי
הוי חוקס • ועידות ססוכרים מועיל כשפכירות בזית עדיין בידס דוקא : כלל כ'ס
את דברך • אם הפאת ראיס פ'ל סכי' רכופ' ג' פעמי' בפרס סבעל קכרת קיבורך :
ופדויכס אלו יא'ט והספעת :

קס

קס

עליו ארס להוסי' • (היגביס פירות על כתיבו) פערער הוא ולו יהוסי' •
אפי' אם פחות ס'ל סכים סמויק את המערער תרשיע •
ספוכה וימס סלך זס המערער וסיס סס פלחמס ודרכים ססוככים : וארס אחד סמויק
סלא ככיו לא סוי חוקס אפי' ב'ל שנים • אבל אם טען סלא סיפס לו פנאי לסמות
בדוק ג' דכרו סיכויס ומסוכים • (כל הדיכים בקיבור לשון)

קס

קס

כ'אס והסזיק מכה • ואחר שעת סמויק סבן תכייכא • ולוקס פלקס טעבן כסס
שלישית אם לקס כסער סוי חוקס וירי על העליונה וה'ל אם סמויק כחוי סאכ (פהיס
בעל סנתא או סרס) מכה ובכסי' ככו סתייס או לסיפך או ככ"ל • (כ'ס בק"ל)
תקס את ספרס וספירות סאכל להמערער סכגדו • אם עדי חוקס איכס סכווכים
כת אחד טעיר סאכל אג'ס וסכים סאכל בד'ו • ואס סכר לאתריס והסוכריס

קס

קימיס • מוכיאים סהס פעס פכית פסקו חכמיס : ותזור הסוכר ותובע לזס ססכר לו מקוס סאיכו
סלו • ואס עדיס סהביא מעדיס רק על פמי סכים • פירות של מנס שליסיית ח'כ לסלס יפסקו
הדוכים (שאס באסיין לו סאכלס ייהס חוקס) וכן אם סביא עד אחר סאכל ג' שנים ? מחזיר
הקרקע ונח הפירות ספאי טעסס :

קמ"ד

ז: טובו אל האים (הצית) אם בסוף כל ג' שנים עשה מחלף בפני פנים אחר
בזה הלשון פלוגי משתמש בחבירו גזלן הוא וזרון על מעשיו בים . ג' כל חזקה
סאין עשה עכ' איכו חזקה! והמעבר שסניא עדי' שפלו היא פוכי' שמוכו אפי' כל' פי' שאלך; שהקרקע

קמ"ה

(סימך) וככדיהם המעוררים על הסדה . (פי' הש' פסוק הוא זיקי' וככדיהם
ועשיתי סלת זקס למי' וככדיהם משכתי להעבין ופירושו להדייכים המתושים על קיום
השטר חכר לא איבדו זכותם . כי יכולי' לומר לא ידענו מה היה כמובן בשטר מויהם' כי הדייכים

יכולים לקיים שטר אע"פ שלא קראו אבל אם היו דייכים וקנו לוה הקרקע אבדו זכותם .
ז"ל אם עדי' סטר חכר עיזערו סטרי כראש לכל ששעדים אלו או הדייכים הם בעלי סרספי' ואם
לא יתכם סהיין לחרפם ולכליפם .

אוסף

מקח

יעשה עם שכיכו סיכיו או יליך לסידו אם אינו כי' לו סדרך שלסד'ו פולכיס .
או יקכס דרך פשכיו או באור יפיו פורחים . כ"ס

ז' כפי' קמ"ט דין אלו שאין להם חזקה השותפין כו' וע"כ סימך זוכק יסודם פי' שחייבי' להחזיר
ו : יוכק יסודם ; ואין לסת חזקה אפי' אם סהויקו ג' שנים בידם . אם המה
שותפי' אריסי' או אפוערופסי' או גוזלים בני אדם . וכן סדין בחס' ואמים

קמ"ו

וקרובים שאין אחד על אחד מקפיד בממוכס והודם . וכן אמה שיש לה מקומות בכ"ס ויש עליה
חכמה ג' שנים ועפן סלקח סי' עבודם . וי"ה א"ש

קנ

ההסדה יכול לשעון; ואם אינו ידוע בודאי שבתורת משכון נתן לידו . וע"כ שופע ין לו
אם רוכס לעכב סהדס ולאכול פירותיו כרי תביעה שיש לו ע"פ כדוד . כי באחן במיגוי

ססיה יכול לכבוס סטר משכוכס ולשעון לקוח הוא כיון פ"ג שני' הוא כשיעבודו . ע"כ ספסכין
סדינו . יעשה פחאס כל ג' שני' לשעביו . (כלל כ"ה) (קכ"א בעל ככסי' אסתואין לודיאס)

קנא

את אסתו ולקח מפכס טרס שימד לס בכחוקתס או סהוא נתן לה . אין לו חזקה אע"פ
ט"ג שנים אכלס ? אכל בככסי' סלוג יס רחיס לבעלה . כל הדייכים בקיבור לסוסי :

(קכ"ב סלכות חוקי' שכיכס)

קנב

או' חלון יס על חכר סתפי' אם רוכס לסוכיא זין לפכי' סלובו איכו יכול למחות זס
סלמוליו . סרוכס להוכיא כיבור על חכר חבירו כדי שיקלס סס המיס או שעסס מזמילס

על כותלו בעל סחכר מעכב עליו . אם הוכיא זין סכותלו ובעל סחכר ראס ולא פוחס בו סיד י"א
דהי חזקס סיד ודייכס אלו א"ס והסשתסי :

קנר

בעיניס יסיס שכרך בסתרכה כדיריס אפר אחד לכביר . וע"כ סא לחרס ככיכיס
עכורו . סותפו יכול לסותי' ישראל ספתח סלון לחכר חבירו . ועסל לו בעל סחכר

כגון סכא רעזרו . סרי זס סיחויק בגלן ועצור סכל עירעורו . כותי ססיחויק בסלכותו ישראל
לא נוכל ליעעון חזקס בעבורי' ככותל סכין ראוכן לשעעון והכותל סל אחד ספס כסירכס יכול לסותרו

אחד מששותפין כחכר ססכיא לכיתו אכסי' בית אחרת יתיר סזעזערו . אם סס סוכי' על סלססו
א"י לעכ עליו ססותף וכן סדין במשכירו . ועוד ס"ר עיין בפניס .

קנז

כיס אכל אחד סכיתו סרון וע"ז זס כזיס גככיס לכיתו וזותו סזיקוס . י"א פשכיו

חייב לגדור פרכו ויש חולקים * * כפית והעליב ש"כ פותפיל' בו אדוקים * לא יעשה תזכור עד
שיעשה פצוצים ג' ע'פתי' שלא יזיקו כדולקים : ועוד ה"ד איזק חוקק כעשה לאלתר ע"י מתיקס -
והארבע כזיקי' הם שלעולם אין סייד בכס חוקס * העסן וריח ב"ס ופאדנן וכדכוד הכל פס תמכא
מבואר בחוקס * ערמיקין תזכור מן סכאמל ג' ע'פתיים וכל דבר סמויק בכירכוד או ריח אע"פ סמכרך

סוחל תרמיק סמך : **קנרה** מט טוב לעכפך : ע"כ יוסג'
(דין סוחר סכא לעיר אחרת ע"כ התחלה מיוסב על הפי' וכלל עולה :)

קרב

ה סכל בא לעירך כלל ופכא דסוקאי' תוכל לעכבו סלא יקכא שס שום דבר אם אין לו חוקס
בחוקס * וזה אם סוף פלוס כריכית או סוכר פמורכס * כני סעיר וכולי' לעכבו סחן למלפני
טיכוקות תורס * ואס ככסיס הלוקחסי ישראלים * סאוכרים איכס יכולי' למסות רק סלא ימכרס
לעירליס * מי סדר כחכר ויגד לאיזס אוסכות כני סמירו יכולי' לעכב עליו * מפני ספרכס עליכס
כככסיס ויוכאי' כגוליו * ת"ח סאכיא סמורה לעזר אם מכעת לכל אדם למכור עד שימכור סוף או
ישראל גויי' באיס ואתס קוכס מהיסר אל יס סכר לפעולתיך כי סס"ד * **קנר** מיד עמיתך * אין
| תרס חוקק יסוב חל על ת"ח ויכול לדור בכל מקום סירכס אם סורתו אוסנתו :

קז

וכער * סותפסיס כחכר וכסער * וכפיות כסס פלוקיס ככצע באיזס לידי חלוקס לכל אחד
מכס * כל א' מהסותפי' יכול לכוף סכירו סנפקוס מכיסס ככפכע * יעשו כל כך מתיכס *
סלא יסא יוכל לראות כמכר סכירו שלטלו * **קזק** לא יסא לו :

קח

כל אחד סלקו * אמר אחד למכירו * אם יס באותו דבר כדי חלוקס כופין אותס למלוק
ע"פ כ"ד סככירו * (ער פ"ק ס"ג א"ס) (דיכני ססי' כסי' ק"ג ע"כ סתחלס

כ"ס

ווסכס סהקכ"ה כותן לבו * אכזו ססתקין כר השיעכוד ועלילות סכא על כולנו *
ע"כ העסיר ירכס והדל יפעיע ות"ח פעור מכל וכל כי סורתן ססירתן * וכסגוזין
לפי סמסון גוביס בן סמסון סלו בין סמסון אחרים' פכס עוכקי' כסס באחריותן * וכן כריכיס ליתן
מסס סיס לאסס בלא כעלק או לככיו וככותיסס : וכיון סשמו ססס אפי' סעיכי' אכ"כ או אכדון עמויכיס
ליתן לפי קככתיכס * (יוכן לסיפך) אין כריכין ליתן סריכיות שלגס על סכככותיכס * אין אדם
יוכל לסיפער ססס ככאתו ככאתוסן העיר אחר סהושס פס עליכס * אמור לפוכיא עליות או סכר
מכ"ס כלי רסות כעליכס :

סע כפי' קע"א הלכות שודתפיין כקרקס סס

קע"א

ועריכס כככא בין ססותפסיס * למלס אותס כופיס * גוד אגוד אי' לזער כסאיין לו
סעות או ככחות ססויו או סאומר גוד וסאיין לך סלוסיס * אם יוסכ כר אס כ"ה ורוכס
לכוסיק מקום אחד אכל מקוסו היוסני' תתפיו יכולי' לפחות באלו סעעסיס * אכל אם רוכי' לעשות
סחך סכדיל כיוו למכירו מי סוככס לפחות דכריו סיכוסיס * אחד פהסותפסיס סעיס סמסס או יסכ
כ"ס על מקום סכיכס * וסחך סחוקת כל זמן סלא היס חלוקס כריכיס * ועכפיו אמר גס איני
ססתמס בעמך או סככס סתלקך תכעל דבר זכ לפכיסס :

בקע

עקר

ועולם בארץ • פל' מולק חסד מזה בשום כדי לגדור בה פרץ • קודם לכל בריך ליתן
 ד' אפות לפני כל פתח במדן: (כ"ס הסכימין)
 הסותף כגד חבירו למלוק סמדם • (או אחין פעמו קשר) אם סמדם כולם סוס לפי
 סמדם יהא סמלוקס • וסכי סדות מולקי' זס כנגד זס וסא איכס שוויס ימלוקו כגורל
 יסופו סיפס כגד בוקס ועמולקס • וסא אחד עבדקס חלק אחד סמוך לפלו • סכגון זס כופין על מירת
 סדוס וכעולו: (זס כסכס זס לא חסר) כ"ס"ס (הלכות סמכרות)

להקם

התקח למקום אי' אסמך אם העגל סיגד ירכ' לכלוק ויף' אם כגן ספאל בראסוב' •
 ובעל ברחו סל מוכר סוא קוכה • אין סייד דין בעל מיכר בגוי ובה ספגה • וסיכד
 זכותו כסאינו עביא מיד בלי עלילס ועואכה • וסא סלוקס אסדן פן סעיר וזין לו קרקע ובעל סיכר
 אי' ורק להרוסס קוכה אי' ידו על סתמובס • בתיס ומקוסות וקרקעות פמן ישראל' יכנה: כולם
 שוויס בדיכא • אם עכס אהכס וקורבה כתן לו כ"ר וסוא סזס מ' יתן סמכרן מ' וסא עען ספכרן פגס
 לאחר סיס כותן כ" על סמכרן לסביא ראיס וידו על סעלונכס • אחד מן האחים או ספוספין סמכר
 חלקו • אמילו אם סוא סכרן סעותף או סאחין סמלקו • מי סגדה קרקע בסוב גלו • סמכרן גבי
 שומת ב"ד יתן לו :

זעק

סמכרן ועלילס: (ועלעלס סתי') כסכא כספס סעותף עובר על דעס חבירו סכעסס
 סתמילס • (או ססעתף לאחר) וס' לא יכול לסיפד ולחלוק רק פסלס סה ססיפסיד
 אם אינו רוכס לעסות סמילס • וסא אין זמן ביכיסס או סלא כעסס בקינן סתי סירכס יפרד אחד
 פסס • וכל סדרכי' פקכה סלוקח קוכי' ספוסעי' סמוון סניכיסס • או סוכיס סכססתמו כסלאכתו
 סכל פה יסמסכרו יהא לאסכע ז'א אין בו סשוס פקכס דבר סלא' ביא לעולס • וכן אם אמרו כל תקח
 סדא לידיכו כסא סוספין כן קכו (ססר' סי) סוספי' ססמוו סדבר סכססתמו כסס • או גוס זס לזס יס
 סס • סוספי' ססיעילו זס עכס זסר' זס מ' וכתעסקו כולס סתס ולא סתפו כמרוכס • עד סומן סעסו
 ספחת וססכר: לאסכע עלה כוריוס אחר זמן חלוקס • כועלס לפי סמוכס כסוקס • אם ססוספס
 סכמו סתמילס • סיבא אחד ססויכ לעפעק בסוספו' א"ט סוא וסיכד בכל עלילס • סתס סוספו' לא
 יסכס כפי' סכנה סמדיכס כזאוס סמורס כגון סלא לסקיף סלא כרסוסרוי ססכר חבירו סיגין ויסא
 כסלו וכל סמכילות יהיג ג"כ סלו ונכס חוכת סגויס סוי' ככלל סכיסס וסא עפס גכיסס או גזילס •
 אם סוא קודס סכפן חלקו ססכסס סלו אם בא עליו עלילס • אכל סאר רווחי' סמלקו וזא עליו עלילס
 כסיכס אין לפכי חלק בו: חלה אסד ספסוספין ולא כסעפס כסוספי' אין חבירו כריד ליתן לו סה
 סמרוויסי • סיס לסס סוב אכל אחריס לא י' אינו כחלק עד סגכס סחוב וססונו כרידן לסס כסוספו'
 עד סגכין אם סס סיכיל' לאחריס ופירשו סאיכס אחר עון זס לזה חולקין וכסיגע ז' כ"א יתן חלקו
 ככלאו סכי אין חולקין עד ז' סחוכות וססערו' סיש לסס יכולין לחלוק או כסוסת ב"ד או כגוד אגוד
 וסא כתקלקל כתקלקל לו לבד (סעיף ד') וסא אוסר ה' קס את הדעי' כגד סער חבירו יכול לעכס
 (סעיף ד' א') כ' סחומיס סיש לסס סכיסס על אחד ויתענו אחד פסס ויכא סיכד כגון ליכצע אין חבירו
 יכול לעכס אם סוא תביעו' סמון ולא סיס סוספו בעיר' וסעי' כ"ס"ס לסס סוב ונכס אחר חלקו כריד
 לפליק עס חבירו וככל מקוס סיש ססידיס יכולין לחלוק בלא דעת חבירו: וכן אם יס לסס סוב אכל גוי

אלם ואחר פיוסו ליתן לו חלקו ואחר בפרי עדים לעכמו גובה ה"ס שלו * (מעיק' כ"ה) כ'סלו סאחד
בעטם ערכות זה לזה * (מעיק' לא) עען אחד מהמותפי' ססוא טוב לו * ולפזירו כאמן בעד
אחד לחייבו סבועת סמורס * קסס סמורס ען גוי וסעעוכו כספסוק וכתן ססעוה לסכרוהס ויפחד
ספס' יזכור סגוי יודס חזירו ספס' כספסוכו ססעוהו * ולכ"ד או סלס' יתן כתב הודאסו * גכז או
פזל ססוקף או סקסס ומכיאס כ"דך לסלוק את סכסכ' * ואס אח"כ כ"א עלילס ג"כ לסמכע * אס
חלקו ססותפי' לגמרי וכספ"ר ביד א' לסלס לגוי וכאכדו סו' לכ"ד חייב :

זעק

חמס וסוד סס כסכ"א * פותף אחד אופד לסכירו גכוד וכל כזק סיגייע לך סלסל וע"כ כ"א
בזעקס עליו פ"סלס בערובה : פטור אע"פ סלסח ססמכס * חלס אחד סססותפיס אס
כסמיס וזין לס קככס ססרפ"א ען ה"אכע * וכססו לכדו עוסק ב"אופכות וי"ס א"ס :

חפז

ססוקף סססוכסן סימחול ומחל ס"ס לסמכע * ואס סעכסו כ"א פיוס אסר אכי עוסל
כ"סכיל פלו' איך כרידך ליתן לו ססמכס * ככס ססוקף ככין ויסיס איכו כריד לבכוס
וכזירו ססס כזו * יכול חזירו לומר לו עול עכך ואכך ופסור סחיכו * כ"ס כק"ל
(ת' כסוקס ע') אס אהלו דכר ססוא ידוע ססוא פזל ססעו' * קורס סחלוק איכו יכול
לומר סלסחו ספכו וזין לו חזקס על חזירו כי אס בראיות ימות * כ"ס כק"ל :

חזק

אמק

כחל' זעכורו : יחד כלב יסזס ססוקפין סכרו * והססורה תבע כוס ואמר אחד
סססותפי' לעכמו אכי סכיל או גס אסס תעזורו : אוי' כל סס ססיגייע לחלק סלו *
וכן ה"סוכר את ססעל ואמר לעכמי אכי סכיל הרי זס חזור סססכירות וכל סוכיל אסר
סאמר כן ס"ס סלו * כ"ס (הלכות סלוחין)

סחמו לו

כסמ

חזי מה עמה דכר * אס ססליח על ססלחו עכר * אס הודיעסו סהוא סליח סל
סלכוי אע"פ ססמך כעל ססוקף אס כככ"א סעכר על דעת ססלחו ואס לזן סודיש
ויסיס סדין זיכו וכין זס ססלחו * טעס וקכס או סכר סוקר אפי' ככל ססוא
ז' ואס סתכס עמו אפי' לעיותו * פיו סלוחו כמותו : ואס עען סמוכר סכן סססס
עמו ססוכיא מחבירו עליו סרריה לעשותו :

כקסס סקחו
כעל סקחו

סוקר

לסלוחו סינקס חייטין וקכס לו סעוריס * אס י"ס ריות סססס כסכריס * ה"ס לססלחו
ככל עכריס * ואס יז ססכר ה"ס לסליח סססכס כסאפריס * כתן לו מעוה לקכות
סמורס וס"ר דכריס * וסכית מעוה ססלחו וכמעוה שלו קכס מס סעעס עש"א אכל דכרוו איכס
יכריס : ראובן סיודע סמורה כול ואמר לסמעון כרי שיח"א הריוח לסמכע כסיסכרו כדמיס
יקריס * וסלך סמעון וקכס לעכמו ועל סס עכמו זכס סמעון בעכס כ"ס דכריס : סלחו לקכל
מעוה סגוי וכטעס אלותי הכל לסליח סכרי ססליח עוסד כסכס אס יפקוד כעעוהו כסיעכו

פקד

פקה

וכסכיל לכ ה"א סכריכין אכו לסלס סככות פיד וסרסרו וז"כ לסחזיר אס כסעטל
סעסיסו (ועיין כסכ"ר ס"י ספך לסופך) אס ססיספור סכר ביזתר ען ספך אסר סס עליו
חייב לסחזיר הריוח לכעליו : וחייב לסלס ססרסר כפי ספך סאמרו ליקח * אס סיכס דעת כעליו
סאמרו לו סחל יזכור ססחן אלא בכך וכך : אסר לסרסר סרי סלך ע"ה ססעורה ביזתר * זכס

מכח הסימני' תזכור שתלח : ומכח פ"ט תזכור כ"ט כי מיוסדי' על כלל העולם

אפי' אם סתקו סתמ' • אכר פרפר סתמ' דרך הליכותיו • חייב לשלמו וישבע כמס הים אם
ושלח היה נרשתי • אמר שוכר בכך קנתי לך וסרסר כופר • סרסר ישבע כל' שבעו לספר •

פוק

חזי והסתר שאל יגבדו ואל יאבדו הכלים שלקחת מן האומן לתבין שפתי' בדין אם לקח
א'טמו כדי להצטר' כס' חייב אפי' באובסן בין בכלי' בין בחזרתיים ואם קבד לו

ריוח פטור מאובסן ופרי טו' כס'רמור וכטענתו גבר • ובס' **בדק** חזי פס עמה דבר • כ"ט
הלוואה על פסלים שיגבה וגבס ואירע לו אונס והפדים • במקום שאי אפשר לו
לסניא רחייב ופדים • או דוקא פטור נשבעת השומרים • אבל כמעט כרעון

זקף

וסכנה וכיוצא בה דעבדי איכסי דפרעי כביעס אין כריכין עירו וכפוצ' אות' פוערים • כסן
פעוט לחבירו לקבות לו חיי' לכן שפס ופס' השיעים בבית אחר וברך בו מחשת בשמיס • חייב
לשלם עסקו חכמים • (כ"ט בק"ל)

פקח

עינך וראש שאל תשלם מעות ושאר דבר ע"ק וקטנס ששלחו לך שתשלם לס' •
שהרי אם תשלם על ידיהם • וכאבד מח' יב אקס לשלם אם לא שפירש ואמר שלח לי
עם סקאן שלטיכך • ובסימני' **פקח** עינך כ"ט

ש"כ כתי' ק"ט הלכות מקח וממכר ע"כ סיפוך ת' כמקו' ט' מוכי' א"ת' 57

תיקף

מקח וממכר אינו נגמר בדברים • אפי' סיס סדבר בפני עדים ואמר הו' עלי'
עדים אינו כלום באלו המאמרים • אלא כריך לסיות כל דבר ודבר לפי ענינו •

קרקע ובגלי חיים ומטעמליט' ב"א לפי קניינו • וכסגמר ספקא ככ"ל אפי' מלזס לזס א"כ לא
ספאי • אלא כריכי' לחזור ולהקבות זה לזס כמו בראשונ' • כ"ט בק"ל :

הב

ג' דין קניית קרקע ע"כ התחלס • מיוסב על פני' וכלל פולס • ה' אינו מורגס בסכטס :

ס טריסו מבר אינו נקבס אלא באחד מד' דרכים בק"ט ובכפף ובסטר ובחוקס • וכדין
סמקא בו דין סכילות קרקע • הקובס קרקע מחבירו ופסקו הדעים והכיס מסכונ'
עליהם • לא קבס ויכולי' לחזור סניסס • ואם אמר לו קנה בגוף המסכונ' קבס :

אקד

במעטיו • אם נתן את המטר קנין קודם שקיבל מעותיו • שהרי אם הלוקח אומר
בכר כסלס קרקעותיו • במקו' סכותיך מעות וא"כ כותבין מעט באמ' סלוקת
בטעותיו • כ"ט (דין קניית קרקע בחוקס)

קבד

כדמיך בארבע ככפות הארץ • וחי' קבית בבית ארש' אם עשית לו גדר או פרץ •
ואפי' שלא בפניו קבס אם אמר לו חוק וקביתו סטעמתיס סכר לו • ובחוקס למוד בלא
כסף ומטר קבית אבל אם עיגל וכסף אזווי לא קבס עד שנתן הדמים שלו • כלל סדיכוס (ק"ג)

כל הסחוב' לקרקע סכריך לקרקע דוכו בקרקע שלמולו • (כל הדוכים בקיכור לסוכי)
כקד דין ישראל סרובס לקבות קרקע מגוי ע"כ סתילס)

צריך

מסכיל לבית רסע סגוי ורובס לקבות סמכו • אין סכותי' סקניסו ולבכסו ג"כ אינו
קובס לא בכסף ולא בחוקס א"ל סכטטר וסטרכו ואם סתכס לוקח סכטכף למוד
יקבס

יקבל לו • אזי הוא קובע מיד כדון סכירות שלמולו • לפיכך ישראל שלקח קרקע פכותי וכתן
דמים ואפי' סחויק בה בלא שטר וכל ישראל אשר ומחויק ובה אין כראשון יכול לערוף מפניו אך יתן
לו דמים ואפי' סתמא בפקים מהשני מקרי רשע מעשה סתמא • **צדיק** • מ"ט לפני רשע •
מעלמלין כותי קובה ומקבס בכסף :

החז

לדברי רוח רק רובס מהיהו כל דבריו מוזקקים • יעשה קצין כבודר של עדי' לפני
הקובה וזו לא יפס על דבריו מוס מילוקי' • כבודר של עדים יאמרו הקובס
והקבס • קרקע או מעלמלין בהלפין קבס • (סי' קכ"א ח"ט)

הקצב

קבס כספה גבה ודקה • אינו קובס אותה אלא בעפובה ומסירה • ודוקא כפכני
סמנבר פכרס לפעבירה • הקובס עדר למנר ספסוככית קבה כל מעדר עד גמירס
פסין או פילפלין או מעין של אגוזים ומקדים קובס אותם • כמסכס כר"ס ובמסירה
בסיטס ומגבס בכל מקום • אם קבל סמוכר מעות ופניהס סמוריס מעיפקס •
מי סמתחיל לתזור פפעות באשריותו יקוב • קל"ט א"כ :

דיש

הולך כמותו • אומן הוא ומתקן כלי ופניה על סקומו • וכל אחד ונטל כלי על סבת
לפקרו אם קב המו עמו • וכאכס בירו חייב לסלמו • קבס כלי מסמכר וחיובים
וסכניס כרשות הסוכר | תזכר • וקבס פירות כיון שככסו בתוך בלי קבס אותם ועוד פ"ד קביות מעלמלין
ע"י הכירו ומקומו •

דא

ה למדתי אהבס אם רשס על הכניות עשס סלוקח בפני הסוכר • או קבס כפו
לכנירו כדך ססוכר • פוי מקח טוב וסלימה • וסחזור כדך לקבל מי ספרע פסלך
ואם סתפס סדריס סכסנו סגריס לקבות בו • אין וכולי לתזור וליתן דמי' מיובו •
(ר"כ דין רב סמכר עבדו ע"כ סתחלה • מיושב על סי' וכלל עולה)

סדוס

דב

מטך לא תירא • אם סכר עבדו אגב קרקע ועומד עליה כבעת סכירה • ג"כ קובי'
פעלמלי' אגב קרקע וכפירוס כדך כן לרברי' סימנו **דב** לך תוסף דבר •
כל על ססמור וסחלויף אותו כמנה • מעלמלי' זקאית זס קובי' ואין בו חזרס • כן כדון
כמעלמלין אבל חיון דין חלופין כמעטע וסקפין סרס •

דג

(דין קבלת מי ספרע כסי' ר"ד ע"כ עפיתי סתחלה • מיושב על פסי' וכלל העולה)
סמכול ודור הפלגס ואכסי סדוס ועמורס • קבלו עובסס סחל גדול וכורא : כמו כן
ספרע סתך בעבור פעל דיכורך יש לך חזרס (כן אוערי' לפי שקיבל סמעו ומסקחו
וסאומר ליתן למכירו סתבה • אם חזר בו ס"ס פסחורו : אכס • פלו' סחיב לפלוכי
וכמעט סומן ולא פילס לו אפר לו מלפל זה אסכור לך בקיכא • וכסכת לו ספעוס
מופס ככוסו הדין עשו זכרה כרכס • אבל אם אפר אח"כ מן לי סתפן וסילך גם זה סכס • אם
סוא אינו רוכה יקבל מי ספרע ככאס :

דד

(ר"ס דין מוכר פחת ארכס ומפר עודעס וכתחלה פיושב על ססי' וכלל סרסס)
הוא פתחיי ככפסיו • ארכס סוא לווע"כ עכר ככסו • אפי' סמכרו ספכר •
א"ל ססיס מוכר עודעס כעדיס (סתפסת יראס סכר) סתפסת בעל וכעקר : ודוקא
כספעדיס

דה

שפסעדיס יודעי' שאוככו בא מאחרים • אבל אוכס דמכסגי עליו באה איכו יועיל לו אפי' ימורים • ואפי' אין זמן בשצרי' מודעס פסס כשרים :

דד

ס היית סקרקע ואמרת לזכרך אמכור סדה זו וכסאימכור תהא לך מעכשיו בסכס פ קבויס לי אס מידוקסס • ויאס בזה הסך מכרת לאחר • יתן לראשון ואל יאחר : ואס עכר לאחר ביותר • קבאס השני שנתן לו מותר • אמר אמכרנה לך כמג' פיסטוס שלסס אח ארבעס שפסס • אי' ללח עד שיסכישו כולס על אותו שוסס •

דז

זס מפורחך תלסדכו • (מפתסו אס יהיסי אלפי' עמדי') שת' אפי' נגד אסמכתא מדיכי בדיגיכו • קכס העעסס בשידוכין ולמלמד לא חשוב אפמכתא כיון סופספיד ליטודיכו • סמוכר דכר בתכאי אס בתקיימו סתכאיס פנין קבוס וסקכס • נתקייס הדבר סקבוס • סכר לאחד דכר סתס וקייודס סגומר סתקס היטול סמוכר תכאיס • סל טובס הלוקח סתס כמעיס • ללא יפסקו כלום אח' על אותו סתכאיכו אמרינן מלפעומי טילי לכפייס דעת סלוקח סמס כקכסיס • סכר אדס קרקעוטי • ואמר סתס בלא תכאי' עבור סרוכס לילך למקוס אחר סכר אותו • אס אפי' כמכע סדרך ואיכו יכא סגבולו' יהוא מחזיר הרמיס וקרקע יחזר לו ק' זכר סכר לו' און סאר פטלעלין אין הדין כן אי' ספריס סתכס כן למולו • כל תכאי' סתתין כני אדס בייכסיס • אסמכתס פוא אי' סקובין מיד ארסקס פעכסיו אמר לעייכסיס • וכן הועעין לקייס דבר אחד ונתכו פסכו לקכס סלא יחזור אס לא נעסס ק' בטל דבר סלפריס : אבל אס כדרי לכדקס לגבוס אמירס • כלפדיגע פסירס • כלל כ'ס

דיח

סוסל יעלס עליו • וססקס סכעסס באיסור האיסור יסור מלסולו ופ'ס ססקס אי' לחזור סגבולו' • (ויה' כפתסס ופחילס) כ'ס גס בסי' קע'ס •

טו

פסני כופך ספיר וסלס • אין אדס יכול לפקכות אס איכו כרסוטי כני כלנו סוא דכר סלא' בא לעולס • פ'ס אס סרת סמוכר וקכס כריך לקייס סתקס סתסס • סתקכס לחזירו דבר סאיכו ססויס • כגון סדוא כסק או כתיכס וססין יודע סתקס מקייס • סכל האוסר לחזירו כל סה סכניתי או כתיכס זו איכו מוכר לך אין סמכרו ספכר • וס' אס סניכ סחליפו זה עם זס על כל אשר להס דדבר בטל וכעקר • כ'ס בק'ל

דיב

בין אדס לחזירו כסכאי' סקכס לו אכילת פירות דקל או דירת' צית וככאי' למפעס סכרוכס : כיון סכאי' סס או פריס סס דכריס סאיין ממש בהס • לא קכס עד סיקכס לו גוף בית זס לדור כתיכסיס • ואס לא קכע זמן רק פתס סקכס לו לדור רק אחר סעס סדר בתוכו יפול לחזור ססס • כעיכך ראה סי'ס עד רכ' אי' וס'ס :

דכב

וכלס אס רבי' עומדיס על סתקך ואמרו לי סכר סמוכר • ומוכר מעיד לך סתתס סוא סקובס וסמוכר • ואס סתקס ככר יכא סתתת ירו איכו באתן ככסיס • רק סוא כעד אחר סכניסיס • מי פלקס סתק סאחד פחטסס כני אדס וקובעיס אותו כל אחר מכס • אס סוא אי' סאיסיס לקח יכיס סעעות ככ' ויהא מוכס עד סיודו לאחד סכניכסיס •

הדך

ועכו סכירו סתגיכו • סכר לו קרקע וטלעלין סגבולו' • ויהוי' אס סתק סיד סלוקח בדין ישרל חייב סמוכר לחזיר סדמיס יאכל אס סוכי' און מן הלוקח בדיכין סכראות איכו פתיב לחזור אפרו פכעיס • כלל כ'ס

זכר אל מפר ברייתך ז אל תונו איש את עמיתך • ואם בנחות מסעות אפי' פרטת פרי טעותו • בודאי הוא מחילת אונאותו • יותר משמות יבא פוקח כחזר לאחוריו •

אם פיד באל לב' אחר סתראם לתגר או לקרובו שבגירוי • וכן פדין בשליח מטעם • או אפי' שחלו וטעמא זה את זה בסימית טעמא • טעות בשוק הוי אונא • מי שפוכר גדול יותר מכדי הדעת טועה פדוקח מוכר • אין כו דין פקח טעות וקונס פפוסר • עבדים פטורות קרקעות • כופנין לפסוק עד פלגא ויתר פכן יא טיב כו דין אונאות • הפוכר סתראכס חוזר לעולם באונא • ואכל בביטול מקח לפי שאינו יודע דמי ערך מסכרו עד פיודפן לו טקח ואז כודע לו מטעם • אל שידע בה טעמא וסתק ולא תבע אונאתו • אי' לתזור אל' כפשתה סטער או פפכר דבר פפכי דוחקו רמיס כידו • ערב מטע פירות רעי' בפירות יפי' סכנדו • אפי' אין פס שיעור אונאס איכור הוא בידו • אבל מי שערב סיס בנינו • אפי' הודיע לקונס אם הוא תגר לו

הדר

אל ימכרו • אבל יין ביין לערב קשה בכך אע"פ שזס דמיו וקריס • לערבו מתירס • כ"ה באור בחיים וסא כווכתיו • ואל יעשה עולה במדס ושקל ונכשפורס בנייתו וסכ"ד חסויינים להעמיד ממוכים • סיחזרו על החכות סכחזיקו הסכווכים • ואם כמא לאחד מידס ושקל חסר אפי' איכו מודד בה מחוייבי' שפית דין ? לקבוס ולעכשו בעוכשי קשי' כגידון : ואפי' איכו מודד בה אסור להפשות : וקסס עוכסס מל שידות יותר מעוכסין מל ערויתס : חכמים ז"ל שיערו שאין לאדם להרוויח בדברי' פיס כפן מי כסס יותר פשתות וכסיהוא פוכר כפעש פעשע סמין לו ערמוג"כ וכל יביאותו :

ליא

לרב

אין חולקי' כבוד במקום שחילול הסס עשה • מכר דבר במידס ושקל וטכין והטעם אותו יחזור לו הטעות כתרפס ונוסס • ואפי' בכל שהו' ואחר כמה שנים • אבל איכס חוזרים הקניינים • וסמוכר למגירו דבר ומוס בו מצא • אם לא השתמש בו לוקח ולא ידע מזה אפי' אחר כמה שנים יחזור לו במרוכס (סמוכר בהסס ועכסס ושחטס וכמא טרינע ע"ס אין לו לסקר • ע"כ אם פוכר להבירו סין זס וכמא אחר יכול לחזור ופעותו יבקר ה"ס אם מכר לו כסר איל בחזקת סטורס אם הוא אסתכים פפויב ליתן פעותו או ליתן לו אחרת • וס"ה כסחכר לו חפץ כתורת זסכ וכחוכו בדיל ועופרת כ"ס

דגל

לרד

ודור ולעולמי עולמים • תהא כוסר שאל תפכור דבר פפואן אסור פן סתורה בי פס פאכל אבל וחת פפויב להחזיר לו דמיס • מוכר לו פכססס מלא כנדקס כראו הנדיקס פיא מדברי סופרים • ע"כ אם אכל כססר דמיס איכס חוזרים :

המסלק

את בעל חובו בשכרותיו • או שקנס ופכר באותו פעס אם לסכרות סל לנש סיגיע איכו כלוס כמעשיו • פקוסס או פוכר כסכס ויוס הכפורים •

לוד

אע"פ פסכין אותו הקניינים איכס חוזרים • חכר המוחל או הפר בית או קרקע סלקס מישראל שנבולו כל הקונה ליחלוזין הוא סלו • פסולין יבא מן הבית אסר לא כתיעסו כבעלים מעליו • וסוא לקח לגבוליו כגון ספכס ססת פסכין פכר לגוי סניקס לסורגו בעלילות דברים • ואח"כ פכר כגוי הקרקע לגוי • ואם שהס גיד סניכס י"כ חודס או סאין לבעלים להחזיר דמיס • יד הנעלים קודמים

קודמים • וכ"כ כספרים שאין מראשן ודעתו עליהם • אבל במטלטלי' הסתם מייאמים מהם •
לזר • שקרוב לקבות דבר שחזרו בו לקבותו או לשכרו • יקנסו אותו סג"ד כי רשע הוא בקרא
 וראוי לזכרו • וכל זמן לא מיידי אלא בשכר פסקו הדמים • ורק חסד סקנין
 שנעשה באמת ותמים • אבל כל שלא פסקו ביניהם • אפי' סמוכר גוי והוא רובם בכך והקונס
 רוכס יותר בזול מותר לאחר לקבותו את שלפניהם • חרם רצ' שלא להשיגו ובלבד בשכירות בהים
 שבעירו : אבל יכול להשכיר שלמד שאלל בעל הבית חזירו • (כ"כ נק"ל ור"ס עד רמ"א ח"כ)

ובסי' רמ"א הלכות **מתנה ומחילה** והתמלה מיושב על סמ' וכלל פעול' בתחילת :

אמר • אכפרה פניו במכסה • וע"כ כתן לו מתכס מטלטלי' או קרקע שמורה וערופה •
 כריך שיזכר בהן באחד מן הדרכים שהלוקח במס זכס • והתחילס סתמל או פיקדון
 או שבעות • וזכס במס' אם התחילס לא בעשה בעשות • ראשי קפילס שכותבין לאדם מתנה •
 אין כריכס עכס קביכס • כי איכס חזורים שלא יקראו לסס קעבי אמכס • שאומר לאח' אפן
 לך כך וכך שדבר זס לא תעשס • ואח"כ תובעצלוכי אותו מתן לנו הוא אומר פעסס • ככותן
 כריך לפניא ר"אוס כי חזקס שבואל תעסס עדיף חמעסס • (רמ"ד דין מקכס באונס)

מדב • כרתו ואונסו כותן פתכס • השקבל לא קכס • וכן הדין במתכס עמירתא או
 כסמסרתי מודעה ששלא ברכון עשותי • רק **בדריב** שיחובכסי' :

גמר • ומקכס ומזכס על ידי אחר לחזירו • אם אחר שלסן וכי זכין לאדם שלא כפכיו וזכס
 אע"פ שסוא אינו בעירו • מתכס מועטת בליבור ג"כ מהכס ואם חזר סוי מחוס' אכסס :

מדר • והשכס ולא כתבו ששאר מתכס סכוס לכתוב להם • ואפרו לכתוב לבוסר שגבוליהם •
 לא קנו זס פלוגיהם • כ"כ בק"ל

מירד • ומתן שכותבין בשעת שידוכין לעשות להם כתובס גדולס • לא זכרס עד שבעת
 שחופס עכס קנין חרס וכתב לה • שאומר לעדיפ' כתבו סתחכתתי חרס לפלוכי
 או שאמר כתתס אכי דוקא כשיגיע ששאר לידו או זכס וקכס • והאומר כתי סדס
 לפלו' וסוא אומר לאו סולכין אחר דברי כותן • ואיך בעל חובו גונס אותן • ואם לא כשאר בירו
 לסרוע • לא יכול חובו לפקיע • כ"כ

מוד • ששדא לפכיו מי שמתכיל חתכו עם בתו יותר מזמן שכתב להס • יססוק ססתחן
 יסלס לו סחובותיו ולא תזכות אסתו אל' שמוכס שחובעו בעבור סכפל קטמס ביניהם •
 האומר לחזירו אכול עמי כריך לסלס לו פסלו • ולא אמרינן מתכס יסיב לו :

טרם • שכתן סמתכס סביבעית ליתן חזר בו אם שרונה סיא סמתכס • אינו יכול לחזר אם
 באחד • שדרכי ססקכאות שששפתס ניקביכס כסן קכס • ואם סמתכס מועטת אע"פ
 שלא קכס בדרכי ססקכאות ס"ס ממחוסרי אמכס • שטובטת סיה סיתככו • אבל מדת סחידות'
 שלא לקבל מתכס וסכועת כ"ס חסד יסוככו • (פלכות ס"ס)

גר • ופליגי דעך פ"ס סוא וכתן מתכס דכרו ככתובים וכפסורים • ופני' קרו פיד פ"ס
 סעמכס

שם הלכות שכיב מדע 25

שמחה בעולם אם לא שייך כלום וכתרפא אח"כ בכל איברים • כפתק ורמז ליתן מקנה בודקין אותו
 אם חסיד על לאו ועל הן סן משכתו מתנה • ואם שיה לו קנה פרכסו • ואינו ספרם
 עתה יתנו • כתיבתו כמתת בריא שאינו כיקבית אלא בקביו • או כמירה או כמזוכס או כפגנסס
 כל אחד לפי עיניו • עמוד סליו וכתרפא מתתו בעולם • אל סתתס שלא לחזור וקנס
 בקבין סודר בתחלה :

גבר

הוא ואינו מזכיר כתובות כבין דיכרין ומזון האשה וסנכות • משכתו טוביאין לכתובס
 ומזכות • מיהו דוקא שלא כשאריו ככסיס גבי יורשים אבל אם כשאריו כולם גובין סן
 פירשים ולא מחקבלי מתנה • ק"ל מכוה לקיים דברי סתת אפי' בדרי פכוס ומת • ודוק כשכתן
 סדנר מיד ליד שלם מי שפכסע או כדר ליתן לפלוני כך וכך • יורשים פמורים סאין פועל • עליסם
 לקיים כדרים וסבועת מוריסין • כ"ס

גדן

ויקב או שאר דבר כתן ספ"ס כפתס • סן סאמר בלסן ועול או יחסין • יחסין או ירס על
 מי סדאוי ליורסו הרי זה קנס • סאוסר לפרוע לאסתו כתובתס כפ"ס • אין בו פמס
 מכוס לקיים דברי סתת ויורשים אין כריכי' לקיים אפרו חכמים :

גדר

או כדנה עסה ש"ס ומכס סיקבלו קבין • אפי' אם רוכס סיקכו כסכת עוסין לחזק
 דברו ססוי סאל כעבין • כ"ס

גדה

וככלס גיפס סמות לא מכינו • ע"כ אמרינן אין אדם פשטס כשעת מיתס ואס פודס ס"ס
 לאחד ואמר תנו • חייבים לסלס אף על פי סעובני סחזר ופרצתיו אמר
 אינו • ודוק אם אמר לפס אביסס תנו • כאמרים סיתוסים כסבוע' סיתס כסטעכו אח"כ פרעכו •
 ועטס או סאר ככסיס כתב • לכנו או לאחר פסיס ולאמר מיתס אפילו בריא סול בכל
 אברים • עד שימות סאכ האכ וסנן איכס רמזים למכור אותן סדנרים :

גזר

שם הלכות אבידה ומציאה 26

גט"ד

הוא סלך • כי מעט מזער מקיימים מכות ססכת אבידה סלמולך • סוכול פכיאס
 כמקוס סרוכ סעוברים סס סס יסרלים • חייב לסכרו ולחזור כי לא כתיימרו
 פנעלים • אכד כסקוס רוב כותיים אפי' כתן יסרלל כס סיפכיס • אם סוכולא עבי ובעל אבידה
 עטיר אל לחזור אותן עכניס • ויס אלס

ט"ד

ישן וסמאל ואל תיקח סמכיאס • אם סוכס סול סלח כאכד רק סוכס סס לפי סעס •
 ראובן חדר עם סמעון כביתיו • ומעלס לו סכירותיו • אם כבי סכור או גחלות סלס
 פרמו ככסכו לתוך סנית זכוס סכיס • כי כשותעי' כחסכו לעיניס • אבל אם קנס אחד ססס
 פכיאס סוכב אין לחזר זכות בקבין סלפכיקס :

א"ד

ליעול דבר לעכמו אם מכא דבר סאונד ליעת כיכד כגון סככו אדס פרתו כרפת סאין
 לס רלת ולא קסרס וסלך לו • ש"ס אינו מחויב לסחור מרכיב אפר סאכד סככו פרע
 לסאכד לרעתו סככולו • ויא דסותר ליעול לעכמו אם עסס ככס • וכל סקודס בו זכס
 סכרס

סבר

ס' ס' וכן הדין מכל חמור ואוכף עליו! הנותן פיסן באוכף גם החמור לומחזירים
מכל דבר שאין בו סיסן מייב לפראותו אם תלמיד וותיק אומר משלו ה' ומחזיר סדברי'
(ותלמיד וותיק שאינו ממכה בדבורו! אלא בדברי שלום או בפסכתא או בפוריא או באושפזם
ומסקפיד על חלוקו) וכל ת"ח הוא בחוקה שאינו ממכה בדברים הבזכרים :

גדס

ופסח חכס הוא וראש ישיבה * ומכא אבידה כגון טק או קומה שמתבייש לספיס * א"ב
לבייש את עצמו * ואינו מייב ליעפל עמו :

סדר

סכני אדם למסוק דמים סרכס לסדכיס מיעמיד סדבר על כד פותר טוב אבל מדון
אע"פ ססחכס עמו * רק סברו יתן וא"כ ליתן כחאמו * זסטס בו יכול לומר כגדו ז
אבל אם כבר נתן לו א"י לחזור להוכיא סידוי * כל אדם שעסס עם חבירו פעולס או טובס לא יוכל
לומר לא כיוותך ומכחיכס עסס עסדוי * (אלא בריך לו סכרווס) פיתס סריפס בעיר וזכרו סהיוריס
מן סעיר ספחד סדליקס ובא אחד ופכייל מס סהייל סיא סלו * דסוו כזכס מן סספקר סכנכולו :

הסד

ספך לזוט ספתייס * ואל תבקס סכר אדיוס ספכאת בכתייס * פלכד פעוקה
| כפלכס סכר כומל * כפועל כעל :

סיד

סן סמכוס ואל סמזור אבידה לעוברי עזירה * כגון לכותי או יסרלל אוכל כבילות
לסכעיס כגד סתורה * וה' סכסוה סמלל סבת ואין לו פוריא : כ"ס

אסור

כא וזרעס אם יש באותו סכיא סמכיס סוכסס * כשיכרו סמוכא ויבא בעל
יאבידה ויאמר אותן בידו אקיס * וכעודו ביר סמוכא לעפל כס כזקקיס * אם
סכרוו על אבידס כתקבת ר"ג אפי' כסכע פלא לגלו איכו פושיל ספרי כסכע לכעל סמכות * וי"ה א"כ

סיהר

סהניא סמורה למכר סמעון וכזול סיא ספחורס * ואמר סמעון תקנה לי סכירי'כי
כן ילפיכן מקראי סתורה * אם כא ראוכן ולקסס י"א דראוכן זכס כיוון סאיכס
סכיא סמורה * ראס אחד סכיא ספי' כפל עליס ובא אחר וסחויק כס לפי ססחויק בידו יקיס *
כן הדין כר"א אבל כקוס סד' אמות קויניס לו או ספומדיס סכיסס וסכיאן סכיא סעוד ד' אמותיהן
סכיסס קכו וחולקיס : כ"ס

סטד

א דיעון או ספאל! מן סכיא סלק סתקח וסחרש סכד ססכי סכיסס לא קכו ואס כא
אמד ומוטעס עידס קכס ואס סכיסס סרטי' לא יוכל אחד למטוק ססס ספכי דרכי שלום
פלא יבא לסתקופע עמו * ראוכן סזמר לסמעון קכו לכו ביחד סחורס פלוכית וסלך ספעון וקכיס
ואח"כ כז ואמר סככס לעכסו * י"א סכריך לחלוק וי"א דוקא סזס לא סיס לספעון דמים וקכס
בלא דמים זכס ראוכן כמה סקס בלא דמים ואס כסכס לקבות לסכיסס ס"ל פאלו זכס לסכיסס :
ז כן אוכת סקובי' פכיאס ככית אכיו א"כ לסחזיר ע"כ פ"ס

רע

ס סקיס פליך סתוך כיתך * ספרי אס ככך ונתך קכו סכיאס כרסותיך * כיון סאיכס
ספוכיס על סלחכיך * אין אוסעין לך ולעכיכיך * כ"ס (א.ו. סכיאות) גוי
סאכד פעוס ככית יסרלל וסכאל וסכאל ובעל סכיס אחר סככרו קכס לן ספגי ככר"א לא אסריכן זס
אלא סודי דככית וכניל לסכוא :

(רע"ב בעיך ראס ספ"ה מיוסב על הפי' ופענין)

זדרך ופגע בחכירו סבהתו רובכת תתת ספ"ס • וחדל מעוזב לה לסופיעה: כרי ספ"ה
פוסס רע"ס • בעיך ראס ספ"ה עד רע"ז א"ס וע"כ ספסעתי אוקס •

עבר

סג הדברות נחלות סג

דדע אין לו סיכ לו בן זפת זרעו יורשים • ואס לא סיכ לו זכר לפכי בקפה או יורשים
סירוסס תמים • ואס **דדע** אין לו כלל תחזור סירוסס לאביו • ואס אינו קיים
תחזור לאביו • ואס אין לו אס ולא זרע מאבן • לאחות שלו לם ולזרעו תתכו • ואס אין
לו כל אלה לאביו אביו תחזור סירוסס • ואס איבס קיים לדוכו ולזרעו עד סוף כל סדורות סתן
זאין לך ספס • **דדע** סראסון סככור לאביו כועל סככס' פי סכיס אע"פ סכל אחד עליו סכיס •
זדוקא מי סכולר לאב סחילס • אבל אס סוא ראסון לאס או ספוא ספס ככור אינו ככור לכחלה
(רע"ח) אין סככור כועל פי סכיס כ"א כמחזק ולא מן סראו לבא • (כגון ככיס ססגסביחו
אחר תיפת אביו) ולא מלופ בעל חנו • ואס יס ססכין של ישראל כועל פי סכיס • ואס של
בוי אינו כועלו א"כ חלועי' סמסככות כתיים • (וי"ס עד רפ"א א"ס)

פאר

ספארת כל ככסיו סעביר מבכיו לאחרים • אפי' אושר או כותב כלטון ירושה אל
יפסקו סוס"דכר על סדברים • ואס מזכיר כלטון סתכס או לפון יחזיק או יחלוקו קס
סעכס עכס • אע"פ סאין רוח חכמים כוחס סיעכו כזה סמעס :

פוד

ביכיס סטיליס • וסוה כסוס חולקי' ביכיס סקעכיס וסגוליס • ודוקא ככסיתו
אבל כסתמא אינו עס אלו סתפרכס • נ"כ סן סאמכע סלכיס • מי ספירך
אל ככו וכדוכיא כתן לו • כסמת סאכ קודס חופתו אינו כועל כדוכיא אלא סחלק סלו • אבל אס
סתפס סרה אותו • סככין לו מירסתו :

פוד

ו סוכאות לסכיס סככיס • סרי ססכח לעכס כונכיס • ואס היסכיו חגדול'
כדבר סאס סיו סודועי' לקעכיס • סיו גס סס יכוילן לעפות כן ססכח לאמכע ככל
אוקס : ואס טען ואס סהיה מודיע להס יתומי' קעכיס סהה לאו כני סחילס • ע"כ כריך סיאמר
סרכר ככיס כ"ד סקילס • (כ"ס בק"ל)

פוד

כסתתס : ובאו יורשים לחלק סאין סס מעל ביניהם וככוכיסם וכסותתס • סס
סככו סככית כתיסטיכס • ודוקא כגדי סועד וסככותתס • אכ סכוס לפתן
לא' חיס דבר ומלקו ולא כתכו לו סחלוקס כעילה • יתכו לפלוני סס סכוס ויחזרו ויחלוקו ככסילס
סאס סגדול סלקס חלקו סן סיעוסים קעכיס סלא לקחו ועירערו עליו לאחר ססיגדלו
ססרי כודחי' ע"פ כ"ד סיס סחלוקה • ואס סירסי כולס קככ' אין חולקי' להס עד סיגדלו
א"כ כראה לבד סתועלת יס לפס • וכל ססיגדו סקעכיס ל"ג ככס יכוילן לחלוק ככתיסם
כככיס ונכור ככרי לעסוס כתין קוכה ; לאתפוערופס סג"ד אסו ימכס • כאכד או

פוד

דוקא
ר"ז

כנבז החנו על טענת ספק כשכשים • ואם תבואו אבי יתומים כשכשים על טענת וודאים • יתום
הסופך על טענת א' התם דינו באבטורופוס ראוי האבטורופוס ללבוש בגדים כאדם מכסחי פיתומים
ליתעלמם כדי מיהו דבריו כשפשים וסוף כמיהים ליתומים הבאש בפיות דבריו כשפשים • קטן
הסינדיל אפי' הים אוכל ומתם יותר מדאי ופסיד והולך בדרך רעם אין ב'ר מוכע' אחמו מחונו
אע"ג דק"ל דב'ר טועבין ליתומים אין טועבים לסם אלא מילתא דמכוחא אבל מלתא דלא מכוחא אין
טועבין ואם טען האבטורופוס' טענתו טעב' זו הים לאדם תביעה על פיתומים אין לאבטורופוס
לרון כשכילים שטא יתמיבו בטענתיה וואם עבר וכתמיבו אין לסיחופים פסידה :

ספ במי' רבא פלוגת **פיקדון** ופ' מיושב על הסי' ובענין

איבר כחמד כנופ חכם כיתן לפיקדון לשמידו פסידה • פייב הוא כשפירה • ש"ה מייב
כשפיעה • וכנביס ואנדרה אם יטבע טבעה • וכשחיריקה לפי פיקדון
וטעבין ים פמכיון תבינה וכועלים • ויש כמכר כגון חבילות פשתן הגדולים: הולכי דרפיים אמר
אמר לתמיכו קח עסק חפץ זה וסלם אומר סכיתם על העגלה ולא לקחם מידו • אפי' ש"ה סוף
פושע הוא ומסלם לתכדו: וככית כסאופר כח פטור מספקידו :

בבר לו עס פיקדון יכול לשליך אופו לאותו פקוס שהשפקיד עבר רק שהיא כבר זמנו
ושיח' לידו • פיקדון כיתן ליתבע בפקוס מספקידו • אם לזמן ידוע שישפקיד אכלו •
בתוך הזמן אינו יכול להכריחו לקבלו :

ידדק אויב כפסו לסלנו לעידות ולפבועם • אם כופר כפקדון ויש עדים ססיס ברשותו
באותו טעם • אם טען כגבז וכאכד אפי' ים לו עדים סכך אופרים • כריך
ליטבע שלא פשע ושמר כדרך פוסרים • וואם שומר שכר' הוא כריך, לרון עס כגבז' ג'ד ששפטו
גומרים • אם התם הכפקד משהא פטור מן הפבועם פעורים • פוגלגין ככב' עה שלא פלח
כפ' יד אבל שלא פלח כפ' יד לכדו אין פשכיעין דאחזקין אינטי ברפיעי ל' מחזיקין :

הבר ככוכר חקבם בזרון • ואיכו פשיב את שפקדון • אפי' רוכה לסלם אם הוא דבר
באש שאינו כפחא לקבוס כמותו • פייב ליטבע ככ"ה שאינו ברשותו • ויכלול
כטבעים סלח כתן בו עיכיו ולקח • וסלח סיה מוח אל כך וכך • ואם פלם מה כרכס ואח"כ
פוכר הגבז קנה הסופר כל שנת דאחי טעלמא :

ברר פוסיו בו שלא כעדים כתן פיקדון בידו • וסלח אופר סגבז כיון פסדה מעכמו ופבז
כטבעת השומרים בגדו • ואם טוען לפד"ס או סחזרתיו לך כטבעת סיהת יטבע למולו •
ופ"ה אם טען הספקיד אין זס פקדוני או הים פלם ופברתו או חרם סיה ומחמת בו או עאש שאין ואין
אלו אלא ב' הסופר כטבע פיסת ולא מ'ר שאין זס מודה מקנת :

חבר הפשעין יהא ששפקיד יסול אפי' בלא טבעם • אם הכפקד אופר א' כמח
ושפקיד אופר שסיה עאש • מ"פ יכול לסמרים על מי פליקת • יותר מכך וכך
בש הלאה וטעם ש"ס פייב אם כגבזו או באכדו סככסיס • ופסור פאוכפיים • זס הכלל

כל מה שמסתר להגיל ולא יכול וכסונן נמור
ככ"ט פ' במקום טראוי לפסוק ופסך איליו • מי סכותן הפך למכור וזוטה פניו בך וכך • כע"ט
פ"ט ח' אומר ויסא סלך הסותר על סכך • אע"פ שש"ס פטורים טאוכפי גסורי' א"ס כפ"ס דליקס
וכסרפו הסכמים אינו פטורים • א"כ יודעי' בבירור סכסרפו דוקא ולא בגנבו סכסרפס
ואף ג"ס סלח יגול לכפיל לא ע"י פכחו ולא ע"י אחרים ועוד כ"ד רע"ט ח"ס והשעמ"ה (כ"ס בק"ל)
(ל' ס"ד דין מעביר הניו' וכסבר וס"ה הוציא על סכ"י ופצ"ין)

שיר

ופטר במסלות • כגון ססעציר חיות סחקום למקו' וכסברט ע"פ פעולתס • יפנע
סלא פפע כ"ס וא"ס סכסיות' גדולס • ל"ח' ככ"ד ולאחר קלה יסלס סכוכן סלעופתס י כ"ס
(ס"ס דין טועס פטוע' כ"אכס או כגנב וס"ס טיופס)

שה

או שור כי יגבט וטוען סכגכ וסריכי ססלס סעומי • סספצ"ין איתו פאיכו סרסוקי •
כגכ כליפסיס סוויץ וככ"ד כשכע וכסטר ססכודו • כססכור סגכס א"כ סו"כ כריך
לפסמידו כדין וסו"כ פרע לכעל סכית סכודו •

(סודין אומכי' סלקלו ופ"ס פיוס על פס"י וספצ"ין)

שד

א עמלו כוכי' כוכפי' אומכי' סיו סלקליס א"ס סככי' ססכרבו • לסלס סייביס סאומכי' •
וכן סדין ככל עכביס • טכח סלוקס סכ"ר או סככס"ט אית חכסמו' וסגבלו • כ"ר א"ס
יסלס גמלו' וז"ס עמח סריכו' ססוסלס ספפך רק סכרו סיספיד א"ס אפרו סאומכי' ס"כ סעו' וטול סלך
ואיני סומרו פטורים • ׀ עלמד פיוכו' ספפס כתיכו' ולא למר יוס או יגסיי"ס או לפדו כעשות •
ססלקין איתס כלי ססר"ט • כ"ה

ה' הלכות שוכר ע"כ יוס' 46

שז

ידכ"ר א"ס א"ת ריעיסו סכ"ר כה"ס או סעלעלין לעכמו וסיסכיר לאחרים • חייב אפי'
כ"אוכסיס פכוכרים • אע"פ סדרך ס"ס וסוכרים • ססאוכסיס פטורים • כין
סססכיר כין ססוכ"ר יכוליס לחזור סכל עכביסי' על זמן סל"ס וסכ"ו או סל"ס עסן' א' סדריכי סכוכיניס •

דז

יס"א סוכ"ר ססוס על פסון סל יסר"ל כספכרו לרבו"כ עליו • ואל ירכי"ס עליו ז"י
סלסוליו • כ"י סגוי אינו ח"ס על פסון יסר"ל ויכבוד עליו • סכ"ר כסכ"ס לכ"י
כנ"ח וסכ"י כ"ס סלקלס תכ"ן סייב א"ס פתס • ססכ"י פוס למסוי קס"ס • הלוקח ססור סל"ס אדעת
סכירו ועס"ס כ"ס סל"ס סכ"ו • דוסס סו"כ לגזיל"ס כ"י כק"ר סו"ל סל"ס אדעתו • ססוכ"ר א"ת כסכ"ס

לכ"ח עליוס סמק"ל דיו"ע והוסיף על חס"ו כותן סכ"ר חוספות •
לסוס סכ"י ססוכ"ר עד שסכס"ס סלך כיו"ס אחר ססלך סכ"י יס"ס • וספ"סכ"ר ככ"ר ע"ס
ספיר כסספתו וסיזק כע"ס לזכ"א"ת ויתמי"ס • וזק"י סעיר אסרו לו סיקל"ס ויספ"ל

שט

לפ"כ"ה • ופכס"ס פתס אחר א"סר ע"ס ספפס"ס • ססוכ"ר יסלמכ"ס או זמן אחרת כסופ"ס
סכ"ר כע"ס לילך לפקוס ידוע והוליכ"ס לפקוס אחר פירכ"ה • א"ס אייר כדרך סוכ"ס ס"ס סכס"ס
אחר וסו"כ פת"ס סייב וכן כל כיו"כ • (וי"ס ח"ס)

יש

סילוק כין סוכ"ר ספ"ר כסכ"ר או ססור ז"ס ועיי' בפ"ס • ר"ח"ן ססיסכיר כססותן
על

על ב' ימים : וזנים ה' גדל כס' מלא יכול לחזור תמים . ר"ל חילוק נ"כ אם לא חיביר לו אותה
הפק' ועם לא היה רגיל בהנהג' לגדל אז מחויב לתקן לכהמותו מחובותיו : גם ר"ל ספר לפעולותיו
לדבריו פספס : אל יחסיף על משאם אחד משלושים על הספינה : השוכר ספינה ופרקס
בחי דרך : כותן לו כל שכרו אשר בעטם לו בערך : אם אין טובא אחר שימכילם
ספכו אלא שינכה לו מה שאין הספינה כפתחה כ"כ מפני שאיכו דומה ספא ועון ללא ריקן ספוכו
ספינה או חסור למשא ידוע כ"א יכול לטכות בדבר שמתווה בעטא ונכפת דמה לי וס מהתנס או דבר
אחר הדומה לו וס' דבר סידוע שאין חילוק במשא ומתן :

ישב

בארבע חכירו : משכר לו חכירו : שכירות ליוטו מספר טיא וע"כ אם לחמן קבוצ
סישכירו : אינו יכול תוך הזמן להוציאו ולסעבירו * וכסכלס הזמן יכול להוציאו
מיד אמנם אם לא קבץ זמן ובעיריות שכר יצאו לדירו : כריך לסודיעו בימות סתתם שלושים יום
קודם שיצונו : ומחג עד פסק אמרו חכמים : אי' לפוציאו בימות סתתם שלושים יום : וכן השוכר
כריך לסודיע סתי בינא : אי' לעמוד לו משך אחר בינא : ונחכות כריך לסודיעו : י"ג חודם קודם
שכויאו * אם על טנה פתם שכרה * וכתעבר פמכ לסוכר כתעבר * וכן סדין כמלמד *
המשכי בית לחכירו ורוכס לסותרו בתוך הזמן הסוכר יכול לעכב עליו ואם עבר ונתרו חיי' להעמיד
לו בית אחר' אם אחר שסישכירו לזס חור והישיכירין או שכרו לגוי או אכס שסיפקיע שכירות הר' הזמן
חייב לסכיר לו בית אחר כמותו :

יש

בעל הרבנים של הכול * אם הכמות של הסוכר עשו שלו הוא וסוף מטפל להוציאו : ואם
הכמות של אחרים עשו * חכירו של אדם קונה לו וסדין לבעל סהכר להודיעו :
ס וחלון וסוקרה וספברס כגד וסכעול וכל כיוצא בזה כל סכוא מעשה ואומנים :
אע"פ שסכס סם השוכר ולא ראה דברים אלו על פה שכיר לתקן סכויים * ונדבר
מעשה הדיוט אחר פכסו השדינה הולכי בקפת עכויים * על סדיכים

שיר

היש

משכיל שדורס ומבסס סיפתנו לו * כל התכאים סכנד השכיר שלעולו * סרי
אם יתבענו כ"פ סכוא כופר הוא קרא וסוקן נבנולו * ע"כ סמסכיר ביתו על תכאי *
יקח כתוב וחתום וכסו דיקן כמקח ומסכר כן כאי האי * ראובן שכר בער למסו ואמר לו סמעון
לימקוך עליו למלס לו * כל מה שיפסיד בהיות כבער בביתו ונבולו * אע"פ מלח היה היה קנין
בדבר חייב למלס * שכל תכאי של שכירות אי' קנין לעולם * ס"ה (וי"ה ה"ס)

היש

דעם שהשכיר בית לחמן קבוצ להכירו * עד אותו זמן השוכר יכול לאתר לסכירו *
ואם אחר השכיר פכא מנבולו * ואכי פוטר אותו סומעין לו * אבל סכים שפכרו
בית סתופות לדור יחד עמו * אין ססותף רשאי לישב אחר בחקונו :

ויש

ואיש

לה סיס בפניכם כמסרעתי פכר הנית אומר הסוכר והשכיר כופר * אם השכיר
תוך זמן השכירות מוצע אותו על הסוכר לסכיאו ראיס טענתו להפר * אבל כיוס
סכסלס זכנו : כאלן לומר סוכר פרעתי בינא ופסור סמכו * די כיק' להכירות אינו סתמלתת לא
לסול' לא ח' סכלסל ימו סשכירו' ואם ססס סחולקי' עד כחסימי סכיר' על סוכ' לסכיאו ראינו כרורו'
כזס סרסס על סכירו' עד שהעעס אותו וסניחו לתוך ביתו לסכוס פירותיו * או
סיככים

ששי

ספר בפני חבריו ומתק פסוק הוא מעיני עורו • אשר אחד לחתכו • שילמוד עש בנו: כי שוא יסלם לו
פסוק חלסלם • כשתבעו כבד' פלפולם : כ"ס

59 נמי' ס"ג הלכות שאלה והתחלם פיושב על ספי' והדין הפעלם 60

שם לו כעס הגדולים • וע"כ עשה עוכס ושאל לחכירו בהמס או פטלולים • ומכח ששאל
אירע אדם אוכס שאל חייב באוכס' אפי' וחיוב לסלם לבעלים • ופסוק הוא אם אירע
פסוק ואוכס אחפת פלא אכס • באם לא סינה ועמס זה כסדר הדבר וכהלכס • **שם** ניו •
ומלח לו פסמ' אל דבר לרשותו • אם באבד הדבר קודם שבא לידו • אינו פייב אל' פטרעמו עשה ולא
יד שלוחו בידו • ואם השליח הוא כעכני' פסוק הוא פשתגדו: כ"ס

אשם ו בראשו • אם שאל חפץ לזמן קבוצ או סור לדישו • ואם שאל חפץ ואין זמן קבוצ
ביביסס • באיזו זמן סירפס מחויב לחזור עביביסס • פ"ס כששואל קררוס לחפץ
לפסות בו פלא אכס • אינו יכול שפס' אל לפחזירה עד שייעשה כהלכס • וכן הדין בהמס פס' אל לידן
בה לפקוס פלכוי ועמס בה עמיכס או חסירס • עד שילך בה לשם אל' לפחזירה : כ"ס

בשם : ופדע • לשם הישאל אחד מן הדברים • איכס רס' אוים להשאל אותו כי אפי' דבר
סיס בו פכוס אין השואל רס' אוים להשאל לאתריס :

גשם וסג • (לפסל) סיס עקלקל דבר אשר כשאל לו • אם הוא אחר זמן כשאלס איז
פ"ס פסוק פוא פכל סאוכסי פכעסו נבכלו • ירק נגיכיה ואידיה חייבים לפולו • כ"ס
להכעיס עמס עען ששואל • אשר לו צריא לימחה בהמתי' כי פשעס בה וסיית
פועל • אם פלא פוען איכו יודע סוי מחויב פבועת פחורה ואל' ליפכע ומפלם

ראובן הישאל חפץ לשפסון וסיפסירו ואמר לראובן שחבע בהם היס פוס ואלפס • ופסיב ראובן
פסכע ופסער הדין עס שפען ואין זה קכרא פחויב פבוע ואל' לשכע ופסלם : כ"ס פס' ס' אל' פ
ושם כאשר אם פיה סשואל עס הששואל כפלאסמו פס' שואל פסוק כסיזן פדבר ששואל אשה
ששאלה פאתרי' אם פדבר ששואל נגככ פשו' פוא אפי' פכל סכ' אים פלו ואפי' פשע פס :

60 הלכות גניבה 61

שמה כחלקו קכרא עוסר • אבל פגוכס והגזול עד ערגוע יפסירס וחוסר • ואפי'
להעעות לגוי אסור אל' שפכעסו עמס וכתן לו פוחר • פיזסין פגכס כנגיכסי ולא יכול
לפכיע פביעה • ומלח שלים לפביא לו מאקר פידע פפלים פגכס הוא חכרא נכס פו' ועשה פועיבס •
ופפראס לפחירו לגכוכ פסוק ששאלה כי אין פליח לדברי עבירס • אסור לגכוכ דרך פחוק ופכ' •
פלכערו אין לו פיעירס • פודס בקכס פסוק ל' • פאין לנו כד' פוסחיס כביוסה דכן • כ"ס
שגן חכמים אסור לקכות דבר פהנגכיס וגולכיס • כי פחויב הוא ידי עוברי עבירס
פדאטרי איכסי לאו עככרא נככי אל' חור • ואם עבר וקכה לאחר יאזוס אם לא ידע

הפדבר זה הוא נכונ או עסוק : כריך להחזיר הדפים מפני תקנת פסוק : אבל אם ידע מזה היה
גביב - נתיבם פשוט להחזיר ועמם תועיבה : וכן דין אם פסוק סגב סגביה : ישראל שלקח
הפרים או כלים : מנכסיו גוים או ישראלים - ומכרן לישראל אחר וכל גוי וכוונתו מן שלוקח
בדיכוס : סדין כן אם יש עדים ללוקח זה שישארל הראשון סגב ספורס קחם לעיניהם : מייב
להחזיר הדמים : איכו דאפסיד אפסי אפרו פכסיה : עד כי' טעם דיכוי גזלן א"ם ופסעפס :

(טע"ה דין כיווד לתוך בית רעוע ע"כ פסוק הספחיל)

עשה

עוב סור מרע יפא סימכין' פי' אם יש לראובן בית רע' ויש ויכא' מן פעיר תובל אתה
אתה לרוד בו ולעשו' ת' עוב סור מרע מלא ועול בבית שלמכין' : וכסכתע ראוונ' סכר
ידים איכו כועל' משך וגם סחוי' למלס כל ההוכחו' ספופאת להכלת פבי' שלעיכין' ססרי עשם לנ' עוב
סעמס ככה : ותבא עליו ברבא : הנוכס ברשות אחרים והפכירס : מככין לו ספוכאות סעמס עליו
בתדירה : ואם דרנו הנוכס עכשו אם סכר בו דבר מועט לבעל סקרקע כל ספ פכהנה יתן לו עד
גמירא' : (ככו סכתבאר סי' ס"ג) אדר נחמר סכירד סלא' סדעו' אם אפר לו כל ולא יכא' סיני ליתן
כל סכרד' : ואם לא אפר לו כלום אפי' כוכי' את בעל הבית מן הכית' ודר בו אפ"ס רסככא' פטרו :
(דג' זה כסכס זה איכו סכר) ואכנון זס כופין על מדת פדום אם יסודי ברס פעירו : ולקח ספס
ביתו והיס' אילו או ססכירו : ובא הבורח ותובע ספכירות סאותו יסודי' : פוערין אותו אפ"ל לסכא'
ואותו פעכירו : ועו' פדיכ' אילו עיין סס בס' ס"ג :

בשלום

וכסרככו יחד נגד סחתן ספיתן זה את זה בלא כוונס ואיבה סמה בעוריס :

השטן

הוא יכר הרע ססית לאדם סככס לבית פלוני והוכי' בליס : אם ראוטו עדיס או
אפי' עד אפר ואיכו מכסיס סכחלים : רק אפר ברסיתך כככתי' וקניתי סטך או
סככסתי כחכו אילו סמללים : כריך להחזיר וא"כ ליבצע אפרו ספוסלים :

שיאת

אחד : ליכס על ספסל סככר ישכו סס אכפס : ואחר איכס ככברס סספסל : כיון
סוס קירוב סכירתו למלס ספססל עליו סמס : וכן בל כיוכא' זס :

כשם

ס ברורס וככעיסה : כרך ברכת סכירו ספסרס וספעיסס : כגון א"ל סחט' חיס
או כפס : ובא אחר וכיסה סדס ספסס : כיון ספיתקניעו' סלעסות סחכוס
ישלס' וסו' לבעלים מנכולו : (וי"א א"ס) כן דדין ככל סוכיע לעסות סכוס ועסס

שופט

וסר : ספיו סקבלין דבריס סכר : אם יש לאדם אפי' עד אפר עליו : כככע
הכנוק וכוועל כל סרתי' אילו : ואפי' אין לו עד וכפוסר כפר במס סעעץ אם ספס
כסכסר אין סוכי' אים סירו אלא כככע ככ' כגדו : ואם גרבלו פסיפס סוי כמזיק כידים וכל סיוזיק
כריך למלס לו : אופר לחכירו ספרתכו וסוף כופר סיסס יסצע. לסולו : סטר ספס פרוע לכותי'
יוודע פיתכו לסר ויכופ סיסרל לפרוע סכית' מייב למלס סגכולו :

(כסי' ת"כ דין סככיס לאח' כככריס ופ"ס מיוסב על ספי' וסעכין)

תיר

עמא ספתיס כככא' : סככויסין לאדם כככריס מיד ככרוכס : וככי וסרל יהיו
ככריס - סלא יניעו' זס לוס כככריס : קורא' לסכירו ספסר פופג אככעיס' : סטר

על פניו שתי פטירות או חלם בשעריו או רקק וסגיע בו כרוק שחלם מאס סלעים • אומר לחבירו
אתם כחומר הוי כאלו קראו אבל אם אמר את' סכז כמו חומר אינו כלום ואפי' אמרו כפי' סתור
אתם וסוף אמת פטורים • אם כומר המכיים אם הוא ביום של סוכני עפר יתכו הרם אבל לא על
ביוסמם אחרים • וספדבר רע על סוכני עפר גזרתי עליכם תעביות ותסוכה ועונש מתוך ויבקם
סמם מחילה אם אדם בסמוך קבורים • וסכל לפי ספדיים וספדיים אינו דומה ספדיים אחד מן
סקלים וסערים • לסדיים אחד מן סגדולי וסרים • סמקתה חבירו ואל' אינו מומר אינו
עבריון אע"פ שלא אמר בסוף הוי כאלו פי' סדריים ספדיים לערום או סתתן פטורים : כ"ס
(דין סחובל אחד בכוכה • ופ"ה מיוסב על הסי' ועיכילס :)

אבת

אוחוסיסיב אחר • כסעב לסרע ולא ימח • יש לו רשות לסכי לסבול בו כדי לסכיל
עכמו • וכן פוא לעבין ביוסימם סתתחיל פורע הקנם כחאמו • אבל פטור פוא
אם על סתכאס אין לו כוכס • וכ"ס אם עדימו סתמר סססרו או גכבו סעעס • מי שיש לו
ספרת וסמס סיגכולו • יוכל לסוכיאו קודם נמן סלו • ואם עסרב יכול לסכתו עד סיכא סגכולו •
עכס לאחד לספרישו מאיכורו • סמסיס פערנ :

בתב

זאת זכרון • סאיכו סכופר לסובל עד סיכס סתחילס ויסיר ספכו אף וסרון • אסור
לכקס דין סן הסיס • על סבירו סעסס לו רעס בו ביום או מימיה : ואסו לכחבל
לסיות אכורי סלסחול אחר סניקס סככו מחילה סרעס : **בתק** קבל ועדס •
סכזכר לעיל סעסס אפי' לאב סחובל סככו • אם סו' גדול וחיכו סמוך על סלחכו •
ארכותן לו מיד סס' דכריס : או סיכסכו אוסו כדכריס סכזכריס : סחובל סכבירו
כסכת סססלוסיק פטורים : כ"ס

ברח

סכתסייכו סיות כ"ר ואין פיריכו לסורנו או לסגלותנו • עכ"פ סכדין אונתו וסכדילין
אונתו סקסילותיו • סכלל פטוסיק פטור כל רעה : כפי כורך סעסס : כ"ס
יס סעב אחר מיסראל או ליסמיס כאים עליו : או ססמע סכותיל' או סוכרי' חוספיס
דעה לפוליו : אם סוכל להכילו ולא סכיל ככח וכוזיעך : עובר אסס על לא
סעסוד על דס דייעיק : פטוסי ומוסר מותר לסורגס ואס א"ל יכא עליו בעליסלס : כפל לכור וסס
סולס סותר ליקח פולס בגילה :

הכת

חור

ומכות עסס לספיר כל סכסול סיס בו סככות כפסות ס"כ סססר לך וסמור כפסיק :
ג"כ סוף לאוולא סעסס לא סתסיס דמיס ככיתיק : ע"כ יעסס אדם
סעקס גובס עסרס ספחיס : וס"ס אסיס לו סאר ככבירו
יעסס סחיסס סלא יפלג בו עוברי סדריס :

זבות

ויכא עליו **ברכת** טוב ויזכר
לסליחי סלכיס

חוק

אורי

העיר נשים וזעיר נכונים • ראייתי טוב הוא ללקט נסופנים • לברר וללבן
ולדבר בדבר ההכרחה לזקנים וקטנים • ולמדור דבר דיבור על אופנים • להסמוע צ'
דברים משלחן ערוך דיני שאינם כריזים שפסע כפולים ומונים • ומכתב זה שאיני מורי כן אלוני
וגאונים • ודינים שאינם כריזים שלבני בני האדם אליה אינם פונים • **בבב** ס"ג דברים
אלו תמצא פה כל הדינים • ולתוספות טובים כדי להכניס אהבה בלב שלושים גדולים וקטנים • על
שרוב ככל סי' וסי' עשיתי ד' סימנים • יקרים מצד ופכיים • סי' נראש וטר' בסוף וסתי תחת הסי' ונחרוז
ספה מצויינים • כדיל הסודל בארבע קבוצות מראה סוף באופן שכייהם ונמותם לא יסדרו מאלם
פעמיים • ומבאמת וזדק יספשו. סטורה ודיינים • ומדד השימאי' אלו אי אסער שימכוו אל' ימאסו
בו כבונים • ורק פעמים ושלם לתלו יסיו פוכים • יסיו כולם אומרים ועוכים • שבאמת וזדק שפס
טופים וכבונים • **בבב** כשקט שדקדקו על קיבור להכני כי כמה דברים נשמע' מתוך
פן בלא וכן לסיך ולפעמים דיבור אחד תלמוד בסתום מן הספורם והכלל מלא ששמעתי כלום רק
בל הדינים מקטון ועד גדול כתבתי וכידוע' ששמעתי וכגון דין המוכא מחברו שעליו פראיה שכל
דין נר שכל יסמוק אותם וני' דיני כסר ומותר ששמעתי רק כל דיני אסור כתבתי. וממילא כסר
הריעותה מה שלא במכא נספר זה כי כל דיני איסור כתבתי איך אחד ששמעתי ודומה לם עשתם
פתורה נעופות הטמאים וממלא בני ס"ג • סימני עוף עהור לא כתפרט בתורה אלא סמם מוכי
עמאים כלכד וממלא שאר סיני העוף מותרים • שבאותם כ' מיכר ממאים אינם באמרים • ובסדר
אל' ששמעתי דינים שאי' ואי' מר' שפס ידוע' ובמכאים במכהג' ולא רציתי להעלותם על ספר
מזכרו' כות זה כי גם התיכונות יודע' אותם מלא הם כתונים על ספר דברי הימי' מסודרי' כפידורים
שלנו ואי' ראויים הם לסמט: **ורה** סכלל נקוט בדרך כשתעין ותדקדק היטיב בעיניך תראם
בקיבור לשוכי כל הדינים כולם בכלל ובפרט הנמכאים בכל ד' עורים כולם כמכאים בספר זה
בל ספ שכתבא בזם כמכא בזם סמוך בה והפוך בה והראה דכולא בה וסיני לא תזוע
ואף גם באתי כמתכלל ולסודיע שלפעמים עשיתי סימן מקינה סטוא כאותיות
שסמן ומכא באותו תיבה אות כוסף ואין בזה כלום כי מאחר שאותו
אות איכו טורגם במבטם וממתי בדרו קטן כמאן דליהם דמיו
אל' חדר סוכרון ובזכרו פסוק המתחיל מאותו תיבה
יובור הדין בכללו ככל' ואת הכל עשיתי
יפה בעתו לתקן מעוות הפכהם
בספר סוכרון

אלוהו

אל עולם יסוה לנגדו בכל חכמותיו יתגבר לעמוד בזרמותיו ואל יאחר זמן תפילתו **א**ל ותבנים מפני המלענים עליו בעבודתו **ה** כיון להתפלל

בשעות שהמסרו למחכות ויהא סניר על חורבן בית בחירותיו **ה** גם פואמר שפעס תחכוכ ס הם טובים ספרכה והם שלא בכוונתיו **ה** אמור לומר כלילס סדר קרבתיו **ה** דברות יאמר בכ' בחירות **ה** גם יאמר כאשר כדפסו ספע מדות **ה** (דברי טוסר כולם כללים במלת בכל תכונותיו ודכיי סע מדות סעיף ס' ז' ח' ככר כדפסו בס' דורי' ככאמר ואיכס כריבין ע"כ סע מעתי)

בית

סע עליו ב'א לבעול **ה** של ימין יבעול סחילה ויחלן תחלס סל סמאל **ה** סלוגס סלוקו מעס בעודמו סוכס יככיס בו זרועותיו **ה** סהלוקו ידקק סכדרכו גלכס ואל

בן

ידן בקומס זקופס ויחף ונגילוי ראס ארבע אמותיו בוקר וערב ירגיל לפכות קודס תפילתיו **ה** כ'ס **ה** ידוע סעס לו **ה** ע"כ לא סעסס ביד כפי מעכס אחר שיכס סקסס לכספי זה סלחולו

ג

ס לא יאחוז ב'אסס ויסתין סלכסס יוכס סככס זרע סלו **ה** (וכמכ' ספסר סוסר סעל זה כ'אמר גמול ידיו יעסס לו) יסח ככוע ככ'ס כלילס כמו ב'יס וכל ילכו ב' אכסס

יחד לב' ססכנולו **ה** רק גפחיס סלככיו וכלס וגפס ס'אחוריו וכסרס ירחיק עד ספירעו לא יראס ל'אס סלחולו **ה** אמור ליכס לעסות כורכ בין מזרח למערב וכן סדין בס'כס ככניו וס'כלו **ה** לא יאמס לדחוק עכמו ולא יקכס כיד ימין סלו **ה** אל יססס כקכיו ולא יסתין ב'אוסן סכ'וכו ב'אחוז כרגלו **ה** כ'ס סעיף א'ז' י'א ע'ז' י'א א"כ כסס כלל ב'למס לי סככס כחלס סדין וס'כ' לא ככנו וס לך סכלל על כל מקיס סכככני ויחר דינו ס'כ' **ה** ס'ר' ע"כ עפ'יטי ס' ארבע מקומות ובס' ה' ס' סלכות

דלת

מקומות ססס כ'אס ס'אסור ליגע כסס קודס ככילת ידס **ה** כסס ועכיס וסועס ואוכיס **ה** כר ספסול לכ' לסעודס כסר לכ' לתפילס רק סלא יברך עכ' **ה** סחרית כוסל

כלי בידים יבואותן ליד סמאל ויערה על ימין ג' פעמים ואחר כך על סמאל ודוקא לתוך כלי ולא יסכסס כמקוס סכרי ארס סולכיס ככניס **ה** קודס ככילס לא יגע כמקוס סקזס ובג'יט סכר ולא יעול סעי סלא כעל ידו וירחן פיו בלי עכלתיס **ה** כעור כל סלילה היסכ' קודס עלות סססר יסין כיוס יעול א"כ ולא יברך ל'אל סכססיס **ה** אלו דכריס כריכין ככילס כסיס **ה** סקס סחעיטס וס'כ' סכ'ס וב'ית סדרחן וסכועל ככריכיס **ה** סולן סכעליו סוסף ראסו ככוע כרגליס **ה** ככוע כמס פססס מעות ספילי כיליו ככוע כמקוס עכוסס סכנוכו ביריס **ה** לתפילס יקכס ידיו סכרור סס אין לו פיס ויברך על כקיות כסיס **ה** לא תקכו כ'י אלא לק'ס וס'י אכל ככרו ספרית אפילו בלא רעילס יברך כמיוס **ה** כל סריכיס אין אחר אחר סחעתי סעי' ע'ז' אכתיב בס' ר' א ססין י'ס א"כ סלכות סככ' כסי' זה על כוככ סתפילות **ה** ככרכות יכוין פ' ספילות **ה**

ה

יזכיר סס אלהיס יכוין ססוא תקיף בעל סיכולות **ה** ג'כ יכוין ססוא בעל כחות כל ספעולו **ה** סיס סוס ויסיה כסס ידו יסח כוככניו **ה** ססוא ארון סכל כסכ' סקריאס כ'אדכסיו

ס

סכ' סכ' ס'סי ססכ' לבעלס ססותיו ו'אוסר ג'כ כרכותיו פ' ס'ז סככ' סככ' ס' **ה**

ע"כ פ' סרוכס ללמוד קודס סיככוס לב'ס או לסתפלל תפילתיו **ה** יברך סדר ככרכות ככניו **ה** ולא יברך עור בבית ככסיותיו **ה** כמס גדול הקיסין זה ככניס והסס פסעיס ולא דיכיס סעיף ג' א"כ כסס סעי' ד' ידוע ותיכוכ כ' ידוע אוסו **ה**

שבע יוסר על הטאתיו ואם הטיל מים וכו' ודעתו ואח"כ סיטיל עו' ולא בירך כל' אש"י ברכתיו
ז ס סכלל טאפילו לטפה אחת בפתחתיו * ואפילו פספס בידו וכו' וסוללכות
י בירך אשר יכר ולא על טעילת ידים אף אם רוכב ללמוד או לפתללל כוונתיו * (כ"ה בקיבור לטון)
י (סי' ח' : סלכות כזית ע"כ סתלס ד ינטע טלה :)

חית פועי כזיכות יטריר ויבדוק קודם הכתיו * יכווין סיכסס ראשו בטלתי * טעוטק
ה ינע לטמד כדי סילוך ד' אסות ואחר כך יסור מעל ראשו וילבישו * שחור
ו כזיכות לטניו וכל אחריו מיסא מסובב כמנותיו * לזכט ע"ק קודם טעילס ואח"כ יטסמס כזיכות ועל
ז פנות כזיכות ברכתיו * לזכט כגדים הרבה טל כזיכות ברכה אחת לכלס אש לא היפסיק כטיסח או
ח כזיכות פטע טליתו או כפל כל הטלי' מסבו אש אין עליו ט"ק כטיסחו לסתעט' יתחו' ויכרך ברכתיו
ט ככשר * לעשות לו טלית כשר * יעספ טלית וכזיכות טל פסחין אף ספוא אינו עוסר *
י לית או בגד כזכע אפ"ס כזיכות והיו לבנים * רק כזככס פטרו הזיכות אש
י כזיכות טל סאר מיכס בעיכך ראה פיתר סדיכס א"כ :

יד ככפות כבגד או יותר או פחות ורוכס לכלבישו * כד ככפו סערוחקר יעכ ד' כזיכותיו
י ס סר"ק סרובו פתוס פטור כזיו פתוס הייב ואל יכא כו ככפותיו * הטייל
כ כזיכות על כזיכות כסר' ככנתהך א' סככפותו * אין כופלין טלית ומטליס כזיכות על ככפיה אבל כריך
ג לטעיל כד' ככפיה סכפטיס לעופתיו * וי"ס א"כ וי"ס * דיג"ס הפוסלין כזיכות *
ד להס וכספתס * אש עסאו כזיכות ככסר גזול ארס ככפוליה אלו סליכתס *
ה די עניכה לא ככטייר כזיכות או חוטין סלא טוויץ וסזוריץ לספן סיה פסול' *
ו סלכד סיה סמוכה על קרן כגד לא יכיה אורך חוטין פחות מי"ג גודלי * אש עושס אימרא * כקכ
ז ורחוק סככף כטיעור קסר גודל עד סוף כיפורץ לא רכך ולרחבן ס"ס עוביס ומעולס * לא חתך ראס
ח כזיכות קודם סיכרוך גס פטה פסוליס * ידקרק סלא אורך סעלית יתלה כזיכותו : כזיכות לע
ט ככניס' אחר יסא עמיתיו : ב"ה (סי' י"כ ע"כ עשיתי סתלס י"כ)
י גודלי' כזיכות ארוכיס * ופסקו כ' חוסיץ וככטייר כהס כדי עובי' ככריס וזות פכזי'

ל כן כככתתו ג' ראס' אע"פ ככסאר כהס כדי עניכס פסוליס ולכלוס ככסבו' *
ס כככריס כחוטין כזכוכיס ופליגו רס"י ור' יוהכנחס כרס"י סחן העכף יסא סיעור עניכות *
פ (כ"ה אין אס פכטתיו סעעוף א' רק סכרת ר"ת כככתי כזי' ססס רק אריכות כי אין כוכגין כן)
צ סכככא * ומככייס לוקב כלא טלית ועליתו פסו יוכל ללכסו כי כבוד סכריות דוס' לא תעס'
ק מ' ילכסכו כלא כרכס וזכו דוקא כככתי אבל כחול אל יעסס * חוקמיכך טלית
ק אכזקתיס וא"כ לבנדקו קודם סיכא כו לר"ס ככעסס * ואס יכא לר"ס כככד פחול כככתי או כע"ק
ק פתחת כגדיו לא יסכרו אע"פ סארבע כזיכות פכככין זה את זה ועון כוסא * כ"ס סעיף ב' א"כ *
ר סכסורו אשר יכשר כפאל לו * והוא אינו כככין ככסור' ל"ס אכלו הייב לעסו' כזיכות כק רכזי'
ש ועל אדס כככין ופלי' סלא מדפת כככירו וכסיכך יסא י"ך כל כזככיל' סות' ליקח
ש לכל : ואס עכאס סקופליס לקפל חופו * אבל ספר כככירו אכור ליטול וכסיכך יסא י"ך א"כ
ש סתלמו כו (פי אכור ליקח) לככתילס אל יתן לעסו' כזיכות לאסס * כ"ס סכסור ליתן לגוי סיעסס *

הי

לפתרו' ת' כי כל מקום שתופר עליהם כחוט שהוא מין כיבית נעשו פסולי' ומזו' צו' *
ס' מוך לפת הבכף תוך שלש אצבעות כקרע עליהו' אינו רשאי לתפורו ונחלקו

רש"י ור' אבירמו' * כקרע פתק כיבית ולמטה כיבית ספיו עם כשרים * מותר להקיר כיבית שבגד
ולכניסו בגדים אחרים * וכלוקח ככף עם כיבית ובגד תופרו **יה** (תופרו כ"ה)

רי

וכרס' תרחיק מביהו' וגבולך * אם תדקדק פיסא שייעור עליה בטלית שלטולך *
עכ ראה כשיכנס הטלית ראשו ורובו של קטן שלעיניכס' * וסגדול לזכרו פעמים

עראי ויזכר בו למוק שלפניכס' * **היא** אות כיבית וביבוס * פי וזו שייעור וסי' עליה סכסר
נכנס על בגדיה * ע"כ עבדים וכשיס' מעוררם מלפניה כיבית עליהם (וק' פי' ססי')

רי

פ עורים הם מכל טעות עשה שזמן נכנס להם * אצל עומשום ואנדורוניום
תיינים בכיבית ובכרעותיה * גם הסופס וקטן הייבים שמיודעים לאחור ולהתכרות בהם : כ"ה :

חי

פסוק את שמך אדוני * אם אפילו לבש סכיבית מעלית השחר שנמעוביבו *
צ יבית לבש אחר ערנית או בטליות * לולל לאו זמן כיבית הוא ע"כ אין לברך

עליהם כי מקילין בספק ברכות * זמן ברכת כיבית משייכר בין לבן לתכלות *
ס סכיבית עליו ונתת לבישתיו * יברך ברכתיו *
ק ל כיבית חוכת גנדהס ולא חונת בגד ע"כ אל יברך בעת שפיתיו * כ"ה

ט

ברשת הגויס הכפיה אחרים * ליקח טלת מגוים אם לא טהפה תגרים ומוכרים *
ך היו להקיר למסכון עלית פכויץ ולפקיד לגוי בשעת כוסר ואפי' לטכול אותו לכרכים

כ

תשיטול' כב וד הוא סימניך * עליה ויבית מנכסו אל תורקן לאספה של פניך
יזכר גם כן שאל יגרר עליה ויבית בשע' לבישה ואל יתן עליהם לגוי' הכובשים :

א

יברך ישראל בשעת עשיית כיבית משהייכו * דלא גרע טלית חדשים שסינעכו *
צ יבית עשה ושכה לברך ברכת * מברך בשעת עישוף ראשו :

ב

יתן אל לבו * לכבות כיביותו בבו' תוך ד' אמות של פת או לכית קצרות בעת
ח יוכו' או בשעת **באב** לבבו * כלל כל הסיוט וכל דיביו :

ח

יברך ברכת כיבית וכתל בהס' ויחחו הכיבית ביד שמאל נגד לבו בשעת קריאת
ק * והסגנוע לוראיתם יכסך אותם וזכו תהילתו וע"כ פ' סיו' הכיבית ותפילין
עלו בעת ק' ותפילתו * יזכר בל אדם ללבוש טלית קטן כל היום כ"ה :

ב

סי' כ"ה **ע** הלכות ברכת תפילין והכתתן **ע** ע"כ פתחלה
תברכו בני ישראל * על כל סכות וצובר לעשייתן היא ברכת סיכאל (סי' כ"ה ע"כ סימניך

כ

רכת תפילין של יד אחר הכתתו על קיבורס קודם קטירתן * כשל ראש קוד' מהדקן
בראשו * קודם ברכת עושר ישראל בעמידה יס' הכנתו * אם כפסטיק במופה פ"כ תפילין ביד

ברכת יד לראש לטכית ועל טעות על של ראש ברכתן * שעת קדיש וקדוים ישתוק וכווין למה שאוטרס
בתפילתן * שפשוט ממקומו וחזירן ויברך אם יחליבו הפי' אחר קדיש יתום * ובר' וס' אחר קדושת

וכא' לכיון זכו תפילתן * יכיתו טלית קודם תפי' כדאי סיכיתו תפי' אחר שלכשו טליתן * ובהם ילכו
לכ"ה * ובהכתתן יס' כוונתן בנוראות * לסי' **כה** אחר ש' כבאות * פי' שכן נכבא בפנים לכיון
בשכתתן פליטתו ס' לטניחן כל הדיבוס

כ

זכ

תאמר בלבבך - כשאין לך דק מד תפילין או שסכסכס א"ל להכניס לך שפסוק את מחיובך
תנו ונאמרו א"ש לך של ראש לבד תכרך ב' כרכות ובשל יד לבד חד כרכה - **והיה**
לאות על ידכס ב"ס בקיבור לשון :

כז

ה זכום תעשו - תפילין של ראש תכיתו מהתחלת עיקרי שער כמכת ואל תעוותו - בעורף
קום קסדר באמצע מאחורי ראש - לא יהא דבר סוכן בין תפילין לבשרו אבל און

מ

לקפיד ברכויות - רוחב רכועות עשית באורך מעורס ס"ה כסירות - אורך רכוע של יד שיקיף ז"פ
ויכרוך סמכו על אצבע אמצעיג כריכוהמה שמוערו ו ידקדק סאל הפך הרכועי סכדרי' כסמחוי'
אורך רכוע של ראש תעשו עד הטיבורות - פחת מעיבור ארכן ורמב"ן יכיתן עד שיגמול אחירות
קסום תפילין יד במקום התפוח אער יד סכותב כסמאל סלא יכית מעי' כיד ימין תעשויו ביש **ד**
וישר מעלו : הפכך דרך א"ש : פירוס זך וישר מעשויו כססוא הפכך שמוסה היפוך כל עולם :

בח

ונבונה יהיה צידך - אם תחמטם בכל מצע בתפילין ולכתחילה תחמטם בשל יד סכדך
ה ושר מתכית בתיק תפילין של יד למעלה - ושל ראש תחלון בעמידם בתחילתם - תכסך
תפילין בהכמתן : גם בתליכתן - ויה' א"כ סי' כ"ס א"כ :

למד

דעת את סעם כסרכו לכאת כספכסם לדרך - סיכיתו תפילין בלא כרכס אף סלין לש ערך
או סכא סעת סתוכל כריחוק ד' אמות להכיר חכירך - זכו הוסן סתמססם כסם ותכרך :
ספסמי : כהולכום בעגלה אסורים להכיתם סמ' יסן בהם : וסימן **ל** א עליבם עוגרי דרך

אל

פעולות סומעס הידיו יהרום - אלא יכית תפילין ב"ש וסנת כספורם :
ד אוי סכחול המועד יכית תפילין ואל יכרך עליהם בקול רם סלנו - ככ"ס סכבנולו :
חוקר ס' וזבון כליותם - ע"כ כיתב תפילין יחטב בלכ שלססן בותב אזכרתם :

לב

בן לסססס יתר סדיכום כתיבת תפילין כי כולם ידועי' לסופרים ואין כל אדם מתן ביהן
על ס' דרכך - וספתל אף סכפספו הרכועות כסעת דחך ואל תגמל מחוקיך : יסניס או
ה דמיס סמ"כ בתי הראש - כתקלקלו סעורות י סם איכס כחוק' כסרות : וכי' אס כספסן

לג

ספסירות - עור סרכועות יססיס מעור כססס מיס סססורים - ישראל יעסס אותן לססן ודוקח ססורים
א סוי את לבך סתכית בתפילין פר' קדי' סמסאל בראסוכס - סמע בנית ס"ג אס סמוע באחרונס
כ יביאך בנית תכיתא - סעיף בג' ד' א"כ כי למס לי סכתב סתינ' ואת"כ לא יעסס כן ?
סופר סכסס סיטין לכל פרסס כאסר אמרו חכמים .

לד

צ ריך לכתוב בכל פרסס של ראש ד' סיטין ואס סינס לא פסלן להולבי תסיס - כ"ה
א קרב סלס יודי סיין ויודי עיין וכ' ואל' סאיכס כוגעיין באות או רגל ס' קוף

לה

ש נעשו באות : ססס פסולים לכל סדיעות - כריך לתייג ולכחוב
כתיבות סעות סכתאות - **דף** חסמו : יסכילו זאת : פירס סיטן ל' חסמו וידעו זאת ?
סס סעיר לראסוכה : ע"כ סכב יקסס תפילין לבכו כספוא כן יג' סכס

לו

ס וסעי ישראל הוא פי סאיכו סכית - וקעטן יסא כוכר סאל יסן כסם ולא יסית
ס' ע קרבנים אסר' ככתבי - כססר סרחתב לב אסר' חכרתי - יוכן ססי' לכו אסר' אסרתי ולא אחרין ?
ס עסיס וסי סלין מיוסב כדעסו או ס' א' לו בלא פירסורים סכו כקכעיס :

לז

לח

לט

לע

לפ

לס

לס

לס

לס

לס

פעינים למעלה ולא בתוך פעינים ובס' ד' לאמר לפעינים בתוך פעינים משמע וכן הוא לפע' לחוטם :

זמ קרבנו תורתך ר' חקו' בין ב'ת' ללימוד ה'ת'ר לכפסיק בפנינו ומרחץ ועפוקי וע' כ' לה' דחקו :

מ קום שאין מיס יכול ללמוד ולברך בלא פעילה * בדרכת סתורה יסא כוזר סאוד

יותר מכל תפילת * עומד קודם שיאיר פיוס לא יברך סבותן לפכו ופר' תמיד סבתתילס (סעי' כ"ג

ד'א"כ כי סנו ועודי' כבודק סעיף * א"כ כי כזר בא אל סדפוס כפי סדוק ז' ח' ע' א"כ סעיף יג' כפול

מח הסעחה זכרו * אל' יזכור ויכוון כקורא פתורס ונפעס ב'קורא פר' תמיד עם כי זכור :

ה דין פכריך אדם לסתכועע בשעת ק'ש ותפילת דיכורו : כ"ה

נא פו סניס יהא ברומך * אם פסיק כותח את ירך לא אמרת ככוורס כפי כוחך (פי' תאמ' ב'פ

ר אה סאל תפסיק בדיבור אפי' לכורך סנוס פכרוך פאמר עד אחר פטונס עשרס *

פפור לה'ד תאמר בנגינה וסירה * פייסת ב'ט קודס חון פעכס אחריו אמן כפורא :

כריך לפסיק פין אלי'ס וה'פסיס עם סאמורס * כפסגיע לועתס אלהינו מודיס לך וכל קומס לפכך

פסתחוס אין לפסחות ולפסתחות כחמירס * אומרי' פזמירות בכת * באפכע ספזמורים אלו חף מי

פכותן פלוס אין משיבין ובין ספזמורים האלו סואל מפכי פכבוד ותפסי סלוס כרוך **נא** ראס את

פלוס אחיך (סעי' א' וסנ ס' א"כ כסס פי כזר כדפסן כפי דורי' בכתבס כפי' ב'פספסעתי כי אין הלכה כן)

ב ישראל פכז' לפית סכנסת * ומכאו כיבור כסוף כפוקי דזמרא הפפורפת *

ג כון סו' סיאמר ספוקי דזמרא בדינו וסכל לפו כואך ועיכין : זכסי' כין :

תבין אפסר לפכך * כי לא כתבתי פס כל סדיכיס (סי' כ"ג דין חזן ע"כ סתחלס)

ד וכל סמידס לפסך ירכנו * אכל ס'כ' הפככל פיו או מרכן כפירי כותיים אל יראו עיכינו *

ה זן קבוע אל יל' אריך כתפילס * וסאכינו קבוע עד ג' כריך לכרב לידר לפכי היכס

כ'ס שאין לזרס לסתפלל בלא רבון הקפילס * אין לומר יסתכח א"ב אפר ב'ס וקכח פסוקי דזמרא

פכתפילתינו * יחיד יכול לפסח' ולומר איכו רוכ' פפלוני וסיה חזן אס סו' סוכאו ועדיין לא פיסביס עליו

כסכסתיכנו * סכר חזן פורעיס חכי לכי' חזון וחי' לפי כפסותיכנו * אס אין מכין ככ'ס יסתין

פפ'כ עם יסתנח ויסתנח עד סכא מכין כבי' ככסיותיכנו * פותח וסו'ס כגדו קרועיס וזרועותיו מוגלי

וסי' שאין לו יג' פכס לא יירד לפני תיבתיכנו : ס'כ ספוא סוחט ופדק * וזינו רוכ' לסתליך כגדיו ככואר

ומסרי' יל' בעת הפפילס מעבירין אותו פעוסה כפה י **ג** עוקלון יפכא וספסחו לא יסכה *

ד פתגוא דסללכא פין יסתכח לזכר כורכי' כינו' ולפסוק כדקה וחל'ב יאמר פקכת פסוקי

יכ לקדיס יאמר עליהס אכל בין פסוקי דזמרא ובין קדיס וברכו ובין ברכו לזכר אל

יפסיק כחוקן אס לא יהיה יכול לפכית תפילון וכפייסת ובתוך תפ' סניאו לו כין יסתכח למדיס יכיות :

ה ס' אריכיס יאכנו ויתפרדו * התחילו כקדיס וברכו' בעשרס ויאכו קכתן ובה' מרדו

ו דיקו' אכסי ס' פסס כפארי' * ברכו וקדושה גומרי' כירוף קטן ע"י חומס'יס סתיריס *

פותר להסתלל ככ' ס' הפסוקה ספ' בין אחריס * אכל אס הפפללו עמו כפפפרס להחמיר עליו ככל

דבר מיכור * **הז** חפאס סכיכור : חרס ואלס פסוסע ועברין ופכפפרין לפכין *

פוקס שאין סולכין למכין כופין זכ' את זס סלא יתבעל סעכין * עיר שאין בה אלא' * וכו' עיר סככרו

עס אחר או סכיס ביפי' כורא'יס כופין זס את זס לפפלוס עכין פלכו לסי' **הח** ככס בא עפך בלכו

ה' הלכות קריאת שמע

ג קריאת שמע עמים ו' אע"פ שלא שמעו סמ"כ רק מסקל יאמרו י"ם בכל פעמים
ש מיה רבא כ"ל סחון וכורע ביתגדל ובי' ופי' כרד ואמן וכרד' הוא ולא יפסק בין
 לעילה וכרד' הוא אמרו חכמים • לא יפסק בין שמים לרבה ובין רבא למכרד ובין עלמי ליתכרד •
ז יחדיו יסו תמים • יסתדלו לרון לשמוע קדים ויעבו אותו בקולות סרמים • (כ"ה בקיבור לשון
 אלופיכו מסובלי' אין סם פרץ וכוונת' : ומי שכוע"ק על חבר בין קדיש וברכו הוא כדאם
פ סאפי' הסדברים בכרמי כינו' טועי' הם טעופי' בכ"ה • סעי' א"כ א"כ וראוי' למחוק
ח סוכך כספתותך • אם קריית ק"ם וברכותיה קודם כן שמך • (כי כוונתה השכוח)
 קראו אותה כל פעם ד' ספוא שלי' יום סתתא • אע"פ שזמן ק"ם וברכותיה כמך עד
 סוף שש ג' כיומה • לא קראת אותה עד שלי' ויום קורא בלא ברכותיה טעמ' : לא קראת בינים ים
 לה תלומוין בערבית במקומה • כאכס ולא קרא ערבית עד ששלם עמוד הפסח יכול לקרותה עד כן
 החס • ים להם לסקדים לקרותה כל מה שיכולו אם לא קראו אותה קודם כן סתתא • (כ"ה בק"ל
ט ס' לו סחון למחכה • ועשה ואמר אשר בדברו ומיד חזר ואומר כתקנ' • יבא אף שמים סתתא
 ר' אוי שיאמר קדושה שיאמר בקול רם • יפטר לסיים ברכת יוכרא וברכות קודם ס"כ
 ויעבס אחן על סתתא • אם לא אמר אותה ושמע אותה סמ"כ יבא בדיבור • (כ"ה)
ס ל' בלא ירא • אכל מי טעושה מנה ולא יכווין בלאו לפאות בעשייתה ה"ם עושם עבירם
א ער פסוק טעע בלא כוונת' כרד לחזור • ק"ם קרית בלא ברכותיה כרד לחזור :
ס וכל יבור' • יקראו פסוק שמע בקול רם ויעו סראש טעל' ומעט ולד' רוחות ויטליכוו סרעדס
א דיסס יתכו על פניהם • לסי' **א** יחד אחד אלהי' לכבוד עיכוס • ויש סוגרין
 עיכוס כרי שיכולו לכווין בלב"ס יחידותו לפער • וסיסס **א** יסכס ולכ"י ער • בכיבור
 יאמר אמן • וביחידות יאמר א"מ כאמן • יחד א"כ למאר ולומר ס' אלפיכס אמת ואל יאמר ב"ס
 אמן על ברכה ואל יאמר שמע שמע ואל יכפל סקוק ראסון • וסיסך **א** יתרון לכלל פלסוק
 גס כרד' לסארד' כ"ד וב"ה של אחד שיעור שיחשוב יחידותו ויטילתו • לסי' **א** זולמו
ס בידך קבלא • שיסרהרר ק"ם בלבך במקום שאיכו קיי וכן סדין באוכס וחולה :
ז רדך כל ס' ליה שמי' קולו בסמע • וכל ארס יד' קד' בקריאת' ולאזנו יסא כסס' (וי"ם א"פ
ס יחדיו כאלחו' כפ' ראסוב' א"ד לאה' סר' באב' קורן כספתיו ירטו עיניו וב"ס לא בעחוב' :
ח ייבי' אפי' כר' לעמו כפסו' שמע ובסביל ק"ם מלאכתה ידמו • (יחדיו ס' על אהר לאהר
ס ס' ירידיו לפודי' ען אם איכו יודע • אם א"י באיחס כר' סייס חזר לאס טעוע •
ק ר' ואיכו יודע באיזה פסוק טעה כק"ם מו' לשמע • קרא ואיכו יודע באיחס זכתבת'
 עומד אם לא סיחיל לעמן ירכו חזר לזכתתס ראסון • הקד' פר' ל' סברתס יבא דילג פסוק א' יחזר
 לאותו פסוק ויבא גדי חזרת ק"ם • (למודיען ס' על א"י) • כ"ה בק"ל
ס ספכי' • וסעס ססתוק עד שיסברו סקסל ק"ם באס מכתתס אותס קורין ואת ככר קרית
 אם רוכס יקרא עתסס כל סק"ם • נאס סוא עוסק עכ"ס לא יפסקי' אלא יאמר סתיבו'
 ססוא

שם חלכות תפילה

שהוא אומר בניגון שמי • סיפסיק בק"ט ושם כד' לגמור את כולה חוזר לראש פק"ט : (כ"ט)
שד איבר ואים את רעהו • אם בין הפרקי' שאל כסלוחו ולא אים בכדו הוא' (כי איכור הוא
ז ותכין לו ט"וס יכול לססיב ובפסוק ששע ובמכמ'ו וכן ויאמר לחמת וכיבד לא יפסיק
וכן כהן קור' ק"ט וקראוהו לס' אל יכסיק' לקדים ומודי' וקרוט' • מפסיקין אפי' באמב' פרמס •
וה' אסן שעובי' אחר ברכת האל הקדו' ואחר שומע עובין בקריאתם • (א' ש"ן בסק"ס כי מכווא
אח' הם כסי' אסן וע"כ בסימנו יזכור וכדומה לו תמל"ז ר"י כסי' כו' ה' כס' חק"ן וכיבד בו)
ואז אתן את סכרו אמרם סתורם • אם מפוסק סוף באם קרא ק"ט ויחזור ויקרא :

מ כוכב האדם באם לפניה ולאחריה בדרך • אינו חוזר ומתנד • (כ"ט) :
סח כל סדברים ישא סיפסיק : ותאמר ספיוטי בברכת ק"ט שלפניך (כ"ט)
ר קפת חכמי' אסרו אותם לומר כשיחות בעלים • וכך כים סורה אבי אבי כנאון מוכר'
יבחק ר"ט ור"ג ונדול סנדולים • וכל טקוס אשר דבר מלך ודג' טעוטי היו בעלים ומבטלי' • כס
סודו לדבריו כל חכמי' ארבות ישראלים) וע"כ יתורים סטתפללים בביתם אל יאמרו אותם כלל כ"ל

טס יסא ככסרי ויחזור אחר אנשים עשר • ואפי' בשביל אחד סל"א ששע פרוסה אל יסבר •
ה פסק בק"ט וברכותיה בפריסת ששע אפור • ספורם או' קרו' וברכו ולא יותר (י"ה א"ב
עין ה' אל יריאיו למי שהי' עוסק באכיל' ואר דברים • וסעיר' ופסק וקר' וזהו סמטובה סדקראי'
ר בים שים לפס עסק בעניניהם • אי"כ נפסוק בשביל ק"ט אם נסאה להם עת לקרות

סחתיסם • כסי' עבדים קטני' (סל"א הגיע לחינוך) פטורים מק"ט • וכן סוף כי אסרו פסוק ששע
(כה נק"ל סעי' ג' א"כ כי לפס לי סכת' אס"כ ס"אין כוסגין וזה לך כלל סקי' סכתתני א"כ
עא ואזכור סכיני' לקבר סת לו סת כחול ו"ט סכי' והסמטרו וסאפור קבר • פטורים סק"ט סהו'
ר בים סחופרי' וסערי' אח' אח' כסמט' וקורין וסאחרי' עתעסקי' • י"ט ראסון אס
רובה לקברו ע"י כותים דיכו כחול ואס לאו דיכו כסמט' וחיב בק"ט בלי חילוקים • אסו' לקרות ק"ט
סוך ד' אסות סל סת או בבית קברות ססס סק"ס • ויתר רריכות דברים א"כ)

ביע אומר כוסאי' סעסס וואוכן סק"ט וספי' ססס פטורים • א"ן מוכי' א"ן סתת ססוך לק"ט ססקון
ה סמט' אחד אחד ססס סעוסקי' כסספד ותפלה וק"ט קורים (כ"ט סמ"ד ה' א"ן כופגין
על עכסס וכסרס סל כיוך ותקרא ק"ט סחורת פניך : (כסססכ עכסס)
ה זרת פכי' איכו סועיל' לק"ט כסמט' עס סכרך או אסתך אך כרי' אתה לפססיק בעלתך
סכיסוי ראס או ערוס בידו : לא סקרי' כיסוי' כי אס כגדו :

ב סאחד סאיכרך כובע או רואה ערות • סוסר תלכר' **ער** יעכו' סוות : וי"ס א"כ :
סוף אס איכו סרתיק סעסר אסס היסודית ויתפלל סתפלס • וסרגלין לכאות סחון לססס
צ ס סחורת להתפלל כודס בגילס • כריך אסת' להסרתיק סעסס סגולה סבאסס כחקוס
סרססס לכסות וכל אלו דיכי' אפי' א"י אסתך : ואפי' סקול וסר אסס סאי' אסת' רגיל כו סרתיק סעסס
ק"ט ותפילתיך סיתה ערוס כגדך סעכיס. אסתעניך בקריאתך • וס' **הכך** אלהיך לקראתיך •

עו הכתיבות (איכה) אם קרא ק"ט ופי' חזר לעומתו • כי דמיא שיא לכוזותיו • פ"ה
ש כבת זרע וכואם ספני טבעת יסיר בעת קריאתו • קרא במקום שראוי להסתפק
 לכואם ומכא' אח"כ יחזור לק"ט ומכתיו • (סעיף א' ביאה בעשיו' א"ס וכן סעיף ג' ז)
עז למלכותן אפילו נגד מי רגלים • אם שיטיל עליהם רביעית מים •
פ סקו חכמים סכרין סני רביעית למי רגלים של פעמים • וכן לעולם (ל"ה ז)
סחי ומאז' הוא מי רגלים כפלו על צדו • שות' לקרות ק"ט באתה טעמיו •
י פסיק בק"ט עד שיכלו סמי רגליים • באם לא יכול להתאפק וסס טותתין על ברכיים
טע ה' ועשה נפישא עד שיכלם ההיא אפור לה • דכה תהיבס •
ד ומ יבא סחכריך אין את כריך להפתיק ב"ת אבל אסור לקרות ק"ט עד שיכלה רוחיס •
 תרחיקו ד' אם ת מתקום שיכלה הריח מכוואת ארס סבגידס או מאחרים • ואכ"ה' סלפניך תרחיק
 בתלא עיניך • לול סל תרגולין ככוואת ארס בדיקך כ"ה בק"ל •
פ ס יחסוס בעוד רטע לכגוד • סבריא לו סחף בק"ט לא יוכל לעמוד בלא ספסה סבעורי •
א ו ס כראס לו סיוכל לעמוד בלא ספסתי • רק בני אהבס לק"ט יביח תפילין ויברך ברכותיו
 סכוואת קטן ומי רגלים כריכיס לגוסר וסעכו ילכו • ואס קרא ק"ט ולא •
אף דעגו סכוואה כגדס וספוד כד' ראו כדי סמרקו מאחרים ד' אמות ילכו כסומן • א"ה
 לסס ול' יחזון • פי' סחף סלסס לא ידית סכוואה יס' •
כפ ה' תמיד סתלתו • אל יפסיק בתפילתו • אם עד שאין מרטובין ידו ס"ד ככלעו בקרקעי
צ ואה יניסס כל כך סכסרכת ע"י גלילותו • (כ"ס בקיבור לסוני' ו'ת' אריכו' א"כ)
כג היחו וסעשו כמר • כי ב"ה ישן הוא בלא סחכות ואין סס' כואס קירא כגדו ככאמר •
ח נזר וקור' אם קרא בסקו' שאין קורין • ב"ס ססויזין ולא כסתמס כו כגדו ק"ט אומרי' •
פיר סביסס מי יודע • כי כפרחן סניסי' אפי' תחתן ושאלת שלום אסרת סיסא סוכע • תפילין
ק ס אפי' כפרחן יבית אסכעי אסור • אבל סותר לסרסר סס' כו"ת וליתן שלום לחניו
 לכס ולא ידברו כפרחן שמות שאינס כפרחן • וסלכות כפרחן סכספר חקוקים •
כה כ'ס' ובית ספרחן וסנקוס טיכופות כר"ס אל ספרסרו • כס' כוואת ססוכפות ק"ט
 לקרות כהס חכמים אסרו • (כ"ה ו"ה איכס כריכין)
כז יגיד תפילה • אחר ספרחן מן סיס סרוחיס לפי דין כואס סכ' אלל תפילה •
כח כון לססעט תלת מי ספרסר וקכבוס סא"ס) כ"ה •
כט כלי חמורת ככואס עפית • ועניט אוגרף כס כיסית (ס"ס כל כלי ולעזבת ס' ככתבי סו)
מ ותר לך לקרות ק"ט כחוקה • וס"ה אס כסיעור איתה תרמוקס • (ו"ה א"כ)
פח כפס יוסכין בביתם סכסי' כידו' בימי ראייתם כוהנים שלא ליכנס לב"ס ולעזע כספרים •
ח יתר יכנסו בימים כוראים כאלו סוכרים • (בעל קרי סותר בק"ט וספי הכוכרים)
ט כסיסן ס"ט דין תלת ספסר ע"כ סימך •
טס י' ס"ד שעות אל יעבור מלהקפול כי עטר זמנה • ועיקר סכוואס סיתחיל על כן ספסה •
ק אפור לסתעסק כסרכרו עד סיקפול ס"ע ככווכס • מים סותר לסתות קודס תפילת
 הכוכס

תפלות השחר

א"י יתעב כחנותיו : אסור להמיד כיכס ביד בשעת תפילה ובגדיו יסיר אם עוקצותיו : אסור להעטף עליהם כשחמט כולו בעת תפלתו * כ"ס בקיבור לסוכי אינ' אח' שחמטתי :

צח

וארום דודי יסא' כוונתיו : קוד' תפילת יחסוב ברוסמו' סאל ותפילתו : אל תפלל במקום ר' ס דבר שמבעל כוונת תפלתו : ותפלל כחמת סלא יראה כמקס' ליעטר סומיכס וכרס המבקש כפתח יסא' כוונתו : אל יערב כס מססבה אחרת ויפירו לו סכפסני' סיוחד' לתפלתו : אל יחסוב ראוי הו' סקכ' כ"ס יעסה בקמתו ואל יכסך ארס את כניו : אף כי **צח** וארום סימתו :

טמז

על ידו ככלת : (וכוא סיכור) אסור לא להתפלל ק"ס ותפילת לחס : כשכרות : וכתפלל כסיפג יכוו יחזור ויתפלל ויסדה משחת י אבל כשכרות פשע עותר * האת הכו' אשר לפיכס י ע"כ תוכל לסאל כורכך ככל לסון חון מלסון ארמי' פככס * כוויך כתפלה סאל יגיס את קולו ועכ"כ יחמוך תפילתו כשפתו וישמע לאזכור * וכקי כתקכס י סאל יכא ג' פסיעות עד שיגמור אותו סאחרו : מתפלל ככווכס :

קא

קב

א ד' אמות מתפלל תפילתו * אס איך את עוסק בתיקון תפילת או כקורתיכ' * וקלס כעס' לפני כותיכר * סגודתך לחס רוח כגיבור בעת תפילתו * **דעב**

דעב

יגיס לסמתין עד סיכלס הרוח שלעומתו * אס מתפלל ככיתו וזכיתו יוכל לסעמיד כי כקס לכאת מסכו רוח ד' אמות לאחריו ילך וסוכיא ואומר ר' ס וכבתו 'קכיס כקכיס ג'ו פרפתיכו וכליטיתכו * ריטה ותולעה כמותכו * אבל כמתפלל כגיבור א"כ להרחיק ולומר רק ימתין עד סיכלס סריח ותפלל תפילתו * סלא יסא לו **דעב** וקלס לסכני כותיו וכן כמכא הטעס ככיס פכסכיל זס א"כ להרחיק דסוי לים כיוס גד' כ"ס כגיבור לסוכי * **דעד**

דעד

מספטי אמת כרקו יחדיו * לקדים וקדוסי וכרכו כחוך ס"ס יסא כוונתו עס ס"כ סכגדיו ק' ראו אותו לס' אפי' * אל יפכיה פק' ותפילתו סקדוסי * קודס אלהי ככיר יוכל לעכות קדים וכרכו וקדוסי * אס פסק כג' ראסכות חוזר לראס באחרונות חוזר לרכס * כל פקוס סאסור לספסיק אס סכה כדי לגעור את כולה ח'ל וסס לאו חוזר לתחילת הנרכס שכה סיפסיק כמרכס * כ"ה וי"ס כעיקר ראה סא"ס וז"כ * ס' ק"ס א"כ סהרי כ"ל אשרי כנתיס :

קד

לס' וסמור דרכ' * זסו סכ' תלויה את כמת ותפסור סתפילת חוקו * אבל חייב כק"ס * שים ועכדים פסורים חק'ס וחיכיס כתפילס * ובזולתס פסורים חק'ס פסורים סתפילס וכן לחיפך ככלל עולה * כסאיך ספעס עונת המלמד אל יפסיק לק"ס ותפילה * ככל לנו * ומראס עד סוף כתפי' יוכל ככוויך בו * אז יוכל לסתפלל תפי' כדבה לסוכו * **דעב**

דעב

סוסק אס התפלל חוזר ומתפלל וסס כוכר אח"כ אפי' באנוכע לפסוק חיובו * כסכת וי"ע אל יתפלל תפילת גדבה כסוכו ב כ"ס וי"ה א"כ :

קח

עסכס דכריס וסוכו להתפלל סחרית אחר תפילת מכההכס לא כתפלל כחרית ע"י סכההך ס"ס ח'ל התפלל מכהס כמתפלל ערביית יחזור ויסוכו ויתפלל ערביית סתיס :

קח

גס כמי' (ר"ל')לא התפלל ערביית ותפלל סתיס סחרית ובעל סקו' אסרי' כנתיס * וכן סדין כסכת י"ח סכריך לפתלי' תפלה סאחריה כטיכילס * וסימכס **דעב** ח' לפו ספרו כרית עולס :

דעב

קע א"ס

קט

כסלו זכרית עכ"ל שבתחמו * וע' ב' לא בא ל' ב' עד ששכיבוד מתפללך ס"ע בתוכו *

ה

ה אים סהוא אל יתפלל לסתפלל עד שאמר קדים או אמן דהאל הקדים וסומע

תפיל לא בא עד אח' קדוה' אים יכול לטניע למדיל'ם ס"כ יתפלל בגיל * בא והתפלל כסטיג' לקדושה הכיבוד אומר ר' קדושת כתר יאמר עמס' בולם * (כ"ה בקל'ו י"ה א"כ סעי' ב' א"כ בו לפי סמק')

ע

סגולת מכל העמים * בטעם דחק יכולים לקצר בתפלה אשהו חכמים *

יקא

והם שבה יאמר כ"ז שאיכומוניע לתוך פרסם של מלון סוכנר' * סעיף ב' א"כ :

יקב

אל יבטס תחילת * כדי שלא ירוק בתפלה * כשהורר ה"כ להתפלל בקול :

פלג

וגרוכות * אל ישאל אדם (כרכיו) לא בג' ראשונות ולא באחרונות *

המכחה * וככל עת שמתפללן ס"ע מלמדן אותו שפכל ברכה לא יסחה :

ה

כס עוביו בראשו * לשמות באבות תחילת וסוף וכבודא כסוף ובהתחלתיו * וישתם

דיק

עוד שיתקפוקו הוליתו * ונס יסוף ראשו בברוך כשהירות בפעם אחת * ויזקוף כסם ראשו תחילת

והא"כ גופו גבחת * אין לסוסיף בתפיל' על תארי' הק' ה'וא * אבל תחכוכים ובקשות לית לן בהו *

ה

יתן וקסם עליכם כיכס : (פי' כיניע ימי סחורף :) ולא יאמר מוריד כגסם בתחינה *

ל מקום שזכר טעם בג' ראשונ' ה'ל' בריכס * קודם שמתחילין מוסף ב"ט אחרון של

קרי

תג מחוייב ספסם להכריז משיב סרוח ססקהל יאמרו כס * ש"ב פוסק לסוכר בתפלת מוסף י"ט

ד' אפון של פסח וסקהל איכס פוסקים עד סכחה * כל אדם יאמר בשמיני עכרת אתה גבור עד

דיק

סוריד כגסם כ' פעמים * זיה' ביום א' של פסח בלא משיב סרוח כ' פעמים יאמרו העמים : וזו

אם כסתקו אה"כ אסי' ה'זכירו אה"כ אסרו חכמים : כ"ה בקיבוד לשומי כשהדקדק אין אחד כשטעתי :

חדי

ה' חל' יפיו ברכת רפאיכו מלסון יחיד לרבי' * וכן לסיכך כי כן סדין :

יקט

סטר לאירו * אם לא ישאל על ומטר בסודו * אם כזכר קודם סומע תפילת *

קיד

ס' סר דבר שאין מחזירין אוקו וסואל בסומע תפלה נגילה * כזכר אחר סומע תפלה סיד

יאמר קודם רכס בחילת ערב' של יום ס' אחר תקופו סטרי וזו תקושה בכלל הימי' * סעי' ב' א"כ בו כלל *

יהעם

שאורי' מודים מודים משתקין אותם : סן יחיד סן כיצו ידלגו או א' בתפלתם
תחילו בשנים שלוש שלמול - וסיפוך **יהעם** סוס . על פקועו יבא בשלום
(ססר' עי פסק לומר או א' אפי יחיד בכל תפלה)

צדק

אלפי לקר בתחובים כשרגילתך לומר אותם . באם ספ' סתחיל קדי' וקדוש סכתפלתם
צ רך לומר שאל יאמר תחובים קודם יהיו לרכון סכנדו . ואם רוכה לומר פעם אחד

צדע

יסיו לרכון אחר תחובי' סרשו' בידו . אריכו סדברי' סכסעי' א' סעירך ראש סא' כ בו סעי' ידוע .
צדע י סיפוך) מנ' יעמודו . ועד קדוש לא יחולמקוס' וססס לא יפרדו . וק' ספי' זה

ח

יב יב ספ' ג' לספתין כדי הילוך ד' אמותיו י יחיד ספייס תפילתו אבו' להחזיר פניו
לכיכור עד ספייס ס' תפילתו י ג' פשיעות יכרע בכריעם אחת . עוקר רגל ספאל בתחילת וספוך
פניו בתחילה לכד ספאל ככתת . חזריס סהתפללורק בקול רס - אחר תפילה ילכו ג' פשיעות אחרס

כדק

פמי כועס . סופטי' ארץ כתורה יעשה . ואל יסתין עליהס ותפילתו יעשה .
ק' ל ג' אס גדולים וקסובי' סארבי' בתפילתס אין לספתין עליהס אף סהוא לכס חרפת

ובוסס . בטעת כדחק סיס לחוס סיעבור זמן תפילתה . יתפלל סש' מיד בקול רס וככיכור סתפללין
עמו סלה כמלה עד סאל הקדוש וקדוסי' אס אין ס' סכוכוס לכרכת ספון קרוב הוא סכרכתו לבעלס
יעסס . לא יעכס אפן סעוסה וקעועה או יתוסס או קרס . כל מקוס סחיב בחזרה . אס שמע סס' כ'
יראס עד סוף כל ססוכה עסרה . ס' מוכיאו רך יאע' אלפי ככור וסעס לאחריו ג' פסיעו' ככרס :

ענה

כסיל באולתו : אס אמר כקדיסך עם ס' אלל כל אחד יס' סתק וסכויך בדעתו ?
אס מכא כיכור עויגין קדוסס . יאמר עססס בלי סססס . כל הדביס :

קוד

אל יכוסו ססוכיס ססעו בסחרית סל ר' ו' יע' וסנת ור' א' ל' לחזור .
זכר קודס ספייס תפילתו ססכח יעלה ויבא חוזר לרכס . וכל מקוס ססיחיד אחר

כסעס גס ס' חוזר כסעס כמרוכס . (חון סהדברים סכל') גס אס טעס בתפילת לחס' א'
בפניו . אס לא עעה כג' ראסוכת סלפולו .

לנוס

וסב באף חזיר סתרמס . מי ססוסס כמודס יותר מדאי וכאלו ככי ישראל פרמס
ודיס דרבנן יאמר בסחיבס אחת . וגס יזקוף ככתת (כ' ס' ק')

כהק

לככיס כן יסאל לכל ישראל סלא יסתכלו בידו כככיס' ז' בין בתחילס בין בתחילס בין בסוף
כסכילל יחזור ספייס . א' רך ימין ועד סיחורו איכס רש' לוקף ספסעותיהס :

ולא יחזור פניהס . עד סיתחיל ס' ס' ס' סכתפילתיהס . עם סאחורי פנהני' איכס ככלל כרכתיסס
כספתחיל ס' כ' רכס סכסכי' עולי' לדוכביסס . ססס יכווכו לכרכה ולא יסתכלו כסס וככג' סכסכי' יסיס
פכיס' : כל זמן סאיבולת אביעד י' חורס איכ' כוסאי' את כפייס . אסור לסתחס ככסן כסו בימיס'
קד תחוביו (יסא) כססאו ידיו . יאמר רב' ע' כו' וכסדי ככני יסייס סמיבתן כגדויכ' א' אס

ר

סאל חלס ולא ידע מי ראה . כקוס סאין כסיאות כפייס : כספניס'
אומר' מיס סלסס יאמר רס' ע' וססול' סייס . (כ' ס')

קליא

דלא פסק כסעס כביית החייד כספניכור סתפללין כנתייס' : חפי' אין ססס' י'
אס סתאמר החכון כנפילת אפייס :

יום שמינה בשחרית בצה ובעית אבל וחתן ביום הכופה אל' ופלו על פניסם למחסה אש' פי שמתפללין
אל תיבוק אומרים תחונן שלביביהם: כשאין תפילין בזרועותיהם כבר שאל כותלים בלי עבתלים
(ספר פי גס בשחרית על סמאל) ימים שא"ל תחונן אומרים לסככה תלכד ברא חנוכה וזורים
ע"פ ע"כ וכו' באב שבנתיים * (קנת דייכים אכתום כל מד בשקומו וי"ה בעינך ראה שא"ל) *

בקל

יכולומר בעל פס פיוסם קסומת * אפילו הכא דנקא שתוך סידור יהא באשרת *
אשר לנו לכחות שב' קודם קדושת וכו' לכיון גואלינו * וכריך לספסיק שעט קודם
מיאמר ואנחנו בורעים שבתפילת עלינו * אע"פ שאין יתום לומר קדים בבית כנסתיכו * מי שאין
לו אז ואם יאמר קדי' לכו' *
קבל

קבל

תקבל אם סאכלים תוסים בכניסלם דוחילכין * כבתפלס וקדים לפני העמוד ואם
בכריבן' בכינס אינו דוחה לכני' כ' חודם התוסים * רקבולם שוויס: (ס"ב) אם י"ב לפוש ויס
סם דני' ל'כ"ס בני' י"ב חודם י"כ דוח' כול' וכל הקדישי' לפני עמוד ותפי' סם שלוי' (ספר' מי רק קדים א'
בוחיס לו) * י"כ לכרי רק תפלס אחד וקדים אחד כותבי' לו * (סג) ב' תושבי' סאכלים (וס"ג)
בכריים) ואביסם בכי' לו * או י"כ או ססם בני' י"כ יחלוקו בנוכל כל הקדישים * ואם גס בכרי ביבוס
דוחס אותו תכל אפי' אם ס' כן שלוים * אחכס לעבין' ז' קדיס זפרית ספע על סתמיס * לעולם
סוה התושב עם סאורחוס * (ונחלקין בגורל) ולעולם מי ססוה גז' אפי' הוא בכרי דוחס לכל
סאכלים ואפי' לו' כ' וזין' לסס קדיס כלל כל עיס שבבת שלפכיס * רק כמ"ס יכול אותו * י"כ התפלל
ולומר קדיס ואע"פ סהוא אחר זמן שלעביסם: * ואם הבין' קטן שאינו גר סמוס זהו'ך לכה' בל"ה'
ואירע כן י"כ למולו * רק קדיס יתוס אחד כותבי' לו * ג' או ד' בני' אדם שאירע להם י"כ ביום אחד
ססלס סל' אחר קדיס יתו' (בי סו' עיקר) יתפלל תפלת ערבי' של פיוס יום סתעבי' ויאמר קדיס יתוס
סאחריו * ספרטי קסילס מלמד סספי' ספכוים בקראיס תושכיס (וכל עילוי דבן' ז' או למד אינו אלא
פיוס הקבוכה ולא פיוס סכודס) (כ"ס בקל')

קרי

(תרוס על עורף) יחזרו לסס סאויבוס * אם בכה' בתחוכוס ותעביתיס סרביס *
תוסי וסני אומרים וסו' רח' בלחס וכעמידס * וזאת סהורה יאמר בכריע' סוכ'ל
ס'ת יחזיק אות' כמינ' ברעדה * (בבקסס סבת בקיכו לסוכי ביה' וי"ה א"ל וסאוי' למחוק סעי' ז' ידוע)
רב סאוד אכסיס וילדים * ע"כ ביום כ"ס סבי מילות נשיחן סככדיס *

קרי

סרכוס לקרו' סותר להוסיף לקרות ד' אכסיס סכסדיס * צמלו סבת ולא קראין
פריס * לסבת סכאה עם פר' ססייבה לאותס סבת קורין אותס * (גד א"ג) קורין וסרלל בסקוס
כהן אם ס'ת פחוס וסכהן ק"ס קרא' * בשקורין ויחל וסכהן אינו מתעבס בלך סב' סמסרס * כסעת
סורך ודחק לאחר סכסלס סכין סבעס * יבול לקרות כסן' או' לוי' הידוע: * בסקורין כסן' או' לוי' ואינו
סס אל' יקרא כסמו' לאחר אלא ילך מי סירסס * כרגליו ילך כמרובס *
קרי

קול

סיל קלו' איך יסדר סחון סקורוס ע"כ סתחלס פיוסכ עלי' סמי' ועל סעבין' *
קור' פכו' דרך לבר לוואס * יסא כרך זס סקודס לכל יסא ת' סתפונ' ככל סד כר פכיס *
יבור סאליהס ת' סתובי ססס קודטיס * ואחריסם תלמידים סכסיס * ואחריסם
יקרא סחון כני' ת' סאנתי' ססוכיס * בקיבור לסון כל הדיכיס *
סוכ'ל

מוצא

ב ש

ב פסוקי' לג' כריך לקרות

לחק

ב פסוקים סן בפתושה סן בפתתיו

אבל פרשת שפיא איכה רק סני פסוקים

לפייר וגם סס פוכקים

אחזו בספר תורה שלפכיו

כתתי אל תעזבו

ולבכך זרב' אחרוכס כי מוטב שיסי' ברכס אחד

לנעלס שהיסי פכרך אחר ז' פסוקין מקרא

חל עליסס לא ברכס ראשונה ולא ברכס אחרונה וקל'

א חייב סאן דלא ליק' ע"כ בידך ב"ת לעבמו ונתורה קורא

ש מי סאכיו מוט' בשס אברס או בשס אגני אכיו אותו יקרא

הספוך פכיו לכד ססאל ויכרך בקול רס ב"ת האפורס

יבון גברא לגברא

לקרו בתורס נפסך ודב' ד"ת או סול אכ"ל לבכך ב"ת

אס מקוס סקריאס וכידך והזנידוסו שפר' אחרת יקרא

את גבריו יה אס' לעולס ולחזני' כי אסור לספוך עכסס רק בעמידס כל פכוכים

קרא סעולס בכחת סס חזן סלס פלסל' אס סני סרביס סויס לעלות לעולס

בפתח ספולו דרך ימין יעלה

רסע' יחפ"ס ארס

ריכיס סס לקרות זברכס סקודס

שכפתוס סעכין ואפי' בדיקדות חות

ראס הספרריס

זן סן חומס קורא

בס"ת בגר גזמריס פרתס

ססוס ססירות ויתרות אין להופי' אחריס

קרא ג' פסוקי' ויותר ומכא עעות סכרך סברכה וסס גזמריס

הפערס סוס עמיס קורין הפערס שפיא סייך לסכועה

כל סדיניס בקיכור לסון

עמוד על רגלך' כפעת קריאת סתורה סגנוליך

מעת קריאת ספערס

כפעת קריאת תורס

כפעת קריאת תורס

כפעת קריאת תורס

כפעת קריאת תורס

כפעת קריאת תורס

כפעת קריאת תורס

שפתיו לא יסכס • פי' אס בתנחה סל סנת וחול דלג פסו' א' זיטכילו אל יסכס :

בת דילג פסו' א' או קרא יפחות מע' פסוקי' לחזור לראס • כמקוס דלא כליק עביני'

פסוקי' לג' כריך לקרות • פחו' טג' פסוקי' אכל כ"א אין קורין בפתורס • (ויה א"כ וא"ס)

לך ולבכך ססחזן יתחיל ויכיס • בדבר טוב סכתורתיו • אל יסאיר פחות סב' •

פסוקים סן בפתושה סן בפתתיו • ולא יתחיל בה פחות סג' פסוקים כפעת קרי' קפסו

אבל פרשת שפיא איכה רק סני פסוקים • מותר

לפייר וגם סס פוכקים • כפעת זברכת תורה

אחזו בספר תורה שלפכיו • **לחק** טוב

כתתי אל תעזבו • יסא סיסכיו :

ולבכך זרב' אחרוכס כי מוטב שיסי' ברכס אחד

לנעלס שהיסי פכרך אחר ז' פסוקין מקרא ססיסיס סני זברכות לנעלס כפסיס קורא פ' פסוקים ולא

חל עליסס לא ברכס ראשונה ולא ברכס אחרונה וקל'

א חייב סאן דלא ליק' ע"כ בידך ב"ת לעבמו ונתורה קורא • כל' לכרך אס לס"ת כקרא

ש מי סאכיו מוט' בשס אברס או בשס אגני אכיו אותו יקרא • כשרא' סקפו סיתחי'

הספוך פכיו לכד ססאל ויכרך בקול רס ב"ת האפורס • ויאמר זב' כל' זמורא : (ויהא סגוללת

יבון גברא לגברא • וכד ססחזן פסמי' ושלס קודס סנתורה קורא :

לקרו בתורס נפסך ודב' ד"ת או סול אכ"ל לבכך ב"ת •

אס מקוס סקריאס וכידך והזנידוסו שפר' אחרת יקרא • יגלול לסס סס"ת

את גבריו יה אס' לעולס ולחזני' כי אסור לספוך עכסס רק בעמידס כל פכוכים

קרא סעולס בכחת סס חזן סלס פלסל' אס סני סרביס סויס לעלות לעולס

בפתח ספולו דרך ימין יעלה • כפכיל עין הרע אין פניחין לקרו' א' אחי' זה אחר זכוכן ואכ סכעל'

רסע' יחפ"ס ארס • וע"כ כעכא גסוב סאין יודעי' לקרות כהלסס בעכסס וככודס :

ריכיס סס לקרות זברכס סקודס • כריך החזן לחזור לראס • באס עעה כ"כ

שכפתוס סעכין ואפי' בדיקדות חות • (כ"ס בקיכור לסופי)

ראס הספרריס • (פי' חזן) בא לקרות סקריאה ואיכו בקי' כניגונות סאומריס •

זן סן חומס קורא • ועולס סן ספר תורס • לא קרא ג' פסוקים ומכא עעות

בס"ת בגר גזמריס פרתס • (סעי' אככס א"כ) ופסקוס סכככא סעעות ססלימין

ססוס ססירות ויתרות אין להופי' אחריס • כסאין לזיכור רק ס"ת פסול קורא' כס ומכרידי

סכרכות וסס ססחריס • קרא ג' פסוקי' ויותר ומכא עעות סכרך סברכה וסס גזמריס

הפערס סוס עמיס קורין הפערס שפיא סייך לסכועה • אס כפעת החעכס

כל סדיניס בקיכור לסון •

עמוד על רגלך' כפעת קריאת סתורה סגנוליך • ככלס עכס ספדכר

מעת קריאת ספערס • ולגרוס כלחס יס פתרס כמותר לילך חוכס כין גברא לגברא •

כפעת קריאת תורס • ככון סוא סככל פתריסו' יכוונין דעמו ויפסע ספי הקורא :

כפעת קריאת תורס • ככון סוא סככל פתריסו' יכוונין דעמו ויפסע ספי הקורא :

כפעת קריאת תורס • ככון סוא סככל פתריסו' יכוונין דעמו ויפסע ספי הקורא :

כפעת קריאת תורס • ככון סוא סככל פתריסו' יכוונין דעמו ויפסע ספי הקורא :

כפעת קריאת תורס • ככון סוא סככל פתריסו' יכוונין דעמו ויפסע ספי הקורא :

כפעת קריאת תורס • ככון סוא סככל פתריסו' יכוונין דעמו ויפסע ספי הקורא :

ה' הלכות סעודה

סכוא פחות מכו' אל יתן מיס . לנטילת ידים :

קטז

ך נטיית מיס מחזיק הכלל והוא אינו חכוקב ס"ה בשיהם לנטייל' לא יתן לחצותו
במכיו מיס ואל יכנו' אדם ידיו בתוך כלי שמים בגבול : כלי של מיס פסמני' יספוך ליד אחר אסורם
גלי' הכלל עולם . ככל ידיו סמכר יהא ידו אחר ננטייל' והנטיית ננטייל' . (כ"ס ויהא א"כ וז"ל)

קק

אמיס כסותם . פי סלא כזפר בכ"י כפי אזכרתם . (פי' יבא לידו עניות) ס' נקד' מ'
א ס פדיח כלים במי' או נשכתו פראיהן או נשעשע בהן סלאכס ה"ס פסליס

א

וה"ס מיס פלוחים או פרוחים או עבורים או מרים סאין הכלל יוכל
לנטיילתם .

לשחות אותם . ססלו זמנדר ופגליד (מיס הנקמ') אס ריסקן עד שנעמס מיס כוטלין
שסס וטובלין אס ים נסס שיגור פווייתם . סותר ליטול בשעת דחק נרנמס או כסכר שננטייתם :

אסק

סמיס . אס אסיר כל דבר סחוקן קוד' נטיילה במי' וכל דבר סקפדין עליו חוכן בכ"י
סיר סענעת אפי' אס ה' רפוי בי חוכן ננטיילה . כל היד עד קכא יטול לנטיילת

בסק

או נרחבות או בביתו סכך שלסס פעזים על ידיו לסדר אכילתו (ס' נסקס ס' מין)

צ

ריד לסננהה גפי'ול ידים ; סכוס לי'דיו זס כזס כרדן לשעספ במי' . (ב"ה)
כא סדין תסכא . סאסור לס'אכיל למי סלא כסל ידיו להמוכא . (גס נמי' קסמ')

ה

ימיס אכול לאכול הפת דוקא ע"י כף או סיטול ידיו במספא שלעניכיו . כשאין
מיס טיל לאחריכו וד' טילין לפכיו י (כ"ה וי"ס השס רק אריכות גידועים)

הקטן

וגדול ססס יכנל לפתכות סיהא פצור סכטייל' . כסכוטל לאיכו בורך אכילס .

ק

רה לו מיס אפי' ביטול ולא יברך ננטייל' . ועכ"ל לא ימיח דעתו סהס בתחילס .

ענה

אכל ונע' דסקוס סאיכו סגולה . כריד ליטול ולברך ברכת בני' . (כל סדיכיס כקיקור לסנון)
מיס דה דבר ה' סיה תקוס ע"כ ים לכו לכונו בהל' אס ליטול באחרונס כנתיים .

ב

אס עשס כרכיו . ורובה לאכול לאחר סמקן פעס אחד סמיס . יסמספ ויברך
אסר יכר ונשעת כנייב יברך על נטיילת ידים :

קידס

יסועות אסא ומיד כססס' אקרא' י כז גין : (קו"ס ק' כסקוס כ' כי פכוא א' כו') ;
טילה לקידוש כדי טילוך כ"כ אסס הפסק כקרא' . (כ"ה)

בעצה

פתת כמכו וגמרו . סיהכו ידיסס על פת כסספוכיא יסמרוכד עליון ותחוק יננע .

מ

פת ויכוין לאתן סאופריס - יתן ריוח גין לתס ומן ומסאכל ככוכס ססיח' איכו

כקרא' סמק לאחריס . חכוס להנניא סלח קידס סברכס אופריס . אס שח וסיפסיק גין כרב' לאכילס
יחזרו וברכס גומריס . סכוכע פושט ידו תחילה לקערפ . ורסאילחלוק ככוד לפי סגדול סמנו כתור'
ואפי' אס סאורה גדול בעל סכ"ת סברך . לא יכנע פרוסס גדולס כחול ולא קטנ' . (כל סדיכיס) :

ברצע

ש'לכיו חתיכות של פס כקיס ומת קינר שלס על ססלס כרכו .

ה

שלס של סעוריס ותחיות פחיטין כוכע סכסיסס אס סכסיסס ססדר לאכילתו .

ים לפכיו פח כתיס כקייס ומת קינר של ישראל אס בעל הבית איכו כזסר ספת כותיים אע"פ סככס
ביתו כזהרין על הכקייס כרכתו . ואס כזהר יכלק ספת כקייס עד אחר סכוכא שיעסס ככלכחו . ס'ת
פיסכין סברך עליו ב"ס סזוכות ססברך יסחוקן טעס ויכית וכספייס ככרכה ופריד סככו .

ברצע

הלכות סעודה

ברך כיוון ש' סימנו - פי' אבל אם בזכע פי' פורס כיוון כיוון ס' :

קט"ט

עמך וקטו אחר' שמכל דבר שביא השם ויה' לו רוח טוב יתן לו מיר סכל הדברים

לפני

סכל מין ופי' וצ' כל מין ומין סגור - וס' אדם שאינו חשוב בערך רכ"ס בק"ל

בסודותיו

אוי כוזב' סכל סיוכא לסגיל עים בתוך השתייה יעול ידיו בפני כל סמסוכין

עקא

לא יסוך סרוסס ויביחסס גם לא יסא קפרן כענת אכילתו - אל תלך לסעודס אר"פ

חבט

תדע מי סס הסמוכין אכלך - וסימך **סל"ט** מעגל רגליך - סעיף א' ספול :

אקבע

וערעין כייסין תמכא - אם תאכל דייסא נפת כחוקיך ואל תאכל ככ"פ הפת במרוכס

אם סאל תעבור על פת כוס סל"א סכנוליך - ואין סומכין נו קערס סכנולך

זורקין קליות ואגוזים לפני מתך וכלה סאכלך - (כ"ס סעיף בר"ס א"כ)

כוס סתערעלס - ולתוך פיו סיככים כוס בלא ברכה בולען ומברך עלס

תן אוכלי' לתוך פיו בלא ברכס אם הוא דבר שאינו כסאס יפליענו ויברך למולס

ואס פוא כמאס לכד אחר תסלק ותברך בסבילס - (כ"ס בקיבור לטובי) :

לרשות סלכס - מים אמכעיס בין תכסיל לצניכס :

וגס סס לעשות ככס - כזכריכון כיוגב בראסוכים - אבל בין בסר לדגו' רשות

בחכע

ומ' יאכל דבר זיכיסס ויפסס משוב קיבות וסדמס - (עיין ב"ד) ויה' ספס רק אריכות :

סיתחילו לסתות קודס אכילתיהס - א"כ לגרך על יין המונא בתוך פעודתיהס

למשקה סכא בתוך סעודס אין לגרך עליהס - חוץ סיון סיברך ויאמר סכרי

ודכותי בתחילת ברכותי' - מי סכא לסעוד' ומוסיעין לו תרבה כוזב' בקרא כמלך ויברך על כ"א ספס

קולם

פס ומכספ' כ"א ספס - אם רבים סמוכין בסעודס ויין סכיאין לסס -

ריך כ"א לגרך סעוב' והמעטב ועל' כל סיכו יין ויין סכא בסילכס - ואס סיו

סס בלא אכילה אחר מברך לכולס' סיס לו ב' יוכות ובירך כפ"ה על אחד - כסעכיאין סכני יברך

סעוב' וסעיב סתיחד - (כל סדיכים)

זעה

לא יוסיפו כסבירך על מעשס קדיר' - סחרי פוער את ספרפרת אס ככסף לאכילת' -

על ספרפרת בירך לא פטר אס ספת ספס יאכל פוער מעשס קדירה סכר כפס :

יחילו ככרכתס - אם סכיאוס לסס פירות שלא סתמת סעודתס - וכסמכותין

פירות קודס כ"ס טוב סיאכל מעט סת עמה - ואע"פ שאינו אוכל אח"כ פח א"כ לגרך

כיסביליסס - (ססרמי) על יין סרף סן אחר סמוכיא קודס אכילס סן באמכע סעודס או לאחר

סעודה כריך לגרך - בסעודות גדולות דעת סהרס' ג"כ לגרך על פירות הכלאס בתוך סעודס -

ליך למקוס אחר וככר סיתחיל לאכול יברך במקוס גמר סעודתיו -

סן בתוך סעודס או עסס כרכיו לא סוי ספסס אס אח"כ בירך כרכת מזוכותיו -

בזעק

והילל כן אדם קרוי סיסת פדעת - מיד כסחכ' לן וככריך לשוכו כוקעת - טוב

ך יצוב ססומך על סלחן סכירו אפי' אחר סב לן לא סוי סיסת עד סיאחר בעל

סנית סקרויאס כנית כ"ס לאכול סיבי פירות ומכיאוס לסס כוז אר"ס א"כ לגרך חלל על סראשון

כספך

כספך

סו לסיגים - אם אתם מאבדי פירורי' וכסיור פת' על שלחן בעת ב"ה אין את' כוהנים

א ק גם בריך בכל פעם בשעת ב"ה שסכין לכסות י סוף טי"ט ושבתות (פי')
סכי' אם תאבד פירורים תהיה גדלות ז"ל כספך היו לסיגים ופי' אם אינו משייר פת (בספר סוהר
אשו' לוס לב"ב לברך על פתורא ריקני' דברכתא דלעיל' לא שריא באתר ריקני' וק"ל :

אפה

תחלוס יעבירו - אם במים אחרונים על עכטס יתפירו (והחכס בנין)
ר' א' שאין דריך לכונו בהס ואתם תעבירו ? (ע"כ יתר סדיני' שסמטתי)

כפעל

כפיו רטע כוקס - אינו יודע אי' ע"י שפכה אפי' ביחיד לברך על סכום -
צ ריך סאל יאחז אותו בידו בשעת ברכות - אם אין לו אלא כוס פגום מותר

לברך עליו או וסי' כו מים לכל הפחות (והחכס בנין פיר' ס' זס) וי"ט בעינך ראס סא"כ
סי' קפ"ג סאל ידברו ב"ה ע"כ סתחלס מיימנ על הסי' ופמדברי' :

החפז

זס סמדבר בשעת סביטיון סברכי' - ראו ליסרו ולביימו בודברים ככוהים : כי
ה ייב כל אחד לומר ברכת סמזון בלחם עם סמברך - ועוב עין הוא יברך -

ומסכתכו כוס לברך לא יסיח סל' מעיניו - יגביהו טפח כותף בו עיניו ; סחו סמסובין בשעס
סכור סמברך לא יבאו בויטויו - כ"א יקדים למים קבת סברכות קודם סמברך ויעכס אטן לפניו ?
יסטפו סכום וידיחו אם סול אינו כפי ויסל' אכו על כל גדוהיו - סקבלו בנ' ידיו ואוחז בימין בעת
ברכותיו - אער יד אוחז בשסאל את כוסיו -

פקד

את עמו לתת לחם לסם - ב"ה יהא דוקא במקום פשידתיס (סי' קפ"ד ע"כ סתחלס
ביעות ב"ה יסאל לבזית וסו תחילתו - לא בריך וסלך למקום אחר או יאכל סס

פקה

או במקום סאל' לברך כל זמן סאינו רעב סאכילתו ? (כ"ס בקיבור לשון וי"ס א"כ)
וסכסול לב הוא סאפילו סאיכור יכול לומר ברכת סזוכיכו - וי"ו אינו מורגס :

פקח

ספתיכו כריכי' אכו להוכיח ב"ה ולכסטיע לאזיכו - ואין אכו כריכים לתור
אס בשעת ב"ה ה"ס כואס ומ"ר לעיניכו - (כ"ה ויתר סדיניס א"כ)

פרק

חאטס עמס דבר - בן קטן סברך לאכ כסל' אכל סאכ ברי סנופס על לא ודבר -
ג סיס וקטניס חייבי' בנ"ה לספר-סכס סס' יאמנו ולבר - (כ"ה)

זקת

גדול ועמס מעמס סקוני' - (פירוס) בעוק' ב"ה אסר בריך בכל אופני' יבא ידו סוב
ס ועל עליכו - אם סתחמס סול בריך רחמנ' דין סולכו - כסיס ועבדים ספסברכי'
לא יסמרו על בריתך ועל תורתך סלימדתכו סמפורר אכליכו - (כ"ה)

פקח

עניכך ראס (דין) שומותיכו - אם בנ"ס ע"ע' ולא אסרו סלי"ט ושבתותיכו -
ו תחילו סטוב ומטיב קודם סזכרו - לראס ב"ס יחזורי' ואס סו סברכי' בויתון
יברך אח"כ כ"א לעכמו - אכל כ"ס ור"ח אינו חוזר לב"ס שעסו - אין לשבות כוהמס ססבת לחול
בעיני' ועבי' ירוסליס סקוקס יסיס אוכל ויכא סבת או ר"ח פוריס ומכוס - סזכירין בב"ס דאזליבך
בתר סתחלס סעוד' ומזקס' (סי' קפ"ט סוכוסח' המועלת עליכו הוא גסלכו סול גוסלביכו סול יגסלכו סול

שניב לבו סול פטיב לבו סול יעיב לבו :

וּסֵם הַלְבוּשׁ בְּרִכּוֹת הַמִּזּוּן

ספרך ברכה ואינו רופם ליעומו מברכתם • יותן לאחרים פסוּבין סם •

ק ביעית סלם יתה אחר ברכת סמון • ואחר הסתיים ברכה פעין ג' יברך סמון

בברכתו • אם ספרך ברכת סמון כשעת עסיית סלאכתו •

ק אם סיפוך סמס כעס • **אקד** עם על כל אשר עפס :

כדך • ותחזור : כשסכת לומר אליכינו ועדיין לא עבו אחרך נחזור :

ג ברוך אליכינו אשרים בעשרה וי"ט בעיך ראם שא"ט ואינם כריכים :

את הפלגים • אם בשנים היס אכילתי • וה"ס סכוכה לחזר אחר עטר וחזו תפילתי

ה בורם סכנית סגוי לאכילה כדמכו • ב"א בפני עכמו יברך וכו' אל יזכוי (כ"ס

ויחדיו סכנים סמסמין על סג' ססכה וביך לעכמו בסבילו • ס"ס י סר כג' ב"ס ססלו

כ שיבא סג' קוראים אותו ויזבאים כסמדיעים לו • אע"פ סלא בא בנבולו •

ז וברם • סאין הסנך פוכא סחבורכ: א"ל סיספעו כל ג"פ חלם בסלס נמורא • (גס

זו ראו כ' סחבורות סגן בנ"תים לכהך בזימון יכלו • כסרואים אלו את אלו

כלהם הקולקל כעס • ונא אחד ואוכל ואינו כזכר מתת גוים ססס •

ט כים ככסרים סכערפין לייסן עפו • אבל אין זמסין על מי סאכל כזית כתיסו

י רביעי כוא סיספא ומזמכין עמו: קנתס סתו וקכתו לא סתו מי ספספס יברך ב"ס כנאפו

פ ת אכלו סנים וספרו ונא סג' קודס סאסרו ככל'ן וככרך חייבי' ליחבו לו לאכול

ופכמרפין לסו • קת אכלו כרי סכועה וקכס כזית סי סאכל כרי סכועס יברך כתיסו(כ"ס וי"ט א"ל)

קצה סכין ונא ומכא זימון סתילין לברך • עונ'הוא כרו'וסבורך ססו לעלו'עד כסאסרו ככרך

י עכס אמן ג"כ על כל ברכה • וכ"ה סיענה אמן כסככס ומנא עוכין כרו סאכלנו

ככלכס • ואס סכא סעטר'סכרי' יאמ'הכ"ל זפוס' א"כינו • **צרהק** עסה לנו א' ג' ל'ס יסכריכו וק"ל

תקד נעס סארץ ומכוח לברחין ססכו: אפ"ה יוכא חתס כזי'טובו • (ת' סכפו'ס' סמוכא אחד

ל ר' אית קטן זיין י"ג ססס לזוסון תכערף אותו • אפס חייכות כזוסון ויוכאות כזיסן

סלכו כסאכ ס עסכו כסעודתו • (פרק אע"פ) פעסס כר'סמחס סהיס סכרף אסס לזיסן :

ר' זוז סתון סויא ע"כ ספק לאכול וספתין עד סיכרכו כזיסן ודעתו לחזור לכעודס סלמו •

א ח"כ כסרובה לברך סתחיל סתחילת ברכותיו ככאסו • אחד ססתין על כסכייס

ואין כ' חייכים לספסיק לאכול כעבור אחד • ואחד ספסיק בעל כרחו עד סאטר סזן את סכל

סכברכותיס • ואס איכו רופס יכולים לזמן עליו ובין עוכה אמן עליו ובין איכו עורה

ברכתס סיסור • אף כי **ריש** קלון סורע ססור • (כ"ה)

דא סדברך יסיו עוכיס וככוחיס • יכא סג' לאורח סיכרך לב"ס סכוכחו סכותן לו סעדכי' חלכיס

סי רוכן סלא יכום ולא יכלם בעל עבית סוס לא בעהז' ולא נע"ה ויכליח ככל

זרכיו וככסיו יסיו סוכלהיס • ואס בעלי כתיס רוכיס לוותר ברכה • יכולי' ליתן לסי סירכו לברך

רק לא יקדיסו כפני חכס ישראל לככפי' עס סארכי' כתורתס כי סימסס **דא** וכן סתמו

כנהלס רעדה אחתס (סירא לברך) כריך כל אדם לחזר סיכתו לו כום של ברכס (כ"ה נק"ל)

ביר

ירא חטא הוא ואינו יודע מה יברך אל מה הוא יעל פכל יברך סתכל חאניס

צ סוקים סמטרו סכרך סתכל ככנס טעם פרי טען במו ברכתא ב' טען לחלוטין

פנפנים פירות שאין דרך לאוכלם חיים אלא מבוסלים יברך ב' טען כמומים גס על גריעיני

ח

פיר' ח ייב לברך ב' טען אם הם מתוקים ואם ט' הוא' שתק' טבעו שתוקי' כעל רכ' ברכות

דר

סעד בעם אל יחרטו סיס לכסאיפס אל ישמו סכר ודבס סניקס אל יפריטו

ק

ברת' ודו וטסס סכרך ססכל ולאחריו כנ' יעסס ח' וס' בדבר סאון גידולים

סן סארכות וכל סבני אדם כיפצניס קטות ספני סניכות על סחופן לבדו אינו סכרך כלס

ססוא מזיקו רבס דבורים ס' סכאר דבס וסכרך עליו ססכל כחוקו וי' א' ס'

הר

סדכרים לפניך פי וקעניו ססן סוכי חיים וסבוסלים כסכסלן אל יסנו

ב

רבת ס' סיס סבסלו כסס ירקות כרכתס כפ' כעל כל ירקותס

הי

כסן סיית אכלת פרי ונרכס עמיטן באס אכ' הניאו לך יותר

ג

כין סוא סאל סכרך עליו ברכתן אפי' אס הוא ססין אחר סכרכתו ככרכת

פראסון כעל פרי ובירך וכפל פירו כסיטול ססיכיו יחזור לברך כדו כוטל הפרי כסיין כסעת

כרכה בירך על פירות סאילן כפ' יכא ולסיטך אינו יוכא אס עסס ככס ססופק כפרי אס סוא

פרי סארסי ב' סכארטס ברכתיו וכל סכרכות יסמיע לאכיו ויוכא כספתיו יותר סכרי דיבור

אל יפסיקו כין כרכה לאכילתו (כל סדין כקיכור לסון אין אחד ססספסי)

הז

זה כפי' סדין סמכא סככ' סיא ארכה אחרכס על כל פירו' ירקות סככא (חן ס' סיני)

וכל ס' יכ' כא' סכרכו אותס לסוף אכילת' ספרוכה וברוך ח' עולסיס כלא סס ברכתו

ס אף ס' ככס: אל' סכרכו כרכה סעיין כספסס סיני דגן

הח

ך חססס סיכי פירות עס סכרכית ססייכ' לכס (וי' א' ס')

הט

לך ית ראכא ספקך יסס דין אס טעס ככרכתיו סאי' סה כותבין איליו יכא כסותותיו

סססס כאיס כרכס אס בירך א' ל' לחזור לככותיו חון סכרכת סססן סכ' ס

הי

א' אס ככי וסכרך על ססתייה אף ססוא סחות סרביעית יוסותיהלתן

ק כ' אל סכרך וכן סדין כספסות סכוית אכילתך אי' לברך כסעועס ככסיל

היא

ס' יורכו בדרך סכחר דסיכו כסיס לפניו הרכס סיני פירות

אוי סוא סכרכת סכככ קודס לאחר (כל סדיניס וי' א' א' ס')

היב

ככור ביתו וסרכס כסערותו אס סספל סככ' עליו וכסחילס סיא אכילתו

סכו וסמרו סעל סספל יברך כסחילסו ולא אסרו סססיק פוער אס סספל

א' א' לאכלס יחד כוונתו (כל סדיניס כקיכור לסוכי סעיף ב' ס' ס')

היג

כ' א' רע יעקב וכ' א' כסו פירוס סאי' על פת ויין טוב כ' א' אחר יברך לעכסו

כרך בירך אין אסס ווכא כו א' א' סתחיל' ועד סוף סיס כוונתך וסכ' סכל

אחד סחויב לברך על פירותיך סי' ריד ח' סדילג סס או סלכות ע' סתחלה

היד

סראסותיו עטרות פירוס דילג ס' או סלכות כאיזס כרכס כרך לחזור לראס

לל זס קוטס בירך אכ' לא דילג אלא תיכות סעולס סודר לראס

דרי

פוא פתחייב כנפסיו • אם עוכס אמן אחר ברכתיו • כששומע אחד מברך

צ דקת ה' עשה כשעוכס אמן על סיחתי • ואפי' אם שמע כותי ותיכוח מברך כל ברכה כהלכתו • אבל מי שא"ל לברך ויברך ברכתיו : פיסבו **יהד** לן עופס בזדון עבירתש משעמד ליעקב • עד שיברך אסור ליהנות מריח טוב •

יד

ש אם הוא עץ מברך גורא עשני בשמים • ואם הוא עשב גורא עשבים וברכו הולכי תמים • על כל דבר שה' א' מסופק מברך גורא סיני בשמים • פרי הביתן ריח ובעליו לאכילה ולסרית סכותן ריח טוב וברכו ס' עמים • אין להריח בפת אסרו חכמים (ויה' א"ט)

דרי

אם רואה מקו' טעמס סס נס לישר' מברך שעשה כיכ' בהזכרת סס ומלכו' סכורא • גע במקום שנעשה נס ליחיד אין מברך • אבל אותו יחיד ובני ביתו כריכין לברך רואים אדם שנעשה לו נס מברכין עליו וזבולא סזכרס מברכין על כנס ססוי מחכנ' העולם סלפוליו

דיח

בשמים סל ע"ז אסור להריח • סוגמר סמגמרי' בו כל' אין מברכין על סריח • אם זחר כל אדם לעשות ב"ה בשמים כל פעם שגא לחכות סל גופס • סימכנ' **דיח** ביחוח לה' אזכרתס • (כל' סי' ריע ע"כ בתחלס • סייסב על פנין וכלל כעולס •

ירט

הדרך לגדיכס • וסדבר ויס היה דרכיס • או סחול' סל סכנה או יסורן גאו עליכס • או לברך ברכת וזולל לאלפיכס • ונכני כרה אחר קריאת תורתכס • אם איחר יכול לברך איסיתו שירכס אסרו חכמים • ונכס סל לחי' וזחר ג' ימים • (כל' בק"ל ויס' ס')

דר

ועונ שראס קלס ורפסו עגושה • דוקא בו גיוס יפס לו להתעבות על סלמא' • ופיג' דרהיחו ליק סלמא' עבאזחי לימא' יזסכנו **דר** סענה יסיב סייס

ארך

יסיס • לא סיה ירידת גמסיס • יפא סטוב וסעיב ברכתס • כשפעע אחר' ירודס • (כל' בק"ל) ידו יסוב לו • רעות וסמועות רעות באיס כאוקלו • כרו' דיין אסת יברך לסולו •

בבר

צ ריך לברך ברכת סטוב וסעיב אם באס איזס עונס לו ולחר סגזולו • אפי' סירא ססעעונס איזה רעה יגיע לו • ואס סמועות טובות וטובו וברכו' איני קבלתי אברך סהתיכו כחיובכו : וכימק' **בדר** לקחתי וברוך' אטיכנו (פי' ברכת קבלתי וברכס אטיב לו) •

גדר

אפר כסערין ואוהלים • כנס בית קנס כל' • כניחו אח' ליורס' • יברך ססחיכו כספורס • דס לונס יברך ברכת מלכיס ערומיס • יורס בין סאחיס וסי סכיתן לו סתנפס סברך סטוב וסעיב אסרו חכמיס • (ויס' א"כ') (סי' רכד וסחלס סיוכס על כלל כעולס •

הדר

תכונות יודע אחד מחכמי ישראל הוא כסרואי' אותו וברכו עליו כאי' שחלן סחכס ליריאח כרי עכוס רואס יאמר בוסה אמכס' • על קברו ישראל יאמר אפי' יכר אתכס • ברכת ראייה א"כ לברך כסחחר ורואס תוך שלמיס • ראס סבתי א"ס ב'א' סכתן סחכמתו לכסר ודס עליו יסיס • סכנה להסדל ליריות ססלכיס סנמלך • (ע"כ סימכינו **הדר** סמלך) סס כלך

הדר

ועוב סכירו סחביב לו • לא ראה עד אחר פלוסיס בברך סהתיכו לסולו • יברך • רכס סחיס מתיס אם אחר י' חודס ראה אותו בגזולו • פרי סאיכו סתמר •

כ

פסנס למכס אינן סברך ססחיכו אפי' יס יפנ' רביס סל' אכלו • רואס כוסי וגיחור וסכנס וסיתוי

פראט * יברך ב"ה א"ה פמשכ סבריות : הרואם סבריות כאות אפי' כותי או אפי' בסמוך יברך
בא"ה א"ה סכנס לו בעולמות ; אב פעוש' בר מזו לכן שלו יברך בא' פפערמי מעונם חיובו **כרה**
שחת יפול בו (פי' מי פכרס שחת ועפס עזירס יפול בו וי"ה א"ה)
לפכיו סיחות * (פי' של סיחו' דברי') כופס סברות * פרחי אלכות *

כר ראה לפכיו יברך בא' א"ה שלא פיסר כלום בעולמו * וברא בו סבריות טובות
ואילכות טובות לופכות בהם את עמו * וחס אימר לברך עד אמר מגדלו ספירות לא יברך עוד ככאמו -

זכר ואל תפכה לברך בא' א"ה סכמות וגבורה מלא עולם על רשדת ארץ וברקי וראמי ארומס
שעולם : * יפס סכית ספסא וספע אותם * יכא ויברך תוך כדי דבור כרכס * גם

כן יברך ככל על מין כוכב סיורס כחץ לעומתו * ופי' **זכר** : עפס לכפלותו : כ"ה
רמיה בידו * ורואס ימים וכהרות באירו * הרים וגבעות ומדברות *

ה מעונים וגבורות בורא כסס כיברות וברכס כריך עליסם לפיט : **ה** עפס
עפס בראשית : (רכט) רואס חמס בחקופתו ולכנס בעהרתס יברך ככ"ה פרואס קסת יברך
בא' זוכר סברית וקיים במאחרו וכאסן סבריתו : **ה** קדשו *

(כסי זס דין הקזס ע"כ פסוק ספתהיל פיושב על כסי ועכין)
ע ירכו * ימכרו לפסך דס קודס סקזס יאמר יסי רכון מלפניך ה"ה פיסא עכס זס

פואס ויאמר הקזס ברוך רופא פוליס * כסככס לברך יאמר י"ה מלפניך
ה"ה פתכסבי לפסום בקס לנכות ויאמר יר"ה ה"ה סתוכיארני לפסום * כל אדם ירגיל עכמו לומר
כל עה דעביד רחפכא לטב עביד לעולם * (וי"ה א"ה)

באור סמיים * יפא כוננתו בכל טעמיו טעושה ערב וכוקר וכסרמים *
סשת אל יעסה ליסן ביום יותר פשיכה הסופיס סכתיים (וי"ה א"ה כי אינו

כ"ה ספס שום הוראה ובכס' סכט כא כסי' זס ומראס סכונ' סכעש' לך (פי' רלב ע"כ פסוק ספתהיל
דלות אפי' אל יעפס אדם מלאכס * סמוך לסכחה *
כן הוא שלא יאכל אדם פעודס גדולה * אפי' סמוך לסכחה גדולה * ואם סיתקהיל

לכנסה קעסה יפטיק אפי' כסעודות פיקר * אף ספיא : **ה** כאן ובקר *
לסוכך להפלה ערבית פפלא המכחה ססוא סוף י"ה טעות * (זמכיות)

כס ספתכלל מכחה א"ה כדבריו איבו כספעות * (אל' כדיע כד סוכסעת דמק)
ודור וליעלמי טולעיס * איך לומר אפרי קודס פיס מכין ככ"ה סולמי חמיס *

תבו קסת סכריך למרפר' תמיד קודס אפרי ותפילת סעפס * (רל"ס א"ה)
ה א"ה סכמא בא וכעסס סיכור או ססוא איכום או חולי *

וואת סכפס סאזי מותר לו להפלה ק"ס של ערבית אפי' אחר עלות השחר ולא
יאמר סכסיכו * זמן ק"ס של ערבית מיד כנאות סכוכדים ומחרס כחשך עד חמי סליס * אל

יחיל כנכילס ספוך לס * עבר וקרא קודס עלות ששחר יכא ופעור סכונ סלה * (כ"ס כז')
הסכסיכו * אם מכא כיצור עומדין לתפילס ואל יתפלל עפסס כסיכו * (כערבית)

כס סקו לפתכלל אזי א"ה יקרא ק"ס וברכס * אל יפסוק בין יראו עיכבו לתפילס
כס

כ ין הלכתם • ראוי לעמוד באפירת נרוך ס' לעולם • וכן כהנו העולם • (כ"ה בק"ל)
ל חכתא תפלא אם היה לך עת קבוע ללמוד וסוית טרור ביום משלום פיד בלולס •
 ותה טכסל יום יהא כזכר בלימוד שליטה • (כ"ה בקיבור לסובי)
ר קיב אל עידותיך יכא פנאיך • ואם לא תוכל לימן אחר ק"ס שעל סמטה ס' פניך •
ר אפ שתחזור לקרות עד שתשקע בשתיך • אל תאכל ותפתה ולא תדבר אחר
ק חלקך תפשיך דרך ראשך ותכסה עכסך חיד במעתיך • כ"ס בק"ל
ס ופעל יראם ע"כ הכלל אל ישמש ישתם אדם עם אשתו משום כחא •

א לא יהא כאדם שפורע חובו וישמש באינס ויראם • כספוא אכסכאי או ספוא
 שבע אטורה לו כחא • אל ירנם בתשמש כי כל זמן שתכא שכנת זרע ביותר הגוף כלל וחיון
 אובדים זיקה קופת עליו • כוחותמש ועיניו כפות וסיניו כוסרות והרבה כואבים באים למוליו •
 סיה לו כעם עם סאס • אל ישמש עד סיסיס • אכור לסתם ביום וס' אפיל בעליה • אכור
 לסתכל באותו עקום ויזכר שימשם באמע שליטה • גם כריך לסקוד אשתו בשעם שיוכא לדרך
 וכליל בעליה • (כל הימים בקיבור לסובי א"כ)

אמר בלכו סיירידיני ארץ • והסתין בפני עטתו בפרדת אפיל לעוריא על באדמה כמרך
 ש פי שאמר וסו' אחד ספדברים שמכא בקב"ס ע"כ ראוי לו לגדור כפרן • כ"ס

מדב כל כספס ובעטו לכניך • לזרו ולהדר בכבוד שבת חיוביך •
צ ריך את לכמס בשאר ימים • אם יש לך טעם וכנרך את להולכי תמים •
גמר ומקס טרחנו לגוי או פסיסכירו אפי' סכרו אכור וכ"ה בתכורס •
ח ון סוס אם סנה אחר פכה סיסכירס • סאז גמר אומר וקלא אית ליס ספכר
 בעל בעבורס • דינכ כסדס ורחיים שפיתר לסככירס • כ"ה ויא"כ א"כ

מדד ומעל עפה • אם בכו כותיים בית בשנת שלא בעל כרמו וסוא דר סס בלי סמפה •
ק בע דירתו בין גוים א"ס אכור לו מלאכת סגוי שפס עמו לעשות • וכני בעס
 או ספכר כותי למלאכה מיוחדת פותר לעשות • (כ"ס) בקיבור לסובי

דמה ירך כל יחזיון • אך ורק סגוי סותכך עוסק לבדו בשבת בלי דיקודקועיון •
ב אם יש ריוח באותו עסק וסותפות סלמול • סותר לישראל ליעלו • סגס
 ססגוי יסכור ססחורס בשנת נע"ס סותר ליתן לו • (כ"ס א"כ)
רום עיכוי' ורשכ לב אינו יכול לסתפק ססאיל לגוי בלי' טעוסי'כו פלאכסי' בש"ס סמוך לסכה •
ג יתן רשות אפיל לספכיר בליס ביום ססחטיסי כסי'טול סכר בעבעס • על חודס
 אן סכוע אדם סכוס על סניית ססותו בשנת ולא ב"ס ואכור לססאיל ולכסכירס • ואם סיסכירס
 ועיכס בשנת לפני'ג כני אדם ויקירה • ואפי' שתכס עם סגוי סתכות בשנת אין סגוי כחפך
 גוי כלטן סזיר פפרס •

זדים

עכ"ס מותר לשלוח עם אגרת אפי' בע"ש עם חמיכה * כסקיץ לז רמים או שהוחזה *

מ

תכת שבר כהלכס * מ"לא יאמר לו שילך בשבת וניזכר * פותר לשלוח אותו

אפי'

בלא קנינת דמים * כותי ססולך מעכמו מותר ליתן לו אגרת סיוולך להלוכי קמים * כותי

שכיר לשכח אל תשלמו עם אגרת פסקו חכמים * (כ"ה נקיבור לשוכי)

המור

דת ודין פלגת הפפיקס * היתירו חכמים כולם יחד בפסקס *

ך

באש שביחה נפ קנה * מותר לילך לו לביתו לליכה * ונשבת ירד לתוך שפכיכה

(סי' רטע ע"כ ספוק וכתחלה * מיושב על הסי' וכלל העולם *)

טרם

תדע שזוכל לכיין כרכי שבת אל תלך בע"ש יותר מ' ג' מרסאות * ואל תקנע סעודה

ה

יא לפעלה מע' טעות * פגס-סעסעודות טוזה עושים אל ישנס בטעות * ככל

ע"ס יתעכס * ואפי' אירע בו תעניות הלום סיד סיוכיח מ"ב יאכל ברכס * אירע בו ת"כ ופלים

אותו כחקס * לסי' **טרם** יקרא ואינו אעכס : (הכט כא וראס על טונת ק"ל)

נר

ורגליו ואור לכתיבתיו * מייב פאדס בעכמו לפדליק לכורך שבתותיו *

אדין

ר אוי ג' סינקע עכיס בעכמו ויתקן בלי שבת ויכניסו יושמו הפכין בער שבתות

ופרובת כלים ונדנים * מותר להס לתקן בע"ש חף שכמה פכודים (לסוכת הסי' כחצתי)

ך

אס כופי ברכס * פי סעוש דחך קנע מלאכס * בע"ש למעלס סן שכתס :

ואפי' לכתוב ולתקן דבר בשכר אסור ואותם ידחס * (הכט כא וראס כ"ס בק"ל)

נבר

עמד תתבר * אכל מעלגס מותר ליקח אביית גוי בשנת וי"ט ואל יק' רפיו לבר *

תן כלי לתקן או בגד לעשות אסור ליקח מכית אותן * לתפיל מלאכס בע"ש מותר

אע"פ שפיל בגמרס מעכס וכפסה מוזסן * מותר ליתן בגדיו לכונס פמיד למשיכה * כסקיץ

עמו בע"ש כהלכס * כ"ס בק"ל :

נבר

ואותן סעסס כירה כקדירס * אס ככען ספאלל וסיחיס בו עופס עבירה *

ח

סין מוחין להטמין סכ"ע כי לסמוך כתכשילך * מותר לישראל להאיר ספאלל

(בעיניך ראה פ"ס א"כ וא"ש)

נדר

בתן ריח * אס סמוך למשיכה כלי כית *

ל תנורסמיו סכוסס ואיכו טח כניע וזמנו סכרי' וס לחלק בין גדי ועוף וסא' כסר

נטר

יוס השבת כסלכמו * רק סאי אפסר לסתור סתימת סתכור ע"י כותי כי אין סס כסכותו *

י' ס סעעכמו וסתרס * וססותר בליגס אפי' ע"י גוי סססס * אוי לאותו כוסס וכלימס

סד

ימדיו סא' סיטכיו * שבע"ס יסיר סערותיו ופסטרניו * (פי' סר ימדיו סססער'ו) וסכפרכי'

ס א"א לקיים סכוס פירחון את הנוץ בע"ש ע"כ ירחון ודין ורגליו וסכיו *

אסר

ובסי' דכ"אז כסמאל כד' אגס כימין יצול כיסרכיו * **סד** יסין ופסאל סיטכיו * סעי' ב' א"כנו *

אראס ספאלס כגדו סזזזת * כי זמן סדלקת כיר' בעוד סשמש כרפס סילכות כר'א כסחחוס

וס מעוכן כסטרסגולי' ופסדי' בקורות ויכול לוס' לגוי סלכורך שבת ידליק הכירות *

סבר

א ס' יכן הדין סכע"ס יע"כ כל עכיו כי' ססודרי' וססח כניזח שבת ויכיע סע"ס כסכדרי'

י' ריק לרחון ססוך לסנת וסיד וילס וילך לכ"ס * כ"ס בק"ל

סג

ש את רחמה ותקטט לילד האשה . באם סכהה פעם אחת בסלקתה * ע"כ
ה יצת לסדליק כל יסיה ג' כרו' וחסו תקנתה * כהדלקת ספולת סכת אל ס' הסחוס

סח

בשפתה ואחר סאנסו ואחר הכסי' תיבני בסדלקתה * סקפל סקיבלו סכת סתיעו' במשך אחריהם *
סוח לכה יתפלל בסג' לכה וסקהל קבלו סכת עליוס * בא לעי' וכבר קבלו סכת יפול מעליו הסעו' *

סח

סד לקס כך סוא כרוך לסדליק ספת וסלס ולככותה : כדי סיה סתורפת ותסחוס סוא' בסתילתס :
ק רני דגי' וסלב ססותך אין סדלוקין כהס וססן זית עיקר סכוותס * (וי"ס א"כ)

סח

ססך לזות ספתיס * אף כי סלקבל כיככות ככלי סותר אל סתן לתוכו מים :
ב עשסות עתס סססן יכול ליתן מיס' אפי' סתכוון לכיכבו ויסלו רגלי' : סותר ליגע

סח

מעל סענלס ותילך * אס ססבס לך בע"ס כדרך סמלך ככרי ויסר' ססססין וססור סל יסר' *
ג ותן מעות לככרי לסולכס' וסס אין ככרי על ססורו יכוס * וסס סכס כיכס עליו

סח

סס סוא כביתו ילך לביתו ויפיל סס וסס ססס ססוק סס יסילו כסוסס * וכיסכך סחך רדסן *
אופסך עסס * (כ"ס בק"ל)

סח

ליפול על פכיו כסכס דע"ס ויקדים לסתפלל ערבית וסר סכיות סחול *
מ פלג ססכס לסדליק כירות יכול : יקבל סכת סמלכס אס רכס סיד לכוול *

סח

לכ אסרה לו * אס טעה כתפילת סכת סלסולו : (פי' בעכור סעעס כקר' ססר לכ)
ה סתפלל סל סול ולס סוכר סל סכת ככללו * יססע כרכס מעין סכע סרס' ועס

סח

סוף ויכא כגללו * טעס וסיתחיל תפילות סמול וכוכר גוסר אותה כרכס וייתחיללל סכת סלסולו :
יחיד סרכס לופ כרכס מעין סכע אל יסטר כתיחה וסתיסס וססופס ויסר' או ססוסר ככית סתכ' *
ואכל' עסס סלס כדוכיו : סרה סעורף סיסכוו : (וי"ס א"כ) עורף סי' על סוסקי :

סח

סד קרוסס יססורו * ויעמודו כעעס סקידוס ככ' יסטרו כככת סל ס'ס ובי' סחל כככת *
ה אס סאל תסטר ככס סדלוקין :

סח

סד'ס אלהך בתן לך' תססיר לכסי' סתכאו לקידוס טעסית כג כוילך :
ה אוי' סוא סתככלו סיד ככוככס עכית סכככס * אל יעעוס כלוס אפי' מים קודס

סח

קידוס סספורס : כרוך לסתות סלס לוגסס : כסססחיל כקידוס יתן עכיו ככירות סססס : לא
קידוס כליה יס לו תסלומין כסוקמה : (כ"ס) ויטר סדוכיס אוינס סכוסי' וס'כ' :

סח

לאים לסס סקר כקרא : אס יס כעיר יין טוב וסוא סקדס על ספת סכודסן לו כסקרא *
ג דר עסס סלס יססס יין יוכל לקדס על יכו * ויססו אסריס סססוכי' כססכנו :

סח

זס סקדס לסררי' ועסיון לא קידס לעכמו * וסר סלס יעעו כלוס ססעודס סלסו :
ה ייכ' לכוול כסוקס קידוס זס : וכן יסס דעסס לכוול סס : (כ"ס)

סח

ססערכה : וככרות סכ' אסחו בידו כסלכס : לילות ססככות כוכע על ססססוכה :
כ לימי ססככות וליג' יע' על העליונה : כל סעוסס קידוס אפי' סססור יככע

סח

סרוסס גרולס סיססיק לכל סעורתס : אף כי סי' דער אסוסס : (כ"ס)
ה לסס מישן : ססרי' סותר לך ללסור כליל סכת כססססר לסטר ססור אויתו כליסון :

סח

ז רפואה המביא ועסקו בענין אח"כ מותר לעשות בדברי תורה; אין מליץ לאור פנ"ג כן כריכי' לככות בקטני' בפני כורחיד; (כ"ה בק"ל)

ז לפיכך לא תתן מחסול; וע"כ מותר לומר לגוי שידליק בר אפי' במקום שא"כ גדול לשל: **ז** כח מותר לומר לגוי שיעול בר דלוק ויא' בתוכיך ופי' **הדא יציר** את מראיך

ז ישראל שפכחו כר על טבלתם; יבערו אותם והוא כופל רק. שלא יכוין לככותם: **ז** תיחת דלת אכור כשכר אחרי דלת מוכח: וי"ל שפ"א יבכנו סרוח:

ז על ריב לא לו כותם לבו הסורס: בכגון שיש להחלס איזה סכנה **ז** כנס הכר בשבילו; אם לא יוכל לישון לאורס; (ק"ל):

ז ישראל בחטאיה; כר דלוק בשכח מותר השמן אע"פ שכנס: **ז** בנן אסרו לטעלו ולכסתפק באותם שבת לאורה: (וי"ה א"ס)

ז ורבו אטרס רחמכא: ומותר לכא בשבת על הכתולה ואין בו פסוס חובל ולא פסוס כער לפעמיים: **ז** ג"כ מנוה לסמחין בתשמים לליל שבת לספרים: **ז** כס' **ז** פקדין ומפריס:

ז לפיכך (ה) לפיכך לר' שמואל; ע"כ סדין שפכבת וי"ע יסא קודם שפ"א ו' סאכילס שלעוליך **ז** אחר לבא לכה בשבתותיו: אם לא אחר לאל אשר שבת פחזירין אותיו: ואל

יאריך תרנס בזמר וכעיסו: א"פ כי **ז** וזכור כותבי' לסמו' (כ"ה בק"ל) **ז** כן בקר לעו"ל אינו יודע את מי יקרא: כ"ל כמכא מי שיודע להגיד שפפרה:

ז ריך לקר' לאחר מאותם שעליהם סס יודעים לאמרפיהם לא גמר כס"כ קדי' יעמיד פאחרון מיד במהרס: ואם אחר קדים למי שעלם חזר וקורא: והוזר לקרות ויכרך ברכת תורס:

(על הרוב שפעירין בקרבות ע"כ סיסוך בפר בן בקר. (סי' רפ"ג א"כ) **ז** ס'וק ומקרב לתורס: לפי שאינו יודע, לומר הפטרס: על ראשו יעלה מורא (כי אישור

תוכס ומילס וכפאכרכין הסודס וככ"ה שא"ל ב"ו כון אין אושרים אב הקחמס **ז** סלכד כיומי ספפירה: אל יקרא המפטיר הפטו' עד שהגולל גלילתו יגמור עד גמירס ו

ז וואגדס יכא סימניו: ויזכור הכי' והדין שקודם איכילס ישלים שפ"א ואל יעכב: **ז** ריחם שלפניו: כי כן הדק שקודם שפ"א ויאכל בשכח (שפויף ס'ג"ס כפול:

ז ונרדק לסעוד סלב מותר ליטעוס פירו' או פת פפע קודם מוסף שמתפללי' כגדיו **ז** חפילת מוסף אל יאמר יותר מ"ז עשות: וכל סיוס הוא סומן אם באותו זמן

לא סתללל בטעות: פפי' כ"ה בעיך ראס שאין כורך בהס: **ז** תתן לאבינוים: כשתלך לבקר חולי עדת כאמיים: מי שפולך בשבת לבקר

ז כון הוא שיאשרו כבת הוא עלזעוק רפואתך קדובה לכא ושפס יסיו פוכיס: **ז** ס ואיכור הוא לככות או שלא לאכול בשבתות: ואם עוכב הוא לו בזה יכול לעשות:

ז שרואס. סלוס מס' ג' סלוסות הרעים יאמר ר"ה ועיכבו שלמוליו: ויתעכב **ז** ימן כיוס א' הכא עליו: ימן כיוס והלס לירע יתעכב ספחי כיוס עד סכי בלילס: מותר

לנרד בשבת אם ססוכן הוא החולס:

ש לבסוף וסכסכו לנו כחילים • שפעילין וסכרין האיסור מכלים •

ה יס דיבור ביד סתיבוק אסור לעולם איתו בידיו כאשר כפס רגילים •
שכח אכן על פי חכיות או שפוט על הכד שעה חכיות על כדה ואכן כופלות מכער סכר וסמעות
כופלים • ואם הכיחם על דעת שיסאלרו שם בכיחם סבת אסור לסעות ולכער :

י לך דבר סתוקספ ב"ל כל היום פס אסורים עליך •

ר אית תיכס פיסם כס דבר המוטל ללעלעל ויש כס מעות אם פמעות איכו עיקור

סוחרת ה'כעילעולך • ואם פמעה ע"פ תבא' מחתתך • **י** סכר לפעולתך : (כ"ס)

א ממכו קברו לא יכלם לת סמוטל כמקום שיש לחוש לרליקס • לקברה תעלו כחוקס •

ר אית מת כפסת סקרוב'סו להכריס סותר להוכיח'איתו ע"י תיבוק סלעביך •

ס סכרי (סכס ססרחון סכס סכס)

י עמ'לו בראשו • פי סעס' כורך כסב' וסקכח כעסכיס סיכסו : ככי סתחלל סבת כידן ככואס

נ יכר באכן סקסחו בו יעלעל איתו כרור סעלו בו עפכ' יקכח בו וז' סמא יתלפו

ה אלו בעל דברים • לסמוע סכוס סל פרקי' סותר לפרקו ולהחזיר סאיברים •

ו לון סידה תיבה זמנדל ספחסיסן סן סכר גיכסו • ויש לסס סכי כיר' ויכא סקכחו

סנתחון דוקן עד שיחזור לסו • אבל כשיכא סעלין אסו' לרחקו ולהחזירו • סמס אסור לפרקו ולחכרו

ז ויפס סכב סכסס כחכיות • אם הוא לסעלס סן ססמריס :

ח ל קכס חלל סותר ליתן כחכיו' לוחי' יין מתוכו ככל סעכרו' אסור ליתן סעוס וססן

עב כרר חכיות • כססיין יוכא דרך סקכס ססס • ואם ת'ס סס סותר לסס להעריס להכריע סס •

ט סכיל דורס אלסחיו • ורובה לפעויות סחיכה כפכי סכר או כפכי סמריס סכניסיו • פי

י רכיו כח לעשות • או כח לספס סעסו • אפ'ס אסרו לעס ת כסכסות • סחיכס

כפכי ססס או כיכס או כפכי כירות סלל יככו או פרוכס לפכי ארון סקודס סותר לעשות •

י לכך חף לרא סלל ספספך סרוק סע'ג קרקע כי תעסס גות'ס כקרקע סססס •

י סו כלכ אחר חיס הוי כידס וחיכי' • **י** אומריס חף כחול אסו' לכווד ככלכ'י

י יש ליזכר סלל לסתוס כלי' סכו הזכוביס • אסור לכוד חיס ועוף סכרסויות • וכל' כרה וסכו •

י פרעופיס אסור לעללן אלא יעלו כידו ויורקו • כיכיס מראשו סותר לסרגן כדרכו • אבל כיכיס

סכבד אסור ויפללן ויחרקן סלל יתרכו מאוד : **י** ספזר וכוסף עוד • (כי כן דרך ככיכיס

ה או עומד ופססס לו אחר ססכריס • אסור לקסרס יחד ב'ל קסריס •

ו סקו חכסיס ס'סס אסור לסתר • וכסקוס כערה אין לחוש וסותר • קסר אחר

כראס'סל חוס דיכס ככ' קסריס • וקסר אחר תחת עכיכסך מותריס (כל פדיכיס כקיכור לסוכי)

ז וכעכורס • כפלא ככעכן ססאלל לגמריס • ואיכו כותבו ע"ג א"ס וכירה •

ח קת ססאלל יוכיכ כקוס ססיד סולרת כגד ססדורה • כל פדיכוס כק'ל

ט לו חיס שיש בו תולעיס • מותר לספותן ע"י ספס סיסיו כחיס :

י וקק כרוס וסרוח ספזר סרוק חייכ ססוס זורס • יגורר סל'עין סן העלין כדי

סעודה ססדורס • סותר להגביה חכיות כדי פילקת ססקייה • (כל פדיכוס כקיכור לסוכי)

שד

את דרכיך בסודם - (פ"י) מותר לטחוט עבדי תוך קדושתם לתקן המאכל שבקדושתם

כאש

סוד לפסוק במלח הימים - ויזהר שאל יעיל בשלג מי רגלים - (כ"ה בק"ל) כבודתו • מותר לו לרדוף מלפניו בשבת בקפס של סכין ובקערותו •

ש לו בשר מבושל או בצים אסור להכניחם במלחמתם • אסור לטחוט כנוף חלל

יעבדו כ"א לאכילתם • המלח מפתיק ולא יטיס • **כאש** חממה • (כ"ה בק"ל)

וכנים שגולדו בשבט אסור אפי' לנגע בהם • כתערבוו באלף כולו אסורים בסבילתם •

צ ריק לאסור הפירות שסוף האילן כוסרים • קופס שאינו אוכל בשבת לחכות בו סיכוי חכמים אסורים • אבל בקס ותכן אפילו לקטום אותם בסכין כדי לחכות בו סיכוי מותרים • מותר להלוק סכית לבני ביתו ויכול לטחוט גורל :

לפני פלכים : וכן צדעת סעוד וידים כלי שתיים אחר ש"ס אם למתיית המה בלקחים •

ח כמים אסור בשבת להדיח כלים • ג' אסור ליקח לפניו בהמש אכלים • וליתן לפניו בהמש אחרת שאינם מיכה אף שסמם עובים ומעולים • לא יזכיר הדם סכום דמים • דבשר שאין

סקרן ידוע לסולכי תמים • ליתן מים ע"ג פוהסן בשבת או לומר תן לי מדה פלוני אסרו חכמים •

בשר שלטן ביום מלחמה • כמו כן יעשה בשבת לא יסדוד שעירים לתת לכוה אלא יספר

באורכה • יבין תרכגולים ואווזים יש בביתם • אין מאמרים אולם • אבל מלעיטין אותם בדין עגלים • מותר ליתן מאכל בפני תרכגולים • (וההכס וכן פי' זה) (כ"ה בק"ל)

בשה אובד-תעו : ואינו ידוע לסם אם סכיתו סיום סד דגים או ליקוע הפירות פסס סוכאו •

ב ו ביום אסורים • ליקט וכד ביסביל ישראל לערב בכדי שיעשה יפתין וסותרים •

דבר שאין בו חסם ידים • ומחנבר אלא סכוכא מחון לתמוס אם סוכא ביסביל ישראל אסור לו לאקבל

בו ביום וכריך לספתין ביום מלאחריו בכדי שיעשה ובו ביום מותר לאחרים • כותי שפרונו בעירה ויש לו פירות סכוכים בעיר אין לחוש ספק שמה הובא חון לתמוס וסותרין : (כ"ה) (ויהי א"ש א"כ)

ב וסבת תחתין • מותר לך לרחוק ידים ורגלים במרחק אבל אסור בפלה ובוריתך •

ג על ידיו ויזהר שלא לחמם אבל האם שירים • סרוחן בכשר כריך • סוכנכ מפי פכני

סלא יסארו עליו המים • וי"א א"ש או"א : (וק"ל פי' אפ"ל)

ד ו עיניו כי חמס' סכס ויש בו כירים • או סוח' סוכו דשעות איהוים כרגלים • לחלל עליו

סבת ימרים הסכמיסוכ"ס על תולי שיש בו סכס • ומותר לומר לבותי לעשות דשיות

על חכה סקקכה • לא יחזור דשיות על חכה סכפלה משכס ע"ג קרקע • אסור להכוח כגד על

סכס מפני פסס וכבוע אותו לכך יש לרחוק סככה בתיים כתיים • וי"א סוכוך קורי עכבום ומכסס בהם סדס ואחר כך כורך עליו ספרטנוו בלי' עבלתיים •

ה עכסך וקסוע אחרים • שעל כל פוקות כסס תחללו שבת ככל סדכרים •

ו אם כקום ט' כותיים ויסרחל אחד וכל תפולת א"ו יחיד הכרך סככו נווס או ספוח

כספיקס ועכוע בים יכילו כי סבת עליו שתחללת • (כ' כמקוקה' כי סמוכא חת' הוא כסי' ג' כך

והום רזיס וסורי התורס ככום על חילוק אותיות חכ"ס לעשות קשר וס"ל בלב כבי ארס

ש יס יכאו א"כין הגליק' סשכעס ואילנך אפי' אמרה כריכ' אכני לחלל' סבת אין סחלל' בגלל' סכ

ד בכו אמרו שפיר וכולד טוה כחולה שים בו סכנה ולכל כרכס מהללין • מו' ועד

ואם כריכה לחילול שבת לה סואלין • ואם אפרס שאיכס כריכס שיחללו בשבילם **של** חסולו לם

של עשאנו כגויי סארכים • ע"כ חסי' כסנת מוהלין ופורעין ומוכים • לימול בשבת •

ר וכה ולא תל מעולס איך מביחין אותו למול • עומס בשבת כל כרכי מילס ח"ל

שים אפסר לפסותס מתמלמלמי סכולר מהול או בולר בין ספסותי' • איך מילתך דוחס שנתות •

לבש כסרס ריפס • ויס לחוס סמח תמות הנהמה • מותר לוטר לבגוי סיקוז דסס •

ר ק בשתילת מכס דאיכא כער מותר לכוך אותס בסמים • אבל לילד הנכמה

בשנת אסרו חכמים :

שלג וגסס אל יעכריסו לפנות כדו' יין וואונרס של תבואתו • משום סכנסת אורחים סבדיחיו •

ב סאר חביות של יין על עגלה מע"ס מותר לסורידו • משום דבר מכוס או סכנסת

אורחים סכנרו •

לשר סרמו עכמות אס בשנת כפלה דליקס • ע"כ מותר לכבות כי י"ל לסכנו' כפסו' סטבולקס •

ח ילול שנת ככלס משום ככלת ספ' דאסרו חכמים •

ואס עכר כרדך לסתעבות סכיו וחסייס ארבע' ימים • או יתן בעד כל זוס י"ב פסייעס לעכיים ימרים

ותמיסי' אס היו כעומים כוודאי' סלא יהיס פס מוס סכנה אסור לכבות לסולכי תמים :

שלח וכרן זרח הלכו ברכס • וכתפורה לשס פירו' כחבר אחת סכס ואחת סכס :

ב לןאחד סלקס מעעסעס ואוכלים • ואל יכחו כתוך ססלים • סדק כעס' כסכיו'

ועבר סוף סוף לבית סעירב ככל עכין מכילים • (ויה' ח"כ)

שלו • עולם ספיינו • וע"כ אכלו כגבות וסענוגות בני אדם כהס יכינו •

ז ריכים לזכר סלאכול כהס בשבת כי כקוסי יכולים לזכר סאל יפילו מיס עליס :

מותר לירד בשבת כבור עמוק עגנווליסס • ומותר לילך כעסבי' כן להי'סן יבני' יל' לסוליסס •

זלת לכנייהס כסלא יכדו אק כגדיהס • אפ"ה אסו כמכנות כעסוייס סקסמי' סלפכיהס •

ט בת אסור לכדר חביות אבל פעה וססכל כגריים • כיבוד הבית אסור וע"כ ככף

סותרו' • (זלת ק"ו רופ"א כקוס ס"ין וכסימו יזכור וסס')

שלו יד חילול כריתו יהא פיל' לסמסיס : סאל יכו ככלי סמיומר על דלותים : ככקור איך לב"ש

ר סא כזהר כל ארס סאל ישחוק באגוזים ותפוחים בשבתות • וכנסים וקענים

איך למחות מי סנות כלי תחת דלף סמרובס • יזכר סיסו ססוס ראוים לרחיכס • מותר לוש' לכותר

סיחוק כלי סירות • וליסודי ספסעת קול ככלי' אסורות • לסאוב מיס כגלגל סלכו סותרות •

שלו י הנבוכים ד אסרו ב"ע וסבת לקדס אסס סכדר סדכריט •

ר וכס לכקות סמיס • קסמיס שעליסס אל יפכל לכאן ולכאן בידים : אס כונס

אלמכס ובא עליס כיהס ראוכס **שלו** סעסס אסס זוכס • (כי איסורסו)

שם : סס לו חוק • רוסס באזיר כמין אותיות ורוסס כניפורן על ספסר מותר לדחוק :

א סור ללקס סערות לכנות מתוך סחורות • סערו וכיפרכיו בין כיד בין ככלי אסו'

שם עולם אפן לו : אסר לא יכרת • (יכרת סו' על להכרו')

לסכרות :

מכח סמיכתי תזכור סתחלה : ומכח ש"ס תזכור כ"כ כי פיוסתי על כלל העולם

אשם

סוף אש"ס לאדומה ע"כ יכול בעלל לפתר כדרי אשתו אע"פ שהם אינו כורך קצת ומיקווס

בשם

כולין להתייר ארסי קבל אכל אכור להתייר כד"ר בשנת שהם א"כ שנת : ישראל מלאכתו יבוסם - כשיאמר לגוי ב"ש"מיליק בירות ה"ה מותר לעשות בתיקווס :

שגם

א ולמד שנין השמעתו - מותר לעשות דבר שאסרו טעמו גזירתו : כוף כמר - ע"כ בא הקטן לאכול כנילה האסור - חייב אכ"כ לפריסו לכמר :

ח ילול שנת ומועד מסבוג"כ יחבר - קטן שעבר עזירה בקטנותו עוב הוא לו :

שפד

עשה א"כ סולך במדבר ובכח מתי הוא שנת ויש לו לאכול ועסס מלאכתו בלי חססה :

שם שנתית

ח ידוס והכדלה מחוייבים לעשות - ביום ז' עיוס כתיבת אל לבנו עתי (כל סדיכים בקיבור לשון)

שם

ב אס תרפה לידע דין ד' רשויות וגבולס : כס' הש"ס : גבולך שלום :

ג תיבת ועקירת חפץ מתקומו לתקומות אחרים - חלף א"כ כשעוקר חפץ מר"ס או (כ"ס)

שמה

אכסה ובר"ס עניה ויתר סוכאות מדרבנן טעם אכוריס - (כ"ס)

משש

מ תיריס חכמים לחזור סיד עם סירו לדרכו : סארך שנות פחות מד' אמות אסור להולך חפץ במרץ :

ד א"ו ג' באסור לעלל חפץ וליתן לחבירו שיטעלנו בתוך ד' אמות שלו יוד' אסופ

שז

סכל אסו וזאחה ועמס כותבין לכל אדם להוכיח - בכו' ש"ס אסתים וזכו נאסס ומכ"י :

(פירו' כס' סדרה בד' אסוס ססוי אסתים וזכו וזאס וזכו) בתרוכי פמו פייסם רוק לזרוק - לא ילך ד' אמות כר"ה עד שיזרוק :

נשא

ג סות יתיד עומד אל ירוק כרשות הרבים - אכל יכול להוכיח ירו' לר"ס מר"י לעלל חפכים האכזים - כל סדיכים מסכיחים - לסוף כפטו - אס מחבר ידו לכיכור שהוא בתוך ג' לגו ובר"ס רסותו :

שכח

ג מכו וגפרו חפץ האיר מותר לקלטתו - רק שלא יהא למעלס ס"י בגבסותו :

ד אדם לחבירו - ת"ס כנר כלו - ע"כ חשב לקרות מספר כשהוא יושב על האסוקספה - וכתגלגל ח ון לד' אמות כתגלגל בר"ס אש"ס ילול אכלו - (וי"ס עד ס' שט"ג ומסבוג וזילך כולם אש"ס ע"כ ששמעתי)

פגש

ד ז"כ סכול בא"ס : רצו עד חכר טיט בו כותיעס ב' ישראלים : בא :

שאפו

כ ותי בשנת המעלל שם משיהו כים : אין סכוני בנינו - או סת אינו אופר על ישראל וכן סלכטו :

ז סיהודי לעללל בעירס - רשות סעיר יקבוסן סר סל עירס - ז' ח' ישראלי סדרי כחכר יחידה בעי סל כותיים : סאו מותר לעללל בכתיים - ועברו

וכתאכסכו כחכר אחרת - איכס אכור' עליכס ולעללל עזרת - כי חכירו סל גוי שוש

תיר: על פנחות אכמים הבאכמי' תכס' כי יטבו בדרך לכוח ותסכה לכם ויבאו עמכם בתחומ' גיתם קבו כמקומה יג כדעתם ליככם לעיר או לדרכים כ"ה יכנס לעיר

את: אחר אשר אלהיך בותן לך אלפיים אדם לכל כד סבגבולך: (כסייכת בדרך ותחבה לעוליד:) פ פקו חמשים אם ישראל יס' איל לגו כלי: ובסנת החזיר אסורים סנה נעילעולוס:

סל: סכל סמינסי כ"ה סל הלכות רח אקאס' שפעתי סוץ סא' סוסא' כ"ה

כת: כמשים ססולכים לספ כ"ה רבא' לעבות: איכל לא חקוככות: ובע"ס אחר שמות וכו' סאין וסריס בו סתחון ובסמת בליה קיבורים: קדיש ובידוך סדין אין אומרים:

את: מספר אדשים עפס' (פי') אפר ונראשו חדשים אחר פרשת חמיר כי כן כ"ה הזכסנו לומר אותם: (סי' תכס כדכר בני סמכס ועלה ויבא על כן סיוסנד) זחא יכרון לפי סמכס י' וכו' פר אחר סודים סתפלתו י' חזר לרכס לפסילתו:

כת: ריך למזור לראש אפ כז' כר אחר תפילתו כן סדין בספרית ומכסס' אכל בערבית או כספסו' ספן לו אס סיוכיר י' א' לוטר ככס: יעסוד כסעת קריאת סלל' יחיד סקורא קורא לכ' אכמים ועסו כל אחר הודו יסלל' איכו חזר אס בירך לעסוד י' היספיקו בו א"כ למזור ולסאור: טעס כאיזס סקוס יחזור לסקוס סעס: יאסר

ח: בוי קדיש על ס'ת: קדיש סלס ותתקבל אחר סלל' יאסר כמורא: (כ"ה) יס' לוטר כ'ר' סתקן ר"ס לעסו ישראל לזיכרון ולאות י' אס סתס לוטר י' ב' בעסוד:

ק: ודס סעוב וסעיב - וסכלל סכס יעלס ויבא ככרסס סעזון איכס חזר לראש כ"ס רכוק' אסכ'ס (פי') דין סתוכס בו סתוכס ספסורו' ד' פרסיות וסל ר"ס ט' סוכס:

ת: הפסרת סתוכס איכו דומס כסנת ר"ס מוכיח' ב' ס'ת אחר לסדר היום וסכני וכיום ססנת ונראשו ספסור ססמים כסחי י' ר"ס סכל ב' כסנת ספסירין עחר חודס וזין דוסין עפס סוערה ולא ססעו ססוקססר חודס:

ד: קסל יקדסו לככס כי כרוב עס סדרת סלך ע"כ יס' יכו כה עד י' סכסע וזילך י' כיון ס' לקדסס כעס סללכסס וורסס וכסכין עזירס' וכססקדסין אותס כחול

ילכוס כגדיס כחיס וכסס יסלל כפורס' אין סקדסין כיום סתעכיות וכס'ס סחלו בו ימיס סוכיס: כסעת קידס תולס עיכו וסיימר רגליו וזאמר ב' כסי' עוב סתס לכל ישראל סחוכיס י' ג' יאסר סלוב עליכס לחכיריס סאסוכיס' כוהגין לומר דוד סלך ישראל חי וקיס סללכסו ללככס כססלס' ועסיד לספסרס כסותס וכ' ססור לסדכ ככעלס י' ע' עד י' סכרסין לסולס' (כ"כ)

ועסור י' סכל דכר קיסור:

ז: סחילק לספור מיוס כני כסכני ימיס ר"ס אף סככס כסער כיום א' לסודס' וסוראך על כל סעסוס: כסזורין לסחר כקללות סססורת כסכיס' ע"כ אין קורין כסעו

ועי

שם (מכת הסימני' תזכור פתחל' ומכת פשוטים תזכור כ"פבי יוסי' על כלל פעולה &)

ה' מי מירכב קורין בשם' ומחילין במסוק מלככים יאמשיחין במסוק מלארשים
סימן לקבועות המועדים : אל' ב"ג ד"ק ס"ן ו"ף עמו הככבדים : לעולם ביום' סיסיה פורש :
יסיה ל"ג לעזארה : (ובי פלג) כשקורין ב' פרשות ממעריץ בארובה : עלכר באחרי שות
יקרובים דממעריץ כראובן : שום אשים היא ספירת ספוכה סתם ומרנה ספירת איכס' מידחין :

שם עכל הסימני' כל הדיני' של **הלכות פסח** אין אח' הספעת רק שא"ס ושא"כ

תזכור לאחר תחבון וכו' וי"ר וקדים וכו' על קבוצת' יתן פעוה על חישין לעכיים כפדר שכס
בעיבות : ה' רואם הלום רע בכיסן לפענכות חיובו' אע"פ שאין' מספירין ואפי"כ אין פתענין
בו : בכל מודם כיסן ח"א בידוק הדין ותחבון כתיים : ובע"פ ח"א פסור למודם ולמכתח ואח"א :
כפי' **הל'** : עולם בקורין לשכת מלפני פסח סכת הגדול העולם : פיל'זכור על סכס כמו פתל
ה' אס סתפסיק לומר בו דרכי כמשי סתפילתיכו : אך תאמר ענדים סיכו עש
עונותוכו * (כל הדיני')

לאח' ססיס כיג ונדוכס : בתחילת ליל * ד' כריכים אתם לבדוק הנתיס מלפניכס :
ה' ב אל יתחיל ללמוד ואס היתחיל כריך למסוק ככא עת בדיקס ומכ"ס סאל יאכל
וזאר תל'כס אל יעפס כחוקס : (כל הדיני')

לבית בוח' ס' יאס' סיכני' : וע"כ יסיס אל לנו ליכדוק בכל סקופות מלפניו
ה' פערו ככרכת ב"כ כל היוכאים לבדוק את הנתיס ומרורים * אס כצפת כרכס פיו
עומדים אכלו ומפעו הדרכים' היתחיל לבדוק כלא כרכס יכרך כ"ז מלא פנים בדיקתיו : כעטר ככרכס
אחד על כל הנתיס רק מלא ידכר כמעט בדיקס וכרכתיו (וי"ה ח"א ווא"כ)

תגל' כס'כפשו ויכדוק אפילו נתי ככסיות ונתי עדר'פס' : אפי כפי כדדים וניסס *
ה' ייב לבדוק כל מקום סיט למוש פטא חפץ כמכא פס' י' הכדיקס יסיה של פעוה
ויחידי דוקא * כי' כירת מפונים ככוכק * מותר לססליך חפץ כפקום טעופות פכונים פס' ג
כי בודדחי יאכלו אותס' (וי"ה ח"א)

דלת' (כסתים) סחוכ על כירס * וכו עככס חפץ פיד אחר בדיקס מלא יגדרו עככרס * או
ה' ופה עליו כלי' ומיד אחר בדיקס יבעלכו באפירת כג' עיירס * וכן כיום י"ד קודס
ספס ו' סקיף וכפל מיד כמטרס' וכביעול פיום יוסיף דל' חזיתו ודלא כיערתי על כיעול דמעקרא' :

התל' לבתי סלוח (העפ') לכדוק * ובעכטו ג"כ לא בדק ועכר יוס' י"ד כחך ספסס' מנדוק *
ה' ריכיס לבדוק אפי' לאחר הפסח כלא כרכס * אס לא כדוק קודס פסח ככלכסס
תליו' (עליו) כל סלעו כככורים * כמפערס' ויוכחי' כפייריס : ע"כ אס אין פאיש בנימו אפסו
תכדוק וסעל' לוס' יוס קודס פסס ווכאים סכית כותי מהכדיקס פעוריס *
זלת' למכי אדס' שאין כודקי' בעכטס וככודס * וכותכיס כעל כדיקס דכר פס'אדס *

ה' סקו ככסיס ססכיר בית ככזקת כדוק וא' כו כדוק כחוקו * ייביב לבדוקי' *
פככיר

מסכיב בתים לכורך יד ומסר לו ומתיחתם על שוכר חובת בדיקתה : (כל הדיכים בקיבור לפתח)
חלה חפץ על קבורה וכו' פזית חייב להורידו למעלתו • ואם הוא בכור •
י בטלו בלבו • ואיכו חייב להעלותו : (כ"ס בק"ל)

חטור החפץ ותבערו בי כן סדין :
7 אם שלא מכאם חפץ ספכא בבדיקתיו • יחזור ויבדוק בחוקתיו : (כ"ס בק"ל)
חם יוסב חוקלים הוא וכותי בכנס לביתו ומסכן בידו איכו זקוק להוכיחו מגבוליו •

ח כל אסור לסעלותו עמו על סעלתו אפילו בספק חסם שלפוליו • חפץ ישראל
שכפקד ביד גוי בחמירותו עובר עליו • ואם חפץ גוי אכל ישראל פי קרא עליו שומר •
חמכא בסי • **חם** : עס הוא אומר (וי"א ח"ט והסמטתי)

מאת שרי אלפים ושאות • ישראל גוף על מסכו שן סככרי מעות • או לסיפך •
7 שר"א סהלוה נכברי על מסכו כל אלם יכולי לעש' ע"פ תבאי סגנדיהס
כדגן ומירוס אשר אתם כוסיס בסס : (דיכילאלו ח"ט והסמטתי)

בתם לבכו • כתן בגדים לבכס' בקרא' כמל וכיירוה לרבך בקמח לסוכיאן מבייתו היובו •
צ וזאת חכמים באם הקמח איכו בראש פותר לקייפן לכתחולם • וס"ס שבר תשרונו'
חפץ ופת שעיפס' סאיכו ראו לאכילס :

מתג לחמור • מכר מסכו כססעס ס' ינסור • פאיסור סכאת מעות ינסור וילך עם סתג מסכו
ח חן עד שלים סיוס מותר לאכול אם מעובר ספסס • ושותר בסכאס אחר ו' אם
בעד סמחן דכר קנס ישראל שיהס בידו חפץ של אחרים בתיקדון פכפלו יכהג באמונס • אפילו
איכו חייב בחמירות סככונס :

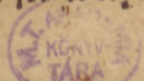
חמר עבדתי ישראל עמיד הולכים לסול' או לדבר מקוה ככאמיד • וע"כ סכחו ולא בדקו
ק ודס סליבסס • אם יכולי' לחזור ולבער ולחזור למכוא יחזור וח"ל יבטלכו בלכס

יחפץ ססס • יד' סחל לסיות כפ' כודקין ליל יג' וסכל לפכי שבת קודס חכוב מעברין ולכורך ספבת
פזון ב' סעודות מסוירין • כסאר חפץ אחר שאכל יבטלו וכופס עליו כלי ובמ"ע סעברין • וכוונס
סככס פכטל סס ספסירין • ואף על פי סלך כסאר כלונס יבטל כככסיוס אחרות • שלס סעודות
יעסס בכטר ודגיס או פירות : (כ"ס)

מרת הס'יה ועיכויו • כססרף החפץ קודס טעס ו'אותר ליככות כפ' ססיין שלככויו :
ב אם לא מכא חפץ כסכרף ישראל סלכס לבדיקס • סלך יסכח חובות כיעור
כחוקס • מכא חפץ אח' זמן איכו כמקו' ספסורכי סכויס • ססי"ע"פ סססוקו' ספסר יבער חוקס (כ"ס)

מות חמות כיוס אכלך חפץ כככח • • ע"כ אם סככא חפץ כיוס טוב כככס עליו כליך :
ב מכא חפץ כה"ה או כ"ע סכי סג' יכערכו • סכא סתיכס ואיכו יודע אם הוא חפץ
או טכס מותר אפי' לאכול מסכו • ואם הוא מעופס סרסס וודאי הוא חפץ ואסור באכילס • ואם

עברו סימי ספסס • וככגו לאפות ככל יום פת סס חולין לקולא • (כ"ס בק"ל)
לאכול כסר יכס וכן כסר מלוא אם סודח קודס פכס ג"ע : פותר להולכי חמיס :
מ סס ולמעלס עד סליכס ספץ סכעכרב' איכו אופד כככסו אלך דיכו כסאר

איפורין • וכותן טעם לפגם שרי' אכל כפפה במשהו כאפר סכל ופריך לפרוף הכל חיוס סכלי' לאחר
פסח מותרין ; ואם באר תערובות לא היס כריך ס' אלא כעילת מקום אף בחסן כן חיוס' שכתבת
בע"פ בתרגומת חכוסלת בטלם כס' • בדיעבד אם פדית העבדות גם ספ מותרים • יבש
בי' כס חסן במכס אפילו באלף לא בטל • כותן טעם לפגם במשהו אסור • אל ימסוק בקרעין על
פסלחן ואותן תסיר • (כ"ה בק"ל)

חמות

סכר ולחם • כותי ביום אחרון לדורון מדיא' לנס •
ה זכרו שאל תקבלו וזף תאפרו שאינכם רוכים שיקבל רשותכם • חסן שעבר עליו
עסח אסור אפי' כהנאכתס • סכר לגוי בדבר מועט קודם פסח לאחר פסח חותר אפי' באכילה • מותר
אפי' באכילס • דבר שכל לידי חיוסן אסור ליתן אפי' לכסמס שגבולס •

חמט

רגלס כי קרות יום אידס • אם פתכות של ישראלים וגוים פועלים חסן פתמא ספ אסור
הן לנהפסחן לאדם • מכות ופלאי' של כותיים ופועלים ישראלים חסן שכתבא שפ
מותר אפילו לאכילתס •

תז

לסס כפעליס • כאלויות ככר קודם פסח ואחר פסח ז"פ שלמליס •
ה וכה לחס חסין מותר לפסוס ככלי חסן וס' ש' שאר כרכי הכאס • ז' אסור לקבות
חסן לכותי בפסח אפי' אם כותי כותן טעם • אסור לסשכיר כלים לכותי בפסח כדי שיבטל חסן
במכו • אכל מסכירלו חסור להביא חסן כדרכו • מותר לומר סילך דינר לעבד בפסח כא וקה אבול
ופורע • אף על פי שיקבס חסן וכוא יודע •

אתן

אתס לס ולתפילה • אם תדקדקו לעשות בהכשר דיכי סגמלס •
ה וסס ככלי עץ כריך לסקרן • כלים ששימושן באס הכשרן • כל כלים סכריכין
הגעלה אסור לספתס פסס אפי' כוכן בלא הכשרן • סכין יסחיו תחילס באבן יפס • ואח"כ יגעילו
בחסין ואס יס בו גופות כריך ליבון כאס השרפס • (וס' ככל כלים שיש בו גופות) כדן אין ל'
תקבס • ע"כ הסכין בה אל יתכס • המכהג להכשיר ככלי אחר כל סכליס • כלים שפשיטן
בבבון בתחילס סגעליס • ואחריו כפות ואחריו קערות • קערות גדולס שלא יוכל להכניס בכלי
ראשון יעבור עליס אבן חלובן ויערס עליס רותחין סכלי ראשון ומותרות •

אתון

כל כלים ידיהס כמותן • מהכא פתכיתא ליה כלים פיס בו פלאים ישים שס גחלת עד
ספכה חוס סכלי כסרף קסס שסס ויתן • מדוכס פתכת סמעובין בה סגי כהגעלס וערבות ופסליס
והדף סעורוכס עליו כל ספסס • כלו כסף שכתובו היתוך כלי זכוכית וסכסס און לותקס • שפוד
יסף שלא ליכנס לכורך יס וכלס בו כסר בי'ט בדיעבד שרי ואין בו סכסס • כלי סתייס וכל ספולחין
בו כסר כריך סגעלס • סגעלה איכו מועיל להרמס סקורין פעלס • בפקיס יכניס מותר לסמס אס
בכסן והיתר כל הפסירות לכתחילה • סלחכות וכסאות ספסלי' ותיבות ופנדל ותיבות גורדין סטיב
ועי' גילגול אבן חס בכל מקום יכה תגעילס • (עיין במהל' סוי ספכתה אחר סן ספולייס •

בנת

בועמות סאזכו אסרתי • סגעילו כלי' קודם טעס ה' ואז ע"פ סתורס •
ז מכו וגופרו סאין אתס כריכין לקדק בבי' ונס' וכספייס כלי' סבורס • אל
יגעיל סוס כלי' כי' ויזכר בכלים סככניס לתוך יורה שלא יסיו זה כזס כועיס • וס' אס טעס

כנת יגלל פכלים שם ככאזים: אם שמים מרוב עליש כלים נעשו כביר אין לסגיל עוד באוזן
ים הכזכרים: אחר פגעל יסטף פכלי במים קרים: לא סוגעל קודם זמן איסור יכול להגעיל
עד פתח שאז חפץ במשהו וכריך לזמר בכל הדברים שכזכרים:

גנת

יעשו ויאכלו את פריהם כי כן מדין אינים ואלכדר פותר לאכלן בפחה שלמוליהם:

ה

יעי' עשוי' כסס טכס יסמךן שלא יפלו מים עליהם - סיכו קטניות מותר
לספסותן: פסוס חמוס לא יתן פרצה שקין של קמח זה על גב זה גשעל כהחה לא יתן אוזן:

הנדר

אל יסמון תוך ג' קודם פחה ויתן לבקר האכזים שנכוכותן - טכוס לילך נעמנו אל פחיהם
להם (פירוש תגלגל את הפכות) ורק כאסיפה אל תעשו אותם:

ב

לעיסה שים בה סובן ופורטן או שפיה סולת בקים עמוד יכאו ידיו חובתם:

הגה

כני לבדלי ועיך דרכי' תכורבם: בעמךך תלך' אחר שים זמטאבסם - (וק'ל)

י

ריך לזמר שאל' ישלח כותי לטאוב מים למפת פכות אלהי עשוכה - במעת דחק
מותר ללוט במים שלא לבו ובקמח טמן פסוק כקה - אם כתערבו מים שלכו במים שלא לבו חד

בתרין בעלנין - אלו שים אין שזפכין לפכי מת ומפכי תקופס וע"ס יתן סס ברזל אסורס המכס
פכילוסס בפילפלין: הל פסח בא' בשבת בליל' יטאוב פמים - כשהכרות גדולות שהפשרת סלוג'
ונשמים: מן הכארות יטאבו עשמים: אין לסיין במים חמין ע"כ במרחף יכותם פעיקרא' ואם
סוסן קר יכיהם פחת שתקרים - (כל סדיכים בקיבור לסוני)

הגה

קמח כמדיס' כלי מדידה - לא תרכס ממעבור חלסי' ולא תרחיק הקמח כמדידה כעלס:

ש

עת כתיבת קמח תאמר מכלקח להם מכוותכס - **הגה** כבוד לאהיבס - כ"ג

הזית

לכסן כמס שתרכה רק אל יטאכילו חלה - שעור חלס ט"ג ביני' וסיסךך חלה:

ב

ירוש חלס שכחת תפדים אחר אפינס שלכס - עיסה גדלה ית' משיעורה בדיעבד
פותרת לכס: כראה בעיניך שפעיסה קטכס כמתפדים חלה תקרב' ב' עיסית סבגולכסי' א' תכס

בעיסה חוטב שתסעע' שיעו' סלמולכסי' פרי' ליקח מן כ' אל חלס כשסכח ליקח מן אחר וכתערב' בסין

הרחן

ה תפיל סחת כל - שיעזרו לך ללוט פחת מכוס כרין בע"פ אחר ו' כסמךן ככר פאכל:

ד' שחל כפכת לסיין ג"כ אחר ו' טפוא זמן כקרבח קרבן (כל הדינים בק"ל)

בשית

לכך לפסות חוקיך: ללוט סככות כררכיך - (פי' סי' זה ינפן כידרך לנטות כסע לישת)

ך

גע' אחר בלא עסק אל תכית העיסה - פחת פויר פרקיע ואכל תנור אל תלוט

פאסה: סככות לתנור וכן המים וקמח פחת פרקיע אל יטא - אם סאכיה עשונה וירא ססימון מותר
לפכר לחזור לעפוח: הכלוס סתתקרי' כסס סככות כשעת עשייה תמור יגרוס: ולאחר סעסייה
יגדרן ודיתן כביעורס: יא' לזמר בעריכס שלסיין שלא יתיה בה סוס מרק וגופס: יגלא יתן סעריכ'
על כר או כפת פטר בעת הלויש שלא יתסכח: אם העיסה רכס לא יוסיף בה קמח אלא תגזבל

קמס יעסס עי' קטכס - ועס פעיסר רכס יערבכס - סכות ירחיק חקפס ססס כתוכס:

היתן

ס' את סאלתס - לכל בעל הבית שסשתדל כסכת מכוס וצמוד ויזרו על עשייתס:

א

זן עוסיס סדיקין הסעוירי' לכייר בה עוסות ומיגס - אחר זס; איסור סמךן

יאחר בעת עסייה כל פירוריס יפלו כשעת לישס ועריכס אכי סכעל אותס - (וי' ס')

סאת

קמח סולת רוכס לאפות * יסיק פתבור עד שיסא ביבכות כיתזין וילכו על פני כלס גהל ת
הצרופות * ר חזו' וסיק לכורך אפיס את תפורס * ויוצר סלא לקחת הסכות מן הסכו' ויחזירס *
מכס סכספלא ודבוקה ואין סאלז שולע סס * או סוכבין זס על זס קודס אפייתס * צע"ס כושל מקוס
סדבוק ובספס כלס אכורס * מרכ סעלה עליס קרוס כסיריה * סכה כסוחס באסכעוטה אכורס :

חסב

סולתס ותמי יתוס כלל ססקיס ומי פירות ובכיס * כי ססס מחמיכיס * (אל' לוקן וחוליס)
צ ריך לבדר ספלה קודס פסס מחיטיס * חיטס סכסאלת כדבס וחוסן ויין

חטב

שוקריס פסקו השופטיס * כל סדיכיס דביכור לסוכי *
סכר סלגנכול עולס * כיהוא ממסן כספס כלסס * (פי' הס' אל' תססס כניתך)

חיר

ירוך ב' שיכלס ימד ותיקא שזין בו מיס גס סס אכוריס לכלוס :

סירת

אכריס כגולו לו * סהקמח כסערב כסיבולו * יכול לסרוף אס סוא אחר זמן אכור
סלמולו : אפי' ק * זדס פסס אכור אס כסערב סחרל סגנכולו * כקסין אכור לסכסכ עופוס
סמא יסיכ * סס דגן או חיטיין *

ב

מקוס לח לא יסליך סכואה ואין סודיס פס סורסן לפני כססס ולא סולעיין *

סתר

עבר סגסס הלך וכפל דלך כסס על הקמח איכו מחטיין מקוס סמלוחל * (תסנ ע"ס ססי'
ג פל מיס על ססקיריק ססס כל הקמח ויחמו בידו מקוס מלוחל * אכל אכור

לאכול כססס אס כתייבס מקוס הליחול * כתייבס כססס אכור לססהו * רוק ומי רגלייס ועל
מחמיין כרין לבער כל כלסכותר מן כסססו : (סי' ס'סס ואחד איכו מן סתיין)

תביט

כופת אל סתכל כוקר ודכס סל גויס זפריין פירות יביסיס דאזינקס * (ססרמי)
מ תיר דאזינקס קעכיס) וכי' אחרון אוכלין פירות יכסיס * אס מנא חסע

כספסיל אכור זח'ס אס סכא בעיטס או כמכס אפויס סכביטס * (דעת ססר'ס שרק כעילת מקוס
אכור כמכס ועיטס) סכא חיטס כיום ח' כסכסילו * לאחר כסס סותר לאכלו * סכא חיטס

קודס מליחס כסעופה די לו * ואס ככא אחר מליחס אותו חתיכס אכור וססאר כקליפס סלו *
חיטס כזפק סעוף אחר ססכה סותר לאכלו * עוף סככלס וכו חיטס אכור כל הככלה כגנכולו *
סכא חיטס כעוף אחר ספלו סעוף * אכור כעוף סלמולו :

תחס

עליכניס אס כסרנולתי יכנס עליס ומתס בעי' פוסיב אחרת סלא יכסידו * סכניכיס
ך אע' סססולך בע'ס לסקוס סאיין עוסיס סלאפס איין סכניס * את סכ' סותר

לעפוס ככל מקוס ססס פוכיס * יס למחות לקיין דס כע'ס וכן ססרו דאסוכי' ואחרוכיס :
תסס * אחרתס ועעלס סעל * לאכור כפני סבעל * קכית' לפסס : זה

עת

ד כשר יגערו כס' כי אכור לוטר כן לכני ישראל ריק יאמרו כשר זכ לי' :
לסכנה כי כא מועדיה ס' לככודיס * סיתעכו בע'ס סספכת ככוריס כעמו כסוריס *

ר

אוי סיא ססן ככור סיא סן מאס יתעכו וסאס יתעכס תחת סגן אס סגן קטן
סאלכ ככור ומתעכס כסנילו * חל עי' ככס יתעכין כיום ס' בגללו : (כל סדיכיס כק' ויא')

עת

לעפוס ל' ספרו חורתיך ותלכו בעי' לרמוץ ולגלח וללכוס בו כניי * סכא סכנייך *
ר בית לסתות יזון לא תפתס סעע בעי' וכיוס אל' סל ככא אל' סככל סעפס'

ולטעם כדי שתאכל מכם לתאוותיך : (ויתר שדיכום אינם כריכים)

בעת כיסיכה לא יעם על ימין אלא על שמאלו * ויפיה שלחו ערוך מדע' כדי לאכו' מיד
פשתתך לסולו * **ב** שים חייבית בד' כוסות מים וכן אכל אביו סיסיכה כריך לעסות לכתחילה יסב
כל סעודה בלי ענתיים * שיעור הכוס רביעית וישתם כולו או רובו בלי הפסק בנתיים * אפי'
עבוי המשתרס פן הכדקס יתכור מלכוסו או ישכור עכמו * ביטבלי יין ל' כוסות סיקיים ככאמו *
יסדר שלחו יפה בכל' האי' שצטמוכיכו * למי **בעת** כרס מעווס ס' ארוכיכו *

ענת רכופי (פי') ג' סכו' ומי טלח נכרפס ומרור תרוס ושבי תנשילין בסר ובינה ינתי לסולו
ה רופת יעסס עב זכר לטיט וכותן בויין ארוס וכותין עליו תבלין סגבולו *
כ' לא ימוג בעכמו רק אחר ימוגלו * אם ירכה לשמות ככה כוכות סרוט בידו * ס' יזכר בין
ראשון לשניק סגדו * כשכן או אסס שאלת מה כשתכס א' לומר ס' אלא יתחיל עבדים היינו ויחזו'
סקערה לפכו * כשגוע ללפיכך כ' א' ובינה את כוסו ויגיד עכיוו' * (וי' מסודרו' כבעשין וא')

ערת ישראל יברכו על כל כוס וכוס ברכה ראשונה * ואס לא יברכו *
כ * אס על כוס אחרון לבד ברכה אחרונה * **ערת** ה' כאמנס' (כ')
תעה מדרך השכל בכפס ס' א' אכל בזית מכם בעת שמוסו כשתפרא יחזור ויאכל *
ז ריך ליזכר סאל יכלע את המרור כי טעם מרור בעינה' אין מיוג אכילת מכם
אלא בליטס הראשונה * ויובא בזמית הכחוס * אין כרך כלום אס סדר הסכות טינה * אס כסדרס'
אחת ספס * ולקחין אות' לשכייב ברכס דבלאו הכי פורסין אותס * וי' כולם ידועי' כדפסי' בסידור

דעו : (סיפור) לבלי אוכל * ביכן כסא בו אכור לאכול בלי יותר מדאי לא ישתם ולא יאכל *
ש וס טיבול לא יאכל רק סב' טבילות * יאכל ביני' זכר לאבילות *
תעו ידך ותרוס יסיכך * ותכרך סטוכיא בהכח ימין על אפיקומן שלעיכך * אס
פ שעת ושכחת לאכול איתו עד אחר ברכת מוכיך * גס תחזור וטיטול ידך *
אפיקומן אכאל ס' קוד' חנות ובספי' סגדך * אס כאכר אפיקומן : יאכל כזי' טמכס סמור' בסקומן :

אחת דבר : סתום זו סאל יאכל טוס אכילה אחר אכילת אפיקומן : (א') סמוכ' אחר'
* זכר ג' סלא יאכל אותו בסני סקומן * (פי' ססי' א' מ' מדבר סגהר בשתי דברי' :
טעית סוא ס' ס' סכותן לכרך וחיכו סכרך בעכמו * ג' סחויב סוא לומר סלל ואכא ככאמו *
ד אוי סיחור אחר זימון וסכוס ג' יכול לשתות כסס פעמיס * ואף על גב
ססיפסיק הכל כחשב לסתיים אחת אמרו חכמים :

תף : בסיס או אבסיס * אס סתו כוס בלא היסיכה * יברכו כפי' וישתו פעס
א חרת בהיסיכס : (כ' ס' סחכס יבין סימן זס' ס' בסקוס ט' לטונת ססימן)
פאת יס סגדול סל מים ילכו להביא אותס * כי אחר ד' כוסות אל ישמו ס' ד' רק סיס סתייתס
* ספרו ביכיאת סכריס עד שתחטפיוכו סיכס * ואס רוכס לקראת ק' ס' יקרא רק

פרשת ססע ואל יסכס : (כ' ס' כיקוכר לסוכי ויתר אריכות א')
כפת לחס יפסע גבר * ואין לו כשתי סלילות רק ג' סכות ולאיס מסחית חתר *
צ ריך לכרך ליל ראשון סטוכיא ועל אכילת מכה ופריכה סכל טן ספרוס *
ובסיס סלניסות בלי' כ' קידוס יעסס :

פית לך אל חתכה : ואף באם אין לך יין (פי' כי' זה אף אם אין לך יין אל תכשל)

ח ייב אתה לקדש על משקם מיר' שכתובה : (כל הדיוכים)

פרת עמם בנינו וזני עמו (פי') עמם קידוש לאחרים ולעכמו . (וכן פדיו)

ק ודס כל יברך בנייתו וסנרך ב"ה וסדר סנרך לכו' ולא יאכל ויסתה בסדיוסו .
ב"ס יברכו איכבו . וילך לביתו לגמור הקידוש :

פתה ספתיו לא תתערב אם אומר שבוש שלא אוכל מכה בליל פסחים : כי לוקם ולאכל מכה
ב ערב מוכרחי' ג' באם אומ' שבוש שלא אוכל מכה : אסו' לאכלס בליל פסח בדיכס

פתו כמעיו כספך מרור' פתני בקרבו . כי אוכל סרור וקרות שבו . יסעד חלל סרור ;
נ מכו וגומרו סכריך לשער בזית (סמו' כחכי ביכה) כירקות וכן חיוכו .

זפת עין לא תוסיף עוד עליו . אם שכחת לומר אתם בחרתנו ואסרת' ו' כי איכו ב"ל' . אפר
מ קדש סמכת וסזר תך כדי דבור איכו חזר . ואס' היה שבת אם סיזכיר

בוועלס ויבא יבא ואיכו חזר . מל פסח בשבת ה' א' ברכה מעין שבעה סמפורטת . ואין מ"כ מקדש
בנית סכנסת . אם אמר א"ל וסיזכיר בו שנת כריך לחזור ולהזכירו ביעלס ועבא . פיסכו אם
לא סזכירו ב"ו אכ"ל ומה יפיו וסזבו .

פתח פוסך קרי הבלל ותגמור ולקרות הלל כרךך לחזור . אם שסס באמבע .
ה לל וססס אפי' כדי לגמור את בולס . רך למקום סמכק יחזור בייסכילס .

בחוסי' יפסיקו לומר ברכת סמסס וס' ידועי' לכל כמכאים כמכסס .

תטה סלמך עלי' יו' אם שואל לך כומו סספירס כסס ימס בעומר פאסר לו אתסול סיס כך וכך
ככאסו

ד אש שכת לססזר בזמנו (ססו' גביאת סכוכני') סולך וסופר בל סלילה ככריך
לססזר מעומר זס פססיניע ססזן עד סיספור אל סיתחיל באבילס . ואס סיתחיל גומר איכילתו

וסופר וא"ל לספסיק ניסכילה . יסכור כיוס בל א כרכס אש שכת ולא כירך כל סלילס . יאס יודע
בזודאי ססכת לסרך באחד מסיסס . בין יוס ראסון בין פאר ימס . בסאר ימס סופר בלל

ברכס אמרו סמסס . ליל שבת וי"ט יספור אחר קידוש ככ"ס י' ובמ"ט וי"ט קודס סכדלס סמפורטת .
וססל י"ט אחרון כמ"ט דא אופרין קידו' וסכדל' כ' אחד . יספור קוד' סמכרכין על סכום ככ"ס ססיומד

תך את בני קדוסיס . יפערה של סכי יסטיס פמיס (כספטרס זאת סמכא ססוק זס) .
ך ות ככזועות אופרוס . וכסנת של ח"ס כוסגין לומר סיר ססיריס ואס שכת

כ"ט סאחרון באותו שבת אופרי' ב"ה' ערבנית סחרית ומכחס אופריס י'ו בעבודתו . ואס לא אמר
אין ססוירין אופיו . איכו אין כוהגין לומר מקרא קודס . כל כועיס של ח"ה ויסיס אחרוכיס קורין

סלל כדילוט כסו כר' חודש' א"ל זמן כ"ט סאחרון בלילס : אופריס זמן סירותיכו בקידוש וספילה .
תצא : תורה ודבר אדוכוכו . סככלי'ט סחל כמ"ס יאסרו ותודיעכו .

ך ק על הכוב לחוד וכדילו כמ"ס סלעיכו . (דעת סהר"ט כסי' תך) כח"ס
ססירין ספי' קידס קריאת פרטת סמוכף כמ"ט וכח"ס דסוכות קודס הלל . כחי קריס סעל ס"ט

אופריס אחר רביעי על ס"ט סכיה :
צבת גבולות קין וסורף סמילת אייר וססון לכתעכות ככ"ס וכסו תעכות כדבור לעשות איתס' .
כוכגין

תימא לר' על מכשנינו שאנו מתחילין ויח' והוא' לסוף שבי פסוקי הפרש' וכל' דלא קסם מירד כיזיל בחר עעמס ספס. מה אסרו להתחיל לסוף שבי פסוקי' מתחילת ספרשם גזירס מסו' סככסי' והיכאי' וסכי' ויחל לא סייק הגזיר' סלנו וירוע לכל ספס הוא מתחילין ולא יבאו לטעו' וקל' :

ו וסגין לקרות ויחל בספרות וערניתם • מילס שחלס כיוס בה' כ' עוס לאכול על הסעודה ואין כריך סתרה • (דעת מהר"מי אם חזר וקבלו מאתפולגסרי וסבדר וכריך סתרה

הצג

לכד יפא סימכיו • סאל ישא אפס ביק ספס ולג' שלפכיו • (וקל')

ח ל'ג' בעומר כיוס א' כיוס ו' ססתפרין • וכ'ס ססתפרין כיוס ל'ג' וסרביין בו קנת סתסס ותחכונ אין אומריין • עי ססוס בעל ברית מותר להספרי בספירה • סקומות ססתפרין זכס סלג' ואילך אל ססתפר סס את אלכך תירא • אס סל ר"ס אייר זכסנת א' א' פסל ר"ס רק סאופך

רצת

מדוס יפא כמעוכיך • על סמתת סתן תורה סכסכעווע הוכא לפכך •

כ ל' פקוס אוכלין סאכלי סלב כיוס ראשון וכריך להביא ב' לחמס לאכילתו • סתחילת ר"ס סיון עד ח' בו א"ס קחכונ כתפילתו • גומריין סלל כסכעווע • ואסור לסתעכות כמוכאי' חג על סתלות • כהניס לסעווע עסביס • כל סדיכיס בקיכור לסוכי •

סכל ססיפריס כ"ס סל **חלכות י"ט** אין אחר סססעטתיסחון סאל' ואל' **ס**

הצת

אס כסערה • זעכור סהיחירו חכמיס כזוכל כפס וסוואס וסכערס •

ז ריק את להסמיר על עכפך אפי' זאוכל כפסך יברנר שאיכו ספיס טעס כלל באכילתך • (אס עסעו מעי') מיסו עי' סיכוי מותר לעסווח • וסן ספדנריס סכל' כל מלאכס סכסנת אכור גס כ"ט אסורס • וכפרע כידס וסתיפס קבירה וככירס •

צות

יבא בקפל לך סע' טך באכתי • עסקימת וחולי ספס כריכיס • עסקי סת וחולי :

ש אין בו סכס • אע"פ שאסור כראשון א"ל עי' גוי כסכי מותר עי' ישראל לעסות כקקס • סן מוס עוב סכי סל ראס סכס • (כל סדיכיס ויטר סריכיס א"כ)

תויבא

גבול ימס • תיקח דגיס סתמה • אס סכר אמת הפיט עעי' ככניסתה וכיבי אהס • יסוע כסטה עריפס כ"ט אכור לעסות כחוקתס • ע"כ יפסיט קודס כדיקתס •

חיבת

ויכר סיס מזור בעפר כ"ע יסי סיס מכיוס יכול לסת • ולכרוק ספין כסעת דחקו • לא תלוג כמר ולא יפרוט את סכוכות כמקוס סחיפס כחוקו • כחש כ"ט מותר לסעריס לע לוח כאן מעט וכאן מעט עד סימלא את כולו • אסרו • (וי' א"ס ואל')

ר ככן לעסות קרע כיוס עוב כספסע שלפולו • כוכוח שלעוף מותר לטלעלו •

תקע

(וסימך) כף ירד מותר לכרך עי' סיכוי ואל יקנה כסר כ"ט כפיסיק דמיס •

א לא כועל כסס אסרו חכמיס • קודס אכילת סתריס מותר לפלוח כסס חתוכו כנת אמת • אע"פ שאיכו כריך אלא אמת • (וי' היכס סכיחיס וחיכס כריכיס)

ט כסכרו כליס אין סתיקין כסס • ג"כ אין מסכרין ואין סכעקיס עכיס גדולי' קבת אל סאסס • ססכסלת כ"ט כקדירס קודס • כסלפ כסס מוס בעי' סתכלס כלי סססס •

צ ד אחד דולק מן העץ אזי בשה אחר מותר לכביחו * גם כריך שיכוני ביום שוב
בכפית פסוח משעלם למטה להפכו * (כ"ס וי"ה איכס שכיתים ואיכס כריכים)

באשר יאכל לכל כפש הוא לבדו יעשה * ע"כ איפיו וביסול ושיטה מ"ט א' לטכיל אל תעשה
ה בנות של מים יכול למלאו אע"פ שאין כריך לכולו * ופ"ס שיכול קודם אכילה
למלאות קדירה במר * או לבשל הרבס קדירות ומכל אחד מעש יאכל ויחסר *

תדק יתרוש : רק מחויב את לשכות ככורך הסבלין וקורית גביכס שלפניך *

ק ל' מכה מותר לגרור אף בלא שיכוני שלענין * מותר לפדור תכלין ליתן לקדירה
קחה עמיה חילוק יקפתו ורובים לאכול מאכל חלב אם הוא ב"כ ראשון : יחלוב לקדירה שיש
ב ה אוכלים * כדי לתקנס שיהיו טובים ופעולים * ואם הוא ב"כ שני אם
כותי חולב וישראל רואה * אזי מותר בהנאה (כל הדיכיים)

קוח אבוס האבדת * ככל דבר בקתס (ובאבד) מותר לרקודתס ועם שכית אם חפדת *

ג מלא איזס בעל ככית מרוכס לרקד שכית כדי שיסא ספת כאס כריך שיכנס
בקתה * ופ"ס שאפי' תחלת סרקידה מותר לעשות ע"י כותי אם ישכס ברקידתס * (וי"ה א"כ)
זיקת ביערס * מותר לככות לכורך אוכל כפש * וגם ליסתוס פי הסכור כטיע ורפס :

מ י' יראס סמאס יגבילו אסו ליקח עץ מן סעכי לתקו' ככנו את סאס סגבולו
חקת עולס תחננו * ואל תפכע את הקכס לעשות ספסו סכור לככות בסו *

ה סכור של עץ לא יחתכו כסכור ארוך * מופ' לו לתפור עופו * כלכד סלא
יחתך מותר סחוט אלס סורפו * ומוכעין אגוזי כמעלות * ולא חייבן ססא יקרע סככו הסתילות *
ישר דבר ה' באמורס * א"ה אפרו ככמיה מותר ליתן כחסרת סמרי' כהערס *

ר רוכה לבכר קטניות ב"ט כורר כחיקו אכל לא כעכלא * אין עושים גביכות
לא סעמידין חלב לכתחילס *

תקיא סארץ אכתס * באס תסתף כוס מבוסס ב"ט על סגדו' סכניתכס *

ר יחון תיכור כמיה ססוחסו ב"ט מותר ע"י ישראל סגבולו * גם לסתס סיס
לריחון ידים מותר לו * ולכל גופו אפי' ע"י כותי אסו' לסוחס סיס שלפולו * (וי"ה כפולו' וא"כ)
קרהת יתן לו * ואל חתמן את הגוי ב"ט כדי סלא ירבס לבשל ב"ט סילנו : אס איס סלוח *

ג סלא לו מותר לסרכות בגללו * ומכ"ס ב"ט סיל עבד סלו מותר לסלוח לגוי ע"י
גוי סגבולו כמיה סכורדו ב"ט אפי' ספק כולדו אפילו לגיע כהס אכור ויפילו כתערכו כאלף אחר'
כולס אסורים * כתכסלו ככמר ככמר כריך ססיס * וסככים עד אחר י"ט ססיס * ואס לבן כו תכסיל
ה כסיס אסורים סלא בעל אפילו כסיס : חכס ססחט עוף ומכא כו ככיס

גמורים : אפי' ב"ט אחר סבת ססס מותרים * כולדו ב"ט א' ב"ט סני ססס מותרים אכל כב' יסיס סל
ר"ס אין סרין כן אסורים :

יקדת אס כל כיוס יסיה כיהכר ארוך סגבולו * והוא חס על סכר סלא יסרף כולו :
ב יכוני ב"ט אסו' יאכל מות' לקכר סכר ע"י סאור סלו לסדלקת תלססס אכל לחתוך
ע"י סכין אכור : ספסס סכר אס סכר מותר ליסול ולסכר * אכל איכו מותר ככלי ראס סתילתס *

פותר לפעמיד כר במקום שרות שולט' סס • וכשהבדכנה כוננת' : (כל מדיכים בקיכור לכוני)
הישר בעיני'ה' תעשה • אם גוי מביא לך דגים ביום א' ותמתין בליל י"ט ב' בכדי שיעשה

צ וואת חכמים סגס זה איכו מותר א' ל' לכורך י"ט או לככוד אורחים' ושלא סביאו
בישיבילו • וצב' ימים של ר"ה או י"ט סמוך לשבת ישתק בכדי שיעשה עד מ"ט שלחלו • אם כיכר

שלא בלקוט או כיכוד סיום מותר' למי שלא טובא בגללו • גוי מביא לפי תומחו באשן כסאמר שמתוך
תחום סביא לו • דבר שאין במיכנו שחובד' זאיכו ממוסר כידה והביאו חוק לתחום אחרים לו •

ומיד מותר' לאחרים שבגבולה ובספק אם פאו עמוך לתחום וגוי שרוי בעיר שלו • ופירות פכויני
שם מותרין וכלאו סבי לא • דבר שאין במיכנו במחובד ובי"ט א' של ר"ה טובא בגבולו • או י"ט סמוך
לשבת מותר ביום ב' שלמולו • ישראל שולח בעי"ט ופגוי בא ב"ט שרי לו • אם פאתחול סיה דעתו עלגב

קורת לה' ולישועתיו • מלה אחר תפילין ומפרים וכיוצא בשם דרך ר"ה וסבאותיו ;
ש ולא אדם ביע' אפי' בסמס חים ועוף איכל לא תגואתיו ; (כ"ה)

זיקת מצערין הכותים ואופין פת בימים טובים • אותו שפת מותר לקכות לעם האזכוכים ;
פ כי בסמתו לא ימוד אדם שעורים • סכללי מדידה וגורל ולומר לתצירו מלא

לי כלי אותן בימים ושאר דברים • כמו בשבת דיכו • יכן ביע' אחרים ;
זיקת התורה ; מתוך שסותרם טובאם לכורך שלא לכורך כמי הותרה • (וק"ל הסי')

דמך כולין לשחק בפידור אע"ג זאיכו אלא טיול בעלמא ועירחם יתירם • איכל אסור
להוכיח דבר לכורך כתי' ואף אם יכוס לך בשבילו יד אל תשלחו • כפי' **דמך** הגוים לא תלכו ;
לה פן כטיה לבז • יסעום זס הטעם מתירין לימח לככוד בית ע' יגד או ככף אוז ;

ק ועה א' ליכא בתרמילו • וסאמה במקלו • זאם ככווכו גידי סקיו מותר לו
לכאות לב"ה שבגבולו • מותר ליתן בלי תחת דלף וכ"ז מסכיו לכאותו • ופותר לספוך זוהמתו ; אל

תקור שלשל פירות דרך חלון וסולמתו ; סלוואת י"ט ביתן לימבע דינין • פרוין סכין
בי"ט כדיכו בשבת כן ביע' דינין • עד תקכו כל מדיכים סכריכים ; (וי"ט א"כ)

צ מרב בליבות • אם ארס מת פ"ט א' שסס • כי בגימס יתצסקו בו וסוא כרה עלכל ;
ר רוחם • רק ישראל טעסדין אותם • (ע"ג ק"ס) ויכויאו ויכויחו בקבר שסס

וכי"ט ב' מותר סכל ע' ישראל אפי' ביום ב' של ראש השנה • וס"ה בתיכונ' ותיכונות סתתם בתוך ל'
וגמרו סערותם וכיפרגה • אין קורעין על פת ובשמת בליל י"ט טסבימין לקכרו קודס תפילתם •
ובסמת ניוס קיובדין אחר אכילתם ;

הקתן יכא לערב ע"ת ספרי אים סכחת גס לסדלין כר אסרגו סמוריס • וכיסול אכור אפי'
ח ברים • כריך סזוכס לסגניס טפח תן סקרקע (סל' תקכ"ט וז' איכו סן ססכין
יכא • לסיית טוב לב וסמח ביע' עם אשתך ונכים ;

ק ליות ואזווס סחלקין ביע' לקטכיס • סתעכה תעכית חלוס ביע' דיכו
כמו בשבת לכל אופים • בעיע' אסור לאכול למעלה סן סמכס • ומאחרין לכא לב"ה וסססדין
לכאת מש"ס סססס ;
קלת יחדלון כסי זס (פי' לא כמכא בו פוס דינין) רק ססכ"ז בו ססס • יס
מלאכות

תקלא

מ לאבות שבח' אסורין • ויש שלפי כורך פותרין • כל הדינים
לא תשים • אבל סחל שביעי שלו בסנה וערב רגל מותר לגלח בחול •
ה מועד בביתו בלי סוס חששים •

קבלת

רפואה מותר בה' אבל אסור ליטול את ספרתניים • בן בפקין בין בטפריים •
ד בכן היתירו לשלם לכורך פכות עובלים שבכתבים •

תקבל

לחלוב בסמות אפי' שלא לכורך מועד • דבוי דבר אבד • לפטיל סכר לכורך סמועד •
י סנו להקיר וסלא לכורך אסור ואם סכר קחדש עדין בלא הערסס מותר חיטיין •

דלחת

לפת עומין • כדים דגים ומולחין • כל מלאכות שלכורך מועד עומים בכיכסס אותם עורכין •
אחריו ולא מביאת אלא חלוק אסור או שבא פנית סאסורים כיתן לפס רשות •

תקלה

ה לא לכנס את כמותם • כדין בגדים סקענים סמופויאין כסס רעי ובעלי כסס •
כאס לאדם ע' הנספס זבלה כתרנס מאוד • מותר לפוכיאו לאספס או יפלוק לכד אחד
ש אר דברים • אסור לפכות מחכר לככר אחרים ואם פתירא סגביכס פותר

קדוה

אפילו מעיר לעיר אחרת • ומחכר של אחר למכר שלו עותרת •
עסולנו חכמים • סמותר לרכוב ולטייל בה' ואפי' לתקן כרכי רכיבה סעמים •

פ

ועל יכול לעשות כרכי בסמה ולתקן ברזליו ורסן ואוכפתיו • פותר לפרוץ
פסוס וליפוקיו • אין מוכשים סמכו רפואתיו • (ויה' א' ככסס גדול ססומן פקל' ובעיביד

לקחה

ראס סא'ס וא'כ') (כ'ה בקל')
פוקס לכפסך • אם טייט אסס או פופר ותעפס מלאכת אחרים ככפסך • כו
וסגי ב'ד סספתין ומלקיץ אותך • והסכוין מלאכתו והכיכסס לפוער ועפאה

תלקט

אותן • ב'ד מאכדין וספקירין את מלאכתן • (כ'ס בקיכור לסוכי)
(סיספך) לעני ולגד תעזוב אותה • ונח' מה פירכו יכולים לעשות כספורתם •

ד

ק לעשירים ובינוכיים • אסור לקבות בתים כספס ואככס • מוכרי פירות
וכלים מוכרים בכיכסס וגם קוכים • ואפי' בוואכין סרק לא יסכור ולא יקכס • חזן ססנתר סקוכס

תקם

ופוכר ומזור וקוכס • קוכין ומוכרין וסל'ן כריבית בחול המועד • כספס דבר אבד • וס'ס כירידס
ספיוחרים כסכס • (וסוכ סוא סיקח סן סגוי כריבית של אותו סכועס ויוכיאו אותו לססמת יע')
את הכותל סכטס ליסול אפי' עי'ט כסברה • יכול לתקן ולכקס סלא יפול כספס •

א

ק ג' הדין כן כדלת וכיר ספתיח מכעול כיכור קורס • פותרין לו עין כוקרין
וכוכים אסת ססס • (כ'ס בקיכור לסוכי)

בזמנת

ככאן לעכס ימי ספתן מלכוסיו ומכעליו לכורך סמועד ויאיכו ססכה קכת כערסס
חמיר האומן ג'כ לתפור ע'ס סיכוי סעלאכס • (כ'ס בקל')

צ

ריעיד מותר כל מלאכס פ'י פ'י סאוכל עסו כסכרויאו ע' פועל ע'י מותר לעשות
ככי מלאכס • כסוולו איזס סרווחס • (ז'ס כקס'ת ריעיד) אפילו

קדמת

מלאכות סמותרות לעשות כסכר אסור לעשות וכן הלכס • (כ'ה בקל')
ככסך לכותי סיעסס מלאכס אחר סמועד ועסס כ'סס סרי לך •
כ'סס אסרו לופר לכותי סיעסס כ'ס'ס דכר פנאסרס לסולך • קילקול

תְּקִימָה

וְלִקְוֹל מַעֲיָבוֹת וְהוֹרֹת • וְכָל כְּרֵכֵי רַבִּים מוֹתֵרוֹת • (כ"ה) בְּקִיבוֹר לְשׁוֹבֵא
 אֵין לוֹ קֶסֶף עֲלָיו וְכַרְסָתָיו • יִכְוֹל לְכַתּוֹב אִפִּי לְאֶחָדִים שִׂיחָא לֹא בְרִינָה שׁוֹחֲתִין •
 לֹא זֶה אֲסוּר אִפִּי לְסַגֵּי אֹתוֹ כַּסְפֵּר וְשׁוֹתֵר לְכַתּוֹב עֲבִי • וּמִזְוִיָּה וְלַחֲסוֹד
 וְלִכְתּוֹב חֲסוֹכוֹת יוֹסֵף כַּסְתָּבִים כְּסוּתָבִים עַל מַסְכָּו יַחֲזֵק שְׂכֵתוֹנָה וְשֵׁמֶר אֲרִישׁוֹת וְקַבְלָמוֹ •
 (כ) שְׂקָל קוֹדֶשׁ סְמוּעַד) וַיִּתֵּר כָּל כִּתְבֵי אִפִּי בְּלֹא שִׁכּוּי מוֹתֵרִים • וְשִׂאלַת שְׁלוֹם אִפִּי כְּשִׁכּוּי אִשְׁרֵי •
 דִּינֵן בְּחַ"ס וּמִכֵּין וְשִׂמְתָן לְפִי פִלֵּי יִקְבַּל הַדִּין עֲלָיו • קוֹבְלִים כְּשִׂכּוּל חוֹבוֹת וּמַפְעֵלָיו •

וּתְחִים

כְּטֵרֵם יְכִיר אִישׁ פִּיטָו • אַע"פ שֶׁלֹּאֲרַם מוֹתֵר אֵל יַעֲבֹד מִסִּי יָקוּם וַיִּלָּךְ בְּשַׁע אֲיִרוֹסֵין
 שְׂסִיזְמָנו •

אֲתָקוּם

זֵי שִׂאֲז בָּנִים בְּמוֹעֵד אֲסוּ' לֵהָ • אִף כִּי **מֵת** קֵן לְכַפֵּס וּמִדַּעַף לַעֲכִימָס
 כִּכְאֵן לַעֲבָס • וְהֵאֵת אֵל תּוֹלֵךְ הַפֶּת לְבֵ"ס עַד שִׂיחָא קִבֵּר מוֹכֵן כְּהִלְכֵס • כְּכִשִּׁים
 מַעֲבוֹת בְּחַ"ס אֵבֶל לֹא מְקוֹכְכוֹת • גַּם אֲסוּר כּוֹ בְּסַסְפֵד וְהַעֲבוֹת • ל' יוֹס קוֹדֶשׁ

חֲקָתָם

סִרְגַּל אֲסוּר לְהַסְפִּיד עַל מַת שִׂפֵת לוֹ מַלְפָּכִי שְׁלוֹסִים • אֵבֶל אֵסֵב דָּאֵס לוֹ אֹחוֹת הַשְּׁמוּעָה בְּתוֹךְ ל' אֵעִי
 שֶׁהִיא רְחוּקָה סַסְפֵד עֲלָיו יִסִּים • בְּתַגּוֹ שִׂאֵל לְקִרְוֵעַ כִּי אֵס עַל אֲבִיו וְאִמּוֹ • עַל שֶׁאֵר שִׂתִּים קוֹרֵעֵין
 לְאַחַר מוֹעֵד שְׁעִמוֹ • עוֹסִים כָּל כְּרֵכֵי מוֹעֵד שְׂמוֹכֵין פִּחְסוֹכִים • א' אֲבִירוֹק הַדִּין וְאִין תּוֹלְסִים עֲשִׁבָנִי •
 וְשִׂפְטָם יֵהָא כִךְ אֵס בְּתוֹךְ רַגְל קִבְרוֹ אִיזָה מַת עוֹכֵס לְשְׁלוֹסִים מִיִּם

הַקְּבוּרָה

וְהַקְּבוּרָה • וְכוּהָ בְּשֶׁאֵר שְׁלוֹסִים • כָּל גִּזְרוֹת שְׁתוֹרֵס • וּמֵ"ס כּוּפָה בִּי"ט דְּבָרִים
 שְׂבִיכָעָה • מַת לוֹ מַת קוֹדֶשׁ הַרְגֵל וְכַהֲג אֲבִילוֹ אִפִּי טַעָה • בְּטַלַּס תַּפְּסוֹ גִזְרוֹת שְׂבִינָס וַיִּסִּי כְּרַגַּל
 שְׁוֹלָם לוֹ לְמַכֵּין ל' הָרִי שְׂבִינָס לַפְּמִי הַרְגֵל וְהַרְגֵל וּמַפְלִי עֲלִימָס עַד שְׁלִסִים • כִּסֵּג ז' וְנַעַב עוֹ הַרְגֵל
 שְׂבִינָס גִּזְרוֹת ל' פִּן כָּסִים וְאֲכָסִים • עוֹדוֹ הַרְבֵּה דִּיכָסִים

הַלְבוּשׁ תְּשַׁעֵה בָּאֵב

שָׂכַל הַסִּימָנִים כָּל הַדִּימָנִים עַל

תְּנִיק

הַאֲסֵס אֵת בְּכָה • וְכַ"ב כּוּמוֹת אֵל תַּתְּעַנֶּה וְהֵ"א אֵס הִי עוֹבֵרַת וּמַעֲרַת עֲבִיכָה • מִסְרַתִּי

קִנְיָת

רְאוּי לְהַחֲסִיר בְּכוֹלֵם) רְחוּכָה וְסוּכָה כְּעוֹלַת סַסְכַּד תַּחֲמִישׁ הַמֵּיטָס כְּבוֹסוֹ' סְלָלוֹ
 גִּ"כ מוֹתֵרִים • חוֹן טַ"ב בָּאֵב שְׂכַל סְבִ"ל אֲסוּרִים • כִּל ד' כּוּמוֹת סְלָלוֹ אֵס חִלּוֹ בְּעִ"ם אִפִּי שְׂחָרִית וּמַכַּחַס
 וַיִּחַל כְּרִיךְ לְקִרְוֹת יִשָּׁם מִלֵּג בְּהֵן פְּלִין אַחַר קִינּוֹת שְׂחָמוֹרֹת • חִלּוֹ בְּשַׁבַּת כְּדָמוֹ לְיוֹם א' הֵבֵא לְמַחְרוֹתִי

קִנְיָת

בְּטוֹלָלִים תְּרַאֵס סְלוֹם הַסַּעִים • ע"כ מֵר"ח בְּדִ יִשְׂרָאֵל דְּרִיזִת לִנְדִין בְּסָדִי גוֹי לִישְׁתִּיט
 פִּתוֹךְ הַבָּאִים

ר"ח

אֵב אֵב מַסְכָּכֵם מַמַּעֲטִין בְּשִׁפְחָס וְנַמְסָא וּמִתָּן וּבְבִיכָיִים • סָגוֹן בֵּית חַתְּכוּס
 לְכַכִּיפָס • שִׁילַס שֶׁהִיא מֵר"ח עַד ט' לֹא סוֹמֵל וְאִכִּי פִּנְךְ יִלְכָּם בְּגַדִי שִׁנַּת וּבִלְאוֹ הַכִּי אִפִּי בְּשַׁבַּת סָל

חֲזוֹן

חֲזוֹן רַק כַּתְּבוֹת מְלִכִּימָס • כּוּפְנוֹן לְהַחֲסִי טַ"ז בְּתַמּוֹ עַד אַחַר ט' בָּאֵב חִין סַסְתַּפְרִין וְאִין כּוּסֵאִין
 כְּסִים • אִשָּׁה הַלּוֹבֶשֶׁת לְכַנִּים שִׁפִּיא עִרְפִּיט • כַּט' כְּעִמּוֹ לֹא תִלְבַּשׁ לְכַנִּים דִּק לּוֹבֶשֶׁת חִלּוֹק דְּרוֹק וַיִּסִּי

פִּתְחָן

אִפִּי מִי שִׂאִין לוֹ אֵלֵא חִלּוֹק אַחַד מֵר"ח וְאִילָךְ אֵל יַתָּן לְכַסֵּס כָּלִים לְכוּכְסוֹת • אֵבֶל בְּשַׁנַּת הַכִּי עֵינִין כְּלִי
 פִּתְחָן לְכַכִּים כְּמוֹ בְּשֶׁאֵר שְׂכֵתוֹת • קוֹדֶשׁ ר"ח מוֹתֵר לַתֵּן לְכַסֵּס אֵעִי פְּכוּכָסִים אַחַר ר"ח • כָּלִים חֲדָשִׁים

עַד אַחַר ט'

אֲסוּר לְלַבֵּשׁ מֵר"ח • אֲסוּר לְתַקֵּן בְּגָדִים חֲדָשִׁים וּמַכְעֲלִים חֲדָשִׁים • וְאִפִּי לְקַנּוֹת אֲסוּר תְּסִים •
 עַד אַחַר ט' בָּאֵב שְׁחוֹדֵס אִין מְקַדְשִׁין • עֲכָעִימָס מֵר"ח סַסְכִין סְלִימִיטָה וְאִין פּוֹחֲטִין כִּ"א לְכוֹרֵךְ

מַכּוֹת אֵין תּוֹלָסִי

יֵ"א שִׁנַּת אֵין מִיִּלֵּס • אִין אֲוִכְלִין כַּסֵּר בִּיפִיסִי סְכוּבְרִים • וְתַסְכִּיל שְׂכַת כְּסָל בּוֹ בְּשֶׁר

תהיה לשתות מין שכלם בבית שכתבתי שמעירם - אשר ר"ה נפלא מעודת פכות אוכלין אשר
והותין מין כל הסייבי' למעודם (וספדתי איכזו פוסק בן) וכשנת שחל תפעם באב אין לאכול כשר
ויין רק שנין מכונס וכלכד פלא יפא בשעודם מעמסיק בה ברעדי - כוונתן שלא לרחוק וצוה טר"ס
אפילו בזכות ור"ה שהמייכו על פדי בין שמכרים - (מוכרמי פוסק כשכפדות פותר) א"ל שלא ימכר
אח"כ אזי מותר לאכלן ולזכרו בכל המאשרים - טעמם עמר בשפוז עד אשר תפעם באב אל ילך
אדם יפ די מארבע פעות עד תפעם פעות - שנה פולט **קנאות** ס' נכחות * (ב' ס' ו' א')
נקבות שאירע לה' יום מדינתם בליל ט' ב' א' באב רוחם ועובלת ליל י' וז"ל א"ל ?

ב כון הוא שמתרץ ותחוף ערכ ע"כ ותשכול ליל מוכאי ע"כ - (דעת עטר סי')
כפעודה העפסקת דאו' לטב על קרקע ולאכול כמים קמיי וכ"א יפכ לבדווי ברך לעבדו * פותר
לאכול פירות' ממי טיינישכפסם חיש - ועל כל פנים לא יאכל בכוז' וסלוח בשעשים - ופי' שאמטר לו
לא יאכל אלא עת מריכס במלך וקיתחן של פים - א"ל לחלוץ שבעליו * וכריך להספיק מעוד יום
במאכליו - חל"ט' באב באחד נמכת או נמכת ונדמה ליום א' כפעודם הספסקס יכול לסתוקיין
ולאכול כשר : רק כריך להספיק שבעוד יום ויפיש איטכר * סכנה לאכול קודם מעודם מפסקת
קודם מנחה ופרקי' כפעודה : ואמר בך שתפללין מנחה ברעדה * א"ל תמכון במנחה ולפ' הוא שנת
כ"ן אין אופר' **נקבות** זכרים : (מעי' א' ב' כ' כוליס וידועים *
בקנאות ס' נכחות למוד בערב ט' באב אחר חכות : כי אפור לפעוד בשאר דברים ולטויל
במכות : ס' ה' ל ערב ט' באב בשנת א"ל פרקי' אבות - כי פקודי ס' ישרים' משפחים לבכות
אחר מאכל מעודם טעמקת יקבל שפע' לזקא כפפתיו - כי יכול לאכול ב' א' שלא קבל כנס פענותיו
בחול חולין טעליו קודם ברכו שבתפילה : ואם הוא סבת לאחר ברכות סוף חולין קודם ברע
ואופר סמדיל שחילט : (כל סדיניש בקיכור לפוכי קת ס' ב' כסול)

נקרת ככסף מלאכתו או שאר מלאכה - אע"פ שאיכו הוא ס' ברכה - אם בע"כ יעם מלאכה
ב סטוא אחר חכות או דבר שבר אפילו קדחת ככסף תפעם לך * ט"ז ליל
כיומו אפור כבעילת שכלל ות' נמדילם במאלת סלוח וכרמיכס וסיכס * עוברת ופניקות ואפילו
חיס וחולט טעעכו' כ"ל שאין להם כער על כנס : אם ידיו מלונכנים כשיש וזואם - לא יטול כל
ידיו אלא לפי הכורך להעבור סליכונך שבה : כשחיות רק כועל עד סוף קסרי אכנעותיו וזולאחר
שכנת קת מעכירך על עיניו שבראפיו : כשיכא כרחוב שכותיים פותר לו לנעול שבעליו * אל
יטן בליל' תפעם באב עם אשמו כמעט מאכליו * אל ט"ז כשכת פותר בכל כ"ל חוץ פת' שנקרבו
ים לאדם לשכער בעבין שסככו - ושיעטם שכוודו והכאתו זכו מיזבו : (כל סדיניש)

תהנה חרפה ע"פ העוררתקו ככשי' - שפני' וילית כסרתית של ע"כ אל גניחו העפיש
ב ינית ותפילין תניח בתפעם באב כשכסה : ותכרך עליוס פנרכס - יפ פי
פכוס לפכד בליל ט' כ' פוטה על שחרן : וששים אינן תחת מראשותיו כמרן : (כ"ס)
תקנו קכשים ע"פ התורם - אם ליל ט"ז חל כש"ס כפתראה סכר תכרך ב"ה האם לאורם
ש וס ברעם אל תכרך על שפשים * וכליל מוכאי ע"כ רק על סכום יבדילו שעתים
תקנות ולא ראיתי כריך טעמם להם : (ע"כ) ע"פ אש אורע טי' שאכל בע"כ יאמר בב"ה עזר

כח

שע הוא שא"ל כחם בע"כ רק בתפילת תהנה - ואם לא אפרו גם סבב לומר עבינו בשומע תפילה אין מחזירין אותו לומר בהלכס * (כ"ה דקיקור לטובי)

החתן

יפא לאסור בדבר ויין גם כליל עמירנ וחגי יומו * כוליס לאכול מיד אחר ע"ב במחרתיו יאם חל ט"כ בשבת וכדתליוס א'לעושתיו * כיות מכל סמריס בע"כ ע"כ תתפלל דרך כבי ותאמר אחר ערבית איכס וקיות *

קטנה

ק כר אחד מדליקין בכה לומר לאורה ואחרים תתמיל ואתם קדוש ובט"ש א"ל ויסי נועם ולא למכח כגינות : א"ל אל אהך אפיס כי תוליד כנים כריך לקרות * בשעת קיות אפור למפר דבר ולכחות חן וכ"א אם אירע שת בע"כ א"ל בידוך שדין בעית סקברות * ולא יספר

קשת

עס כותי טפס * כהגו ליסב על ספסל אחר שיכאו מבי ככסיות א"ל התקבל בכל הקדימי' סבתפילתם סופר יסא : במתנינו כסעט ביתובטיע כי כריך לסייר אסם על אשה לסמו בדיו על ליבוכו *

א

סוד לאדם סימלא סמוק פיו כזס סעולס להנאתיו * כשאדם כוסא אסם כותיין אפר בראשיו * וי"ס א"ל וא"ל דיני תקסא א"ל פסי תקסב דיני תעבית עד סוף תקעד כ"ס ח"ס ור"ב

רק אלו :

הלכות הענייה

ימכל ססימכי כל כדויכס של **הלכות הענייה** אין אלהי' שפעת ירק סא"ס וסא"כ סמי תקס"כ ע"כ סמלה

בקשת

קבלת סתעבית יסא אחר ססיס תפילתו * ייה רבון סתסא תפילתי כיום סתעבית סקובלת וקוד * שיעקור רגליו יסא קבלתו * כל תעבי' סלא ססלימו עד צאת סכוכבי' *

איכו תעבי' * א"ל ספירס בשעת קבלס עד סססלימו סביבו תפיל' ערביתו * כל תעבי' סלא קבלו עליו סעדי' איכו תעבי' וע"כ אם חיי' תעבי' וסעעכה כך לא יכא ודי מובטו * אכל איכו כריך קבלס וססלס ססמתעכס כל עשרת ימי תשובתו * אס קבל לסתעכו ב' ימים רכופי' מותר לאכול כלילס סביניה' א"ל

ספירס ככדיא אף סלולה * רוכס לסתעכו הרבס תעבית' סגו בחד קבלס * ססעכ' אירס תעבי' לסעות כגון סלא אכל עד חכות וכמלך לסתעכות בשעו' סכסארו מן היורק יקבל עליו כההילס * ומתעכס

ויחפלל עיכוכו בתפולס * (דיכוי תקס"ד) כלילס סלעבי סתעבי' אחר שיסן סיכת קנע אסור לסמוד לאכיל' * א"ל סתסס לאכול ולשתייס מותר ור"כ תבאי כתיילס * (דיכוי תקס"ס) בכל סכוסות א"ל

עביכו כ"א בסכסס רק ספ"ן אומר בתעבי' כיבור בין גול' לרופא' גם בשחרית אומר בקולרס * סכחו סלומר עביכו אין מחזירין אותו למאמרס * כזכרו קודס סעקרו רגלס בלא חתימס לאמר תפילתס

אומריס * סיחיד אל יאמר ג' מידות ויעבור ולסיחות ג' סוד כעכס אס מתעכס ומפרסס לאחרים : (דיכוי תקס"ו) כסססיבור גזריס ת"כ כסגו סרסמוכי' סיאמר ספ"ן עביכו בין גואל' לרופא' ולקרות ויחל

סיהו אס קנעו ככה סתעבית קורין בשחרית כפרס' ולערב ויחל מלכד כה"כ סלאמר ספסס ועכרת סקורין סחרית וערבית ויחל * (וי"ס א"כ) (דיכוי תקס"ז) ככל תעבית כיבור אסור לטעוס דבר

אף כאס סיסלופ ס"ס סאסור לרמחן פיו בשחרית וכתעבית יחיד שרי * וי"ס א"כ (דיכוי תקס"ח) סי"ב לססליס ולהתעכות יס אחר מי שסכח ואכל בתעביתו * כפתעכה קעכית חלוס גר"ס סכוכס

וכריס ר"ה עי"כ כריך למיתב תעבית לתעביתו * כל תעביתו יבול ללות חון מתעבית הלס : יכול צלות יוס ארוך וכיום קכר אותו לפלס * (וי"ס ס"כ דיכוי יאר כניע כמלאו כסו' ת"כ ב"ד (תקס"ט)

תעם בקבלת התעבות שבחיים קבלו א"כ לסלים * מתעבה על כרה ועברה כרוך לסלים * (תק' ע' א"כ * (ריני תק' ע"א) כל ת"ח ומלמד אינו רשאי לישב בתעבות אר"כ הניכור שתעבין * (ריני תק' ע"ב) שלא יזרוו תעבית על בניכור ברה ומכוכה ומוריס ור"ס ועו' בשבט * (תק' ע"ג) מתעבס אשילו ברה ניסן כיום חופתו * ואס הוא במלוכס אל ישב בתעביתו * כותבין חומרי המקום סתלק לפס בעבין תעביתס * כשיבא מן פעה' חזק לתמוס יאכל סס * כשבא לעיר ולא מתעבב בעבור' שלא קבל את תעביתס * על כל כרה הבא עליכס תתעבו ומתעבו בתפילות וקדושו וזכרו

תקעו

עד שיעבור ה' לרותיכס * ופי' תקעו כף הריעו לאלפים * פרכו תפסיס לעלות עד שמטעס סקרקע תפילס כרוך אחס לסדר על בגזירכ * שלא תהא בני' **זקנת** פדוס ועמורס

תעב למעס כפסיכ' בכל אילו ימי' שאינע כרה לאבותיכ' כי אחס מחויבי לישב בס בתעביתכ' מכל ססימי' כל סריני' של **הלקות דה** אין אחר השמטתי רק שא"ס וא"כ **תקפא** ויקרא יהא ויסב לסס' ביום א' שלפני ראש ססיכס * יעסודו כ"י באשטורות לומר סליחו' ותחוכיכס * לכו ג' בער' לבית סקברות וירבו בתפילותיכו סס דקס כ"א לפי חילו' וחס חל ר"ס ד' ג' או סתחילין לקוס מיום א' סבוע שלפניו שלמולו * אבל אסוד לכתות סניחו לב"ס לסמוע ספליחות * רק בער' ילק לכל ספחות * מי סכותין לו להסתכל יסא דעתו סיוכי אפי' סכוכא בתפילתו (בתעבית סלי' ימי' סכוכס אפי' של ער' אין קורין ומל) סל כרית מילה בער' כל אחר יבא סס לאכילתו * אין כופלין על פניס בער' ס כתפילתס * אע"פי סכופלין בסליחותס * עובלין ומסכנין ומספרין בערב ראש ססכה * וס' אין תוקעיס בו כן סוה סססקס * (סכרמ') סס"כ ינרך על סזלי' קודס סאוחר סליחות ויס לכו לברך ב"ת קודס ספליחות אחר סליחות קדיס שלס ותקבל * מתעבס ב' ימיס אינו אומר עכיבו אלס בתפילת תעביתו וכו' מי סמתעבס עסרת ימי

תז וסס יאמר עכיבו רק אחר ימי' ססוכס בסכת שלפני ר"ס לעולס מפסירין סוס אפי' סס **בריקת** כל מלכותו סופע סס' באלו סימיס * ע"כ בני' ימי' תפוש' הסלק הקדום והמלק סמספס **צ** ריק למו אפרו סכמיס * יאכו ג' כנרכת טעיין סבע לומר ספלק סקדוס טעס ברכס או ססוה ססוכס אס סוה סממלק סקדוס סוור לר' אס * ואס סוה סממלק סמספס וכוכר קודס סעק' רגליו סוה לנרכת ססיכ' ואס עקר סוה לראש תפילתו * אס סתפלל ברה וי"כ בקול רס וככרועס בכל ימי' סוכס זסו סתפילתו ילס אמר זכריכו ומי סמך וכתוב וכספר אין ססוירין אותיו אס סל סמול אומר יוס תרועס סקרא' קודס וכסכת זכרון תרועס סליפתינו * וכפילת סוסק' יסכס ויאמר ויין אינו יכיליס לעסות חובותינו * לסכה טובה סכתס יאמרו בבית סכפיותינו ג' **פקדת** כל אדס יפקד בו * ע"כ אל תיסן כיום ולא תאכל' אגוזיס סנקרבו :

ה לש עליו סכה מתוקס תאס' כסעח סכילת תפוח סתוק' גר'ס * גס תאכל כל פי' ססי' סלס ללכול אגוזיס כי אגוז ימטרי' אטרא סוכי סתוק ור' אש' סל ככס וכסר סמיכס * כ"ס וכזס יפקוד אלקיס את עווכתס וכאמר סוור סס טעס' אחר וז' ועו' ספן פרכן כיסא וכיע סכ' ספסכי כן זעעבור כן אמר טעס הראסון אינו סספיקוסכר הניטערי' א סיס ראונו לראסו אותס כי אגוזיס ניטערי' חייס וניטערי' טובי' וכסו סכאמר אכל ריטוכיס סיאכל אדמו ויאמר

שרת זכות כריתות כפן כן כשיאכל אגוזים יאמר תתחדש עליכם תמים טובים כרמז פנימטריא ע"כ
יאמר ועו' ססס מרכין כיתס וכיז גם דחוק הו' שטעם קרת שא"פ שלא לאכול אגוזים כי אגוז גימטריא
פעה: וכי אגוזי אה' אולכ ומטטטע האגוז אחד ל' יאכל פנימטריא פלומטריא אכל אגוזים שרבה ביתר
יאכל ע"כ אחר ועו' סהן מרכים כיתה וכיז ואפטר לתרין סדומק זה הו' אגוזי גימטריא פמטריא
וע"כ גם שרבה לא יאכל שטעם פראשון:

תפקד

על סיוטכים בכית אסורים: כי שחויב אהם לשכיר למס' פ"ת מכה יסיו קורים ל

ק

ורין ופ' פקד את פרה: וכחודם פכדיעי בפ' פנחס כב' ימים קורין לאופר

התורה

פמטרה: א"א סלל ברה' וי"כ שכורא: יפ טילס פלגין בין הקיעס לקריאת תורה: (וי"א א"כ)
כברזלה יהא תקיעת סופר סכעלס: ע"כ אס כדרך ואינו יכול לתקוע בכללס:

ש

ופר יתן לאחר ובלא דרכס תוקע פכתי ולא סוג דרכס לכעלס: טוב לתקוע
ככד יסין אס אפטר ויהפוך ססופר לכעלס: אסור לס"ן לתקוע תקיעת סעל סדר סתפילס:

תקוה

בית יעקב ככא: וע"כ יש סופר סס פעל עוביו וסכ תכא: |

פ

סול סול ואינו מרוב: כיקב ספטר וכפכס קעלו אס אין לו אחר יקעס כו ויכא

סתפו סלא כעיקו לאחר מכיקב או סכסדק לארבו אפי' בל ספ' פסול ותזרקו לפוכס: כסדק לרחמי
כמיעושו כסר ברובו עסול ומכנו וחסר: פיס ארוך וקכרו אס כמאר בו פיעור תקיעס ס"ה כסר
כל סקולו כפרי' כסופר: אס כותי סכיא סופר סחון לתסוס איתו אל ספר? (וי"א א"כ וחס')

ל כסי תקב' עד ס' תקב' סטטטי כי כל פדיכיס כפמכיאס סב בעינד ראס פא"כ ואיכ' פכיתיס
רק אילו דיגיס: דיכי תוקע לתוך כור וסי' תקפ"ס ומ' תקפ"ס כולס בעינד ראס פאיין כורך ככולס

חייב כל אדם לפתוע ט' תקיעות וסיעור תקיעת כתרועת פסס ז' יבכות בר"ס יאמר כפוס' א"ת סוס'
יוס הזיכרון: יחיד אל תפולל תפילת: עד אה"ג' סעו' אפי' כככת אופריס סיוס הרת ולא ארפס:

צדקות

כפ' תפילת דרכו סל אדם סלא יוכל לסתפלל ט' צדכ"כ ססס יכולי לסוגיסו כפתילת ג"כ
כול לתקוע חכירו סל אדם כדי לסוכיאו בהלכתס: ותקסס א"כ וסספטי:

צדקה

פחד יפול עליהם: אס חלס לסס: אחר פס"ג תעכית כיוס א' סל:

ד

ס' סלמוליסס: וכל יפיסס יתעכו ב' יפוק סל ר"ה: ומי סאיכו יורא לכפסו רק
כריך סתרה וכל יפיו אל יתעב': פ"ט אל יאמרז עכינו כפתילתס: וא"כ לפיתב תעכית לפעכיתס:

הדר

אל תפן לחיית כפס' (ג פו') סה סכיכד בראשון אסור ככתי וס"ס ביכס פכולרה:

א

סור וסה סכתלס פשיט ורפס: בקידוס לעל ב' ילכש מדס או יקחז פרי מדס
אס אכסר ויאסרו פכתיכנו פכתיס: על ססופר סהחיכו אומרים כב' יפוס: (תור פילעל כיוכד

הדר

לכניו עקידתיכו (פי') וסאלפוס כפס את אכר'ס יסא כיוס ב' סדר קריאתיכו:

ד

גס א' וב' סל ר"ה סונג בקריאת ספעי: וגס כפתילתיכו: (סלכות י"כ)

בחד

וגכא (גכוכ) וסעפס טעיט: ובא טעל דבר וירכ' ליתן מרס כב"ה דכריו אל יתיו כסמעי'
ו'ן אומרי' ככס' סנין' ל' לר"ס: ועד סוכאי' כ' איין עקדס סלככס: כאס יס טיל'

ב

כ' ימי סוכס אומרים א"ס אע"פ פא"א תחיכס: אל סככיע כסס למו' אדם: כ"י דבר' רעת סאדס

הדר

סכני אים' ר' וס עקכ'ס א' וב' יפיו סכוכס ספכס ותפכפס ותפוכ על עוכדא סוכס' ?

ה ייבום לזכר שנת של גוים סוף אמה הן איש * (כל פדיונים בקיבור לפוני)
הדרה מינתו בשלום * אע"פ שאין מתעבב בערב י"ב תעמית חלום (בו אסור לשחכות בו)
ק ל' פני"ב א"ח תחבון ולמכנה ומשור לתוד' וא"ת ושכוח להרבו"ו בשפודותיו
 חל"ב נכפת מ"א ב"ו א"ט אז אפריון א"ט בערב י"ב במחרית בתפלתו * (כ"ט בקיבור לפוני)
הדרה אחר שמו לפני כ"ל ופ"א * שאפי' לכנין שקטים יתן תרנגול לכפרס אחר שאל *
ב תרנגולים לוקחין למעובדת תרנגולות ותרנגול ועל סגנות זורקין דבני מעיים
 ודמי הכפרות יתן לעניים * ואחר עשות הכפרות יסיר הכפרו' סגודתים * ויסתך ידו עליהם *
 ותכף למיכס ויא' חמישיהם * (כל פדיונים בקיבור לפוני)

הדר לבני אדם שמבקשים סמוך פחילה בני אומר שאל להיות אביון א"ט שפיים לכפחילם מ"פ
 כון שאל אדם א"ט אפי' לא שקיבט תבירו אלא בדברים * כריך לנתלו ע"ג *
 פעמים ע"ג אכסי' ולפיימו בערב י"ב * (לרבו עד שיפיים) אדם פסונוא' עליו ס"ר א"כ לפסול אפי'
 פי שנת לו שנת בין ר"ס ל"ט שנת לרחוק ולמבול בע"ב (ששום קרי) ד"כ טבטל מבע' שלמניו פדורים *
זרות עיניו יראו לכך ידב' תפשיכות (פי') כיון לטתודות לפרוש בלשם על העבירו' ושמירוס *
מ עומד פריך לפעודת ואע"פ שהתודות יחזור ויתודות עם ספ"ן בתפלתו *
 עובדות פסתודות עליהם כ"כ מעבר ולא סיכס עליהם אם יחזור ויתודות עליהם וזו תפלתו * אין
 ס"כ אומר ויודיו בשכח' אלא מתפלל כשאר ימות השנה * וא"א א"ט וכ"ט שאל התמיכה * זכרין
 לפלקות יקח רכושם של עצל ויאמר והוא רחום ג"פ ססס ל"ט תיבות וכלל תיבס מיאמר יתן שכס *
 וכללקה ימה פניו לכפון ויאמרו לדרוס ויאמר * ידוים בשע' שכלקס * (כל הדינים בקיבור לפון
הדרה על הלמות * פי טיודע סדכרו אינו טסממות * לרבים לא ירבס בתקנות * וק"ל *

ה כשים סאובלות וזמות * עד בין פספסות * ואינם יודעות פעבות לפוסף
 פחול על סקדוסות * אין פסחין בידן * סלא יראו לעשות בדרך * הפוסק סאכילתו בעוד שיש גדיל
 כ"ל סלא קבל פפעית יכול לחזור לאחילה * וקבלס בלב לא סוי קבלס * אין לאכול אלא סאכלים
 קלים * ואין לאכול סחלב סאכלים * ובסעודות פחרית אותס אוכלים *

הטור ית קיימ' אדין סאל טעמין חמין ביום הכפרים *
 כן פסכסו כמדיכות אלו באלו הדברים * (כל פדיונים בקיבור לפוני)

הדר פרעמו טרנס בכירות על"כ ססוכת סוא ביתר שאת כי טכוח לפרדות בירו' כ"ט שלמו *
ר איו לעשות לכל איס גדול וקטן גם כר בטסס לאכיו ולאסו * ינרך על קדלקס
 כר י"כ כשחלוק מו שכנס בירו כ"כ יכוח לרלוק עד גטורא * ויקבל עליו סכל ישיו לא יכנס אורס *
 ככו בירוס אלו ביום כפורי' כחוקס * אין לומר לגנו מיחזור וידילקס * (כל' פדיונים בקיבור לפוני)
הראת ס' אמן בלבנס * סכל סל סאכיות סאטורים בשנת גם כ"כ לסרתיס חיוכס *

ד סיכס ופיכס כעילת סכרל' אכילה ופעיסס ג"כ אסור ולילו כיוספ' סחקי' כחגוד'
 סתיכות סעמו * חסר פת סאפי' לישן כעסס פסס אסור וליעז כה אסור וכריך לסדליק כר סחדר
 ססוכס סס' כרי סלא זכא לירי פפעיס פאחר סרוואס אותס אכל כהר פלעיכך * **הדרה** פספס
 לישן פח' יעופ' סדכר באו' פל סיטיכך * (וי"ט ס"ב)

להרית

עולם ילכו בתושה ולא יאכזבו ישראל' אסמך בעבכם * אל יטבחו בטובת חבריו

ב

ל שמוכס שלא מדעתו אבל יפא בטובה מאולם * ואפי' בגזולם * אפי' כגולם

שמוכס עמי טובה אכוריס ככאף כל שמוכס וכן אובליש ומסקיס מוילין בטובת לכאוחס אפי' ככלו
מסס אל יפכה * מדיכין מסכוירין פכותכין בדפכות אל יעלטלם אל' כ' ענין הסממות פראסון עליהם
שקנה * יפא דר בטובה כל טבעה כדרך שפואדרר בביתו כסאר ימות פשכס * יאכל ויפתק וישוויל
זילפור וישן בטובה דוקא * מלבד אכילת ארעי כניכש מפת ואכילת פירות לשתות יין ומיש כל אלה
יכול לעשות חזק לטובה * אכילת בטובה בליל יט ראשון טובה ולא יאכל עד סייסא ודאי לילת * ולא
יאכל ביום ממדות ואילך כדי שיתאיצון יאכל בטובה טאבייל * אינן שברכין על שמוכס רק בשעת
שכילתם * סלך טביתו לאכול או לישן שכת' גממים ופסקו אל' לחזק למס * ולא ילך מכה גמשים בטובה
אל' מסס טביתו שיש יובא באס ילך הגס' כ' בגזולם * ומ'ע בליל ראסון אל יבא רק יקדם מס ויאכל
כזית בטובה ואז יבא שמוכס מכה גמשים שלפולס **להרית** עולם * כ' כ

מדת

פרס ורכיק וכל ספסיו ועכדיו וקעכיס * סלחיו מבוש חתן וכלס וסופסכיס *

ז

ה' שמוכס טפס פסוריס * ופ'ס חוליס וסמספיה' חמוסש בעכיס וחתו ספסכיס
פרוח ופזוכיס ופרעוסים סמסעריס * ככו לו בירות בטובה כפכת שותר לפרוש כמדוק או כבגדים פון
שכר אכל לא חפס שסכך נאס איכו פועיל שותר לו לכה' לטביתו * אכל ופי' פסקין דס ושעושש
ברית עולם * בטובתו יאכל שיאכילס *

אמדה

זמן כניתיך * כי לא אכלת ע' הדכרים הכל' כבוכתיך * באזוס

ב

וס סמס' לאכול בטובה כריך אחס לברך זמן (סמוס פשוט) כחוקשיך *

מדיבת

קודם שיש בין סמסוסי וטכנו ונפרו באס יום א' של טובת חל בטכמותיכס *

ג

רכיכס יתם לברך דרכס מעין פכע בערביכס וכשכת לבד יפא חתיסותיכס *

הגמול

כקידום בלייל ותברך ליטב בטובס * וחס' תאמר שהחייכו כחוקס *

ד

ול אוסריס ליטב בטובס אחר כרכת פכוכא' * ביום פככ' י' סגס כסן קידום

סכך ליטב בטובס שחר קידום שפופס :

הודם

כבלס עליכס * או ספסחילו לדכר כבגליס : ופסקו כפול וספו כדי' לגמור : אב' *

ה

ודס פול כומילן לולכ ושכרין על סלילת לולכ וספחייכו וכל שמוכס פול גוסר' *
סן כיבור סן יפיד לגמור פול פכרכין ואוסריס * (כל הדיכיס אין כריכיס)

הפיתות

(פי') רוב פעלים סתקמו כעז' ואיכו יבוליס לחכך אל השדרס רחוי לפוסלו *

ו

אס כפרכו עליו ותלוייס לסעס הקיסור איכו מושיל לנ' *

פיות

ליקח שדס סעכפו סרוכיס מעליו * רק סכרכתו אל ישמס עליו *

ז

ועלים אותו דוקא כסאין לסס שדס אחר כבוליו : ועו' ס' עיין כפכיס *

זמירה

יש סיא לטועה * והשדקקק ליעול ולקוז ערבי כול שקבש פלס אדום ופיו חלק ועלר

ח

סוך פכחל לא ידכין כורעס * (זמרת פירוש זמרת וק') ערכס פוככס או

חמדת

כפרו רוב עלס פול סיא ואל יכרך עליו כרכחיו כפושס או שנקסס ראשו לסרעס' כפיר' זכן סלכתי

ט

לפסול סאתרו סמסכו כעלו שדרי' ג' כפול ככסדק רכוכ * וחס

ה

וא ססר או כיעל העץ סכו * כל ססו פסול שמועש' זיל' ככיסל כפיעסס' *

טרתם

תהי כשמה באליהם אל ימי יוסב • מי שז' סמיכים בגזילה ונכיתה חושב • ע"כ

ך אה שלא יקח הישרא אחד מ"ד מינים של לולבו שאל פסול ביום א' ואח"כ יוכא
בו ידי חיובו • כועל אדם לולב חבירו שלא מדעתו לברכתיו • אחר יום א' כ"כ בעוקן וכניעל פיטמתי
בשעת דחק כל פסולי'ן פועלי'ן ועלייה'ן אינן מברכין • כוהנין לכרך על לולב יבש אפי' יום סם לחין •

הריז

אלו • שדרו של לולב ושיעור הדם שונים כשיעור סוכיו דוקא י"כ גודלים •

נראת

ך כמן אשרו שגם בערבה כ"ל בן אף אה סהם שובים ופעולים •

כדק' יעבינו • כניעלת לולב וכיענועינו • מכות'ד מינים מישול כ"א לולב וב' פטרות
נ ועל ג' סדסי' ויאגדס בב' קשרים זס על זה ויש לקטוף אהדס גבוק ינת' פ'ן הערבה

יעפה בלולב ג' קשרים • ישול סאגודה בידו שיפנית וסאתרוג בשמאלית ואמר יד לביסף • יברך ע"כ
לולב פעמירס ושסחיובו ויהפוך סאתרוג עד סיברך כסגו להסיר תפיל' ועכעת כשעה ספברך יעכע
בשעה ספברך וככל סודו מיאמרו • יוכהדו לס' אבסוף סכופלין אותו ס"כ והכיבור סכעכעי' ב"פ יקיף
דרך יסין כניענוע סזרח דרום סערב כפון ולכל כד יעכע ג"פ כסולכס וסוכ'אה וכן למעלה ולמסס
וכסכעכע למטה הופכו למטה וסקרי דקך גדילתן ימבר האתרוג בשעת כיענוע • וי"ה א"כ

בתרו

על ראש סהר כן חפס עולם • זכו סזפן לכניעלת לולב וזמכו כל סיום עד כלילה •

ח וזר לכיתו מכה וכסככס בה יאחז סלולב בידו וגם בשעת סתפילס • ועיקר
מכותו בשעת סלל וקוד' מיטלכו אסור באכילה • סכח וסיתפיל לאכול אה סוף ביום א' יפסיק בשכילה
בלעתו כיום אסו • אה סאתרוג

נצרת

ש למכוס ירית בעודו כסמו • כל סדוכים כקיבור לסוכי וכן סוף בשא' עוקומס

ה עשס' כסיקסור בלולב כל ימי'ת' ס' ערבס חרסס • (וסכסס יבין)

נותר

ס סקו חכמים שסומר לישול לולב סלסולו • אכ' אה סוכס סחון לתחוס ביסכילה

מסכו יאכל • וסרי סוף סכוס עוכרת ע"כ לקיני' אתרוג א"כ לבזכו עליו סין ומיל • ועכ"כ
ך תאמץ ליקח סהדור סכניססס וסס מיקרין אותו אותו אל יכזבו סמון עליהם •
(סיערך) כני ישראל הקשבים • סידועים לכענע לולב ככל אובנים •

הדנת

ך כמן אמרו סכביסס סייני' לקכות לולב לסס • למכס כמכות סלסוליקס • כ"ס

אף ה' סיגור העסיריס • כי גובין מעו' אתרוג לפי סזון סלהס כססריס • וסס לא כתכו
א סת סכוסס וכסכס ססס גזוליס עכיים תמימי' ויסיריס • אהס פטורס מלינתן

סואיל ואיכו חיובת בו' • גום ז' וסבת אפי' סוף יו' ראסון אסור אפי' לסלסל לולבו • אינן אדם יוכא ידי
חובתו ביום א' בלולב סל חבירו ססיסיליו • א"ל סכספיל כחן לו' • ביוסא קמא לא יתככו לקטן סכגובלו
ית סימרא דא לומר סלל קדיס סלס אינן כמוד ולקרות כפרסא אסור כראכוס •

הסר

ך קרא כפר' פכסס באחר כה • כ"ס כקל' וי"ס א"כ' (דין סיבוב כהוסעכס רגס)

יסין ומסאל ומסכיל ככל אסר תלך • טול ערבה עס לולב ותקיף ו' פעמים כהילך •
ז א' סמתאלל על אכ ואס אל יקיף עס לבלתו כסכ' אין מקיפין ואין סוכיל' יס"כ

סברת

חכמי' סאל יברך זמן כיום ב' על לולבו א"כ סל יו' ראסון כסבת סכקרבנו' בלי יום כ'

ח ייב לומר כרכ' סוכס • אסר סאס' כרכ' קידוס וזסן כחוקס • כ"ס וגם פסי' תרסא
סכירות כיום ז' סססא סוסעכס רגס כסו כיום סכפריס • לאחר סתפילת סוספ' •
קניס

ק דים כניגון של י"ט מזמרים • מזמור לתורה אין כמון פסע ישראל כמר
צ"ט אופרים • י"ט לומר מזמון זכור בריה קודם אכא ארון כמיס מילס בהוסעכס דנהי כהגו לעשות
סומעכות ימים ומכעכעיס ועל כלי או קרקע ג' פאו פעמיס חובט כס • אין רגילים לעשות מלאכה
של חול עד אחר יביאתו מכה • (כל סדיכיס בקיבור לשוכי)
לזכ יסא לאחר ססיקיף וקף הכועל הוסעכס עם לולב לאחר ססיקיף •

הסרת

רק הוסעכה יאחוז בכתייס: כל זמן שמחככיס על ספיס •

ותסר

בעיפה מעליס (פי') שביס ו' מחרית תוכיח כיו סוכס וכליה • (וק'ל')

ב יום זמיר לאכול סס כחוקמיו אל יסמו' סוכתיו • כסוכו סן ססוכס יאמרו' יר
סוכס לישב בסוכס של לויסן • אסור להכין ב"ט לכורך לילי' שלעומתן • (גס דיכי מרס')

תחסר

מלת ח'ג כס' ותאמר את יום ס'ע סוס כפילתיך • תאכל בסוכס בלילס ותקדם
כ **ב** כון וכיסו רק הסוכו ברכתיך • וכא לביתיך • קודם תפילת מוסף יכריז ספסס

ססיב סרוס בבית ככסותיך • (תרסס) ליל תשיעי סקדסן וזמן אופרים • בסקוס סאין לסס רק ב'
ס'ס כראסוכס וזאת ססרכס גומרים • וכסכייס בראסית וסחרין ולוקחין סראסוכס לעגיבו של יום
סככתייס • וכן עוסיס כל מקוס דבעינן ג' ס'ת ואין לסס רק סמיס • כשמחת תורס יעשו סעודת
סכות לגמרה של תורס באכס • סימך **סחרת**: והסקות ככלי וזה (סלכות סוכס)
האדם רבס עליו כסיס סוכס • תענית וכספד אל יעפס כחוקס • כסוכס אפי'

דעת

י"ט פעורים בדין • חכס ססת לכפיו סספדין • (מרס'ו) דורסין עליו •

מ

ואין אופרים כידוק סדין) סת ססוה ת"ח כמיס מעכות וסוקוככות סכוס לסרבות כסעודות סוכוכס
סלסולו • רק שירכס כסס זמירות וססכפוס סלו • כוסגות הכמיס סלל לעסות מלאכס בעוד
ססכירות דולקות כגבוליס • ואין לסקל להס • (כל סדיכיס בקיבור לשוכי)
לדריפי עכד ויס סס סוזוס סכוס לסכיה הכירות כעפס ססמוך לסס ומססאל •

הרעא

אם אין סוזוס מיסין יכיתן • כע"ס סדליקין קודם סכסס סככותן • כל אדם יסא

כזסר כספסוס סיוחד יתן כירותיו • וזסר אפי' ככירות סל סכס וי"ט סאין לרבקן יחד ואין לסעסדין •
כעיגול דסוי כעדרקסו • אין אדם יוכא ככירות סל ב"ס סלטולו • וכריך להזור ולסדליק כגבולו •

חבער

וככל סוסככות יכס כירות סוכס • ואפי' עכי ימכור ססותו וזסר כהדלקס :

ח דלקתן יסא סוף סקיעת סססע עכר לסדליק כזכס יכול להדליק כל סליס
עד סססרות • ולכל ספחות כמי סעס יסא סיעור סדלקת כירות • עכר סליס ולל סידליק אין לו
סלטוסיין וידליק כסאר בני אדם כלילות אסירות :

ערה

סכוסס יס כגבוליו • כל ספתילות וסכמי' סכסכאו סס כסרים לסדלקס סלטולו •

ך אס סדליק ככר סעוס וספך זיח עיקר סכותס • איכו זקוק להדליק אס רוכס
לסקכס קודם סעכר זמכס וככסס: ססר'ס היתיר לקכות סעו' סכירו' סידליקו כזכעס וס'ס לכר כ"ס
סולי יס ככיתו וכריך כר דוקא • או סותר לו לסדליק כזרו סכר סוכס •

דערת

ככן היתירו לסדליק כר של כ"ס וסל' סכס וסל' סכס: וסל' ת"ת זס סזס כ"י ככול'

יעפס סכות כהדלקס • אכל אל ידליק אפי' כר סוכס סכר סוכס • בעוד סדליקין כזכסס סקוקס
הרעת אסר עסית: אס לא תתן: לכל אדם ואדם סככי ביתך •

ויחזור וימלאהם פניו וזרעו י וכשהימיד קורא אותה בזמנה • כריך לכרך ויבטוט קודם קריאתה כאגרת הכנס לפראות : כספך על סמן : **צרת** רבות ורעות : כ"ה

אדות

פועים שאין הם פגילה כמירס • בחומס בלא **ב** רכ' אותה יקראידיכני בתוכ' המגילס ותפיר' כיון שא"כ לכו"ה הפשטתי עד ג' פירס לואיכנס הוא ותעבית אשתך קשה עליו • יפסע פגילס מפני המכה ויאכל מאכליו

צרת

ג כון הוא מקודם המגילה ג' ברכות על מקרא פגילס ושפסע כיםים ושפסייכו לנרך חינוכיו ולאהרית ברכת הרב יאשת ריביו • אשר סביא אופדים כלילה ולא כיום ובקום שאין קורין אותה בכיבור אחרים אין פסרכין ו' וכעוד מקורין אותה אין משיחין :

בארצת

אלו המפגס שאין כופלין פסו' אחרון של פ' ויבא עמלק אע"פ שאין הם א"ה פסוקי' בכללס :

מ

גילס קורין אחר ערבית ואחרים אופרי' ואתה קודם ואם של כ"ה אומרים ויפי כועס כו' ויתן לך ויחכ' יאמר הבדלה : אין פסזריין למי שלא אמר ע"ה ביום או כלילה : רק ביד' אומרי' ע"ס וכליל יד' ויאמר ע"ס בתפילת ערבית אע"פ שעדיין לא קראו סגילס : א"ה תחון למכח א"ה א"ה וקוד' קריאתה שלין התיבוק אם יש מילס : כליל פורים קודם שמתפלין מכה כל מי מסוא כן פ' חייב ליתן ב' סתכות לשכי עניים : ואין מרקדקין כותכות לכלמי' מפושט סכפיים : ויש ליתן ג' חכאים : מעות פורים ללדקס אחרת יאל' משכו סגנאים : (סהרמי) קודם מגילס אחר תפילת י"ח אין אומרים אלא חכי קדיש וכן אחר פגילה • עיין סס • (כל הדינים בקיבור לסוכי)

הצרות

וסדאג' יסורבל אדם מלכו • וכי' ד' ועו' להרבות בסעודה ובמטיים וכספס' חינוכ' : מתיקיס כני אדם מכה סמסס מלסלס פשוטי' • בגדי סכת וי"ע ילבוס בפורים •

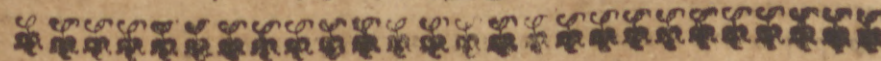
אין מתעבין בו ונתפלל סכה בעוד היום גדול ויעשה סעודותיו • עשאה כלילה לא יבא ידי מוכתיו : קודם סעודה יעסוק מעט בתורתיו • אע"פ שסמסס ססעודה עד סגילס יאמר ע"ס בברכ' מוכותיו : חייב לסלות ב' סכות של מיכי אוכלי' לאיס אחד ביום ולא כלילה שלעומתיו • (ויס' א"ב)

צרתו

של אדם פגע בו ביום יד' ועו' אס"ה אל גיסי בו סספר ותעבית :

ד ק' דבר שביכועה כושיגין ואין אבילות כופס בפורים ועולס לו לסכין סכעס ומי אבילות : כני אדם סמוטפיים זה מזה בפורים סכה סמסס אין בוס מוסס גזילות : מותר לעסות בכס אפי' סלאכות גמורים • ודוק א"ה פסס לכורך פורים • חל פורים כס"ס ושאל כל יוסב ככ"ס סככת במכה : לא יבא פסס עד יתפלל ערבית ויקרא פגילס ככלסס • כסיס סעכות ולא מקוככות • אבל חייב ספסלות פכות : וכל י"כ חודס אל תסלחו לו ממאודיק • וכיסרך **וצרת** סכספ' בידך :

ה אוי' סכי' ד' ועו' סכאדר ראסון א"ה תחון ומזאור לתודס ולמכח ואסור כפעכיל' וסספר ויכנס קכת סמסס **שש** **ושמחה** **85** סליק

ואפריון כמטייס לס קנין סלולף כס' ר' ברוך סק ק' קארץ : אשר ססו כולך ככל סארץ. סספר וכדקס אשר פעל ועשהו ובפרס ללומדי תורס פורעס • ואף גס פס לפיות סותף לדבר סכיס כלתה וככספס כפסיו • ותחון רכ על פרסס הלז סוכיא סאוכרותיו • וע"כ כתוך קסל **א** עשאוכו • פכרו' לךחמתי וכרך אסיככו יאייס כריק סו' וסולך סמיס • יראס זרע ויאריך ופיס :

אמר

הסעיר נשים • זעיר נכונים • ראייתו כי טוב הוא ללקט נשואים • לזכר וללבו
ולזכר בדבר ההכרית לזכרים וקטנים • ולמדר דבר דיבור על אומנם • להאמין פ'
דברים מסלחן ערוך דיני שאינם זריכים שהם כפולים וסודים • ומסתבב בהם שאינם מורי כן אלופי'
והאזנים • ודינים שאינם שכיחים שלבני בני האדם אליה אינם מוכים • **ובחלת** ס"ב דברים
אלו תמאז פה כל הדינים • ולתוספות טובה כדי להכניס אסנה בלב שלומדים גדולים וקטנים • על
פרוב ככל סי' וי' ע' שית' ד' שיחכים • יקרים עפז וענינים • הו' גראם ומי' כסוף וסמי' תחת הסי' ונכרוח
עמה מכונינים • כדיל' סגודל בארבע קצוות פראה כה' ב' צלופן שבניהם ובמותם לא יפרדו מאלם
פענינים • ומבאמת וכדק' משמשו סמורה ודיינים • ומד' הדיני' אלו אי' אספר שימכחו אל' יתאכו
בו הכונים • ורק פעמים ושלם לתלו יפיו פוכים • יפיו כולם אומרים ועוכים • שבאמת וכדק' פס'
טובים ובכונים • **ובאית'** כמבקס מתדקקו על קיבור לטובי כי כמה דברים נשמע י' ש' זך
סן בלאו וכן לפיך ולפעמים בדיבור אחד תלמוד כמותם מן הספורים וסכלל מלא שהשתי' כלום רק
כל הדינים מקטון ועד גדול כתבתי וכי' דועי' ששפסתי וכגון דין המוצא מחבריו פעליו הראיה סכל
דיין בר שכל יפסוק אותם וכי' דיני כשר ומותר שהשתי' רק כל דיני אסור כתבתי ומילא כשר
פריעתה מה שלא נעבא בספר זה כי כל דיני אסור כתבתי איך אחד שהשפסתי ודומה לזה עשפה
התורה בעופות כשמא' וממא' בסי' פ"ב • סימני עוף עיבור לא כתפרס בתורה אלא ענש מיני
שמא' בלבד ומ' לא שאר סיני עוף מותרים • שבאזנם כל' מיני שמא' אינם באמרים • ובכד'
לא' שהשפסתי דינים שא' שא' חכד טקס ידועי' וממא' במהג' ולא רכיתי להעלותם על ספר
סוכרו' כות' זס כי גם כתיבקות ידועי' אותם הלא הם כתובים על ספר דברי היפ' מואדרי' במידורים
שלכו וח' ראויים הם לסמא': **קורה** סכלל קקוט בידך כשתע' ונתדקק היעיב נעיביך תראת
בקיבור לשוני כל הדינים כולם בכלל ובפרט הכמואים בכל' ד' עורים כולם כמא' בספר זס
כל פס שבמא' בזס כמא' בזס הפוך בה והפוך בה והראיה בדולא בה ומיני לא תזוע
ואף גם באתי כמתככל ולהודיע שלפעמים עשיתי סימן מחיבה מפוא באותיות
פסיטן ומפא' באותו תיבס אות כוסף ואין בזה כלום כי מ'אחר האוקו
אות אינו טורגס בספסע ושמהי' בדרו קטן כמא' דליתים דמיא'
אכל הדר הזכרון ובזכרו פסוק סמתחיל מאותו תיבס
קיבור הדין בכללו ככ' ואת הכל עשיתי
יפס בעתו לתקן מעוות הסמא'
בספר הזכרון

זס :

אלוהים ד' ועשתרו' לכרך אין שוחטין ובודק' א"כ נעל כחך וקבלה סחכ' וכהו ג"פ לפכ"י - ע"פ
א' ין בודקים אחר שוחטין ואע"פ כ יראה שיחזור לפרקי' כלכות שחיתה ואיפכ"י
ואם לא נעל קבלה ובודקו אותו וא"כ כל מה שחט עריפה וגם כללים שבסלו בסם לעיניכם - (ב) א"כ
מידע כל חלוץ דריב' - רק בודקין אותו בכלכות שחיתה ובדיקת סכנין וכיפנים - מי שידעין דו
סאינו יודע כלכות שחיתס אכ"י שחט כראוי שחיתתו פסול - החרט סעדבר וסיכור לא ישחט ולפי
פסול פחות חבן י"ח פנים אין מתיבין קבלה - כל זמן שיש תקנס בעיר שלא ישחט אלא שנה ידוע
אם שחט אחר שחיתתו אטורס - עבד שחט בי' בכנס השחוט סיסא כראה ססיא עריפס ואומ' פ"א
עריפס ואח"כ אחר שעה כן שלא יקחו אותו ה"ה באסן וכפירה - שחט שחט עינו עד א' שחט
שלא כהוגן בגדס - רואים לפי מה שפול אדם - (ויתר דריכים איכס כריכין כי תמא' פס כל דריב')
(סי' כ"ט ע"כ עשימי כן בהתחלס - מיושב על סס' וכלל העולה)

בית

דין לפי ראות עיניכם רואים ועמבירין את הפוחט שהוכיח עריפס מתחת ידו -
ב' אם כבר כסל ג"כ ורגלים לדבר נגדו? (וי"פ בעיך ראה ס"כ סימן ג' ד' שוחט
לסע ע"ז
סימן ה' שחט לסס קדשים סס דיכו אין כריכין וכססעתי וראויים סס לכך -
(סי' ו' וסיכך שם הכס ברא' פ' פ"כ' שם סדבר ססא ה"כ')

שש

הנה סכא ה' מי שחט בסכין שיש בה פגיסם למעט - אע"פ שלמעלס יס בו סיפוס שחיתס
ג' אפי' כרך בו מעלית על כפגיסס אכור לשחוט בו לכתחילס - (וכסעת דחק סותר)
סכין סכרו אחר סגל לכתחילס אכור לשחוט אפי' כבר היפס בשניה - (כ"ס בק"ל וסיס'ס וא"כ)
(סימן ז' סדבר בקובע סכין בגלגל בעיך ראה סאיכס כריכין וע"כ ראו להסעיט' פס והססעתי)
(סי' ח' שיעור סכין של שחיתס והתחלס מיושב עלס)

שמונה

(או רוס) ככהשס וכווארס רחב שיעור הסכין של שחיתתס כמלא אורך כ' ווארין
ח' כמים שיערו אורך הסכין כ"ד אכבעות - וכל אלס ודרוס בסלכות וכבאות י ורשו
לדבר ושחטתס בו ה' גרפראות להססס גיטעריאות - (סימן ע' דיכו איכס סכיסס וע"כ הססעתי
(סי' י' יוד והתחלס מיושב על סס' וכלל עולה)

ד"ד

פשימי' כען סכין של גויס בקרקע קסס או סיפסיון ברחי' שוחטין בו כסע' דחק אפי' לכתחילס
ג' קלוק טקוס ספשיטס אם בתקוס דחק שחט בסכין של גויס בלא הסכר אכל לא
ישחוט על סנת לקלוק גיפכילס - סכין סחט בו עריפס אם שחט אחריה בלא סדמת סכין - ידית
בית ספשיטס סלסוליו - סכין סחט בו כפירה אכור לחתוך בו רותח אם לא ספ"י עירו יגעליו -
סכין סרגל לשחוט בו עריפוס תדיר בקרקע קסס כריך כעיכס אמרו חכמוס - ד"ד פשימיס
(סי' י"א ובסוק הסתחיל מיושב על סס' ועכיו)

א"י

(לרשע) כי גמול דיו יעסלני - אם ישחוט ארוז בעבת וסבט ואל יאכל מלכס סלסולו -
ב' י"ג ששס כסן סססוטס ימות אם שחטס באותו שעה בו בולו - מי סהיכס בספיכס -
אע"פ סאין שוחטין לתוך מים סוכיח ירו חוץ ושחטס על דפכה - שחוטס בלינה יזכר ודליק אבוקס'
או סני כירוד דוקא - (כ"ס בק"ל)

שם הלכות שחיטה יד 25

ב מלכים ימלוכו ויכיתם אל ילכלכו יעשו בביתם מקום מדרון חזק לגומס בסירוויחו
ג עם ימאצו ויהרס יורד ופוחת לגומס פערכו ואף על פי שדעו עבד אם שחט
 לגומס בשוק מותר לאכול משחיטתו אבל מקום כלך מדרך זה וכו' על תלבו' (כל שחיטים בקימו לשון
 י' דין דגים וחגבים שא"כ שחיטה ופ"ס מיושב על הסי' עכ"ו)
ד לעבור את סירדון הלך (ישושים) ודגים ומגנים מכא אבו לאכלן חיים טמום כל תסקבו
ה ותריץ סדנים שמתו מאלניהן ואסור הולד החי שבהמה אכילו ויה' א"ס
ו אל תשלחו לפני בהמה לשחוט העובר או לחתוך מן צמחול צמן שבליות שמה
ז תן אותן החיטות אפי' בתוך מעיה ואח"כ שחטם אותן שחיכות אסורות ויה' א"ס
 (פי' י"ס שהגוי אינו כאשן ופ"ה מיושב על הסי' עכ"ו)
ח וזו העו' י"ב א"ס גדיים קמבי' ביקחים מים ופס' בני האומרים בדבוע
ט ומכין עליהם ואסורים מיד לפחיתם אפרוח מיד אחר שיכא לאויר שעולם
 סותר כיתר שלשים (סעיף ב' ראוי להשמיע די א"ס)
י וכתר בעלי חיים ירחיק האדם שבהמתו וכלבו ע"כ אסור לשחוט ביום א"ס אותם וכתה וכנס
יא בר ושחט א"ס מרחוק אסור לאכול בו ביום משבו מן הספק אין מושגין ומן הדג
 ודיע המוכר לזקק בשעת קיבו כותי שסבר בשמות אפי' במטיח לפי תומא אינו כאשן לומר שסוף
 אותו ואת בנו כרך אחרים חזק שהיא אמו (י' דין שחט בהמה שבוככת וכימב'
יב שדפה שחט בהמה שסופכת לעמים שפעמידין אותם במקל או בערס ואינם קיימים
יג דכ"ס לא ראה בסוף השחיטה כ"ה ככילפ ואסור להלכי תמים ואפילו ספק אם
 פרכס בעת זכיאת דמים ששחט ואל אוכל מבהמה ששחטין אותה לשחוט ה"ס משוכח וכן עשו
 גדולי החכמים ישוככת לא ישחוט בלילה ואם שחטם סוף בהפק בבילה כ"ס
יד ס' או בהמה ועוף שחט בסכין ברוך כדין ואחר כך מלא אינו פגים אפילו בחוטה שטרה
טו וזאת החמים אפי' כגע בעכס ספקת שחיטתו אינו בשירה (א"ב ג) שוככת
 אסור (ד) סכין חדש ספוסחזם ולאבס חלקט אין שוחטין בו חלקה ואינו חדש אע"פ שהולך
 והביא כל היום שחיטתו בשירה יבדוק הסכין בלחט קודם שחיטתו ואחריו וכלכד בפני עכסו אתלת
 ירוחה לעושר ואבוסרס כששחט פסמות ועופות רכות ולא ברוך בסכין אחר כל שחיטה ושחיטת
 ומכא פגיתם בסכין אחר אחרונה אסור אפי' ראשונה אם ברוך בסכין אחר שחיטה והיכניעו
 ואח"כ מכא פגיתם לית לן כס ומותרות יתן לעבד שטרן סערימות כמו סן השחירות סעבירין
 את סעבד וגם סכלים אפורות אם מכא בסכינו פכיסה דרא"ס (אף ספוא אומר שהי' בזרע סאל
 יגע בפגיתם) ב"ס ויה' א"ס
טז ה' הסכין כגד הכוור וקודם שחיטתו על שחיטתו יכרך וכפירס סוף אם שחט ולא ברוך
יז ס' שחט דבר דאחילד בו רעותה וכריך דיקס ישחטנו בלא ברכה וכפיתכא
 כסר ספוך לשחיטה יכרך כחוקס יסא בזרע סעבד מיה' דעתו בשעת ברכתיו על כל סס
 סיכיאן וזא אפי' שחט וכיסס סחא'ו לשחוט א"כ לחזו ולכרך ככלכתיו אל ידבר בן שחוט לברכ או בן
 שחיטתו לשחיטה מדבר שא"כ לשחיטתו וזאם סק יכסס דס שחיטתו ראשון יכרך פעס אחר לעושתיו

ב י' אם במקום אשר בחר אלטיך מס תזבח בקרב לך בראש משימי כונע ולפנת .
ד ק אל תשחוט למעלה כי קרא מוגרפת ופסולה שחיטתו . ולכתילה תשחוט
למטה מעצת הגדולס' ושיעורו למעט עד ראש כנף האוקה כספותין אותה ועולם . שחט למעלה
סתורכן סוויטט או למעלה כתחילת בני מעיים שחיטתו פסולס' ולפי שאין אבו קיאיין בשיעורין כללו
בכון לשחוט באפכע הנוואר וזו מלא מכל הפפיקות שבכללה . טוב ליעזר למשחט בסימני קודם
שחיטת ויזמן אותם קוד' כשר הנוואר ובניכוס במחא' סימני כנדדי' וכרדי' אימון ידי' וזשירו' גדולס'
(בני' כ"א יאמר איך יהא השחוטתו שלמולך . וסעיך **א** יך אכרות לך :)
א סקיס תעשה הכלל עולם . פי' תתקד הסבים הקבס והוושט' כי וסו השחיטתו המעולה .
ט קט רוב אחד בעוף ורוב סכים בחיים ובהמס . שחיטתו כשירה ותשיטת' אם שחט
בכעסה האחד כולו וחלי השכי' ובעוף סכי מחא' סימני שחיטתו פסולס' . בתחיל לשחוט וכתהפך
סכי וגפרה שפ שחיטתו כשירה אם בין סכיס רוב בכללס' . ובין בוויטט ובין בקבס זה הכלל עולם .
(סי' כ"ב מדבר בשבא סממס לשחוט ופ"ה מיושב על פסו' ענין)
כ א. השט' לשחוט מיכי עוף ; וישר לשחוט סוורידים כשסיא ספרכת ועולם ; סהרי באס
ה בשלו שלם ולא יעספ' כן עבודתך פסולס' . (אם אין בכל מה ספקדירס' לנטל
הדם שבכל פחותין) ואפי' כלים איבו מעולם . ואפי' לא בשלו רק במלח בין ברדי' לספר החוטין
ולקלוף סביב למולם (בני' כ"ג דין סכיס ומיתכך ג"ה לשון איקור כפרס אפי')
ז אפי' סססה אמור בין בעוף בין בהמס . ואס כשלא לאחר שחט' מוכח בוויטט גמי וכדופס
ח ערוף כי בוודאי הוכרך לסססות פעט. במקומס . וזכר שאל יארט הכוכות אס
יוכל לשחוט בלא זה כי חייסינן לנקיבת וויטט מיד סיכא דמס . (ב"ס בק"ל ויה' א"כ)
ד וככלל יסא שפנת כשאבו יודע ס' דבריס . דין דרפס חלדס הגרמס ועיקורים .
ז ריך לעריף בכל חלו' כעסו במיעוט בתחא' או קסס' בין בוויטט בין בקבס
דרסה כיכד ספניח ססכין על פכוואר ודקק ע"כ ומיך בקתא אותיו . חלדס : סהוכים סקין
בין ס' לסי' שלעומתיו . עוקר סעקר הקבס או הוויטט מן כלחי' ובשחט אח' מהס או סכיס
קודם גפר שחיטתיו . הגרמס : ששחט במקום שחיטה וסטה ססכין חוץ למקום שחיטס למעלה
עמרס מס בכל חלו' טריפס וה"ס כשתך רוב ספרקתיו . (פ"ס סכריך לבדוק אחר שחיטס)
ה יעשו כ"ה שוחטים יתקפו אגודל על סיפיו כונע סגנדס' קודם סזרקן סעוף סידס :
ו ייבוס לבדוק אח"כ אם כשחט סרוב באס לא בדוק מקודם . (כל הדיכות)
ז ימנחו זכח וכספת שחיטס ייקב בוויטט כגד סמקום שחטו ככר טריפס .
ק ודס שחט סוויטט שחט הקבס וכיקב כריחא בהיקתס . או שחט סוויטט
וכיקבו בני מעיים קודם שחט הקבס טריפס . (כל סדיכוס בקיבור לסון)
ד וישר פעליך . אם תתקד אחר שבספס לאכולס' .
ב עזרו ספרכת למולך . (כ"ה) (כל דיכוי כיסוי וסברכתס לא יעסס לנטלס')
כ ס' יגדל למולו' (סלא יעשה לנטלס ברכת כיסוי) ע"כ וישר לבדוק סימני' וסכין שלו' : כי
ג סער סלכסות דס מיס ועוף סכעשו טריפס אכלו . א"כ לככות כל כדס . ויכספ
ב כעפר

עפר חיתוח בידו או כסכין אכל לא ברגליו • שהיעה כשירה אף אם סויד ולא ככה שדם שלמולו
מי ששחט צנעו ראסון יכרך שסחייכו על סכיו ומי שאין לו עפר אל ישחוט עד שזכיה אכליו •
סוחט חיה או עוף ולא יבא טהם דם סותרין לאכילתיו • שוחט לחלה בשבת לא יבסה אחר שסיעתו
בט

מ יבני טריפות סן שמוכס ב' **הלכות טריפות** וסימך ד' חכך כפ' כ' (כ"ה של טריפות ופיתול' כסר' כריעותה שלא כמכא פה)

ל א יאכלו בני ישראל בהמה וחיה שנתרוכז רוב עבה גלגלם בין ברוב גבה בין ברוב סוקם •
ד אע"פ שספרוס קיים ס"ה טריפה • כפחתה וחסר ממנו כשליש טפה ואפ"י כקבה
קצתו ובין כלם כסלע בדבר איכו יפה • ובעופות איש יקבץ עבם הגלגולת כל שפוח ס"ה טריפס
(כמי' ל' ש"סאל' יפתח' א"ת' הראש וס"ס מיושב על סס' יעניכו)

אל תבא ככרך בסודס יסא סימכין (פי') אל תפתח הראש אל תסליך או תמכו לכותי' שלעביך
ה תוח יס לו ב' קרומים איזה שיקבץ יקבץ מפולס ס"ה טריפה ס"ה אם מים מוכסי' בתוך
שלחופה • ואין ספוח שקיפה • כפכאו תולעים בקרוס המות וסמוח קיים ג"כ טריפה • עבם שמתח
סוכה סס יס בו חלל כמו קדירה • וכמו ב' פולין על פיס כלפי כויארה • כל מם שים שמתח בתוך
סקדירה • (עד ספולין ופולין בכלל) בידון כמות וקייבתו שפסחו אסורס • ומשם וזילך בידון
כחוט הסדרה • שוח שנספך כמים או כדונב או שנסכא מים בתוך קרוס טריפה ואסורה •

בר (סימך) כמותו פגעה • והנהפס גזרת רגליה • ולא כודע אם פלס גבוליס •
ד ככן אמרו סאיין סוספיין סמא כפסק חוט ססדרה • רק אסריכין גבו' כס שהוא
כאב רגליס כקעיס וכסירה • (וכן סדין בעוף) כסמה ססכו אותס בתקל על פני כל הסדרה
שנתלס • מי שיכין סמא כפסק כמות אם יס קשריס בתקל שפגה • (ויס ס"ס וספספטי')
(דין שכריכי' לבדוק אחר קייבתו וייסככי שכיס יותר מסירכותו ריאה)

גל עיכך ותביט בעור פכיו של הווישע ואס תחוב בו קוז כפכיס מי שיכין סמא יקבס עור פכיו
ו או לעשות טריפה • ואפ"י אין סס קורע דם וזכיה כרואה פנכב אסריכין סעלס
בו קרוס וכתפא יפה • כיעל הלחי סתחתון ועוף או כבהפס ויוכל לחיות ע"י המרא' וסלעטס
ס"ס כסירס • ב' עורות יס הווישע התיכון אדום והפכיס לבן אם נתלפפו ס"ה אסורס • ושוא הדין
אס סכיסס אדומ' או לבכיס • או מים לב' וויסע' או ב' קכיס' • מולכך ככואר בדס או סכיעל
סלחי סעליון או סכפרד סוישע סתקס ברוב ארכו וזקק סכיעל או יקבץ גבו קבץ מפולס בכל שהוא
טריפס • יקבץ ססעי' סכין סזקק לקורקנן טריפס (כל הדיכיס בקיבור לסון)

דל ומאכוס כעו • אין ת"ה בקיאי' כבדיקת סווישע וזקל טעו • על כן סדין •
ז סקס סגרגרת ברוב חללס • כמקוס הראוי לסחימס למעלס • או יקבץ או סחרון בו
כפכא • סמורס יטריף כמרוכז • סקכס סכככס תחת סחוש סתפכל ומיס לג' ראסיס (אחד כוטס
ללב זחא' כוטס לככד וא' לריאה) ובסלפתן' אם תמכא קבץ סססו טריפס תסיסימיוס כקכס סלכ' סהיא
סוסן סוורד בין ערוגות הריאס ללב רגלי' לחיות בו קכבי' דקי' וקטכז' וזכיונו רכייתיוס ולא סקרי'
קכזי' וכסר בכל אופכיס • (כ"ה בעיכך ראס שלפי סתקכס יתר סדיכיס א"כ)

הל א היא כמוס בקרב סכסס . ע"כ **לה** תקח ותברוק אם יש א'וכו'תרי פשטאל גו' מיטיבס
ח סירה ארת חסס או שיקבס או סכיו סכ'יטי'ן וג' פשטאל טריפס . כורות

ס'אוכות של ימין איכס דומות לסל סמאל ואס כתחלף כורתן טריפס . אוכס אכעו של ימין גדולס
סתחוכס טריפס . אוכס של סמאל סעלונכס גדולס סאיכס עליונה של ימין טריפס . אומס של
ימין גדולס סל סמאל טריפס **לה** יש עוד בכר ימין אוכס אחת קטנה כקראת עיכוכיתא דוורדס
ואס ס'ו'סירה או סמכ'ו ב' או סינתס מקומס או כורתה כטורס שלס ג' ב' טריפס . סוורה דרכה
לסיות בכיס ואס לא כמכ'א בכיס או שיש לה ב' כיסין טריפס . (כמכ'א כסחיות סש'ו' כסר) כסר
סקבת סוורה ונדק ב'אוכות וב'אומס ככר סמאל ולא סכ'א אוחו סחתיכס סחמירה טריפס . כיתופסו
ס'אוכות אס סיתה ס'אוכס היתירס בכר ס'אוכות או כומה לגנה כסכפסוה טריפס . עוד קבת דיכיס
לו עכס ופכוכס . לפוסיד רוק או תבן כעקוס סכסמע הברס . כריאס ססס כתוכס .

כ סכתנדר בידוע סחיל כקובה וטריפס אס לא ביכר . כמקוס פוסידין אותה
כמיס פוסידין דוקא וכוסחין אותה אס בכככו סמיס טריפס . סריאס יש לה סכי קרומי אס קכנו
סכיס אפי' זס סלא כנגד זס טריפס . אפי' כקלף קרוס העליון כולו כסירס . וע"כ כריך בדיקה ואס
כמכ'א כועס על מקוס סכחלף אסורה . י'א אס כקרע סחסת כפיכס טריפס . כיקבס ועולס כו
קרוס וכסס טריפס . (עוד קבת דיכיס עיין בפכיס ותכתוב לך ככד סספר זס)

לז ללא סכי אכע כעושות ספוכות טריפס ולא סקרי . סמכות לפטריף אלא כסלין כיכיס' כסכי
סומי סער **צ** סמות קסיס אע"ג דספוכו כסירה וטריפס הו אס סירכס תלויס יוכ'ת מן סכועס :
וה'ס כועס סעומרת כקקוס סאר ריעותס : וכועס על סדין וקמט' ובעה גג טיכרי כה"ג וכועס
כספילי ריאס ונאן כסר כ'ס מקיף אותס . כועה כריאס וכיכרת בעכר אחר אי קייסס כחקוס
סמכוכי וסככו להדי טריפס . כועס סהיל סחת סוורדס כקקוס דק ויש סס סיעטון טריפס .
טיכרי כוכרת סעבר לעבר דיכס ככעושות אכע כעו סכמכ' כו קבת סיסל' דלא סס סעס'א יד'א דעכס'א
ו'אי אס כיקב סחיוס או לאחר סיתה בריפס . (כ'ס דיכיס טריפס אכע כעושות)

(ל'ס דין אס כסכסס מראס סריאס ע"כ סתחלס מיוסב על מ'י'וכלל עולס)
חל י וד'ה כה כמכ'א . אס מראיה כסכסס סס'י ירוק או דומס למראה כסר או כלובן כיעס :

ט חורה כדיו ככל ססו' ג'כ סיא טריפס ואסורס . ואס בוסחין אותה .
ושמס סס וכסכנית למראס סעותר ס'ה כסירס . ואין מראות סללו' בוסליון אלא כססוכיו כעור
סחמתו . אס זס סכס כדופן כגד . הריאה ס'אדומס טריפס וכריך לכדוק אחר זס כעומתו . (כ'ס)
(ל'ס דין בדיקת כריאס וס מחויב לכדוק ע"כ סימכך)

טל הריאה ותכדוק אס יש סס סירכס . ואס אין כה סירכס עוברת סקליון סלא' לכסס .
ס וכס ססס אחר סקרע כמן סכססס וכ'א כלב או כותי וכסלס וסלך ל' יש סחסידיק

ככ'אכדה סריאס ואין להסיר רק כמקוס ספסר גדול או בגדייס וס'אי' סלמלו . (א) כ'א גוי או
יסר'אל והוכי'א סריאס קודס בדיקתס . כופסין אותס כחוקתה (ד) אונה ססכוכס לאוכס או לאומס
סלא כסדרן אסורס . ואס ס'י כסדרן וסעיקר ס'אוכות עד סכנין אפי' ספילס כסירס . וכן
סדין אס יש כפין קרוס כין לוכס לאוכס או כין אוכס לאומ'א וכ'א סעיקר עד אסכעית' . עיכוכית'א
דוורד'א

דוורדא לכל מקום שתסרך עריפה וס' לכל יתרוה דכל תיכו דסריכה עריפה . מיהו אם
ססוורדא בדקת למטס במורס סלה עם הכיס סלה כן דרך רבתי ייסו ויש לסכסיר בגבולס . ועוד
קכת דיכני . עיין בפניס . ותכתוב לך ככד סי זס :

מ ס אפולס לנתך . ג חלליס ללב ולאיחס פסן שניקב אפי' אם חלב הלכ סוחס אסורה .
ר אם סמחט כנרעבי סל תפרה כמכא כסמפון גדו' סלכב וקופס לכד חלל הלכ כסירס
קכס בלכ ולא סיעוו לחלל אם כקון או מחט עריפה . מכא מחט בלכ או כטרפסס דלכא אע'
סאיכו כיכר כחוף עריפס . כיעל הלכ ככרר הרס כעובי כסר עריפס :

א כותרת כתורן על ראש הסר כזית כמקום מרס וכזית כחוף חיותו כסו' הגדול וכעוף לפי קטנו
וגדלו **ר** או' לסכסיר אפי' כיעול סככד או יכשו כולו . רק אלו ה' כזיתס יכשו או כתקסו
כאכז מריפס . **א** כפכאו ב' כנידות או סנימק סככד או כמכא כס מחט דקס עריפס
(כגססס חילוק) אם כסרך ערפס סככד לבית סכסות יס לכדוק ככרס ססוורדייס סס קק או
סחט שניקבס . (כ"ס) (בק' כל הדיניס מעריפות מרס' סכפניס :

ב ענתה סכרה . אם סכירה סמרה . קורע סככד סתי וערצ וטועס בלסונו .
א ס לא טעס טעס מר' יכלכה בגחליס ויטעום אם אינ כז טעס מר עריפה קורי'
וכנייגס אינ להס מרס . סחט או קון או אפי' גרעון כמכא כמרס וראשה חד כנרעבי סל זית ס'
אסורה . **ב** (ר"ת ב' מרות) כמכאו כגססס ואיכס סופכינ להדיגס לא עלתה
כגפיתת כנרתס עריפס . אם בעולה או כייגה ואין סככד סוחמט עריפס (מהרמ") ואס כקפס
ססגס סככד עריפס :

א אלס לחכמיס . סעחול שניקב בראש העב כקב ספולס סלא כסאר תחתיו פחית סחכי עובינו
עריפס **ר** ס סס עחול סכקרעס או כימוקס או לקתס כשיכוי כמר או כרקבס . או כמכא
עוד . עחול או יס סיס כעחול ואיכו סלס סכסר סכניכס . ככל אלו ה' עריפס ואין סקכב פוסל
כעחול סעוף וכל עס סדכוק הכרס כקרא ראש סעבה . (כ"ה)

ד בכליות כמכא או מוס אפי' איכס עכוריס . רק מר' איסן כסר'אס סדכס ה'ס אפוריס
ז ריך לסעריף כפלקתס סזוליא וכסרס ככסר סתת ססכאיס אחר ימוס' סאס
תאחו כתקכתיסססס ויפול ותיגע חולי זס עד סלופן כסחוף כולייית' . מכת מרצ דיכו כלקתס .
וכן אם כמכאו ככולייס ליחס עכס או מוס עכוריס וסרוחיס וסיגינעו עד סלופן אם לא היס סלקות א'א
בלוכן אע"פ סכל סאר סכוליס בריא עריפס . כוליא סהיקעיכ וכרוס סלה כוון עריפס ? כיעלו
סכליות ע' חולי סכוכר ססיו לס וכימחור עריפס . לוכן ככוליא וכל סיכוי מראס פוסל כס . אינ
עריפ'י ככוליא סל עוף . (כ"ס) ס' דין עריפ'י כני מעייס . ופ'ה מיוסב על סס' ופדיכני סככתייס

ה ו מעיולו ? וכיקב פעי האחרון לכטן וחללו . כסאר כני מעייס עריפס סו' לסולו .
ו לכ עחור סתס עס' איכו סוחס . כיקבו הדקיס ואפי' ליחס סככדן בוספחס
איכו סתימס א' סחכב עסור סותמו . וקרוס סעל סעל חלב סעל גבי כרכמס אע"פ ספס עפוריס
איכס סותמיס . והעיף כל סוסן סלו סותס . ואיכו תועיל סתימס אלא באותו אכר סססותן דבוק
כו כחולרתו אכל אם סותס כקס סל אכר עריפס כמכאו דיקי' כרוחי' או סיכאו לחוף ולא הוחרו

ועליהם עריפה * כמכאו הטעיים בין עור לכסר וכמכא תפור עריפה * מחט שנמכח בדקי עריפה *
יטע לו כה' או עוף שניקב או כיתק הסליא יטל להשעיר כשאין טע הפסד פרוכס :

ק רע בשלחופית עריפה זה ה' כשניטל או יניקבה * (כ"ט בק"ל) *
מז פ ומז זה כדדס יש לה שמי טעיים פתחילועד סוף * כמעו העוף * ג"כ *

ב אם הצעי יוכא כעכף מן ככד אם לא חזר ונתערב וכעשה אחד משמי * ראשון
עריפה * וי' א' כשינכא מסדק מעי קטן ואין כאדנע פלס מלמעלס ולמעס עריפה (בד"א כנסתה אבל

בעוף כמר אפי' כמה עכפי יוכאיה טעבו) * מעי פיוכא פנית הככות לסמעס (ודעת מפרס' *
לכרס דוקא) * עריפה * יש למ תרי סיבי דיבי ותיכס מפכין להדי עריפה * סדרא דכנת פיוכא
פאטעניו יתרת וסו' פתוח עריפה : הררא דכנת כל'א * טכוררא כל דיכונס בקיכור לשון :

חיים : כככסיס וכאן סניקבס להס פקיבס וסכרס : עריפה אם אינו סותס חלב שעל יתרת
ג קרע כמר סחופה את הכרס ככוד עוכיו או כיעל עריפה * כ"ה :

ט א סוף לכס לא תאכלו אם ניקבו ב' עורוח מל קורקנן וזה כנגד זס דוקא * (אנד)
מ כא מחט תחובבו מפכיס * דינו כרין סטסס וזית הכוסות אסרו ככונס :

ז מחט או קוזן כקנו עריפה אפי' כניקב עור חימון לכדו * וכסתס תולין לקולס מה סכנדר' * כ"ה *
בין : שערי בינס כחטרים * בכלל קיבית האכריס * (פי' סכדיך בינה אם מחייס ניקבו) *

ה חכס יכין כקנויס סכ"ל כדסס ודקי' אם יניקבו פחייס או לאו כוקב פקב אכלו
וסדמס זה לוס ואפי' אינו דומי' אם ימספשו דידי' כקב סספס וככב טעוין לדמותן אם איכס דומי' *
עריפה * ב כל חקס שא מרכו שאס כקב כמשוהו עריפה כף אם כיעל כולו או כנרא חסר או יתר חוץ

מעמול וכל שאמרכו אם כנרא חסר עריפה כ"ס כיעל כיד כל שפסמס מראות שכמר לדיעותיס הוי
כניקב טס : כ"ס * (כ"א דין קוזן או מחט שניקב ופ' מיוסב על סיי' וסעיין) *

אין מעוס ככסרס * עכור סקון או מחט לחלל סכסס' כקב עורה * ואינו תחוב לא' מאיכרה *
ר אוי לסטריף כי דקיס סס וחיסיין שחא ניקב אחד ססמקומות סכמססו כניכנתן :

ואס קקנו בקכס וכיוכא כופסר עי' כדיקת סאיכרי' שלעזשתן * כל סאיכרי' ססיכיו כסס שאס ניקב
מכר' אחד כסר כלל ועוצי בית הככות וקורקנן אם הנקב טכר חוץ דוק' כשניקב משמת חולי אבל אם

סו' פחמת פחט או קוזן עריפה * **אין** פותר אותס וכוא ספק אם כעסה עי' חולי או קוזן סחש
כסירה * וכ"ט טיס להכשיר כה' אס עד סחלל ניקב עירה וכסרס * אכלס דבר שאכנו שוספקין כו
סמא כניקבס כו * ספק דארוייתא לחומרא * (כ' דין סיכוי מראס ופ' טינשב מל סיי' ועל העינין

בין כדכר והדן כסרדיו * אס עוף או בה' כפל לאור וכחטרו בני מעוי) * סמא כסתנא ססראס
ר אס סדקס'ל ככד כלפי פני' או לכ וככד ססוריקו ככרתי או הטעיים סדרכן

לסית ידקי' סאידיסו אפי' מספו חכס כסתכו עריפסי * סוריקס ככד כגד חסרס או כנגד כל חקוס
חיות עריפה * מחול סניקבה או סיריקס בהוטכס אפי' כססכו עריפס * **בין** * מעי אינו

כחטרו או שאין אכנו יודעיין אס כחטרו ככספל לאור כריכס בדיקס ואי לוחס קטן לסכדקה אסורה
כ' סא דסיכוי סכול כאיכריס אלו דווקא כשעמדו כסיכוי אחר ססלקן אבל אס סלקן וחזרו למראיתן

בטרה : אס' א' כסתכו איכרי' אלו ואירע ססלקן וכסתכו עריפה כיון כספלו לאור * (כ"ט בק"ל) *
נגע

ג ע בכך ידך הנהמה כשטעו ידוה משקראם או כשכרו סמוך לגוף וכבר כדס :

ג טרפס הבהמה שכראס שבחוך גוף עברה התכה • וכל זמן שאין רואים • שכבר
סדס מעבר לכלעות אין לחוש להם ואין כריך בדיקה • (ג' ג) וכן בעוף אם כשבר סמוך לגוף פחות
סרובס אנודל או דוקא טריפס א"ל פרוואס שכבר סדס מעבר לנלעו' ואין חילוק אם עוקץ בשבירה
או לא מאחר ברחוק מן סוף • (ס' ג) ע ומכס עמוק' כמכא תחת סככף כנגד הריאה וסמו
כוכה על סמכה • וכמחודרך הגרגרת בקס דקס • ולא יכא הרות יטלא מקוב סמכס פיס וככח
בקס דרך הגרגרת אם כככו סמים טריפס • (ג) כשטעו אנפיו חוססין סמא ניקבה כריאס וכריך
לכפסה ולכרקה • (ד) כמכא גף סבור וי"ל סמא אחר שחיטפס כשבר כשר ואסור כשטעס דוקא •
(דין אם כשברו כללעות כסי' כ"ד ופ"ה מיושב על הסי' וכענין •)

ג ו לפ כל סעיבס • דסייכו סכשכרו רובן סל ב"כ כלעות גדולות לחנין ולטעלס טריפס •

(יד) ולק סמר מ"ו ופוסק אפי' באחד • ג' • וליס קיימת וכסס כעקרו סכחוליס
סוי כאלו כשכרו • (ג) כעקר מהכלעות גדולות כלע ומכי חוליה עסס טריפס • (ד) כעקס
חוליה אחת כולה אפי' מאותן שאין בהס כלעות ואפילו טעס דמקו' שאין פסיקת מוט ספדרס פוסל סס
טריפס • (ב"ס כ"ל) • דין סלפס פרקי רגל כסי' כ"כ ופוסק ססתחיל מיושב על כסי' וכענין •

ה י סלפס (ככני') פרקי' יס כרגל ססתחון ארבוכס שוק קוליות • (ס' ס' אכורורגס) •

ב ל מקוס סכחך או כשבר פעכס מן הערקוס (בל"א כיד) ולמעלה אפילו בין
סערקוס לסוק טריפס אמרו סכמים • אע"פ סכמות הגידי' סכסוק קיימים • וס"ה כשכברו סעכמים
(ג) עכס קוליות סכיתק סמקומו כמקוס חיבורו כגוף בין ככסס בין כעוף טריפס סמא איככול • כיכס
ועוד לסחמיר כמקוס שאין סכסס מרובס • ולכן נ"כ טריפס אם כשבר סמוך לגוף ד' אככעות כגסס ונ'
כדקס • (וכעוף למי גדלו) אע"פ סמור וכקסר סיטיב כחוקס • ג' ראס עכס סקוליות סמחוכר
לסוק סכיתק סמקומו אם אין עזר וכסר חופין את רוכו טריפס • ד' יס לטב' רגליס כמקוס
כרגליס ארככראת סמר רגל אחר טריפס • (דוק ותמכא שזס כ"ה כ"ל)

ג פוטענות הנהמס • אך כמסקו או כיעל כוחת סגידין סמסס • טריפס •

ג וסת סגידין סס ככסמה כעכס סאמכעי כלמי מוז מקוס ססוככ כופל גליו • ג'
ססתחס לפעלס ססערקו' כמקו או כיעלנו לפעלה סהערקו' כמקו' סטכמי תולין כו עריס לסאכליו'
(ס' ו) סיעור ארכן ככסמה גסס י' אככעות וכדקס כל זמן שסס לכניס • קסיס ועכיס וכמקוס
סאין לכניס כ"כ אלא לכניס קחת סזסירין בעין זכוכית אין להס דין כומת הגידיס • ז' כומת
סגידין ככסס ג' אחד עכ"ד קיס • ודוקא ככמתך רובו סכלל אחד מכס טריפס הו"ל כלי חילוקיס •
(פ) כעוף י' סס כעכס סאמכעי כמו ככסס • וטריפס סו"א אם כמסקו רובו סל אחד סהמס •
(ע) לעולס אין כומת סגידין לפעלה סמכי עכס סאמכעי סל עוף ורק יסערס כרוכב אככס
סמקוס סמפחילין וכל מקוס דאיכס סכה כמקוס כומת סגידי' אפי' אינו רק כעוס וככר סדס טריפסי
(ומחר"ה איכו פוסק כן) • טריפס הו"ל ג' אס כשבר פעכס סס וכקסר וכתרס"א יפס •

ד את סמרכגוליס כלולס • וכא עוף דורס כגכולס • או ארי סככס למקוס כר בין

ט ווריס סאיכס יכולי' לכרות סכניו כגון סכככס לריר סלמולס • חוססין לסמך

דרוסה ואמורים כולם • ודוקא כסכוא שותק והם מקרקדים • (או שלא פסעו כלום) ואם חתך ראשו של אחד מהם והרגו אין פושטין לאחרים • **הכלב** אין לו דריסה כלל אפי' בעופות • ואם ניקב עד החלל דיכו בקון סניקב לחלל ודומה הו' לשאר טריפות נהסם נעשה דרוסה מחיה שהיא למעלה מן הזבח והזבח אין לו דריסה בנהמה גמ' בקטנה שנזק בגון בעגלים • אבל יש לו דריסה בדקה בגון כבשים ואפי' גדולים • החול וכמיה ושועלים • אין להם דריסה בכבשים גדולים • אבל יש להם דריסה בגדיהם וטלאים • וטור דיכי עיין בפנים אינם שכיחים ופסחתו •

נח דין נחמה שלא עמדה אחר סכפלא כפי'כ' וע"כ התחלת • פושט על כפי' וכלל העולם ; (הנחמה אחר כפילה ולא עמדה אסור לשחמה ואם שחמה לא פהכי בדיקס וטריפה •

ס סקו חכמי שאין לפתירה א"ל שעמדה וכלכה ד' אמות כפי'ר בסמו' הילוך יפס • ואין חושש' לה א"ל טי'ס'מכריסה עד המקו' סכפלא ט'פחים • או ספוליות אחרים שלא פדעחה כסהיו סולכים • או אפי' ידעה אלא ספוליות בנת אחת או אפי' כפחות מי'פמים חוששים • ואם פירבינוס לסחיתה וכל רגליו קסורים וככל כפילה גדולה שיש לה קול חושש' לו וטרי'ס' תפיס • זכרים סכנח' זה את זה וכן סעוק שדרסו אדם ברגליו חוששים להם • קפכה מדעחה אפי' ממקום גבוס הדעה אף על פי שאזכוראים שאינם יכולים לילך כפירה פו'ל'אכילתיהם : כ"ה בק"ל

נט ס סכמה לכל כד ונד בחיים ופסם עורה • (בכל כד) רוחם פלע על פני כל כסדרם • **נז** רוחם פלע על עיניהם • ורוחם פלע על ראשי אינדם • או סכטל סעור פי' חוליו פאמר אפילו פאר כל סעור קיים עריפה היא ואסורה • עוף סכפלו כל כוכחם עריפה ואם כוכל לומר סמרוס שמוךכעסה הרי הוא כפירם : כ"ס בק"ל

סמך לבו : לא ירא ומאכיל את סכמה מן סכמ' לירם • ואכלה סם המות של אדם : **נא** ר' שכל יפי פכחם ממעם אותם כדכדים אסורים • ה"ס עריפה פסקו פמורים • בעסה או חיס'ס'רגלים פסקו • אין לחוש סמא כמכס כחם ואם הוא בדרך שלא נעשה עריפה סותרת בלא בדיקה : כ"ס בק"ל

נב ס וכל יסודה • חייב ליתן לכהן סזרוע וסלחיים וסקיבה של סור וסס סמרוס : **נב** תר הדינ' השמעי כי אין אנו כוכגין בכל אלס בעינך ראס פראויים לכך • (ס"ס דין שאל יאכל אכר מן כחי ואף שהוא סוכא חולל • ועכ'ק ספחיל ססי'ופעיני' כולל) **נב** או חולל הוא • ואינו יכול לסתחן עד ספחעוהו • (א' אינו פורגם במבטא)

נז ריך לזכר' שאל יאכל אכר וכמד פפורם מן סחי ואפי' ספורם סכמה ועדיין הוא כתוכס • וס' יוכי' זכר סכפלא ועדיין הם מעורים בכיסם • (אכר) אכר או פמר כמדולגלים אם הם אינו יכול לחזור ולחיות ססם אסורים • גם אכר כפססם סמקומו כפוקוס מאיכו מעריף סכפסס' יפ פחמירם : וכן ספכסג (כ"ס בק"ל)

נח רוח ומוסם תלס כלי מלא חתיכות פמר באופן פכסנר'סכלי : ולא רץ כפלו **נח** חתיכות פקרכבו • אף שאין לו בהם סימן ולא עדיעת עין סככסג לסקל' כו • פמר סכמכא כסוק או ביד כותי סלמולו • אסור לכל ישראל פגנכולו : כ"ה בק"ל

נח ה' לסודיען אינם חלבים הם סאסורני' ימלב סר וככס וכני וכפל אסו ומסאר מיכ'ס'אותר' : קרוס

ק רוס מעל דר טמול וקול פכד פנס חייבים עליו. ושעל שאר פטחול וסחוטם פכתובו אסורים למאכליו. (ואין חייבים עליהם) כל דיכני ביקורתהכח בוס ססי ובהיות שאין בל אדם כריך לידע אותם הפמעות) אם תלח הבשר קודם ספסירה החוטין ופקרומי' סאסור' כפיסיר סמנו כדי קליפה כל החתיכות פסס מותרים:

סיה (סך פכל) חוטין פמסוס דפ ססס אסורי' כגון חוטין פכדי סלסון וכלסין.
ב כווארין' ביד וככתף וחוט' לבס וחוט' סדקי' ג' חוט' ארוך אכל חוס עכפני' חוטין אסורי' פאזנים. קרוס מעל סמוח סנקרקדק וקרוס מעל סביבים סככתיים. לא כעלס וכסלס בלח חתיכס כריך ס' כגד בלי החוטין וככל' סג' בקליפס. (א') כסגו ליקח מן ככתף סדרי' ז'. סדר ביקור אין ללסוד אלא ככראות עין' מן סמוססס סכני' כביקור:

סד א סיו גלגול סביכס פני' סכא דס על סלסון של אחר מוס אחר סערסן בקערס כולס אסורות. ז. סכא דס בביכס כריך ליטול סמנו כרי' קליפס ומותרות. כסגו לסחמיר כסעוסוס פאכל עס בביכס ביוס סרוזין כסס אס יס דס כהס. **כריך** טילא כדס דגיס אע"פ סדס דגיס מותר וס סדס אסור ספוס סראית עיפיהס (אל' טיס בו' קסקסי) כסך סככר בסיכיו ויכא דס מסיכיו על ככרו. דס' אדס' אסור ע"פ כריך לגררו. אכל סכני' סכני' מופכו. וי' א' ז'.

ואין איסור כדס כהס ויפס אלא כספירס מן' סכדי' ויכא לחון או' פפיהס (אכ' ג')
מ מקומו וכסעורר לכאות וככלע. כפוקוס אחר או סככרר בחתיכס. (ד') ככרר דסס מחמת מכס אכיו לכסלגו עד סיחתיך. הקקוס וימלחס. וי' א' טיס לקלוף ג' כ בית ספסייעס חן לחתוך באותו כסר קודס מליחס. (סו' איל וככרר דס' סס כסצת פתיחס)

חס על ה' תלח וסטיס. חוט' סו' לאל סכססיס. כי פחך לפור סלח יה' מקו' בלי תלח בבתיכס

ך כריך לדיח כסכר. ג. פסטי' י' סעפכו או יכפן מעליו ספולח ויכית ככלי' וידחכו פעיטיס. (א') קודס מליחס יזסר לסרותו פכי סעס ואס' דיחחו סעיב סג' לים וכריך לפזור ולסדיח אס אחר סהדיח שתך כל כחה לסכיס. או' פססיר טלפ' סרגליס. וקודס סימלח יסתן סעס סיטפפולסיס. כלי ססורין בו כסר כסגו סלח לססתמס בו דכרים אחרים. פספת' א' קכסר כפרייתו עעת לבת הכסר והכלי' אסורים. (ב') אם כמלח חתיכת בלח סדכס עס שאר חתיכות סיו אסורה ואותן חתיכות מותרים: (ג') לא ימלחנו בפלח גסס ולא כדקס כקמח וחס' אין לו אלא דקס: ימלחנו כחוקס: (ד') אם כריעכד ככסלנו עופות סלח ככלחו כככס או כסר סכמלח ככד אסר יס' לקל' אס' בוא לככוד אורחיס וכסד דוקא (ו') וס' פביכסילס יס לסק לסכית כסר כמלח סליס סעס: כתכסל' ככסר ולא כודח רק פעס אחר עותר אס כריעכד עסס כן וטעס: (ז') וז' ס' כגד סמלח ורס. (י') כסר סככסל בלח מליחס: סככסיל כיתר כ"ס וח"ס אסורס אותו חתיכס: (י"ב) כסר סססס' ג' ימ' ולא כמלח עסס סלח פהלכס: וס' אין לאוכלו אלא בלי אס עסס ככס: ז' אס סרו בטיס תוך' ס' יכול לסספוטו מעת' סהרייח עור ג' ימים בלח סליחס: אין מולחין אלא ככלי' מוקב או דף מודרין ואפי' א"כ כחן ככלי' בל' אדחס: מוס סכוכח בתוך ככור כריך קליפס ג' בדין סקערס סדחס אסור לחתכס כ"ס

ט ו כפריע עין אורח עכדו לסס עגל. ולא ראס אס ככלי' ראסון או סכי' מלגס כנויס סככיתיו
ככסר

ה

בשר כשר אם פי' יודעת נטיש יהודים • ויש סס נער או נכריה שנתנו הענין
יודעים יתעומן הראש להסיר השער יעזירו על האם תמיד הכס וכנס: שלא יספה הרבס בחד פ'יכס
הנא למלון הראש או העוף או לחרוך וחרוך חושין שכלתי תחילס • זכריך לפרדי בית כתיטה
זמ' איכו בארס בחרך אם לא הסיר החושי ולא הדיחו לכתחילס • סמשימין רגלי הנהמה של
פ'אס כריק' לתתך ראסי כעלפי מעט ומכית החתך לחטה כדי שיחוב הדם • פרסות הרגל שכלתו
בגליפין ולא חתך ראסן מה שבתוך הקליפה דשיכו כעלפי' אסורי' ופ' אם היטעו בו בראסן •
י'ה ח'ס' • כלי פני איכו מבטל :

עין

בעין נראה שכשר גדיים ועלאי' פולטין כירן קודם שנמר' לבלוש בשר טור • הפ' פולקין
אותם יחד כשימור • ר' אוי להסמיר לכתחילס סכל חתיכס שנית קיבול יש לה • שפכסין
אותה כשעת מליחס כדי שיחוב הדם שכללס : חתיכ' ספלת אותה ב' פעמי' מותר לאכילס לכתחילס
יש לחוש לעשות : סאל יספה בשר מלוח יותר מי' ב' שעות : (בק' כ'ס עיוד סעיף א' עיינן הפנים)

עין

לא ראתה המוח שנעבס הקוליות ושאר עכמות : ומליחת העכס מועיל למוח שנהס
ר' אוי ס'א' לנכנס עכס שנהמות : רק בזאת יבא בזמר לכתחילס סאל יסלקס עם
ס'אר בשר : הראש חותכו לשנים ומלח יפס לכד פני' סיחא בשר • כעלפיה חתך אותה למסס
יניח מקום החתך למטה אחר המליחה : ויסלח גם על השער כסלכס : הקרום מעל המוח יש בו

עב

חושין והסוח יש בו דם ואיכו מוכי' סידי דמו בעליק' : אם איכו קורעו ומוכי' סמוח וקור' הקרו ומליחה
עב' : סלכ לא קרע קודם מליחתו : אמר שליחס או אחר כליס יקרעו אותו כהלכתו :
י' כון להסמיר סלח לבטל סוס לב שבקדכו : בשלו בלא קריעס כריק' ק' נגד סלכ

הלב

הלב עכמו אסור ויקלוק מעט סביב לבו : וכל עוף יש בו ס' נגד לבו אפי' אין בו ראש ורגלי' עד
אדכו בו : ואם העוף איכו סלס ולית בו ס' נגד הלב סדכו בעוף י'א דחתיכס כעסה כליס : ובעינן
ס' בקדירט נגד כל העוף שכללס : ואפי' איכא ס' בקדירס העוף אסור סואיל וזינג' ס' נגד הלב
הדכו בו : ואם אין הלב נדכו בעוף סכערך כל סקדירס לבטל ב'ס את לבו : (פ'ס בק' ויה' א'כ')

דע

בכל אשר לו : פי' תעריף סכל אפי' הקדירה שלו : אם סכד בלא כליס בשלו :
ח' תיכת כד כמכא בעוף כתיך ס' נגד כל העוף שכללו : ואם אין סכד דכו
סכערפין כל' סה סקדירס לבטל סכד ב'ס וסכד אסורה לו : פ'ס עוף שכללו סוכי' דיכו
כמבוסל ובעינן ס' בלא סמילוי שלו : כמכא כד בעוף כלי מותר לאכלו : אין מולחין סכד כלל
אפי' לבדס רק מולחין כספיח חתוכס בסמוד סכנולו : ואם טלחס לבדס או עם בשר מותר סכל
כללו : (כ'ס ויה' א'כ') (פ'ס מיוסב על' ס'י ועינן)

עד

אשר יסיר הקרוחיס ושחלב מן הכליות וכיכו זכר אל יסלחס עם שאר בשר :
ב' סכסלס דריענד אין לחוס וכסר : וסעחול דיכו כסאר בשר :
דע' אע"פ שאין סחזיקירס סכני סעי'ס : כגון כרס וקינב דקי' ומלחולת סכתי'ס :

דע

י' ריכיס מליחס לכתחילס סיחא בשר : אבל סוסין סעלופס וכל סוסין אפי' סל
עופו' דיכו כסאר בשר י' לפיכך כסמולחין חלחולת וסאר סעי'ס : אין מולחין אלא כד כחיכו
סססופין פ'ס דכו ככתי'ס : ואם לא טלח אלא כד פמיס וכסכסלס כך טריפס תמיס : כניס כסכ' אפי'

צומו' לאחר שחייבה כריכים מליחה ואם נומר אף כחלוקן יזכר שאל מילטן עם שארן כשר וכדיעבד
אין חוששים * כשי מעיים בלא שומן מעליהם אלו' לעלמן עם כשר וכדיעבד פיתרו חכמי חרשים
הלא יוכל לתקן סו' אם לא נקב סווריריים בשעת שחיטה כי אסו' לאלכלן אפי' כלי עד

ט יחתך אחר אחר ויבול * (ד) שמנהג לפרוץ הנשר ולמלוח קצת אפי'
לכלי מיפו אם לא מלחו וולא הדיחו או שלפו בלא קדחה מחילה וכלכל כך מותר וכלכל שלא ישנה כך
במליחתו בלא קדחה שיעור מליחתו * ואם פסה כך קודם שכלאו אסור לשכילתו * אם לא שדיח
אחר הכלייהו' בשלו כך מותר בדיעבד לבתחילה כריך לזכר שאל יחתך בסכין בלי שאכל האש שלא
בפלה כל זמן שאיכו כלכל ויזהר לספסוף הכלי על ספסוף לאחר שסוטר מן האש (כ"ה וי"א ח"כ)

עז בת שנתה ועופו וגדיים שפלאן בכשר וכיכלו * אס' לא כמלחו שניהם

פ בימי ותזכוריים עם כימי' הקרמים * עריפת תמים * לבתחילה אסור לכלות
בשר שנתלח עם בשר שלא כמלה ככלנה * ואפי' אם עשה הדחה * (כל הדינים בק"ו ויה' ח"כ)

טע רוב פני אדם ואינם יודעין איזה בהמה וחיה עמאה ואיזה עקור * ע"כ

י ש"ס מיסר' שכתפרשו בתורה * פרסותיה סדוקו ותעלס גרס * בשר
אדם אסו' לאלכלן מן התורה * יו"ט ח"כ סי' פ"א ח"כ (דיון דברים גימתי' סן כעמא סכו' ג"כ עמא

אף גם יזכר מן כעמא עמא * וכן גבינות שבעפו שחלב וכמכאית עריפת בהמה

ך אה אם הוא עריפה שאפשר מקודם שחלב כערפה הרי סה אסורים * ואכ"ו אם
בפכאית בה שירכה כל מה שחלב תוך ג' ימים אסור ובמקום כפסד מרובה מותרים * ואם סתם

בעדר עם בהמות אחרים * וכתערב חלבה * בהם בהמות משערים * ודוקא כשכתערב חלבה
אבל אם כתערבו הגבינות אפי' באלף איבן בעילות * לא יביקו תיבוק מן הככריות אם אפשר

בישראלות * כי סתים רעות עשה עמו שבע רע מוליד בו * **אף** שכתול' לא עפרם

לו * (כי חלב בכריות עומטם חלב וכן כמא שטעם בפני' ע"כ הוסיף ככל * תיבוק

שפירשו אותו ב' ימי' שעת לעת אחר כ"ד חודש לא יחזירוהו ואם יש סכך סחורין אפי' אחר כמע' ימים
גמלוה תוך י"ב חודש א"ע' שפותר להחזירו לא יביקוהו אלא עד סוף כ"ד חודש אם אין בו סכס

כס * תמיד תחילתם שאין אוכלן עכסיו שום ע"ף (יוד איכו טורגס וכיוצא זה רבים)

א * לא שידוע שסבור סוף ע"פ טבורת קבלתם * סימני עוף זסור לא כתפרם
מן התורה אלא ענה כ"ד מיכים עמאים בלבד ומיטלא שאר מיני סעוף שבאותם כ"ד באסורים * אינם

באחרים * סם סמס מותרים * (ודומה לזש עשיתי בזה הספר כל מיני עריפות ואיסור כתבתי וכל
ריעוזה סוף כשר ששמעתי ולפני לי פאריכות ללא כורך בו מכלל לאו אהם שומע סן וכן לסיףך :

גיה סדג סיס לו כספיר וקשקשת שנקלף אפי' אם אחד יש לו תחת לחיו יש להחיר * (א)

י * לאסור לקבות מנוי קרבי דגים שעל שלחן טובחים * עש' עמאים המלוחים :

(כ"ס בק"ל דגים מלוחי' ומכא ביביש דג זמא אפי' הם יבשים לקבות איסור תמים ואם קבא' מותרין
רס * תתן נבן אחר אם ספסן מים בגילה או שאר חסקי' מסיו' בו תולעים או יכחוסן או יתוסין

ע"ק סתים וקשים * וואת חכמי' שאם משכנין דרך בגד או מסכתת שסח מותרים *
תולעים שכתכאים בקמח ובמלה או שאר דברי' שאיבו' משקס אפורים * ואסור למוכרו לכותיים סחא

ש הלכות טריטות

יסמכנו לשראליס אחרים • פרי שהתלוע וא"ל אם במחבר או בתלוס • אסורים אם המס
 רוחשים • פעמים מכאז צפוי כמין נקודה שחורס כריך ליעלו משס בעומק דאסור לבאו התולעים •
 כל טיבי פירות שדרכן לפתלוע כשהס מחוברי • לא יאכל עד שיבדוק ויש למוס חף לאחר פיסליך
 הסמכא • הלכך הכח לבטלן לאח"כ חדשים יתכס לתוך פיס כוכבי ואז הסותלעי וסמכובי פורשי •
 (יעלו למעלה) • עבר ובישליך תוך י"ב חודס בלא בדיקס אפי' טכא סס ג' או ד' תולעי' אם אפטר
 לבסכן הסולעי' פסס מעפירים : זספאר מותרים • ירקות מפולגי' מכאז כחס ג' תולעי' הרועב
 מותר ע"י סיכון' וכמס אסורים • חיטי' פתולעי' מותר לטחנן וכואו שירקד סקמח לאור סיום •
 והתולע סימכא יזרקנו • תולעי' הסמכאי' בבהמס בין ססס בין עור לבשר בין ספס במעיים
 אסורים • תולעי' של גבינה בל זמן שלא פירשו לגמרי מותרים • (כ"ס סיפס קגבי' פ"ז סימכי
 ביכיס הוראקס א"ש ע"כ הסמעי)

פח כפס סכא באסמינו • אסמכאי' כואו וכואו כיכר לעינינו • ואוכל גביכס על ססלחן סאנו
 אוכלין בשר **ח** ייביס אכול לעשות היכר ביבינו • ליקח כלי על השלחן סאין דרכו לפיות
 לשנינו • ג"כ יהא כל אחר כוסר סאל ישפו מכלי אחד משוס ססס אכל כדבק בכלים • וכ"ס סלא
 יאכלו ספס אחד וכחכי' ליחד כלי של מלח לב' א' כי לפעמי' שובליס במלח וכסארו סס סיורי' סאכלי'
צח וכס"ס וכל ארס יחמירו על עכמס סלא לאכול אפי' בשר עוף אחר גבינה •

ק פס כמו הנביכס אחר בשר ויש סדקדי' להמתיך'ן טעות אחר אפילת בשר וכן
 סכנו לעשות • כוסגין לאכול בשר אחר תכסיל' של מלח פיהו יש ליעול דרו • גביכס גס כריך לבשר
 טעל ססלחן סיורי' פת סאכלו עם סגביכס ואסור לאכול גביכס על מפה סאכלו כס בשר וכן לפיך
 אפי' הפת סאוכלין עם הגבינה אסור לחתוך בסכין סתכנו כו' בשר כ"ס •

צדק יאכל לטונע כפס את סחל סמלח עם סאר •
ב שר • כי ספלת אינו מפליש החלב וע"כ הוא כשר : ואס כתבסל כך יחד טריפס
 תשיס' אם כנגד הכחל אינ כו טשים •

אד להכיות בשר וגביכס וכגעו זס כזס כריך להדיס מקוס •
ג גיעתן • כשר וחלב רותחין סכתערבו יחד ואפי' מליחת כלי כחש מלוח
 כרותח ואסור הכל שלעומתן • אכל מלח רותח סכפל על בשר כוכן או לסיך ססדכר רותח למעלס •
 קולף הבשר והסאר מותר ככתמילס • ועוד שרכס דייכס עיני' ספכים :

כז כן טופת מלח על חתיכת בשר סקדיירה כריך ס' כגד כל סחתיכס • אם אינ כפס' לבטלס
מ מלח של כר דולק ספלה עיפס על סכלי' סני כגריירה ואס כפלס מכלי' ססתיכס
 סס כריך הגעלס :

צג אכין לסניך סדבר זס אם כקדיירה של בשר גיטל מלח או לסיך סקדיירה לעולס טריול חטיס' •
ך אם סקדיירה כ"ס הזכסול כריך טשים • ואס כסה כקדיירה סל בשר סאכל מלח או
 לסיך אפי' סכסובי' אינו כ"י סכל טריפס' (ודעת טהרס' לספסיר ספאכל כזכיו כ"י) ואס כקדיירס
 סבו סמאל סוא כוכן' חף עלפי' ססכסווי' סס סכל שרי' ואס אפטר יקלוק סמאל קת חלמעלס •
צד ס (גיטל) וס'לפי' אינה לידו • סתכ כף חולנת כקדיירס של בשר סנגרו :

נעשה כגולה בהיות ארמנו בדברי משרה' אי' ל'ם סבין של גוי ל'ם סבין של כפר שמחה הנכלים
 ורוכ' ל'םלם בחלב וא' כ' קסם קטי'א' דלעול ולא סינדן פתירון ככל' וכ'ע' :
 דגים עלושים שמאיל' גוים נחית מותרים מפני שמביאין הרבה בשר כ' וי' א'כ' וי' א'ם :
 וראו דרך טובה שתעשו כורתת פת פשוט עשאר א'ם הוא בילט עם חלב או שותף או
 י' א'ם סימא אפייתן דבר מועע כדיאכולם בבת אחת וא'ם לא תעשו כן ס'ה אסורי' :
 פת שאפאו עם הפלי ודגים שכלא' בתזכור אחד עם סכס'ה אסור לאכלם בחלב וי' א'ם :

ה' הלכות הערובות

הז יזית של איסור שנתערב בהיתר כריך פסים חכאי' זית' היתר לנטלו' :
 נ תנטל דבר בקדירה של איסור כריך ס' כגד הקדירה שלמולו (ועיין בלבוש כיצד
 טשערין שיעור עוכי הכילו ודפניו) כיכס פיס בה אפרוח או טופת דם שנתבטלם עם אחרות
 כריך ס' ואחת לנטל פליעתיו • **הוז** מחמת נפסס ויין כסך שאיכו שתבטל כ'ם ושאר כל
 ס'איסורים הנזהגין בוטן דזס כולם ש'בטלם ג'ם ובלבד ש'איסור אינו כותן עעם בקרירה • אכל א'ם
 כותן עעם בקדירה ומו' אסור בעכמו אפי' באלף לא בעל כל זמן ש'מרגוסיין שעמו כ'ם וי' א'כ'
 חתיכת כגילה בביתו ואיכס לידו • שכלס לקדירה של היתר שנגדו •
ה תיכות עכמות שאיכו' וס'יתר מכתרפ' עם פסיתר לנטל האיסור' : שפות שבעכמו'
 איסור מעערף עם שאיסור • וא'ם כתבילה החתיכת כגולה תחילה וא'ם כ'פלים עכמות שבה
 מכתרפים עם שאיסור (דיכו' אילו א'ם ופסשתו)

קד (סס חיס) או כמלם או עוף כיכס פיס בה אפרוח •
 יין שפוא דבר שי'ם בו חיות כקרא בריו ואפי' באלף לא בעל א'ם כתבטל עם
 ס'היתר וס'ה גיד ככפס ודוקא א'ם כל ז'ם הוא שלם וא'ם יחלק אין שמו עליו • א'ם אין מבור שדבר
 איסור הכל' בדבר שכתבטל סכל אסור ופרוטב נכותן עעם • וא'ם שכירו זורקו וס'אחרים ופרוטב
 כריך סימא בהם ס' כ'ם וי' א'פלי' :

קז ודישו' וככסי' שחור' א'ם ס'אחד טסס ככסא ערופס ולא כודע מאיזס ככס סו' ולכווארוטל
 אחר' ס'ככסי' סי'יפכו הרא'ם • וכס'א'ו החתיכות דמות וסכווחות יה לפסוך על ז'ם לספיר
 באחריות : ח'יכס הראוי'ם לסתכבר דיכה ככרי'ס דאפי' באלף לא בעיל א'ם איסורס מחמת עכפס :
 וכקי' התקכס • דבר שיש לו מחריין בעל ג'ם א'ם כתערבה כשאיכס סיכס • (כגון
 ביכס שכולרה בוי'ם ס'ראוי'ס חחר) וא'ם כתערבו באחריות או שלכבו בו ס'אכל או
 ש'אלאכו בתרכנולת אפי' באלף לא בעילה • חתיכס של'א נחלת תוך ג' ימים אע"פ שי'א דפקרי' דבר
 שיש לו מקריין שואיל ועותרת לכל' א'ה בעילם • דאין איסורס אלא מחמת דם סכלועס בכללם •
 (ואע"פ שבו'א רחוי'ה לכתכבר בתרי' בעילה כ'ם בק'ל)

קכ וכקי' הוא סקדירה של איסור • מודה שאין סס טוס שותן ואיכס בת' וס' • איכו' אסור'
 כי לפגס חסיבי' עעמס • וא'ם כישל בו קודס ס'דיח' א'ם י'ם כגד פס מדוכס עליו
 לכ'ע'

לכ"ע שרי מאחר שסקדורה אינו בה יוחה * ים מי שאומר אם שמו עלפלין בקדירה שאינו כ"י הכל
איסור דחורטיה משוי ליה לשבח

ד רק בחתך העכברה דמתיא סתפלא לשכר וחומץ * בעינין שאינו יכול לסככו בנזן מכתערב
השכר או החומץ במאכל עכ הכל איסור * ולא נפלה סם בזונן וכסירו שלם * אם לא
שפס בתוכו שפס לעת עתה * אבל אם שים רותח או אפי' כזון ושהה בתוכו שפת לעת זמן סתסירו
שלם בין סתהקד לחתיכות דקות ויכול להכניחו במסכת בעינין שלא יסאר מעכו כלום * בין סכיסוח
לגמרי ולא סתעיר ממנו שמשות ביתיר ע"י שיטת * וכן סדין כסתלים וזעזים ויתוסים * כפלו לזין
וסמן או לשאר סקיס או כסתיל א"כ שיסים * וכשופן סתסירו חכמי חרשים * וכטקוס סתסד גדול
ים לסמוך אדכרי סקילין רק כטילת סקוס סם תסים * וכסתופן סוף מאוס לככול * גם להדליק
בנה אינו יכול * כ"ה ב"ק ז

ע פאיסור למעלה על הסיתר או לסיקד * והוא דבר שים לו שיעפוע בכלי אם סיה האחד
סם ואחד כזון תתיא גבר * לפיכך אם כפל סם על כזון אינו אוסר אלא סקליפס סעל
סכזון עבר * ולא כפל כזון סל סם הכל סריפס תסים * אם אין כסיתר כגד האיסור שיסים * כן
סדין ככלי אבל אין תילוק אם סאיסור למעלס או למעס כסליחם * וכריך ס' לנעל אוחיכל סחסיכס *
(סתחלב דבוק צו) : ואתו סתיכס יקלוף כהלכה * איסור סתסדס לעס סהיתר מעת לעת ככזון
סיקרי ככוס וה' ס כפוסל וכאסר ועשות סכן סני כסדסי קרוים או תועי סל חל כ סתלח עם כסר
או כסר איסור כחסי' א' דההסד סרובים להתור ע"י קליפס אם כעסס כנה * ולא ססיתר מלוח
ספאיסור תפלים אוסרי' אם כוגעין זה בזה ויש סקילין כטקוס סתסד וכן סלכה * כ"ה סכסיחי'

ק אל סמאכל אלתאכל אותו כשהרה * (תניח עד סתכטכן) אם ראות איסור כפל לקדירה *
כי ים לחוס סמא כסאר סאיסור לכסוף ולא יהיה שיסים * ואם תקח סאיסור סתלים סכף
סדיפס תסים * וכן סדין כסתל ביכיס הרבה כי ים לחוס ספא כמא באחד ספן אסרו ע"כ ג'
כריך להסתין ויניח סן הקדירה עד מיכעככו * מ' אס דגי עד כעסס זאת ככיס או סעירה לסס
סבא כקערה דג סמא בין דגים קטכיס * ים סתרין אותה בכל אונכיס * ואם סתחילס לא ס ס'
כגד סדג סמא גס הכליס אסורים :

ק עולם יהא לך ולכניך * ספס סכאפה עם כסר אל תאכלכו עס סתלב סלכניך : וכן אם כותי
אפה פת עם איסור אסור לקנות אותו ססס * ואם אין לו פת אחר בריוח פותר כסיכס *
(וי' א"ט) סי' קי"א ח"ט והסמתי)

ק ונרכות מרובי' בין סגווס כערה וסעת דגסס ותירוס' רבוי סס עוסיס פת לסכור וכקראו
סלעיר ומותר לקנות מהס אבל פח סל כעלי' בתי' סעסאו לכפי ביתס אסור איסור גמורי'
וכסקים שאין סם פלעיר מכוי כלל מותר אפי' סל כעלי' בתי' * וא"כ לסתתין על פת כסר * סידליק
כותי סתכור וכ' ישראל וכיער סאס סעע או זרק עץ אחר לתכור סיתיר כל פת סבו פת סל ישראל
סאפאו כותי בלא חיתוי דישראל וכל אקוסס אסור * סי' סאינו כסאר ספת כותיים ססוסס אבל כעל
סבות סכזר על סלמן פת ישראל ועס סל כותיים סיפס פסל ישראל וככע ג' סן סיפס ומותר ככל
אותו סעודה כפת סל כותיים : (כ"ה סכסיחי' אין אחר ססמתי)

הקרה זאת תצטו לכם אל תניחו לכם לניו או לניוים שבכתיים • פסאכל שאינו נאכל כמו

ספדא קייס • כי אסרוסו הכפסז'ל שפסום ביוסלי גויס' שלשוליו • אפי' בבית סלו
ובכליו • וכפפחות ועבדים סלכו בואגים להקל כל שבשולו ישראל פעש וגסרו סגו או לפיך ס'ס
סותר: הדלקת אש או סיתוי בנחלים סהכי לעינין זיוסל כסולעבינן פת: דגים פלוחים גדולים אס כללן
כותי אזורי יום פתיריס • כותי שבניסל לחולס בשבט אפי' לבריח עותר בש"ס ואין בוססו ביוסולו גוי'

קרו לכם איש לניתך ספר סל כותיים אכל אל תסתו אותו בבית גוי דרך קבע ויס פתירין
בסכר סל דגס ותפוחס וכן בוסג' לסקל • פרס' כא סיס כזהר ססכרכוס מפני סבכל ארץ
ההוא היו מולפין עלין יין הרכה וגס סערקיס בו חוטי בשר יבס וכן כוכן לעפוח (כ"ה ויה' א' פ' ויה' א')

הוק לבתי אכול חלב סאלבו כותי ואין ישרש רואיסו אס בית כותי מפסיק בינו וכן קבסו •
סבכלכו ואס סיס סס אפי' קען כעסע סחלכו קבסס פותר: חלב סל כותי' אוסרת כלים
פנתפסלס כסס כס זר איסור וכן גביכותיס • אכל לא חמיסס פלסס • ואס סיסרפ'ל רואס עפיות
סגביכות והחליבה סותר • ואז ראס עסיית הגביכו' ולא ראה חליבה יס לכתיר בדיעבד • ויס' א'ס

קרי ס יחליפו ואשרו על עכסס כעסס סהורס כהחכס מסברה ולא ככפא סדין כפיר' פסי'ס
סותרת כצל כסס לא יאכל סככו • אין לכלת בשר עם דג וכדיעבד סותר ואין בו
סכסס • יוסר מליחן פעות כפיו ואל ילך יחידו בלילס • ואל יכיס פיו על קילוח פיס ססס יעלה •
אל יסתס בלי לסיין סכפרות סיס • ואל יאכל ויסתפ' בכליס סכוא' ופלוכלכיס שבכתיים •

(סכל אינו ככלל אל תסקכו את כפסיס) כ"ה ויס' כפוליס :

רוק הדבר סעעמיד מפסיס תחת סעעס מפני שרוח רע סולע עליוס • ע"כ יוסר סאל יעשו
זאת בגבויהס • כל דבר שאסור מן סהורס • אס סוא דבר פמיוחד לסאכל אסור לעפות

בו סזורה • ואסור אפי' לסלוות עליו או לסאכילו לפועליס כותיים • חוץ ען סתלב שבכתיים •
סותר לגבות דגריס עפאיס בחובות מן סבותיים דהוי כסמיל סידס • אסור לסכור לכותי כבליס
בחוץ כפירה סגדס • (כ"ס בק"ל) :

יקח סבשר או חתיכת דג ויעספ בו' חותמות סאל יחליף הגוי ססולח לחכירו על ידו • אכל
העולם פז וגביכה סותר כחותס אחר סגרו • ואפי' הכשר ודגיס ס"ל אס כחתמו

בחותס אחד בדיעבד סותר • ואס חזר אחר' על חותמו • ולא היכירו אסור אס סוא דבר שיש לסוס
סחליפו וכסכה כחליפ' • אס סלח דבר כסק והפך ספפירות לפכים הוי חותס אחר' ואס חפס סדכר
ססלחו וגס ספס סוי כ"כ חותמות • אס בדיעבד סלח ע' כותי בלא חותס אס אותו סקו' סעכר לרבי'
סויר • הסכיח כותי בביתו וכו' דבריס סאס החלפו' יס בו איסור תורס אפי' סקס זמן רב ולא בל

סותר אס לא הודיעו סדעתו לסהות • יס לסחמיר סלח לסיכח סקדירות אכל ספפחות כסאין סס
יסרלל ישראל יוכח וככס • מודיע לגוי פיס סי' לישראל בני' בחותס אחד •

יקט כסלו וסוכר לחכירו דבר סאסורן באפילס • אס עד סלא אכלו כודע יחזור לו סס סקכו
סככו כסס ותכילה • וקוא יחזור סדמי' סלקח בוסבילה • • ואס מסאכלו כודע סס
סאכל אכל והוא יחזור לו סדמיס • • ואס סכר לו דבר סאינו אסור באכילה אלא סדכרי סופריס
וחכסיס • אס אכל ואינו סחז'לו סדמיסן וס'ס כשסוכר כסר וכודע סכסס לא ככדקס כהגון באפח

זקן

או בחור ונתולס שאיכס לפס שרובים להעבירם על דת מכות לא תעסב בפרהסיא יהרג
ואל יעבור אפרו חכמים • חזן תצ'ז וג' וספיכות דמים • (אספי' צבינעה אל יעסו
(גיסג ועל יעברדן) אסור לחדס לומ' מסוא כותי' כדי שלא יהרגו • פותר לשכות סלכוס ואפי'
ללכוס כלאי' אפ כווככו כדי שלא יכירופוין ספוא יהודי (ואסו' ללכוס בגדי כותיים כדל' העביר סכס
(סדרת הרב) כ"ה הסכימים : סי' קנט' שלכות ריבית ופ"ה פוסם על הסי' ופעבין
אל יסא צעייך איסו' סריצ'טי כמה לאווי' באערו בוואפיו' סלום וסערב ועדי' עוצרים •
כותיים יס לפס דין מופר שאסור ללוות פסכו בהיבית ואפי' לפלוות לפותר יס סחמיריסן
(ק"ט דין גודל איסור ריבית וסכל ככות' בריבית ככחי מתטועט' וע"כ סיסוך)

קטן

אסיס כסותם • אכ לא יסיו כזהרי' ברעית ע"פ אזהרתם (ס' סתקוס סי' כו סתחי'
בזחאת וק"ל) אפר ליה בשעת לקיחת הריצות אכי כותן לך' סתתס אסו' לקבלו אסור
להקדים סריבית לשגר דורון כדי סילווסו בסכילו !
לחכירו ע"ס סחכירו ועספ עסו אח"כ מלאכס ססיא יותר כדירס מסלו • פותר לישראל לומ' לחכירו
לך וסלווס לי טעות מפלוכי ישראל ריבית וסותר לת אח"כ הריבי' לסלפת להכילו דלא אסרס תורה
אלא ריבית הכאסיד לום לסלוס • (ומסר'י מולקן על זה ואסרו איסור גסור) ואס הלום קכל
בעכסו העעות רק ססלח לו סריבית אסור וס"ה אסור ללוות טאה למודס טגס סוא ילוס לו לחודס
אמר נגדו • כ"ה ססכימים וסכריכי' :

סיק

ואחוי כל ספוא אגר כער אסו' בין סהוא דרך טקת בין ססו' ררך סלוואה : א"ל סדריך
סקח איכו רק אכק ריבית ססדרכן באה • הלוווסו על סכירו • ואמר לום ע"ס סידור
בו חיכס כסס סנים • או סייבייסיכו לו פפחות יוכאס כדוייכיס • אס קורס חתופס כותן פער על
סדוכיח וריבית קכב לו לסכס • ס"ה היתר מכוכס • כ"ה בק"ל :
סכרו תבואה • ועסו לס סער קדועס • אס הלום יכול לפרוע סתי סירפס • פותר
להלות לחכירו טאה בסאה הגסכא • אבל בלאו הכי אסור לפלות סאס בסאה וכן כל
דכר פון פמיטב כסף סיוכא :

אסח

בשוק

בעצה

אחת בחמו וצפרי' • פסותר להלוות סנה לחכירו סיתעפק עד סיעלס ריוח כאסר
ביכיסס אפרו • ופויס באחריות המלוס עד אותו זמן סעסו ביכיסס • וכלכד סיתן
פכר בל'ס הוא ללוס סיעלס הריוח סלסוליסכ' כ"ה ופאר' מי חולק על זס וכוה ליכתוב ססיג' סלוס
לסלוה סמורס פייסלו בביתו דוקא ויעמיד אותס בזול אפי' סוה מאתייס כסכס ויקכס לו ססמורס
בק"ס ואס לא יעסיכנה לזמן סקכע ה"ה חייב לו לסלס ככל סוויס אפי' הוא יותר סגפל סנתן לו •
(כסס דיכוי ריבית סכעסיס באמכעות ישראל)

קט"ט

עכמד וקסעו אחריס • סאל תקחו ריבית סגוי ססכין אכלך מסכין ישראל וססר'אל
פודס אותו סכיסו ואע"פ ספותר הוא לכל סדיעות הרחק מן סכיעוריס • (וזילנו
סדכריס סס איסור גסור ישראל סלוס פעות סגוי בריבית וכיקס לסמזירס וסכאו ישראל ואסר לו
תכס לי ואפי' אתן לגוי כדרך סאתה טעלס לו אסור אפי' כתן לגוי סער ומסככות • גוי סלוס מישראל
בריבית והלך פיד וסלוס אותן לישראל בריבית אסור לישראל בראשון לקבל סריבית מן הגוי ספוא

סערפת ריבית דלתוסר' אמריכין יש שליחות לגוי . ישראל שאפר לגוי לזה לי מעות מישראל בריבית
 וסחי דיסת לי קבכא ורווחא עליה הוא והמלוס לא ידע שביסביל ישראל לקח אס אין לו שער על בגוי
 או מסכן פתכו דעת סתתלס' לאסור לקבל בריבית . (וספרת' א' מתיר) . ישראל שלום מישראל
 לכורך גוי על מסכן של גוי ואחר זמן רוכס סלוה למוכרו אין סלולת ישראל יוכל לסחות אל' שיוסיף
 לו מסכן או יגדה המסכן . ישראל שלום לכורך גוי וקבכ עס המלוה ביוקר והגוי אלס וחיכו רוכס
 לפרוע בריבית לא יפרע שלום סכיסו . ואס ירכס המלוה סלח לתכו לפדות ללוה עד שיבא בגוי
 פרעות בידו . גוי סתאמין לישראל על פיו וכותן לו מעות אסור לישראל זס ליקח באשראי מעות
 בריבית וליתן לחבירו ספקס פסכו שיעש , כן אל' סמישראל סככינותן מסכן לאותו ישראל סתן
 לגוי וכריך סיקבל הגוי כל אחריותו על המסכן סלח יהא לו סוס תביעס עלהסלית . ישראל סכח
 לחבירו ואל' סלווכי מעות על ססכנות אלו פהס סל גוי וסלוה לו בריבית כסנודע אח"כ סלכרכו כעל
 אסור ליקח . ראובן תובע את סמעון ואסור לקחת ממכי ריבית סחיזרוסו לי או סחיכו רוכס ליתן
 לו כמעכס סלח עשה עמו סיתר וססלוס טוען עסיתי עמו סיתר אס סלוה מוחק באמן כלא סבוע
 דלא סניק אדס סיתיריח ואכל איסורא אכל אס טוען להר"ס כריך ליסבע . מסכן סכיד ישראל
 סישראל חבירו ססכנין אכלו בלא ריבית ואה"כ אל' לך וססכינו בריבי' ועלי לפרוע וסלך זס וסינכ
 בסינחותו זסיסכינו אכל ישראל אחר בריבית באסרו ססוה מסכון סל גוי אין זה סלווח דאין סלית
 לדבר עבירס ואין סלוס סראסון כריך ליתן את הריבית וחיב סלוס סראסון להחזיר סמסכון בלא
 ריבית ויהא דיכו עס סלוה סלו ואס יביר הדברים כבירור סכן היה גס סלוה ססיי סחיב לסחיזרו
 (כל דיני איסור ססכני' וסכריבי) סי' ק"ע דין גוי סהלוס בריבי' וכתגיר א"ס וססעטי :

(קע"א דין סלח יהא ישראל ערב לכותי בעד ישראל ע"כ סימכו)

עקב

ומרעין בסינן סתבא . אס תסיס ערב לכותי בעד ישראל כי בדיכיס סתך תסילה
 סתך תסילה סוכא . וכסתחא תובע לישראל בעד אותו ריבית אל' ליתן לך . וכך
 כותי שלום סישראל בריבית אל יהא ערב ישראל אחר סלמולך . ובסתחא מותר ועיין סכסיס . ואס
 סישראל סערב לא ערב אלא בעד סקרן לכרו מותר בכל אופכיס :

עקב

סיתס רוח אחרת עמו (פי' כוונתו לכורך מכוס) ולא לכורך עמנו לסלות על ספריש
 או סקוס כ"ס . אפי' בלא ככיתתה מותר ליקח ריבית לסלוס . כי מותר ללוות בריבית
 לכורך מכוס וטוב לסתמיר לעשות בככיותא כל ססכנתא אינכ כופדית לחכאין ואס עביד לו קחת
 סעותיו . עד סיתן לו כולס סלוה אוכל פירותיו .

אקבע

לדרות הלכה . סאסור לסכור דבר סיס לו סער כספתכס . בעבור שיוסיף לו
 ככס זככס . סמוכר ס"ח ועבר וקבל אחריות עליו . (סאס לא יוכל לסוכיא
 סחזור לו סעותיו) תבאו קייס סלמוליו . מותר לסקדים סעית על יין סכנולו . ואפי' ססכן
 לראשות אסור אס אין סלוקת סקבל עליו אחריות וזליו ;
 (קע"ד דין סקסר עכמו לסחיזר דבר ססכר ע"כ סיטכך)

עקב

(פי' קיסור) עשה עם חבירו סהדס ססכר לו יהא מוחיב לסחיזר לכסיסיה לו
 סעות . כל ספירות סאכל ריבית קכוכס סוה וסוכיאס אותס בדיכיס כי סתקח
 כעסס

כעשה בעשות * אל' סלוקה ידעתו אמר הקרקע אחזיר לך * כשימים לך פעות
בגבולך * סכר לו מדס ולאחר סמק אפי' רק כפי מעה * בעמס מאזי שיחזור לו סער סכר
כשיחזיר לו הסעס * הרי זה סכר גמור ובלאו סכי כל פס סעסה סוא טעס *

להקם

סמק סעעס באיבור (כגון ספוסף במקח סמוס אג' כער או ספסק קודס סוכא
הסער) אין אבו רשאין דא'כ הל' חוטא' בסכר ע"כ סמק קיים ויתן כסער סל
סיתר אסור להקדים מעות למכירו על חיסוס או פירו' כדי שיתן לו אוטו פירות במקח זס כל
סעס כשיעור מעותיו סכותן לו עכסו יא'כ יכא סעער בסוק סכיון סוכא סעער יוכל ספוסק לומר
לסוכר שקול עיבודך וסדייא אחזיר רא פאי אסכית לי ועו' כמס דיכו' ספוסק על סעער עיין סכז' -

לעולם

סותר לסרכות בסכירות אע"פ סאמר לו אס מעכסיו ספרע סככירות סרי הו' לך
ב' סלעים לסכס * וגי' סלעי' אס רוכס בסחכס * (הטעם דאין סכירות
ססתלס אלא לבסוף) וככ"ג סכירות אסור כגון אס פיסכיר לו סכירו מעכסיו ב' סלעים
וסחוקי כס ונא'כ אחר לים אס תתן לי בכל חודס סלע אסתין לס סמעות * פוי לים אג'ר
כער ועסייתו בעעות * וי' ה' ידועים :

הקבע

וסחכסו סעוככסן ססלחן כליל סכת כפת פל'ס ומיחיין אוח'ס סל הלי'לס (כתב
סכר ח'י'זס בעעות גמור ויס לסמות הסכסו זס וכו' סמק ע"ד וי' א' וססעתי :

חפז

ס' כדיריכלס אס סתלמ' ליעודו סו' כר"ח ביא' ע'פ סאין כיחוס סוא סיעכס * ולכך
כסנו ג'כ סאין כוסאין כסיס אלא בסיליו סלככס * אין סתחלין סוס דבר ככ"ד : בית
תיבוק ויסע אע"פ סאין כיחוס יס סיסן אס סיכלית אחר זס ג' פעמים * לא יכחס בסוס דבר ולא
יעסס דבר סהו כגד סעזל סל' עס'ה' אלסך תסיס תמיס * אסור לסאל בסכחסיס וססכסיס
וכקוססיס * ג'כ אין סואליס כחודיס ככוככ'ס כגורלות * קראס סתרגולס כסרגול סוקר
ליסחוס סתרגול' : כ"ה וי' א' :

מסיה

סראס סימיין וססאל פקוס חיבורו לחיי כס פיאוח' סראס ואסור לגלחן אפי' בספרי'
סכגולו ירא פסיס לא יעביר תער על סקן ואז' תת סגרון סלג' : ער סי' קסד א'כ

פקד

עליכס גה'לס * סכריכ' אסת לכרוס מהססמיס ססעת וסטה וסלאה אס סוא כיון
יכרוס מהססמיס אותו סיוס כולו * ואס סוא כלילס יכרוס כל אותו הלי'לס סלסולו *
אס סיגיו וססה כיוי עיבורס ססהוכר עוככ' או כיוי סכיקתה דפיוכו סססכולר קולר כ"ד סדיסי

פקד

אפי' חת הולר אפי' כחך וססה חותרת כלא כד'יקס * יפקוד את אסתו
אס רוכס לכאת לדרך אפי' אס וססה סעוכס וי' א' אס אדס רוכס לי'ך לדרך ויסתוכדס וסעבול סוך
עוכס אחת כייך להסתין וכן הלכס : (דין כד'יקת פא'סס וסאיס כסי' קפו ע"כ סיפכ' פק חזי

פיק

חזי על עד סלך אחר ססמיסך וגס פיא' כער סלס' אסווסת קבוע אין לס' ואין כריכ'ס
כדיקס אחר כל ססמיס וספמיס סעוסיס בלי'לס אלא כער סקכתיין עכס סלי'ס כולס *
ולסכר

(ולאמר כריש בדיקה) אדם שאינו רואה נפחות מיד ימים אחר עבילתו ואין לס קבע עד לאחר יד ימים בדין אדם שאין לו ווסת פסקו חכמים :

וקפ

ה האדם אחר שתפסית וראתה דם מיד בכדי שתפסית ידם לתחת סכר או לתחת סכפת ולברוק תישל עד טלה * משפשת ג' פ' אם בכל ג' רכופים ראתה דם סמוך לתפסית כריכס גט כי באסרה על בעל * ועוד הרבה דיני טוין בפנים :

פקח

(דיכי מראית הדם כפי קפ' וע"כ תתחלה * טיופג על ססי' וכלל עולה *) עיניך וראש אם מראש ארום הוא בין אם הוא ככה הרבה או עמוק עמא וכן כל מראש שחור * לכן וירוק ובלא עשור * וכו' :

קד

(יתן) לכל עמלו * אם אחר בדיקת טהרם כתם מלאה בגופה או בגדיהם שלמולו * (אפי לא הירגיסה עמקה) וכריכס הפסק טהרה שתדוק עממה ותמאטורם ואח"כ תמנה ז' נקיים * מן מיום הפכיאה שבנתיים * וע"ע ד"ע כ' :

קקד

באדם ואעשה ערישם אותה : אם עומדת וכיפתיכס וכו' דם עס מ' וסורגיסה * אדם שרגילה לראות דם כפי רגליה ומרגשת רוב כמעט שפעלת פנים להפיר באדם שיש לה ווכפ כ"כ בק"ל :

קכב

עמו בכדי יום שוגבל לחופה וכדמזן שהנישוואין כדחם * אע"פ שבכר יפנס וספרה ז' כקיי' כהלכה * כשיחזרו ויתפסרו לחזור ולהכין לחופה יום אחר שוגבל ליש ז' נקיים אחרי כריכה * אפי' לא הירחקו רק יום או יומיים וכו' יותר כריכס לחזור ליש ז' נקיים כיון שדעתם הסיחם * (וכתב שפרמ' אפי' לא כדחה הזמן אלא כתחלק שתתן בתדום סתתן בתדום הסיחוד והימים פראשוכים ישלו וכריכה ז' נקיים טהרם *)

ברק

(דיכויולרת ומפלת וע"כ תתחלה) ט מחנו וילדת בן וישבת ז' ללידתו' לנקיים וסיולרת כקפס יושבת שבועים ללידתו' נקיים * מיהו יש טקוסו שבוכנין שאין טובלי תוך מ' לזכר ופ' לנקבה ואין להסיר במקו' פנהגו להסיר * אבל במקום שאין להסיר כלל רק מיד סלא ראתה דם אחר ז' לזכר ויד' לנקבה וספרם ז' נקיים שותרת לבעלה * (דברי' הסבורים דימי בידוחם :)

קצה

ספסל ישב ואסחו באם וישבת אפי' על כקפס השכי שחויב סוף לעסוד ח"ל שאדם אחר תפסיק כריכס או שהיא מחוברת לכותל ואיכה שתכדדת וכן לא יליך עם אסחו בעגלם אחת ואם פולך שעיר לעיר לכרכיו פות' אפי' ז' ריק' סידו לידו אסורם : אסו' לו לאכול ולסת' משורה * אם הוא חולה ואין לו מי שיטפסכו וזלחה שותרת למטמו ופ' להיפק אם כריכס הרבה לכך :

וקד

ז' ימים שהוצרכו סופרת ישנו שותרת יום שפסקה בו ססומא בודקת עכמס ומראה לחברת' ססוטס או שטערפס דעתה שחתת חולי כריכות פקחות לבדוק אותן :

בחק

עמס לו חלסי' עמס כישוואין לבתו * הכלה טובלת קודם הכופס וביום אבל אחר חופס דיכן כשאר כפי' שאפור לעבלס ביום וסיכא דאיכא חוכס סיראס לעכול בלילס מחמת כיכס או פחד גככי' או ססורגין שערי העיר וכולס לעכול תבע' ודוקא בח' * עברס וזבלס ביום ז' עלתה לה סעבילס (פטר' סי') טקוס סלחפס כפרי' או טיע אל ויכול בו אר' יכין

ה' הלכות נדרים

הם אנכי רחמי' על פנמי' • וה' שאמר לעבול על המדרגות סולמות רחבות חסרי' אר"כ עשה
דברי' סוכרים (ר) כרבת טבילה בעודה עומדת תוך פנים וסכמים עכס כנגדת או כסוקס
כ"ס עד ר"ד א"ס והסמתי :

ר"ד פלכות נדרים ופ"ה מיושב על סמי' וסענין

דד בעד בעס אל יסרפו • לא ירגילו עכסם בנדרים ומהס יפרשו • כריך כארס ליסר
סלא יכדר סוס דבר אר"כ ישכו לסלס מיד ואס פוסקים כדקס וכריך לפסוק עססס
יאסר בלא כדר: איסור ארס נדרו פנקסו כפתחת • כ"ס עסי' ר"ד עד ר"י השפתי פ"א"ס (כאוסר
דבר זה עלי ככסר חזיר אינן באן נדר וסותר :

דז א אלקים יכא את כלס • וססזר אסר עסרס דידי למקרי סיחירו לו נדר ססלסס
(כדין) סיסו יסרכו בג' אי לית ליה בקלות עסרה • וכאלו נדר בפקן יסא סססרס
כסודר וסזר כו תוך כרי דיכור לא סוי נדר אס כניו אסר ססרס • כ"ה בק"ל :

ידא ס' סוא ומססס מכדרי לא יסיס כדריס • אס אר"כ נדר אינו נדר כי דכריו יסריס •
אע"פ שאפריכו כל כדרי כיום סכפוריס • לא ססכיכו על זס לססיר בלא סאלת
ססס כי אס לכורך גדול ססס פסוריס • אינן ססכאי פועיל לכסל סכדר אר"כ יסכרו תוך כדי
דיכור: לנדר וסזר בלכו סהוא סוסך על ססכאי • וי"ה א"כ :

ריב כיכו וכוין ססירו כסכא ואסר קוכס סאיכי סדכר עמו • סאיכי יסן עמו • סאיכו
עוסה לו סאיכו ססלך לו ? אינו נדר כי אינן סכדר חל על דבר סאיך ססס ככללו •
וסיהו סדרכנן כריך סאלס ססרס ססלולו • וכן רסוכן סאוסר עליו ססיעת תפילת ססעון
סדרכנן כריך סאלס • סאוסר אססס פרק זס סוי כאלו נדר לעסות כדקס כדרי קייס ועליו סלס
(כ"ס עד ר"י פ"א"ס וססחלה סיושב על פסי' וסענין)

הרי סוא סססי' ככפסיו יוססלקינן אסו אס נדר לכסל אסר ססכסו יוסססירין לו קכדר וסקי'
ססכוכ וי"א דיןן סלקי' כדרי': כסודר לכוס יוס א' או כ' ססס וכל יסו חייס לכוס אפי'
ר"י י"ט עי"כ פוריס: וכדרי בקל אס פגע כסס סכוכס וסוריס: ועני' כסי' תק ע"ס :

רד ועוב ככדר ואסר אס יסיס פלוכי ססולה אסעכס כך וכך או אסן כך וכך לכדקס פסור
אס סת אסו פלוכי • סי סכדר לססעכות או לסת דבר לכדקס יס לו פסרס ע"י פסס
וסרעס סספריס לו :

זכר ואל ססכס לפרוע כיוס ראסון סל ר"ח אס עסית סכוב לפרוע כר"ח ארר או אייר וכס"ז
סודר' ססוסין סכי יסיס ר"ח • סכככע סלא ליכנס כתקכס סקסל כרי זה סכובעת סוא
דכסו בעל אכל סקסל וסרס סקככס חל עליו כעל כרסו • ואס איכו כוסג כסוה ככסל כסרס
תקכסס ולקס על סכובעתו וספי' אס כככע על איזכ דבר סלא לנלוותו וס"כ כסכו עליו סרס סייב
לכניד ולא יוכל ארס לומר לא ססעתי כי אע"פי סלא כככעו כלל אפי' חל סרס סכיכור סי סיעת
ססקיס סכוכס סרס רכיכו גרסס סלא ליסס ב' כסיס לפקוס סאיין כוהגיס סס אסו סתקכס •
גס סס אסור לו ליסא אסס אסרת • כדר סלא לפססיל כיליו לנכרו או סלא לססול כסלופס
פוסקינן לו אלן ירעס סאת עוכר על לא תקוס או על לא ססכא אסין כלכך לא סיית כודר ?

דרך

ישרם בחר לו • הישראל ביתו לכה לישראל שבגבולו • ויש לו פריבם עם אחד אינו יכול למחות בו א"כ יאסרכם לכל הקפל שלמולו • ואם לא יסיטיל לםם בפירוים אלא סכוחם לככם לביתו הרסות נידו למחות סיבא שלמול: (עיי ג' א"ח קכ"ג) •

זחרטה

על סכדר מועיל אפי' כדר באהי ישראל • וכיכר יעסס ילך אכל ג' הדיטוי' דגמירי • וסכרי ויודעים לפתוח לו פתח גתירו לו יאסרו לו אחס חפץ ככרזס ושול אומר איכי חפץ ופתחרט איכי סכדרתי ויאסרו לו אלו ידעת סתחרט כלום כדרת והוא אומר לא גאמרו לו ג' פעמ' מותר לך • כסכע סלא יהא גבאי או באטן מסעיר איכי כסאל לחכם סכעיר ואם אינו סתחרט כריך לכקס לו פתח וכיכר הוא הפתח כגון סכדר על דבר וסכירין בו סלפס סיסאל עליו אומר לו אלו ידעת סתפידו כך לא לא סייט כודרוסוף אומר כן • ועיי' עו' כפכס לו סמוד עד סזרק אכיו כיס סלו ליס אפי' אסור לאכלומיה אכל יוכל לפתכעו לריכא אכל אס רוכה לסעכיר ספכו ריוח בעלמא אסור ככל עינן ככל עתו וכו' • אס אומר דבר ספועס ספיו סוך י"ב סודס אחר סיתות או כותב ומזכירו יכתבו סכ"ס גכתבו סלמול: אס האב סותס כבן ליסא אספא אזהה סיתפין כפ סכין אי"כ לסמוע לו:

מורה

אכ יהא עליו • ואם יכתויב לו סכוע איכו סכביעו אלא כסכוע סאין בו אלא סלוליו • ססרי הוא כאלו בא לקלליו • כיה חפץ מקיידם או רופא ויס ססס אחר ונ"כ לא יקינ דם לאכיו • ולא יסתך לו איכר אע"פ סכביון לרפואה והוא לו סכבי: **אמר** על לב יאכיו דברי סיוס' עד סיתרכס למחון כרחיים • זוכס לעולם כתיים • ואפי' אס סכאליו פעוסות וסכראס לו פכיס זועפות • כעכס הוא כי עיקר הוא פכיס יפות • ומ"ס אסור לאדם מזכיר עולו ועל ככיו • אלא יסחול ויעלים עיניו •

פירב

סכעירו ורחיק האדם לא יעסס שמו סוחזקו • סלא יבא לידי פריבס עמו ססרי סחולק ועליו כחולק עם ססכיס כותמו • וכל סתערעס עליו כאלו פתרכס על ססכיס • וכל סספרי אחריו אין לו כינס • סותר לחלוק על דברו באינן פשק או סורחה • אס יס לירחיות סוכסות לדכיו סהדין עמו ואינו טעם • אסור לאדם לסודות כפכירבו: (ולא סקרי סוראס אלא כדבר סיס בו סידוס לסאל) אלא כהורחה ספסופס לכל וידוע • (כגון רוחן עטה לפגס או לבעל איסור כ"ס וכיכא זס סותר) • אסור לחכס לסתיר דבר סתמוס לרביס סכראס ססיתר אס האסור למולס • **רבים** בא מן סדרך לא יתן סלוס סתס אלא יאסר סלוס עליך רבי וסרי • ולא יקזור לו סלוס • חכס סאסר אין חכיר ורסאי לסתיר ססיקול הדעת סעפו • (וכן להפך) • אסור לאדם לקרות לרבו כשמו •

במיר

דין ת"ח כבי' ר"ג ע"כ עסיטי סתחלס • מיוסכ על דסי וכלל סעולס • וסכיר סת"ס וואדס חירף: כיו כפרסאי אסור לו למח לעל כנדור אלא כוקס וכוסר ככחס עד סכקס סתכו סחילס • אפי' לא ביזה אותו אלא כדגריס וסלא ככיו כ"ד סכדין אותו ואין סתירין לו עד סירכס סחכס לכתהילס • **גרם** סת"ה כעכמו סכיו אותו וסירפו כי הוא סיתחיל כסריבס סלא כדין לכזות כבי אדם אין עוסיס כלום למתגדר • וס"מ אף אס סיקחיל סחכס קכת אין רשות לכל אדם לעכות לו כעזות ולהסכיף נגרו • יס סקוסות סכסו לססור ק"ח

ת"ח מפס' ודוקא ת"ח שתורפת' אומתת' • סים לה מעט • עמק משא ומתן וכל סעה סמס עכו"ם
 פ' עסקי סמס חזורים על ד"ת כבוכתס • (ואין חילוק א"ס פוא חופס ויסיבס או לאו) כה"פ
 ומעל הוא סג' סארס סאיכו מקימס עכסו • ספני שיבס בן ע' סמס או ספני ס' ת' ווע ל"פ
 סמעלס לא למד עמו • וס' זכוס סוא ל"ת' אס כדי סלא יעבור לפני סמס מקיף
 הדרך וילך בסאר איזס העכריס • ואפי' זקן כותי ספדריס אותו בדכריס • ראש אצ"ד סולך יסא
 עומד כגדו סמיראלכו סרחוק טלא עיכו • עד סיעבור ד' אמות סלפניו •
 בסי' רס"ס דין סחיוב כ"ח ללמד לכנו • ופ"ס מיושב על הסי' ועיכו •

מדד

מהד

ועמד: מיד מסית' חיל התיכוכך לדבר תחילו ללמדו תורה כזה וגו' ופסוק סמס ואותיו'
 סתורס סלמדו אותו • וכן סמס סכיס סלימות דוקא לס למד אותו סכיסיס •
 ולסס סליס סלימות יסתי' א"ס בניו כחוסיס • כוסיכו לא אב' סיסכור סלמד ואס איכו בעיר סוכרי'
 עליו ויוריס לסכסו • **מדה** וסורר סכו' ויכו רוכס ללמד או סאיכו סקבל אותו אל יעבס •
 פ"ח יכו סלמד סכס אוי' לא כסוסי' ולא סקבל אלא כרכוסה קסכה • **מהד** כחורת
 ססס יסא סלמד לקרא ולדקדק ויפא בעל יראס אל יכעור כליק יות' סדאי' (סלא יסיס עכל כיוס
 ללמד) וכן לא יעכס • וידו על ססחפוסס אס סוא סעכס • אין קורי' לתיכוכוק כסנת ססחילס
 פס סלא למדו ססוס סורה סכנות • סי סאי' לו אסס לא ילמד תיכוכוק מעוס איסות • כה"ס
 כסי' רמ'ו ססיר על ססכסה ע"כ סימך **ר"ס** וסכסת

ר"ס

קולך ססמיע כע"ת לימודך • ססרי אס קורא את כלסס ססכס את הלימוד סכידך • זאס
 ועוד אחרת כרית כרותס סלמד כנ"ס כספרס הוא ססכס סלמודו • וססוק כתורס
 כליה חוע כל חסד כססך עליו כיוס סגדו • וכסר סל תורס יתקיס בידו • כס"ס

56 הלכות בדיקה 57

רצו

סססורס סכיון לרחס על סעכיס דכתיב וכתן לך רחמי' ורסמך כלום כפיוסו לך רחמיס'
 גס סוא יתברך ירסמך הדבר כדוק וסכוסס ססכרקה תוסיף לארס כבוד ועופר • ככאסר
 עסר כיוסכיל סססעסר •

הדס

וסאר כפיות אין עוסיס בע"ס ספני פיס ססחון פה לכעלי כפתיס ססוס עיררס דסכס'
 אכל סססכיס על כדקה אפי' בע"ס כ"י כדקה סאיכו דעכיס כריכיס לס • גכאי כדקס
 אל יקבל כדקס סכסיס ועכיס ותיכוכוק אלא דבר חושע וגס זאס אסור כססחנה כה בעלס • אל
 ספסוק כדקס על סיתוסיס אפי' לפריון סכוייס • אר"כ לכבודס סיכ"ל לסס סס סכנת עכיס • ודוקא
 כדקס סאי' לס קכנס אד' סיס לס קכנה על ככסי יתומס • ועד סיגדלו יכוליס לססתי' אסרו סכסיס •
 אכל אס קרוביהס כריכיס לאכול עכפיו מעסריס ותורטיס • וס' כדקה סיס לס קכנס ססיס
 לקרובי סיתומיס קכנס אפי' כס • (כל סכס וסכס) ואס יסזרו על ספתיס יסיה גכאי ליתומיס
 סזסורפס' ס סלסס כותנ' סכסיסס סקכנה לקרוביס • אס איזס אסיה סיסכירס סלמד לכנס
 אס ירע סעל וסתי' ורואו כוסס ליה • ארס פוע סכוכן כדקה יותר ספסרואו לו או ספיכר לעכסו
 וכוך

מכות לגבאי כדי שלא יתכניס אמו לתוכו לגבו' כדק' מדילי' (בסי' רטע מחייב ליתן כדק' ע"כ התמל')
טרם כל יתן חומש מהקרן שכלן ואילך חומש שהרויף בכל שם • כריך ליתן כדקס

בשעת וכסוב לב ויתאוכן עם העני בכערו וידב' לו דברי תחומי' בשם' מתכ' : **טרם**
יקרא אהה תעבככי אמור לפתור פעמי' הואל ריקס אפי' אין כותבי' לו רק גרות אחת ששמה •

ח' העלות ים כדקס ועיי' בכפי' את שלעיניך • טוב ליתן פרוט' קודם תפי' ש' אזי בכדק' אחזה פעך
רז איש סס העעלי מחלוקת עשירים אומרים מעניי' ימזרו על הפתחים וסביבוכים אומרים

תהא פרנסתן טוטלת על הגיבור לפי טמון סדין עם סביבוכים • עבי המחור על
הפתחי' אין כותבי' לו סקופס מתכה מרונס אלא שתבט טועטת לו כותבים •

או אסכול למסל • או שארי בני אדם בשמס שעבדיכוי' סס בטוד על אחת ממכותולא
אנר עמו תסובס אין חיבי' להחיות • עפרכמי' עכוי' כותוי' עם עכוי' ישראל שס •

(טפני דרכי שלום) אין אדם היבלת כדקס עד פיהא לו פרכסת עצמו • ואח"כ יקדים
פרכסת אביו ואחו • ואחר כך כניו • ואח"כ קרוביו ואח"כ סביבו • כופין האב לזון

ככו פעמי שלעיניו • מי שכתן טמון לגבאי כדקס הקהל יעשו יתעוב בעיביס • אבל קודם
פנאו ליד גבאי אם נדר כדקס סתם כותבי' לקרוביו סעניי' אם בשמס סכדר סיו לפכיס •

הגוי ששבוי ישראל אכלו • טכנס גדולס לפדותו ופדין סכוי' קודים לפרכסת עניי'ם
נבר שלמולו • פודק סאמס קודם לאיש איס ואסתו סכוי' ב'ד יורדי' לככסו ופודיס

אותס ואפי' עומד וכוח אל תפדוסי אין שומעקלו • שאב סייב לפדות את הבן אי אית ליה לאב
ולית ליה לבן • וס' קרוב קרוב קודם • דלאו כל כמני' שיעשירו עכמו ועיני' קרוביסם על סכוי'ו

הפודה סכירו סייבלשלס לו סיד ולא יוכל לומר אבי כית נך דין •
ברז ויקב יס לו בית וכלי בית סרבס אפי' סס של כסף וחס ואין לו ר' זון יכול ליעול כדקס •

בסתר מיחירי' וצופן הזס יכול ליעול עד סיהיס לו קרן סיתפרכס כוא וככי ביתו סטריוס
מי ססוא עשיר אפוי' ליתן לבכיו מי סככרד ושס אחר פרכסתו וכתכו לו כדקס אין בעגיי חובות יכולי'

להשרע סאותו טעות סככו •
דרז יכול לקבל אדם אפי' ספוא עשיר כדאפריבן שרוכס ליסכות יפכס באליסע ליעול

כדקס טגויס בככעס דוקא מותר •
הריז אפי' יבא על סגבאים סכודס • אם ירבו כדקס לקרוביס יומר סשאר בני אדם •

כסמס ככיס של כדקס סכמה סילו סגבאים • וכאמכיס בלא טבוע לומר כך וכך
פילוית ואס היפתיכו חונס עד לאחר ספלקס העה טועיס • גבאי כדקס סירחמיסו סעיכיס אין לו

למס ויותר גדול זכותיו עכי מוס לו עשירי' קרוביס סיכוגי' לפרכסו אין גבאי סעי' מחוייבי' בפרכסתו
ניטר וטוקס ס' על סגבאים • אם ככרקס סעומדת לחלק סמס נותקן ונוסאים : אבל כדקס

סאיכו עומדת לחלק קס סקרן יחא קייס ויחבלו ספירות סמסס באיס • סאוסר סרי
פלי' שלס לכדקס יכול ללוות לעכמו ולבלוות למכירו ויפריס אחר קחתיו עד סלא בא ליד סגבאיס •

בשקע עם בעלים מעליה שאינה נקראת על שמו • יכולים כשיזכור למכות אפי' לדבר שרפות

שם מיושב על התלם של הלכות מילה ויו אינו מורגש

אסור

למופל למול בשכר ואדרבה מוסלים ישא מסדרין ביתנו למול לפי • אם לא מל האב את בנו מלין אותו הבר' סגנוליס • ואם לא פלוהו שנית דין • כשיגדול

טבר

מחויב ליטל את עכמו כרין • כ"ה (מי' הסבדין ילד שהוא ארוה או ירוק ע"כ סתתלס) פכים ימות אין לו לילד ירוק סוף או אדום סימן הוא מלא כפל דמו • ואין מליק אותו עד שיבלע הדם בתומו • כריך לזכור שאוד שאל ימולו ילד שחפס סככות כפסות בו עולה • אשם ששבי בניס ממים מחמת שחלו אותם כרי הוחזקה שבניס ממים מחמת מילה • ולא תמול הולד כו' אלא תמתין עד שיגדל תחילה (דין סכדמה ספילס • אם סוף חולס • ע"כ • התחלה)

טירג

יעשה לומץ סמילה : אם התיכוכ הוא אולם ; ואין מלין אותו עד שיצירא ומתפכים לו פעת שיצירא ז' ימים מעת לעת ואז מלין אותו בגילה • כד"א שחלכתו אשם וכיובא בו שהוא חולי שכלל הגוף אבל אם באמת שאיכרו חלה • רק עד שיצירא מתחכי' העם כגולם • אבל אם באבו לו עיניו הוי בחולי שכלל הגוף כי הוא כחב גדולם • כולד צ"ה כימול לט' שהוא ספק ח' כי מוכי' לו שכללס • אם כולד כשכיו כראים ברקיע סכוכני' קטכ' מאוד יס' לפסוק על הכוכבים • לפסך למול לסחרת כיון שלא היו בו לא סנת ולא ימי' טובים • כ"ה (בסי' רסד כינד מלין ע"כ שתחלה)

סרד

המופל ישא כן יתחוק כל העור החופסה העטרה עד שתתלס • ואפ"כ פורעין אש סקרום כשיפורן ופחצורן לכאן ולכאן עד שפשר העערס ישא כולם : ועד שיפא שרס מהמקוסות סרמוקים ימכין אח"כ המילס • קען שפשוו רך וסדולדל או שהוא בעל כסר סרצס עד שסראס כאילו הוא אינו מהול אפי' בעת הקיסוי כריך לחתוק כל פסר הפדולדל בפעס שכוס עד שיהא כראה כימול בעת קיסוי :

השר

סעך לזוט שפתיים • וכסכתת לאחר למול וכסבעת לו אלתשעה שפרי אף סנר' יכופו אותך שתקיים • אשם איכס יכולס ליתן לאחר למול דפרי איכס שייכא שכוה • זו הבעלה • העל מברך אפי' על סמילס • ואשם יכין מברך אפי' ל' להכניסו בנרי' של אברה' איכין בין הפריעה וחתוכת סערלס • ואם אין איני הכן מי שתופס סכער סכרך סכלל עולם • יעמוד כל סעס סאכל סמילה סהול יברך על הכוס וקורס לכן כרוך בעילה • סכרכס פותס ססכרך ואם סוף תענית כותבי' לתיכוכת קעני' שפס כמכא זכי כ לתיכוכ כימול כותן ויובא • סעודת כן זכר הוא ג"כ סעודת מכוס (כפי' רבו שים מילס שאיכו דוחס שנת וי"ז ע"כ סתחלס)

סור

מן הפכו ואל תמול בשנת וי"ט אם ככר היא דחמת שזמכ • אדם שלא סלסעלס לא ימול כשנת סמא יקלל וכמכא מחלל שנת שחכ • מי שיכולד בין ססמיות כפ"ס איכס דוקס את סכנת סאין דוחין את סכנת מסעק ואפי' י"ט סני סל גלוות וכשיעור כ"ה פליגו פכאי ואסוראוי • סלכך אי אטיילד יכוקא מתקפיקה סתפס ספק סו עד דמלי' צ"ה דר' וכימול לערס

ואי תגיד ב"ש משתקע שחמה עבדיכן כדרכה לחומר' . אפי' ספק כולד כפי' ספק-בשביעי' סלין אותו בשבת אפי' לא גפרו סעודתיו וכפריו . כואיל וספק בן ז' הוא אלא דאין מחלין עליו שבת בשאר עבדיכו . טוב לפתור לכחילה . שנסבת לא יטולו שבי' מהל' אם אכל אחד פנה סתם . (אלא שכל הוא עכמו ירע) . סלכות עבדי' א"ש והסתמו :

דע

אמן קדם ה' אשכירתיך בין האומות אפי' כמלא יוד לא יקרא בו . עד שהזכיר כראש כשמיים או שקירצ שפי' תיבות עד שביראית כאחת פסול . כתוב המלא הסר או הסר מלא או שכתוב מלא שפוא קרוי וכתוב בקריאתם כגון יסכבה בסוף' סגלכס וכי' לא בהן פסול ז' שמות שם שאסור לחוק סמס אפי' אות אחת וכדור' מלא תפסול מוס אות עד שאיבס בקראית או דומס לאות אחת בין בעיקר שכתוב בין בקרע בין בנקב שיקבו זה בין בשמושי' (א"ה) משום יתר או חסרון . וזוין א"ן להוביא אחרת ואינו פסול וכה' . א"ן . שפי'ן והלסון שפתכס אכל אפ' כשתכס משפשו' פעבין סוכיאין ואם קרא ככר' פסוקים ואפטר לפסוקים סס עבדך ברכה אחרונה על פסולס ועלפי'ן פסבין ב"ס' אחרת תורס כותבין בין חיבס לחיבס כמות' . בין אות לאות כמות ספער ך גיעה פסול . יתר או חסרון תקון כריך .

ה' הלכות מזוזה

הפר

בית ישראל . אם איכו כותב מזוזה בכל הפקודות סמיכי' כהה כי כס' פוא פועל ר' אחד שעלי בתים ופערי מכירות רפה בקר ולולין ואוכרות יין וסמן . סוכות כחז כחג ובית הת'ן ועליס סס' ב'רסן . כהנה חדרים זו לפני' מזו כולם חייבים בכל אופכים . ובמקום סלשים שוכבות פטור ממזוזה א"ל סהמזוזה עבדן וסדלת פכיים :

פזר

פסוביך לקבות מזוזה ככל פפתחי' החייבי' כ"ל ואל תעשה כרוז עולם פסומיך על מזוזה אחת כי כל ירא' שפי' פחויב לעשות ככ' פתח סאין לו ב' מזוזה ושטקיף פטור : פטוזה עפח בעומק מזוזה סכית פסולה . ע"כ לא יפטיק אלא יתפור בה פעט ויקבעכס בתחילת סליס פעליון גוכס ספער ליפין סככס סעפח ספיבון קבעה פסמאל ראוי הוא סיכית כסיטוע ואלכסון סיפח' ראס סהמזוזה דפיכוו ספע לכד פכיס וסיטס אחרונה לכד חוז וססיקבעכו ינרך אק' לו לקבוע מזוזה :

הפר

פסולה

לעשות מזוזה פתח שאין לו גוכס עפחי' עפרה . דיכס לעבין סריו וסכתיכס ופתגין של ע"ס'ו ג'ן כמו כספר תורס : כתבה בלא סירטווס פסולס . היקדי' פרסס לקכרסס או סכח ליכתוב בה אות אה' אין חקכס לס' על פארץ יכתוב בראס סיטס אחרונס . כפנו לעשות כ"כ סיטין עבדן כותב סרי' בגד פרווח סבון הפרסיות :

פטר

סכוחי לעשות רמון איכו סכסמיה . רוכס לקבוע מזוזה על פתח סכתיים . אפור ליכתב לו וכפוקוס שיש לחוס פשוס איבס פרי . סכל סייכי' במזוזה אפי' כסיס ועכרים וקטיים . הסוכר בית פחירו סוכר חייב לקבוע בה מזוזה בכל אופכים . וכסיכ' לא יטולו בידו ; ואם סקפידי על פשוטיה סעסכיר כ' יקלסלס לו ססאודו :

דד

א לא קיפוטין ובליוך מעליך • (מלאך יסא פרעה את ראשך) אם נתספר כסם חדר עם פסוק סגנון ליד י אפי' אם חדרן כסתי תמיכות וקסר שני ראשי החוטין וכוונין • בבתי סוקיי' אל כפר מותר לעשות סמיים של פסוק או להיך דק יבא בוס' שאל יעם' כסתי ראשי הפסוק

קסרים • (דעת ספרט' י שאסור ללבוש כ' בתי סוקיים אחר של פסוק ואחד של כמר זו על גב או דטאחר דאי אפשר לפסוק פתחוקה בלא פעליוכה סוי כחיבוי' ופיהרמ' מתיר • וז'ל ואינו וודע לפס כתב ספרט' אי וכסון לזס דכ'ל ג'יה' גמו' לכ'ע כיון שיוכל לפסוק פעליון בלא התחוקה עכ"ל •

קסם להכין דפא וודאי מיירי כסם לסס בתי זרועות ופי' אך אפשר לפסוק פתחוקה בלא פעליוכה קסם לי על פגאון פרט' ככ'ל איך גשה מדבר זה דבר קסם לכיין הבועו כא וראש בעין סבליכה שאפשר לפסוק חלוק סתתון איך ספעליון כסאר עדיין עלינו כי באשר יקח הזרועו' שלו אחרת בתי זרועות שיש בתי סחלוקות וזכורס סכני חלוקות עליו יסם הזרועות סתת סחלוק סתתון אל בתי סורועו' סחלוק פעליון איז יפטיס סחלוק סתתון דרך ראו והוא כסאר ככ'ס בחלוק פעליון לכדו ותמיה גדולג כגנכס על פגאון חכס כפוסו ואיך אשאר הדרכ' של פי' פג סדכר זה והילק זס שיש בין סכני חלקו' ובין סכני בתי סקיים סכסוס אויך סכסוסים וכסום חילוק ספעליון אי אפשר ליפסוק בתי סוקיים סתחוקים כזולת פעליוכים אך מוכרס הוא לפסוק סחלוקה עכ'ל וכל וזא יסיר סתחוכי' סה שאין כן כסני חלוקי' זו על גב זו שיוכל לפסוק סתחוקה בלא פעליוכה ככ'ל גם פעליוכה בלא סתחוכס וא"כ אין לסס סוס כד סיבור בעולס וע"כ כתפסס חיתר כסס קם סאין כן בבתי סוקיים ככ'ל ודלא כמו שאמר פרט ספסיתר כתפסע בתי חילוקו' סה שיוכל לפסוק פעליוכה בלא סתחוכס סלי'לס לנו לומר כן דהא ס'פ חיבו' גמור יס באן מחד סאינו יוכל לפסוק סתחוכס בלא פעליוכה לפי דעתו וא"כ איך ייתר לנו את האסור כבודו כמקוסו מוכס וסחמיר כז' תע"כ • זכסס רכיתי לתרן דכרי פרט ספרט' סחלוקי' הם עם ספרט' איז ככרסס זו והכס כוודאי סימיג ככסא פרט ספרט' סאפסר לפסוק אסר קיחת סוריעו' ס'ל בתי סוריעו' את סחלוק סתתון דרך ראשו וככר כדעתו אחר סאי אפשר לפסוק ככ'ל כי אס בקיחת הזרועו' כקרא אי' לפסוק זס בלא זס והו' דמית דבתי סוקיי' אכל מירוכ' דמק'א הי' דסכ'א ליה לעשות הוכסס לדכרני ולומר דכר כדרך פסוק אלס וודאי סס סתפסעס היתר כסני חלוקי' זו על גב זו סיינו פסוס שיוכל לפסוק פעליוכה בלא סתחוכי' פסא סדכר אינו כן ומפוס סככרה ככ'ל היתר ספרט' אי אכל ספתי חלוקות סס סה' א' לומר אכל בתי סוקיי' ואף גם זא' איך פד'פ' סכני חלוקי' לסכני בתי סוקיי' דפא ודאי סכני ופני מחד סככר' ככ'ל

איש

פלוס כחולך כדרך ומתירא קן סהכס יס סתירוס ללבוש בלאי לפעכיר סן ספכס גכ' וספר ללכסן כדי לסרלות מדקן כהרוכס לסכרן • (ספרט' י) ואפי' כדי לפעכיר • כסס יסר'אל מותר ללבוש אס הוא כוטל שלא כדיון אכל אס הוא כוטל כדיון אסור לפעכיר כסס סכוח וכלל גבן סוי דריכ' דפלוכות דכ'א • איש אשר רות אלהים בו אל יעבור אפי' על דבר

המרים אפי' עשר תכצות: מוכחים זו על גב זו וכתתון שבהם' כלאים אכור ליטב אפי' על כעלון
אם כמה רבים (ש"כ דין בגד שלקח מן גוי ופ"ס מיוטב על ספי' וטענין)

שב פגוי הוא שלקח ממנו פגוד ואמר בעמ"ח לפי מותו שחטף. בקבוצם אם שפחתן אם
ביוקר מן סקכבוס יש לכסוף להחיר אם כותן לגוי חוטי קבוצם לתפור או לישראל חסוד
לא חייבנין לאחלפי ושרי אבל לא יאמר להם שיתפור בקבוצם וסא דלא חייבינן לאחלפי דגוי
מרתת שים לעמוד על אדנר חוטי פשתן כשמו ליקובכה וחוטי קבוצם הולך וסורף יש שחמירין של אי
לתפור בגד כמר בקבוצם לבגד שלח יחסדותו סמוא פשתן ולכן כוסגי' לכבוע אותם כ"ס :

גש הלאה וסמע סמקום שים חילול הסם אין חולקין כסוד לרב ואם רואים עליו כלאים של
תורה אם במזיד הלך בו אפי' בשוק קופץ לו וקורעו מעליו פיד ואם הים של דברי סם
אינו פושטו בשוק עד שגוע לנימו אסור לסלבים חמירו כלאים כ"ס :

SE הלכות פריזן בבור 86

שה וכל בשמם שים לה בכור מנוה. לקדמו ולמנו לכסן ואין נוחין כסילוד אלא בעליו
יעבל בו דקס ליום ובגסה חיישי' * וכשהוא נעמם בעל מוס אכלו * יתן לו לאכלו

ואפי' ספק בכור כריך הסכן לקבלו * אבל אם פגע הישראל כגון סקס פרה סולבת מן סכותי
ססיה לסכור לכותי קודם סכונל ולא עסס איך ככהן חייב לקבלו וי"ס א"ס : סהס סכיכרס ודובה
לכוסרו ליתן לכסן מוכרה בשוב הכאה ומסל"ה מקומס בססס חולבת סקכתה כך מן סגי איכ פטורס

שר ס כסף וכסף כותנין לכסן עד שיהיה ס' סלעס וכו' יפדס את בנו * ססוד דוקא בכור
לחמו * וכיום לא ואם רכס סכסן להחזיר לו ספדיון רסאי ובסעס סכותן ספדיון סכרך

א"כ ב"ז על פדיון הסן וסכרסס יסא בהדי סכותן
לו ססעות וקודס סכותן ספדיון מייתי לים
לככור קסי כסן ומודיע לים ססוד בכור וסכסן
פואל אותו כסאי בעית וכו' מת אב של בכור
קודס פדיון פודס את עכסו כסגדל וכותן דמי
פדיוכה ס' ת' ותולין קסיע כסוואר ילר וכסוב
סס שלח כפדס * ואם יין כעיר סכרך פכסן על
פיון סיד אחס פדיון *

כל בשקום שאין יין מכוני יעספס כל אלא קודם
הסעודס קודס כרבת ססוכיא כדי שיוכל לכרך
הכהן סהכל על סכרס סהוא חסר פדינא וייד
אח"כ כופלין וסכרכין סמוכיא וזאלולין בסעודה
סס סאין כן כסם לא יעש' פן סקו' עסיית ססוכי'
אזי לא יוכל סכסן לכרך כרך כרע'ל סכר וינעל
כרכה זו דכסלפא על פיין כייל לכרך גס כהוך
ססעודס סס סא"כ על ססכ' ססוס דכרבת ססוכיא
אם חל יוס לא כסכת אין פודין אותו כסכת אלא

פוטרו סכראס לעניות דעתי כסכתי *

יפתין עד יוס או וי' העד ס' השמטתי כי א"ס

(דין בכור כוסן הזה כפי ס' וסומן בכור סע ה' שיה אינו סורגס)

שי ס : בכור כוסן סוה אין לו סיער אלא ע' פותין סוכסין כגון כסמת עיכו ובקטעס יידו
ויצו סכס בעל סטור כיוכא כסס סכסס כלבוס כסי' זה עיינ' סס :

שם (תבא הסימני' תזכור התחלה : ומכא פה תזכור פ"ב כי מיוסבי' על כלל בעולם)

בשל

מי הרעב הזאת • שאין כותבי' בדורינו לקט טכחה ופואות • לפי שרוב כותבי עכשיו ואם יבחיסו יבאו כותיים ויעלם :

שלה

וגם אל יעבריסו שלבא לכ'ר אם שלחו אחריו שסרי פדין סמיד פבדין אותו וזה אקד סכ'ר דברים פטכדין את האדם ; ה"ב סטכזה סליח כ'ד טעום כזה זילתס לכ'ר כ'ד סי שיש כידו דבר סכויק : כ'ד סככדה לסי סאיכוחייב כידו (ועיי' עוד) רשות כיד כ'ד להחמיר שלא יחולו ככיו ושלח יקברוהו אם מת עד סיקבל פדין כידו כחלוס סוי כידו וכריך התרסי וע"פ עשרה • דרך סכמסי' שומעין ספרתן ואיכס ססיבין וחכמי' סיו סטכחין סטעולם לא כידו אדם ולא לכבודם (דין כורבא מרבנן עיין סס) :

שם כסי' שלס חלכות ביקור הורים

מצדה כחלץ הכדיק סהולך לבקר את החולם סליח טכוס סוא ולא זיק לו סוס דבר ע"כ ילך לבקר לכל חולם יחא סחולס פה סיהיג ולא ירא רק אל ילך לבקר לחולי טעמם ולחולם עיך ולחולי פדאס ככבור כל פניקר ולא ביקם עליו החמוס לא קיים סככוס יאפרי סקוקס ירחם עליך כחוק סאר חולי עמו ישראל סוכאטל חולי אל ילך לו לבקר ולכחמו סתבקר אל ילך לו כ'ג טעום ראשכות סל יוס ולא כ'ג טעו' אחרכות **מצדה** כחלץ הכדיק ויקרע גזר דיכו ; אם חולי סוא סאוד וטככה את סמו • ע"כ ככנו לכרך החולי ככ"ס • אומרים לחולם סיתך דעתו על עסקיו ועכיו • ואל יפחד סככי סתוס סלפכו • מי שיש לו חולם כחוק ביתו ילך אכל חכס פכעיר סינקס עליו רחמים : (כ"ה בק"ל)

שדו

יושב לכטס יחא החולי סמת לו מת ואל תודיע לו ואין קורעין חלוקו ואין כוכין ואין סספידין ככיו שלא יסבור לבו • כ"ס

חלש

סוא החולה עד סאוד כועס למות פהו אומרים לו סתודס ואומרים לו סרבע סתודו ולא סתו וקרבע לא סתודו וסתו וכסכר סאתס סתודס אתס חי וכל סתתודס יס לו סלק לע"פ וכל אלו הכרכים א"ה כפכי כסי' ולא כככי קסביס סמ"א יככו ויפכרו לבו • כ"ה :

שיט

כו הסען סוא פלאך כמות וגוסס כוא אין קורעין ולא סולכין ולא סכפדין אכור לחכוס סוס קבר להיות פתוח עד למחר שלא יקברו כו סמת כאותו היום ויש סככס כדכריס ס מי סאחרלו קרוכך גוסס היום סלפס יסיס כריך להחלכל עליו טכוס לעמוד על סאדס כפעת וכיאפ סתס כפסס סכובל ספוק כל פמיס סאובי' סכככות :

שם חלכות קריעה

שמ

עמת לו מת אכיו או אמו קורע אפי' לאחר ליום סכדין • אע"פ שעל סאר פמיס סמע הוך ל'קורע אחר ל'יכו קורע על אכיו ואמו קורע לעולם כל כדדין קורע על סתס

שם הלכות קריעה

ועתה לו מת אחר תוך ז' קורע קרע אחר - ואם לאחר ז' הוא יוסיף על קרע האחד כל שהוא ואל יאחר
 לבתולה כדרך לקרוע קודם שישתום פני שמת ומעווד דוקא וקובע הקריעה בכל מקום בית סבוואר
 סלכניהם - מעווד קריעה שפח - על כל השתים כו' - הי שמת לו ב' שמים כאחד או שבהם לו
 שמועה ששנים קורע קריעה אחד על שניסם - אם בא להסלקו בגדיו תוך ז' סחלקו זאינו קורע חוץ
 מאצטו ואינו :

אשם

הוא ל"כ אם מת לו מת שסוף חייב להטאכל עליו ואוכל סם כפית ואפי' בבית אחר אל
 יאכל במר וישתה יין ואסור לברך או לעכות אמן - ובשבת וי"ט אוכל במר ושבת יין
 אם ירכס ומייב בכל הסכו' חוץ ת"מ וסותר ליך לנ"ס : מי שמת לו מת בבית יאכל במ"ס בלא סנדלה
 ולא יתפלל ולא בכוף קוד' קבורם ויבריל אחר שיקבר סמת בלחמן סלא יבאכנה סמת אינו סולן סכעל
 ואסור בשאלת שלום - אבל מותר לכחות ספתם ביתו : כ"ס

בשם

אלסיו יאינו בל כרכי חופת בתו או בכיווי אפש פתו עכה עבמו סוג ייכוו - וסת
 אצטו סלחמן אם הוא במקום שאינו סכוו לסכור ואס ידמה סתופס יפסיד מה סספין
 ככוסין את סמת לקדר וסחוקן וכלה לחופס זכועל בעילת פכוס ואחר ז' ימי סמתה סוכס ז' ימי אצטו
 וסלופים - וכמכוי לסכור כוהו ז' ימי אצילות ואח"כ ימי סמתה ימים : כ"ס

גשם

(סמ"ג דין פכות סלוות סמת ופסוק סמתהיל סיוסכ על ספי' זערון)
 וסלג אל יעכרוהו סללות את סמת כי בל ירוסס סת ואינו סלוהו - (עד שיחא לו
 כל כרכו) בר פידיו הוא - אין סואלים סלום זס ליה כסמתה בעירות - (קטעות)
 וכ"ס על בית הקברות - אבל כסאין סת פס סואלין כרוחוק ד' אמות סף הקברות : כ"ס
 ס. סארס סודר סודרין לו דספר יספרוים ע"כ יספר בל ארס בסוהו זו להפיר סנת
 ספת ססס - ויאסרו דברים סוספרים את סלכ כדי לסכוס בכייתם - רק אל יוסוף
 לסוכר יוסר סדאי סארס סיו גוסים - כידוק סתין וקדיש א"ח על סיכוק סווא פחות ס"כ כדפוס :

השם

כספו לשת פ"ס ארבע סמו לרעת כגון סארס כרי יהו עולם לראס סנו - וראוהו סעלס
 דרך כעס או סהיג סוכר וסל ומת - אין סתעסקין עמו ואין סתאכלין עליו ואין
 סספדין אותו - ולא קורעין ולא סולקין גכז וגזל וע"ז ססר כדין סלכות סתאכלים עליו - וכ"ס
 לסכודה בעכור סקרותה סמת בגוליו : וזה א"ש

זשא

סספיראל הוא א"ס אין קוברגם אותו ככרכים יקר ס - סוסם סלא יתיכסו סהקרים
 כוסגין לקבור את סמת בכינית וסולין אותו כספסיהם אותו כקברים :
 ככי ארס סמתו כאחד אין סוכיאין יחד אבל סוכיאין אותו ספת ראסן כראסוס
 ואין אופרים על סת הראסון ככרת אכלום עד שהוכיאו וקברוהו גס סכניכא - ת"ס
 וע"ס סוכיאין סת ח' אים ואסס סוכיאין סאסס - ואס רכו לסלן סראסון סוכיאין את ססני סגדס -
 אבל ססור לסלין את סמתה אל לכודס : (כפי' סכ"ט סעל יכאו סססס סססן סרקד כתוסס)

חטן

סספסע וכדין כיום סא"ח כידוק סדין - סמת אין סעמידין :
 סרקד כתוסס - ע"כ כל סעוכע כסים לכחות אחר סעס ס"ס חכס - (זוסר) סכיס
 ססיו כחיס סוכאים - לקוברן יסר יסיו סוכעים : קוכרים את ספת ססכאוסו סרוו
 פאטר

שם הלכות אבילות

באשר פכאווה ולא יתלכו בו אפילו חכעליו * וכן עומים לילדת פתתם או למי סכפל ופת נבדולו *
אין עומים להם חכעריכים כפאר חתים רק קוכרים אותו נבדגיו * ולפעלם חכס סדין כפאר חתים
נבדגיו ; סכלים סחופרים וקוכרי' כהם מותרים בסנאה ריקוס'אין לסתפס כפס לא סדפת תכתי' *
אין פולוכין סת מעיר טים כס קברות ואס כוה ספת דבריו יהיו כפסעים :

שע

ס אחר'כס סבו יחלס ושות סאוס * דפינו כפסו'א גוסס * כפסן אל יכנס לאותו בית
דכתי' להימלו לרבות גוסס : כס

איש

ארוץ עכי סיטי' אע' סכהן' אחי כי'כן סרוין סאפי' לכסן סות' לטמא לזורך קבורס דוק'
ולסכיא לו ארוץ ותכריכיל' ולפת סאינו קרובו אסור לכסן ליכנס אפי' תחת אשל ספספת
קחתי' * מותר לכסן לעמוד אכל בית סיט בו סת וסותר ליגע ככותליו * אס אין אוהל עליו :

שבע

סס ספת'אכלים עליכס' ז' ול' אכ'אס * אס ואחות * בן ובת ואסו' ופיסוך : שבע
יפול' כדיוק וקס * וכסס ססוא פת'אכל על אסתו כך היא מע'אכלת עליו * כסן ססו'ת
יתן וסת עמו סת באכל כריכין לפקיבו אכל לא יקיכוסו פת'אוס ויגידו לו את ססעסס * (כי אס
אחר סילנס נבדגיו) ססרי' אס יאסרו לו קודס לכני'א לידי אסור לא תעסס דאורייתא * ולקפון
ערוס א' כ' גדול כבוד ככר'ת סדו'ס'לא תע'ס :

שע

יפאז על כווי'ה הכין * יס' לו סת נביתו אס סו'א אסד' פסדעס תופר לטמא לסס ואלו
סס ססכסן מעמ'א עבר'כסס * לאכיו * ולאס'תו ולאסו אפילו אס כת'ללה * ולככו ולכתו
פסס פסל'ים יוס וסל'אה * ולאחר'ו ולאחותו סכתולס * (וע'אכיו דוקא) אלו סס סקרוני' ססכסן
ספס'ת לסס * והיס'פו עליכס אחר'ו ואחותו סאסו אפי' כס'ס'ה סס ספת'אכלים עליכס :

בשבע

יסי' הר'אסוכים עד אחר פבת סראסון כהגו סכל קרובי' ספת ספסול' לעידות פראי'
קפת אבילות אין רומכי' ואין' מסכי' קפת' נבדיכס כמו כפאר סבת וכס'פועס רתוקס
אין' לאבילות זה' מקוס כלל תיכוכ כל' ל' יוס' ויוס' סל'ים ככלל אין סת'אכלתן עליו * תיכוכ סכלו לו
סל'ים יוס ללידס סת'אכלים עליו אר'כ' כודע סיה'א בן ספוכס * אין אכ' ואס סולכי' אחר' הע'ס'
לכית סקברות כספת להס בן או בת סראסוכ * כסבת מותרת לספאות :

שם הלכות אבילות

שעה

ז' רובע אחר' אפי' אל ימתין אחר פתיסת סגול'ן יתלון מע'ל'סו'י * פי סדרבן לסל'וס
הסת לעיר אחר לקוברו ואיכס יודעים מתי יקבר סעת ססורו פניכס סללות סת'מלין
לככות ז' וסל'וסים וסול'כי' סעמו מוכים ססיקבר ואס גדול סספסחה פי' דכיתס ספוך עליוס וגררי'
כלסו כתי' סול'ך עמו כולס מוכי' ססיקבר פי' סמת לו סת' קרוב ולא יודע עד פכ'א למקום סמת סס
סמת או למקום קבורס * אס היס כמקוס קרוב פסו'א ססל'ך * פס'סאות סאפסר סיכ'א גיוס א' אפי'
גיוס ס'ז' אס פכ'א וכז' מ' סמת לו כ' ד' ז' מוכס'ז' ספת אחר'ון ועליו לו לסל'וס ז' פראסון סת'לל
ערבית ועדין כו'א יוס וסמע סמת לו עת מוכס ז' פיוס ספחרות * ויס' א'ס
סאוס ויודע כעכמו סל'כ'י' ספורת סדין כתן לו ססל' א'ס לא יאסר לא כפרעתי כפ' :

שוע

עשמי סאל יפתח פיו לטען שיבא עלינו באינו העצבות • אל יאמר אדם לאכל מה לך לעשות כי
אי אפשר לשנות • אין הסכמה רשאי לפתוח עד שיפתח סאל תחילה • ואפי מבני כסא
אל יעמוד אצל או חולה • **עשר** זאת אפי ביום טוב כמקבד החת תישב ג' פעמים גם כן
לומר ויסי בועט כמו במל • אם יבכס אדם לבית אחד קודם שירחץ להקפיד לכול • אבילים
אל יתפללו בכ"ס אכל העמוד בשבת וימים טובים • בשבת סעיבור יג' חדש אח' הפתח יושבים ובהודם
יג' סמירין שמורים ובגדי סבת איך לנבשים • ובשבת פסופה יג' חודם יושבים אחר פתח ובגדי סבת
איך מלבישים • ולעולם א"א קדים ותפילס רק י"א חדשים • שלפס אחיס וזיש ככרי הוא כועל קדים
אחד ופג' אחיס כועלי ג' קדימים :

בשמי

ו סגו (תרגום על פרוורב) אמרס רממא: אמכס בימי ז"ל יסן אס אשתו עד שמוכס:
ואפי ע"ג גוס אל יעסס מלאכס • ג"כ אסור בכעילס ססכול וסיכס • בשאלת שלום
ברחיכה בכיכס וסמסס בגיון ותספורת ואחוי פקדע כל סלסיס • כל סק סססור בח"ס לכתוב
גם בימי אכלו איסור תסיס • דבר האבד ע"י אחרים עושים • לא יעשו מלאכס אס הם אכל
אחרים מושכרי • היתה מלאכס אררי בינו אפי יכול לעשו בככס לא יעסה: ואס הוא דבר אנד יעמי
ע"י אחרים • (ומסרפ' ככב אפי איבו דבר אבד סותר לעסות ע"י אחרים) • לקבל מלאכס
לעשות אכ"ב פסוס דבר אכד סיתיהו ספורים • הכעת הפעס כיבוד סנית לאכס ולכסל חותרים •
ההולך ססקום לסקום לסמור ופעס שמוצ קרובה • אס מפא דבר לקנות שאס לא קסס סס לא ימכא
לקנות יקכס ואין לו חוכס :

שאם

ה הילדת לרחון מותרת וכן שאן דאית ליס ערבוביא ברישי וכידס איבו חומכת אפי'
ללכיס • אכל מיד אסר ז' מותרת לרחון רק ספסכס קכת וחלוק לבן תלכוס
ומותרת לעכול בכל אופכים • רמיכס אסו' ואפי לחון הראס כגול לאסור כל שלשים • ואס
תכסו ג' אבילות זס אסר זס אפי כל גופו רוככיס ואין חוססיס • כלס סאיכעס אכל תקך
סלוסיס לחופתה • אפי תוך ז' מותרת כקסוטתס • כ"ס ספ"כ א"כ :

בשמי

ס ברורה • ויכול לפסוק איסור וסיתרה: אס אין סס אלא הוא ואיתו פואליס וגס זאת
אל ילמוד עם אחרים • אלא סס כושאי וכותכין בדברים: אכל אסור בת"ת רק מותר
לקרות באיוב וקייכות ודכריס רעים סדירמי' ובסלכות אבליס :

בשמי

בו סכוויל תקף עלינו וכרו בימי אכלו סימכק ויכס אשתו אל יסויה בו • ואפי לגסן עם
אשתו כמעס אחד לסחטיר חיובו • דיני ספ"ד כפולי סיכאי כס"ת :

שמה

יאח' • ודכריס אחדיס אסור לסרבות עם סכריות לאכל ואס רביס באיס לכחמו סותר
לומר לסס לכו לבתיכס לסל ומ' יס סקילין בשאלת שלום לאחר שלומי לאביו ולאחיו
ואיבו כסון לעסות כן לעולם • ג' ימים הראשוכי' סל אכל איבו שאל כעלום ואס אחרי שאלו אותו אל
יסיב לסולס : ס"ג עד סבעה איבו שואל ואס שאלו כסלמו ססיב לה • מוכא את סדירו סוד ל'
סדכר עשו תכוסין ואיבו שואל כסלמו • לאחר ל' אל יזכיר לו סס ססת אלא סן סכר ויאסר לו
תכחס עבדכין איבו מדכר עמו :

בשמי

סוא סמכס סכל יג' חודס אסור האכל ללכוס חדסיס ; ואסור לככס כסותו כל ז'
(ואכ"ל)

ואכל מאפור ללבוש שמכובדים י ואחר ז' כוונתו שאדם אחר לכשן תחילתו בכמו שעם ואחר כך לובשים האנלים ג' סמנים והמטעות ומעטפות ימדים • אכור לכשן ולפניו בתי יוס :

(ועוד דין אחד כשתפסו סבי אבילות א"ס ופשתתי)

שני נפידים שליח ניבדור שמוכרת לילך בהסקדלות לגוים ואפי' שארי בני אדם שמוכרתו לילך בני הגוים ומתכלי' שיכיהם בעשרותיהם פותרי' לפטר בתוך י' בחדושה' הסכהכניד שערו על האבל בכלי אכור לעול את הספרכיים • אבל מותר ליעלם אפי' חוד' ז' ימדים או במכיים • אסם שאירע עבילתם תוך ל' תאמר לבנותיו או לישראל' ותעלם לה בתער או במכפריים •

אשר • ארסם מנו עמי אס הולכין אל סעודת מצה שאינכותך כיתו או סעודת כיסוףין כי האבל אכור סך כל שלומים • ועל אצו ואמו עד כלות י"ב חרשים (ואפי' אס סמם מעוברת) ואס בתוך ביתו יש סעודת מילה • יש מקילין לו לילך וכ"ס במאר סעודות שאינן בו סמם ונגילי' מותר לסככים חתן חתת חופה אחר שלומים • ובאותו חעה גנדי שבת לובשים • אבל ספוא בעל ברית או מוכל אס הוא לאחר ל' מותר לילך אפי' חוד' לביתו וילכס גנדי שבת עד לאחר המילה • אס סאכל רוכב לשמם מותר רק יסא כוסר שפיתו יאכל האכילס • מותר לאכל לבדך ברכת כיסוףין ואירוסין חמת החופס ולובס קרב גנדי שבת כשאכל סככי' סחתן לחופס עובר אכור לאכל בסעודה בליסם שבוססם חרות סת אביו או אמו • (מהר"ם סתיר)

בנשים סמסו רבים מקילין וקודם שייעברו עליהם ג' רגלים אחר מיתת אמתו כוסאי' כמים • אבל בעל כפס-חומסם לעכחו ימים • אסם סמס בעלה א"כ לכבו אבילות רק ל' אלא סם ספכח' לביסם לסמתין לביסג' אדסים (וליככוס לבית סמסם אחר ל' סוה לשאר קרובי') אבל אכור לשא ולקדם אסם כל שלומים • אבל סאירם שיש לו יבכי' קטני סיתירו לו לקדם מיד ולכבוס אחר ז' אס אין יכולת נידו לשכור סמרתים • רק לא יבא עליה עד אחר שלומי' • כ"ס : **נשדדו** אחר' אבל מבית השופל או סכריך אבל לילך לדרך או לשאר דבר שהוא דבר אבד או לדרך מכוס סא"י לעשות בלא האבל מותר לו לבאות אפי' ביום • אבל אינו יוכח סבוע ראשונה אפי' לנ"ה א"ל בשבת כ"ס סאכור לבאות למשא ולמתן • והמיקל לבאות בליסם מפכי הכורך לא סיספסד ;

שביה א' אלסך מבידך כל גברא דלא יכהוג סכעה ומי אבלו : ומקבת יוס כז' דהיינו סעה אחר גכיות ב"ה א"ה בכולו • כיון ססכך החסס ביום ל' בעלו סמכונ גזרות ל' שלסלו : (כ) סמע סמוע רחוקה בליסם סלקה אפי' בליסם • (ג) על י' ב' חודס כסגו לסוסף סווס סמס בו אס ואב סכעלס • (מהר"ם אינו פוסק כן :

ושני יסכאל לסקרא ואיתגדי' איתככי' לעמיה סקריעה יהא בצעת חיוסס קודס סמככיון אותו לקבר ואס לא קרע כסעת חיוסס אינו קורע אלא תוך ז' אבל על אביו ואמו קורע אפי' לאחר ז' אבל סלא כסג אבילו' כלל תוך שבעה משלים אותו כל מלוסם אבל אס זלזל בקבת הימים • ומקבתם כסג אבילות א"כ לספלים ומוכה מיוס סראסון אמרו סככיים :

ת א חוי כסבת אין כוסיגס סוס אבילות כ"א רחיכה ודבר' סככיעס • ועולים לפנין סכעה אכור לקרות את האבל לס"ה ואס קראו כריך לעלות וה"ס סכריך לעלו' אס סורגל לעלות • סלימס

שלישי בכל שבת או אין שם כספים אחרים • (שאם היס כמעט פוי דבר של פרהסיו) אם יום
 כ"ט כע"ס פותר לו לרחוק וללבוש בגדי שבת ובליל שבת על מקומו חזרים • (כ"ה וי"ס א"כ)
את אחר לפניך בין תבין אם השתתף בין בנה בין ברה חכוכה ופזרים שלכביו : כפיס מעכו'
 ופקוככות בר"ש בחול וה"ה כפכו • וי"ה גמלים • ככל יום שאין אומרים תחונן א"א
 כירק סדין ובלילה ובע"ס אחר חנו וכסאין אומרים כ"ה א"א קדים :

בת ישראל פתס ובא אחד ואמר לבנים עליו באמר מוכיא דיבס הוא כסיל ומ"ט בבנים זכרים
 נהנו לבזרע כדי שיאמרו קדישים • מי שבאס לו שמועס קרובס פיוס שטיניע
 פספועס חייב לכסוב דין' ודין שלומיס • ואם שמע אחר ל' ספת לו קרוב א"כ לכתב אלא פעס
 אחר גזירות שבועה אפי' על אכיו ואמו ודינו בחלכות מעל סימס • ואם באת לו שמועס א"כ חביו

ואמו לאחר י"ב חדשים • קורע ואיכו בוסג אלא יום אחד אפי' בגזירת שלומיס •
 שאר בייע נקרא יום השיתס ולא יום שקבורס א"ל מי שהיס אכל סקנורה ולא היס אכל
 פטייתס פסס • (מהר"י פסק ל"ס לעולם הוא יום הזיתס) ואם אירע יום
 זה ביום שאין אומרים בו תחונן אל יתעכו בו תעניתס • אם מתו

בארז וכתעברס הסכס פעקר להתעכות באדר הראשון :

ואם מתו באדר שני • מתעכס ג"כ בעיבור באדר

שנימי שאירע לו י"ב בע"ס אם בפסס ראסון

לא כו' שליל כל ימיו ינכסו ככה : ויאכל מיד

בכחתו פנית הכנסת כלל עוב

ושמחה :

חוק

אלפי
ספעים

ישראל וסני רבנות ומת אחד מהם ולא עבד דפרים ורביס גורם זה לשכינס סתכלק
ק' ג' ז'ת מי שחינו עובק בה כאלו סוכך דטיס • (כל סדיניס ספטיסיס)
(סי' בית ע"ב סתחלק : מיושב על ככלל סבו עולה)

בית

מספחות או ב' בני אדם סתהגרינ ז'ס בזה תמיד אינ' פתיסיס אותס לידבק ביניכס •
ב פוכליס אהרית-ספיד ראה ותתרחק מלפניכס (כי כל הפוכל פזלו חזי ססוף

דיבול

בר סכי לעיכך הוה פוכל את החתניס) זקכס אל יזדונ בבחור וכן הנחור זקכס לא יסא • לא
יסא אדם אסס ודעתו לגרסטי סי סכסו לו ספון סרבה לכדוכיח וחזרו בהן לא יענן כסכיל ז'ס כלת' •
אלא יקח בת יקניס וזו יגלח וז' תהילתו • סכזה ליקח בת אחותו או בת אביו ססיית כעעלתו :
חדשיס לא סס ז'ס סכסס אחר בעלה וכסחת וילדה וסיס אחד ססס כסן •
ה מירא סהולד כסן כסן • כל סדיניס סל' סי' ז'ס א'ס וססעעתי :
(סי' ר' ע"פ עשיתי סתחלה • מיושב על ככלל סבו עולה)

רליית

הסס סתיכס ר'הויס-לימא אסס-ליראליית קבתס סתפת סיכול יוחסינ וקכתן סתפת
בר סנכות וקכתן סתפת ערוס ג'ס סספוד אסור ב'ישראלית (וכסכא סד' הסס)
אסס כהעברס ארוכס • כסר אף סולד אף-לירוסס (אס אסרס סן סירוס סוף וסוף סודס)
(סי' ע"ב עשיתי סתחלה • מיושב על ככלל סבו עולה)

היא

לכס • זרע אסור להספיד וע"כ הגיד והגניס ספועין סתלויין כסס אל יכסיד •
הן כ'אס וכהסס • או חיס ועוף סתפת • ז'אסור לומר לגוי לעסות ז'סס לקסס
סגוי מעכסו והרסס מותר לישראל לקיימה • ודוקא כסאיין סס ערסטי • כ'ה :
(סי' ו' ע"פ עשיתי סתחלה • מיושב על ככלל סבו עולה)

דין

כסיס סנס • כ'אסורים לכהן גדול סכת כהוכס • גרובס וחלוקס ואלססס • סללס חוכס
ק' אפי' אסס ססוף סכס גרוסה סתקללס סצק-זוגה • ואפי' רית הגט פוכל ככוכס
(א' ככל אלו ססס כ'אסרינ לכסן הדיוס חוף סהאלסכס : כסן סגירס את אסתו כסכנו א' לא ידור עסס •
(דין אסס סכסכית כין הגויס אסורס לכסן כ'י אכס)
(כלי ויניכס עליה וע"כ סתחלס)

דרינ'

ע'ליס • ע"כ אפ כסכית יתירה סכתו סני אסורס לכסן סלסוליס • ז'אס יס לס ער סלח
ז' סתכס • אפי' סעד ערד ספרס קרוב קטן וקטכס • אינ' אוכריס אותס לככוכס
כיו ססכיות ג' או סתיס • לא מיסיכין לגוסלען אס כל אסת מעידס לחכרתס סככתיס •
(סי' ט' ע"ב עשיתי סתחלק : מיושב על ככלל סבו עולה)

טס

יסא ככסר סתכס • כספתו לס סכי אכסיס (סיית עכסן) אל יסא לה ג' סכני סככס •
עס (קעלכית היא) אע"פ דככל סקיס תלתא ז'יסכא כיו חזקס ככי דאיכא
סככות כססות סוי חזקה כתי' ז'יסכס : כ'ס בק' •

עשרה

כסך והגורס אסת קתן ל'אכסו וגי'רס • אכורה לחזור לו אס ככ'את לאחר ומת
ר ס'א כוכר ב'אס אפי' רק כ'ת'רסס • אכלל סכוכ'א אגתו ספוס כדר סכדר לכוכי'ס
אכ'ן העור

יכול

יכול לסחורם • טכבר קיים כדרו מעשה • כל הדינים בקיבור לשוכי ויתר הדינים אינם סכיחם
א ה שרם אשתו סוף וכו' עדים ואמרו מוכתם אם-סיס לה מבעלה קיבול וסתיחה •

ב סס מאסורה לבעל כך לבעל אסורה • ואם לא קדם לה קיבול וסתיחה וכו' עדים ואמרו סכנתה • עם איש וסוכו וכו' אע"פ שביטל זה אין מוכיחין מבעלה •
אם עבר וכשם סכנתו אם לא היה לה בנים ממנה יוכיחם בלי סוף • **א** אם היס קלם
ולא פסק יום ומחכה וגם יש עדי כיבור מוכיחין אותה אפי' מבעלה אם אין לו בנים ממנה • שני
עדי כיבור סכנתו אע"פ שלא ראו בנת אשתו וכיבור דחוס האי לא חוס סוף • **א** אשת רשאי
לקבל עידות זה שלא בפניה וסלא בפניה אשה • וראוי שתקבל עידות כזה בכני גדולי ישראל
סכניא יס בחקירה ודרישה • כ"ס

ב דיבא דלתא סאסרו אסם על בעלם • וכן עידי גע ועדים שהעידו לאשה סמת בעלם •
ג יסא אותם עותר לאחד מהם : שאין סכים סכוין לחשו ואי סביטל אחד סכניסם :
א יבא קול פיסול כריכס להסתיין ג' חדשים • סכתיכס גע סכי סיסים • אלסכס או
גרוסה • **ב** סווינת לססתין כיום קודם סתכסא • גזרו סכמיס ז' סלא יסא אדם
ולא יקדם סעוכרת או סכיקת סכירו עד סיהיה לולד כ"ד חדשים ואם סת ככס מוקרת ליכסא •
ד ע ועבר ובסא סכדין אותו עד סוכיכס גע ולא סגי בסכרסס • ואפי' אם היה סכן
סלא יוכל לסחורה סתקכס • **ד** ו על סתסחוסס :

ה ס לו אסם וגיורס • כל זמן סכוי סכייס •
ו אסר אפי' כסחות • אלו אפורין סחפת ערוס אטו אם אם אם אס אמו • עד
לפעלס (ג) ואם אבי אמו (ד) אם אבי עד לפעלה אם אבי אבי (ה) אשת אבי אבי וזו
אין לסהפסק עד לפעלס (ז) ואשת אבי אמו אשת אחי אבי סן סאב (ח) (ע) ואשת אחי
אמו בין סן סאס בין סן סאב (ס) אמותו ל' אבותו מלכיו או פלמו • מותר אדם בנת אשת
אביו סיש לס פליס אחר (יב) כמו ונת כתו ונת כנו אפורות • ונת כת כנו ונת כת כנו
אפורות ואין לסס הפסק (יג) כת אשתו אע"פ סילדתה סליס אחר אסורס לו (יד) ונת כת אשתו
וכת כן אשתו אסורות • אם אשתו וכן אם אס אשתו ואם אבי אשתו : ועו' קנת דיכיס :

ז לישראל • סנויה בעל • כיגזרו עליו סיכו אותו מדרות סחפת ד' איסורין סעכר כמותה עוכס
פסס כידס גויס זוכס • וי"ס אינכס כריכיס •
(היתר לאשה סמת בעלס כמי י"ח ע"כ התהלס)

ח סבעל אפרין אע"פ סכסיס סאסס עד אס' סאסר איס יסודי פת כמקום פלוכי ואמר •
ע ד כדוכך כורתוכך וכך היו סיתכיו • אל' סיעיד העד ספול סלוכי ויכיר
סמן וסס עירו • ואם אסר יבא עסכו מעיר פלוכי ומח סחפסין כמות עיר אס לא יבא מסס אלל
פול סכסא אשתו וסול הרין כגוי ססחי לפי תומן • (ע) עד אחד אומר סת ועד אחד אומר כהרג
אע"פ ססס מכסיסין זה אס זה סולל וסכיהס מעידין סליכו קייס הריו וזו סכסא • (ד) ססעי
קול סאומר איס פלוכי סת וסלכו ולא פכאו סס סוס אדם אפי' ססייין אס אשתו ודוקח סססעו
אותו סקול כעיר

אך

כס' אל תמרוזו * אל תסתכלו בכפיים כעשה * על הכניסה עמדו : בפני אחרים אל יכנסו
א * יעם אשתו בדברים של חיבה טכום מדרש * לפריות * מנויות פרחות מצדיתו פותח
לרחק במרחקות * לא ישא אדם אדם עד מיראכה * כי שמא עליו תמונה * אין מואליש בלוח
אשה כלל אפי' על ידי שליח אבל מותר לשאול איך שלומה ע"י בעלה : אסור לחבק ולנשק אשות אביו
ואחותו סגולה * האב פותר לחבק ולנשק לבתו וכן האם עם בנו כל זמן ששם קטנים :
(כינד לשון הקידושין כפי כ"ז ע"כ התהלה * הא אינו פורגט)

בז

ה ראש וקדם תאמר כרי את מקודשת לי כדת עשה וישראל ככסף מקדשין בו יהא
ג * רוח חני שפורס יהא מפקלס * ומס מכוהג לקדם נעבעת יש בו סוד ע"ע
הקבלה * (וי"ה א"ב) סי' ל"א ע"כ התהלה אל :

אז

יקדם אדם בטבעת טעם בו אבין ואם קדמה או נסתם עכעת וכעא טפוא של כחוסת חייסין
ל * ידושין דטמא כתרבית אפי' אינו טום אלא פרוטגס נוהגין לכסות פני סבלות
ואינם רואות כמה מקדשין אותן * שתנה ע"מ להחזיר בקידושין לאו שמי מתכס * כ"ה (עד ל"ה
ספקטתי כי כולם א"ס) (סי' ל"ה ע"כ פסוק המתחיל תקח לה מיושב על פסי' ופענין)

לה

תקח בכרכת אירובין ושיהיו שם עשרה בני אדם : וכמו עכשיו שברכב או סדיר
ד * בטבעיר על כוס יין או סכר סגוד * סבך נפ"ס ואח"כ ב"א א"מ א"ק
וכונו על העריות ואשר לנו את הארוכות ויטיר לנו את סכנואות לנו ע"י חופס וקידושין ב"א
מקדם עמו ישראל ע"י חופס וקידושין * ואח"כ יקח הטבעת יתן ביד החתן ויאמר לפני הרי את
מקודמת (והחתן יאמר ג"כ ויוסיף לומר לי) בטבעת זו ע"י חופס וקידושין כדת עשה וישראל
יקרא הכתובה * וקורין לשני ויברך מהכל כהיה בדברו או כפ"ה * ואח"כ ב"א א"מ א"מ א"מ א"מ
לכבודו ב"א א"מ יוכר האדם : ב"א א"מ א"מ יוכר את האדם בחכמה ככלם דמות תבניתו והיתקין
לו ממנו כבין עדי עד ב"א יוכר האדם * טום תמיט ותגל העקרה בקיטון ככיס לתוכה בטמט
ב"א טמט כיון בבנים * טמט תטמח רעים האשובי' כסמך יכירך בן עדין מקדם ב"א
טמט חתן וכלה * וקודים לשלם ומברך ב"א א"מ א"מ א"מ א"מ א"מ א"מ א"מ א"מ א"מ א"מ
ריכה דינה טניה אהבס ואהוס ושלוס וריעות מפרס ה' אלפינו יטמע בערי יודס ובחובות ירוסלים
קול טמון וקול טמח' קול חתן וקול כל' קול מכללו חתני' וכערי' טמט נביכתן ב"א טמט חתן עם הכל'
ל * ללו אלו סר' דברים כריכים להיות ככל תכאי טיהיפ כפיל ושיפס סהין *

ט

לו קודם ללאו * ושיסיה התכאי קודם למעשה ושיפס התכאי דבר שאפשר
לקיימו ואם חסר אחד מכל אלו התכאים בעל * ספקדש על תכאי אם נתקיים התכאי מקודמת :
(עד סי' ס' סמטתי כי כולם א"ס) סי' כ"ז ע"כ התהלה * מיושב על הסי' והענין סבו :

צד

(סיטק) איס אסר רוח אלסיס בו ואין בו ערסה ואומר סבתו אינו סתריכית לעשות
סמירוק ו * כאיס טפוא סיה מתקטר בקכס ובקכין וסבוע וסיפליג סטרו' פטור פכולס וס'ס
אם קלוקל המטורק או המטורכת פטורים מכולס : ב * סדורכות ססולחין המחקוכים זל לוס ירדו
חכמים לטוק דעתו של כריות ואמרו * לפעמים תזורים ולפעמים אינו תזורים סמטך כחו לתזיר

ושלם לו בגדים ותכשיטין ואח"כ בתעטלו הסידוכין בין שחזרו בין החתן בין שחזר אביו הכלל חייב
לשחזר שכל דבי היכי דסדרי הכלכות דשלם איכו לט סכי כמי דררס פאי דשלם קנסות סעוטיין
בשידוכין ספסג לגבות **כל** שאיכו בקי בטוב גיעין וקידושין לא יחלו עבד עמם להורות
סכקל ווכל לעשות ויתיר את סערוס וגורם לסרכות סחזרים בישראל (וי"א א"ש ע"ג כ"ב)
(ב"ב ע"כ סתחלה • סיושכ על ססי' וכלל סעולס)

בז אדם שחלה בוסק פשוט לסתכו **בבב** בירך אותו וכן לאס פדויגיא הרבס •
חזרו הכל לאב א"ס סת חייב או האסס דלא זרע קייסס • וכוונין בזה
תקנו קטילות פוט' אס סווא דתוך סנה ראסוכה יחזרו סכל לאב ובסנה סכיס חכי יאב ודוק אה סהוא
כעין חזרו וי"א פאס סחתן רוכה לסכור תוך סנתיים ככסיס יורפיה יכוליס לסחות סהאי עפסס
אז • וכל יסודא • יברכו סססססס ספסונו וסכע ברכות ביוס ראשון סכל סעורס וסעודס •
צ • סא"כ סכ"ל ז' פרכיני כורס לססך ספסססס ספסונו ואפס כרא • א"ל

כשאור פנים חדשות יאע"פ שחין אוכלין שם • ופכיס סדסות כקרא באס סכיס פסס כי סרניס
בפכילס כקרא • סכית וי"ע סוי בפכיס סדסוס •
סלסן פכס אלסכס לא איכפס לן פכיס סדסוס

א"ל בשלח היתחילו ללכול עד פ"ט ימי יתפללו
קדם סמוכיא וזין סייך לוסר פיהו סופי פין
סחול פל סקודס א"ל סהיתחילו בסעודס קודס בין ספססות אכל אס לא סיתחילו בסעודס עד כ"ס
ססוייני' לספלל קודס ססעודס קודס ברכת ססויניא וכסביא' לברך ב"ס פכר י"א' ברכות א"ף על פי
סהוא חול בי סדרסס הי"ג"ב כמו פכיס סדסוס •

עין דעין כרא"י סססלו ססר יעיס • א"ס פלוס לאסס סה"ך בעלס ופיא אכלס • פהרי אס כח"ס
ה וכו תובע פאסס בסב' בעלס ופיא סחלה לכעלה ואי"כ רוכ' לסכעה את בעלס סיגלס
פכרס חין לפלוס עליו כלום • פא סה' סיבא סכית בעלה לבית אחר עבור הקטעס סכינו לכינה
וספכיעס פסכה כסלותס לסזובות א"כ סכעל לסלס דאין איס חייב בסזובות אסתו אלא כסהיא עסו •
איפשו דו"ל חין לך כסרה ככסיס אלא אסס סעוסה רכון בעלה • כ"ס סכסיחיס •
(עד ע"ז ספסעס דס"א ס"ג ע"ו ע"כ סתחלה •)

עו סכתינתיי א"ס סולך סאסרו לתקום רחוק בלי רשות • רטו לאס' לפככ בעלה סלח יכא לסחורס
אלא לסקוס **ק** רוב סלח יסכע סעוכסס ולא יכא אלא כרסותה • ואפי' אס כותכת לו רשות חין' לו
לסאחר אלא חרס כחון וסורס ככיתו • סאוסר חי אפסר אלא חכי ככנדי וסיא ככנדי יוכיא ויתן
כעובס וכ"ס א"ס איכו כוקק לס כלל • וכן אס סיא אופרת חי אפסר אלא חכי ככנדי וכו' בבגדו
תכא בלא כתובה • (כ"ס וי"א א"ס)

(ע"ז דין סורד וסוררת ע"כ סתחלס • סיושכ על ססי' וכלל סעולס)
עז האסס סוררת סיא וסכנה בעלס סת אסיס סיא סכקראת סוררת וסא"לן אותס
ב דמכני סס פכרס אס אסרה פאסססו וחיני יכולס לסכעל לו מרעתי אס רכס
סכעל לגרסס חין' לס כזובס סכל וסעול בלזותיס הקייסיס ואיכו כופל סכל יכעל כלום ואפילו סכעל
סכרלס

שברגלה ומטפת סבא... ואם אחרת טריכי טכערת אוקו בכך פכני מקלנני או פכני פכע' עשי
מריכה שולמין לכ פכ' ואופרים לה הוי יודעת טאם את עומדת במרדך ספפדת כתובתך ואחר פד
מכריזין עליה ד' מכתות נכתי ככסיוח אופרי' פלובית מרדס על בעלס אס עמרס במרדס ולא חזרס לא
ידיס לס כתובס כלל ואין כותבי' לס נע עד י' חודס ואין לס טווכו כל י' חודס וי' א' דאפי' תוך י' חודס
חודס אס עבר וכטא אחרת מחסת מרודתס אין כופין לגרס :

(כי פ' א' ע"כ כתהלס)

א

נס זאת כל אשה רוחכת לבעלס פכיו ידיו ורגליו וטווגת לו את סכוס'
ו' ותן לו ומכעת לו את הפטס ועומדת ומטמת פכני בעלה כגון שתתן לו פיס או כלי
או שתטול מלכביו וכיוצא בדברים אלו אבל אין כופין אותה לשנות מלכבס כל פיס אלא לפי רוב
פטמן סמטעת במלכבס וכזמן ספס עכני' מטמת ויחפס ומכבסת ומכבסת ומניקס את ככס וכוכתת
תכן לפני בהסתו (וי"א א"ס)

צ

את כני ישראל • גאס אלמכה אסס כתובתס טוואל • איכס גובה אלא כפכוע
ס סכוע כסכעת מלא כתפוסה ומלא תפסס היא ספלו כלוס ויפ מי טאוס' מכריכס
ליסכע מלא ספלה לו כתובתס ומלא ספרס לו וכהגו ג' לסככוע אותס מלא בזכוכס כלום בלא רשות
בעלה וסככועה יהא נכניקת סכין ואס היא חסודס על סככוע סככודס יסכע :

צ

נוחת הכמים אם פטרס הנעל פככוע גובכ כתובתס בלא סכוע וכני' לסוף
פיטור היא כמטרת וי' דגס לגבי יורסיין איכו טועל פטור וכאככות ודוקא כל
זמן ססיא קיימת אבל אס טתס או איכה יכולס ליכעע יורסיה או סיא גושלין כתובתס כך בלא סכוע
וכן ראו לסורות כ"ה (סי' ק' ע"כ כתהלס)

ה

א תשת ספאלמס בל לגכות כתובתס פודי דגמרא סככודס דסיינו עיקר כתובס ותוספות
אוי לגבות מן סקרקע ומקכת הגאוכיס נגדיס אף מן ספעלעלין ואיכס כנידיס
אלא סן הויכורית סמין כל נגדיס זיין מל מולגיין סל סכת ואין יכולין לסלקה פככודס כמעות •
(עד קיח סמטתי) סי' קיח סאל יקחו סגס פטור ספאלמכס על סכורת בעלס ע"כ סטוק ספסתול
טוכרי אל ככף חאלמכס טאין לס :

ק

ק כרי כתובתס כי סיא איכו פנינת סככורת בעלס אך כקבר פוא סקופס
סל סדקס ואפי' אין לס רק כדאיכנורס : עד סי' כקד כדיכיס א"ס וספסתי •
(סי' קכ"ד סאטור לסכות אמתו ע"כ סתהלס • טיוטב על הפי' וכלל עולה)

נ

על אינו וכו' ורגותיו הרשו לחיבוב בעל ע"כ פככס אסתועצירה פוא כידו כככס סכירו
ז' כון הוא לפכות אס קאס' סקללתו כמיכ'או פולול' אכיו ואמנו אבל פככס אנת כוולת
סככוריס אלו יס למחות וכיד כ"ד ליסרס ולסטריוס ולסלקותס ככל סיבי רידוי וכפייס ולככניע' מלא
יעמו טור ואס אין ידוע סי סגורס אין הכעל כאמין לומר ספיה ספסתלק ומוסככיס דיכיסס כאמין
לרית ככל סי' ארעס טזאת :

גל הלבנות אשות אה 25

או קטן הוא אחיו מאביו או אחי' הוא חמור או עובד ע"ז הרי זה ז'קק את אשתו ליבם
 כ"ז סקול ד' י' אבל אם הוא אבא מאמו או סבול אחר מותו יבנתו מותרת לטוק וי"א א"ט :

אתה העשית בבקשה טמך בעם' מלות סאל' תעסה באופן אחר ותלמד מתוך זה הספר בפעם הראשון
 בעיון גדול ותדקדק דוקא על כל סימן וסימן ועל יסודם ואף שבתחילת הספרא יסיו מדברי אלה
 בעיך ושכלך במסכים לכל' אחר רוב סתככות ועיון גדול תפס' בו תועלת גדול עד אין סיעור כי
 אין לו סיעור ותדקדק על כל סי' וסי' סבט' ע' שאין בו שום דין סלא יב' כרס' אכלי בספר בזיכרון
 אף גם דרוס' וספ' טובה בכל ד' מורים סבאון ספר' מי מחולק עם ספר' מי א' כתבתי דעת ספר' מי ג' כ'
 בקיבר זה וגדולס הטובה אשר עשיתי לך וכסתמא בו כעס פעמי' סיכו' לסון סוכס לכסתר בסיון
 אח' ובמורה אסד כל זה עשיתי לטובת מעלת סקיכור לסון ולטובת ססיון סיהוס מיושב עליו ובאס
 תפס' איזס סיסכי' ססכין ססי' יסיה ססר אסד דע סכוכוס עשיתי זאת ולא רכיהי לעשות סי' מדבר
 אח' סמכיו וויס' סרי' סלו סכווין למילת ססי' סד ססיון ערפי סערב' סריך בכל ג' סלא ידעת
 א' סעעת סאסדן איכו מן סככין וכן סול' כלמד סן סקורס אפרים וסכסס כראוכן וססעון יסיון ל'
 ססכסס מכווין ואסד איכו מן ססכין וסיון בכך כלוס כי דרך סקורס בכך סרסס פעמים : כל סקוס
 סתפס' וי' ר' ויתר סדיגים או ויתר סדברי' א"ס ר'ת איכס סביחוס א"כ ר'ת איכס כריכוס ס"ס ר'ת
 פסוק ססתחיל כ"ס כל סדיכיס וי' א"ס ויתר אריכות סדכריס ואף גם זאת סדע וסכין סעשית יוכסון
 פעלס סכטכ' בסוק סגון ססי' ג'ן סחילת כגע וסעין איכו מורגס בסכט' וא"כ בסתעלס על סוכורן
 סס ככט' ססי' כ"ג ספוך בו וספוך בו וספכ' כי סול' ג'ן או לסייך כגע כי סעין איכו מורגס
 בסכט' וכן סול' ססי' כ"ס סכס כי ס אחרון איכו מורגס בסכט' וע"כ כוודאי יכ' על
 סלת סכס וספוק סל סכס וע"כ כוודאי יכור סדין כלי שוס ספך וכן סול' ככולס
 כגון יר' א' איכו מורגס ראו ו' איכו מורגס וכן סול' ככולס
 גם כאתי להסכלל ולסודיע אתכס באס

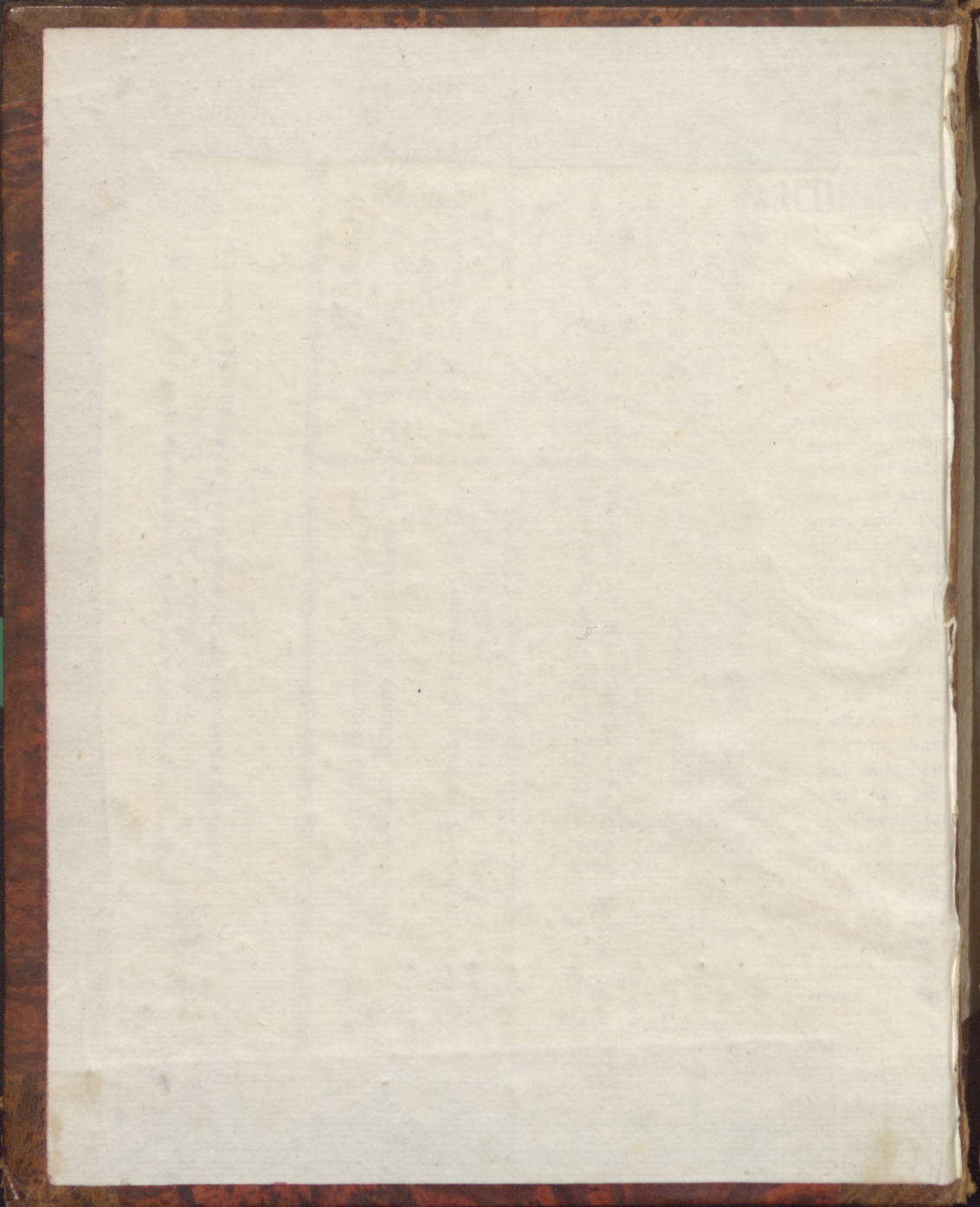
תפס' סעות סופר כזס

סספר סס באיס סכד

סדפוס וסיה

זכרתי לסעות לזס סעשית אתכס קכר סמכע סלהסתרע וסין ידי ססגס
 אפי' לגמורי גוף סספריס אשר סכרת' ע"כ סל סאסמכיו וסדן אותי לכך
 זכרת גם ס ידין אותו כעדתיו : ויכ' ססוס כזכרותו

B

236-

237.

9

הזכרונות

5

זכרון

623

H. G. G.

10